

Dziennik Urzędowy C 45 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

23 lutego 2010

Zawiadomienie nr

Spis treści

Strona

Parlament Europejski

SESJA 2008 – 2009

Posiedzenia od 16 grudnia do 18 grudnia 2008 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 58 E z 12.3.2009.

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

2010/C 45 E/01	Wpływ turystyki w regionach przybrzeżnych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie aspektów rozwoju regionalnego związanych z wpływem turystyki w regionach przybrzeżnych (2008/2132(INI))	1
2010/C 45 E/02	Umiejętność korzystania z mediów w środowisku cyfrowym Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym (2008/2129(INI))	9
2010/C 45 E/03	Wymogi kapitałowe (plan wprowadzenia w życie) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu dyrektywy Komisji zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem	15

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2010/C 45 E/04	Nieuczciwe przedsiębiorstwa oferujące wpisy do katalogów biznesowych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie nieuczciwych przedsiębiorstw oferujących wpisy do katalogów biznesowych (petycje 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 i inne) (2008/2126(INI))	17
Czwartek, 18 grudnia 2008 r.		
2010/C 45 E/05	Europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiego planu działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu (2008/2098(INI))	23
2010/C 45 E/06	Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” (2008/2102(INI))	33
2010/C 45 E/07	Podejście Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie podejścia Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u	39
2010/C 45 E/08	Ocena oraz przyszły rozwój agencji FRONTEX i europejski system nadzoru granic EUROSUR Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie oceny oraz przyszłego rozwoju agencji FRONTEX i europejskiego systemu nadzoru granic EUROSUR (2008/2157(INI))	41
2010/C 45 E/09	Wpływ podrabiania towarów na handel międzynarodowy Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy (2008/2133(INI))	47
2010/C 45 E/10	Wymogi rachunkowości dotyczące średnich przedsiębiorstw Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wymogów rachunkowości dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw, w szczególności mikroprzedsiębiorstw	58
2010/C 45 E/11	Europejski dokument urzędowy Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji dotyczące europejskiego dokumentu urzędowego ZAŁĄCZNIK	60 63
2010/C 45 E/12	E-sprawiedliwość Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie e-sprawiedliwości ZAŁĄCZNIK	63 66
2010/C 45 E/13	Skutki transgraniczne ochrony prawnej osób pełnoletnich Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie ochrony prawnej osób pełnoletnich: skutki transgraniczne ZAŁĄCZNIK	71 73

I

(Rezolucje, zalecenia i Opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wpływ turystyki w regionach przybrzeżnych

P6_TA(2008)0597

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie aspektów rozwoju regionalnego związanych z wpływem turystyki w regionach przybrzeżnych (2008/2132(INI))

(2010/C 45 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 294/2008 z dnia 11 marca 2008 r. ustanawiające Europejski Instytut Innowacji i Technologii ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 — 2013) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 23 października 2008 r. dotyczące wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat lotniskowych ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0517.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 września 2000 r. „Zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną: strategia dla Europy” (COM(2000)0547),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2007 r. „Agenda dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej” (COM(2007)0621),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 marca 2006 r. „Odnowiona polityka turystyczna UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej” (COM(2006)0134) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 29 listopada 2007 r. w tej sprawie ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2007 r. „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 20 maja 2008 r. w tej sprawie ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. „20 i 20 do 2020 r. – szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 7 czerwca 2006 r. zatytułowaną „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275),
- uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte przez Radę Europejską w Brukseli w dniu 14 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając wspólną trójstronną deklarację Parlamentu, Rady i Komisji z dnia 20 maja 2008 r. ustanawiającą Europejski Dzień Morza, który miałyby być obchodzony co roku w dniu 20 maja,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki (A6-0442/2008),
 - A. mając na uwadze, że UE posiada sześć dużych przybrzeżnych stref, które są usytuowane nad Oceanem Atlantyckim, nad Bałtykiem, nad Morzem Czarnym, nad Morzem Śródziemnym, nad Morzem Północnym i w najbardziej oddalonych regionach, z których każda posiada właściwe dla danego obszaru zasoby i specyficzne pojmowanie turystyki;
 - B. mając na uwadze, że znaczna część mieszkańców Europy zamieszkuje europejskie wybrzeże liczące 89 000 kilometrów długości;
 - C. przyjmując definicję stref przybrzeżnych stosowaną w kontekście polityki morskiej UE, według której obejmują one strefy i obszary przybrzeżne lub znajdujące się w obrębie 50 km w linii prostej od brzegu;
 - D. mając na uwadze, że regiony przybrzeżne mają bardzo duże znaczenie dla UE, gdyż skupiają znaczny odsetek różnych rodzajów działalności gospodarczej;
 - E. mając na uwadze definicję zintegrowanego zarządzania strefami przybrzeżnymi oraz rolę, jaką odgrywa turystyka w realizacji tego celu;
 - F. mając na uwadze, że pozytywne zmiany w obrębie regionów przybrzeżnych przynoszą korzyści nie tylko mieszkańcom tych regionów lecz również wszystkim mieszkańcom UE;

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 184.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0213.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- G. mając na uwadze, że turystyka będąca zwyczajowo głównym sektorem działalności w tych regionach i mająca korzystny wpływ na rozwój społeczny i gospodarczy w zakresie wzrostu wartości PKB i poziomu zatrudnienia, może również mieć niekorzystne skutki dla tych obszarów, wynikające z sezonowego charakteru tej działalności, zatrudniania niewykwalifikowanych pracowników, braku integracji między wybrzeżem a obszarami położonymi w głębi lądu, braku różnorodności gospodarczej lub degradacji dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego;
- H. mając na uwadze, że w różnych programach operacyjnych na lata 2007-2013 nie ma w rzeczywistości specjalnych odniesień do stref przybrzeżnych, co wynika z braku porównywalnych i wiarygodnych danych społeczno-gospodarczych i finansowych dotyczących turystyki nadmorskiej;
- I. mając na uwadze, że z powodu braku wiarygodnych porównywalnych danych dotyczących turystyki w strefach przybrzeżnych jest możliwe, że nie dostrzega się znaczenia gospodarczego tego sektora, co prowadzi do niemożności właściwej oceny wartości, jaką ma zachowanie środowiska morskiego oraz do zbyt wysokiego oszacowania znaczenia inwestycji w osiągnięciu tego celu;
- J. mając na uwadze, że ze względu na brak informacji na temat funduszy UE zainwestowanych w strefy przybrzeżne trudno jest dokonać ilościowej oceny rzeczywistego wpływu funduszy strukturalnych na turystykę nadmorską;
- K. mając na uwadze, że turystyka znajduje się na styku różnych obszarów polityki UE, które wywierają znaczny wpływ na jej zdolność do przyczyniania się do spójności społecznej i terytorialnej;
- L. mając na uwadze, że z punktu widzenia jakości fundusze strukturalne mogą mieć dodatni wpływ na rozwój regionów przybrzeżnych, ożywiając lokalną gospodarkę, zmniejszając sezonowość, stymulując prywatne inwestycje oraz wspierając zrównoważoną turystykę;
- M. mając na uwadze, że ich wpływ jest najbardziej widoczny na obszarach takich, jak małe wyspy, regiony najbardziej oddalone lub strefy przybrzeżne, gdzie turystyka nadmorska jest głównym sektorem gospodarki;
- N. mając na uwadze, że na strefy przybrzeżne przemożny wpływ ma ich położenie geograficzne, oraz że wymagają one wieloaspektowej strategii uwzględniającej ich specyfikę, zasadę pomocniczości oraz potrzebę zastosowania takiego procesu podejmowania decyzji, jaki zapewniałby spójność między sektorami;
- O. mając na uwadze, że regiony przybrzeżne są również najczęściej regionami oddalonymi, tak jak małe wyspy, regiony najbardziej oddalone lub strefy przybrzeżne ściśle zależne od turystyki, do których dostęp poza pełnią sezonu turystycznego jest ograniczony, gdzie dla potrzeb zwiększenia spójności terytorialnej należy ulepszyć infrastrukturę, stworzyć regularne połączenia między wybrzeżem a obszarami położonymi w głębi lądu, oraz dzięki strategiom marketingu terytorialnego i zintegrowanego rozwoju gospodarczego sprzyjającego inwestycjom wspierać utrzymanie działalności gospodarczej również poza pełnią sezonu turystycznego;
- P. mając na uwadze, że strefy przybrzeżne, chociaż borykają się z podobnymi problemami, nie dysponują odrębnymi instrumentami pozwalającymi na uporządkowane podejście i lepszą komunikację między głównymi podmiotami, które najczęściej pracują oddzielne i są odizolowane;
- Q. mając na uwadze, że zintegrowane rozwiązania rzeczywistych problemów mogą zostać znalezione i wdrożone wyłącznie na poziomie lokalnym i regionalnym przez organy publiczne współpracujące z sektorem prywatnym, i przy uwzględnieniu interesów społeczności i potrzeby ochrony środowiska;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- R. mając na uwadze, że stworzenie instrumentów polityki będzie sprzyjało bardziej zintegrowanym i ukierunkowanym na trwały rozwój strategiom, poprawiającym konkurencyjność gospodarczą poprzez zachowanie bogactw naturalnych i dziedzictwa kulturowego, zaspokajanie potrzeb socjalnych i promowanie modelu turystyki etycznej;
- S. mając na uwadze, że takie instrumenty mogłyby zwiększyć jakość zatrudnienia w tych obszarach oraz pomóc w zmniejszaniu sezonowości poprzez łączenie różnych form turystyki i innej aktywności morskiej lub przybrzeżnej, co pozwoliłoby na pogodzenie oferty z wysokimi oczekiwaniami i wymaganiami współczesnych turystów oraz na tworzenie miejsc pracy wymagających kwalifikacji;
- T. mając na uwadze, że cel europejskiej współpracy terytorialnej ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 może przyczynić się skutecznie do realizacji wspomnianych wyżej priorytetów poprzez finansowanie projektów współpracy oraz rozwijanie sieci partnerstwa między podmiotami tego sektora a obszarami przybrzeżnymi, podkreślając w tym kontekście, że należy wykorzystać europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1082/2006, jako instrument pozwalający na nawiązanie stabilnej współpracy w dziedzinie zrównoważonego rozwoju regionów przybrzeżnych, obejmującej partnerów lokalnych i społecznych;
1. podkreśla, że turystyka jest kluczowym czynnikiem rozwoju społecznego i gospodarczego regionów przybrzeżnych UE i jest ściśle związana z celami strategii lizbońskiej; zaznacza również, że cele strategii goeteborskiej powinny być bardziej rygorystycznie uwzględniane w działalności turystycznej;
 2. zachęca państwa członkowskie do opracowania szczegółowych strategii i zintegrowanych planów na poziomie krajowym i regionalnym mających na celu zmniejszenie sezonowego charakteru turystyki w regionach przybrzeżnych oraz zagwarantowanie pewniejszego zatrudnienia i wyższej jakości życia społecznościom lokalnym; w tym kontekście podkreśla znaczenie przekształcenia tradycyjnej działalności sezonowej w działalność całoroczną poprzez zróżnicowanie produktów oraz stworzenie alternatywnych form turystyki (np. turystyka biznesowa, kulturalna, zdrowotna, sportowa, agroturystyka czy turystyka morska); zauważa, że dywersyfikacja produktów i usług może poprawić wzrost gospodarczy i zatrudnienie oraz przyczynić się do ograniczenia negatywnych skutków środowiskowych, gospodarczych, społecznych;
 3. podkreśla konieczność ochrony praw pracowników tego sektora poprzez promowanie wysokiej jakości miejsc pracy oraz nabywanie kompetencji, co się między innymi wiąże z dostosowanymi szkoleniami zawodowymi, stosowaniem w większym zakresie długoterminowych umów o pracę, równymi i godnymi płacami oraz poprawą warunków pracy;
 4. wzywa do przyjęcia zintegrowanego podejścia do turystyki w strefach przybrzeżnych w kontekście unijnych polityk: spójności, morskiej, rybołówstwa, ochrony środowiska, społecznej i zdrowotnej, aby stworzyć między nimi synergię i uniknąć niespójnych działań; zaleca, by Komisja zastosowała takie zintegrowane podejście w dążeniu do zrównoważonego wzrostu turystyki w regionach przybrzeżnych, w szczególności w połączeniu z polityką morską UE, jako strategiczny cel w swoim programie prac na lata 2010-2015, jak również w kontekście śródkresowego przeglądu ram finansowych na lata 2007-2013;
 5. nawołuje państwa członkowskie do zapewnienia pełnego udziału regionalnych i lokalnych organów odpowiedzialnych za turystykę i rozwój regionalny stref przybrzeżnych oraz partnerów gospodarczych, społecznych oraz partnerów zaangażowanych w ochronę środowiska we wszystkich stałych strukturach ustanowionych w ramach tych polityk oraz w programach współpracy transgranicznej obejmującej te regiony;
 6. zwraca uwagę na podstawowy związek między dobrze działającą infrastrukturą a powodzeniem danego regionu turystycznego, w związku z czym wzywa właściwe organy do przygotowania planów optymalizacji lokalnej infrastruktury z myślą zarówno o turystach, jak i lokalnej społeczności; w tym kontekście zdecydowanie zaleca przybrzeżnym państwom członkowskim podjęcie wszelkich środków koniecznych, by zapewnić opracowywanie nowych projektów rozbudowy infrastruktury, w rafinerii ropy naftowej i innych obiektów, zawsze z wykorzystaniem najnowszych technologii, w celu zapewnienia mniejszego wykorzystania energii i obniżenia emisji dwutlenku węgla, jak również poprawy wydajności energetycznej poprzez korzystanie z odnawialnych źródeł energii;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

7. zachęca Komisję, państwa członkowskie i regiony do promowania trwałych łańcuchów mobilności w lokalnym transporcie publicznym oraz ścieżek rowerowych i ścieżek dla pieszych, szczególnie w transgranicznych regionach przybrzeżnych, oraz do wspierania w tym celu wymiany dobrych rozwiązań;
8. zaleca, by Komisja przyjęła całościowe podejście do turystyki w strefach przybrzeżnych w ramach realizacji swojej polityki spójności terytorialnej oraz strategii na rzecz zintegrowanej polityki morskiej, w szczególności w odniesieniu do wysp, państw członkowskich będących wyspami, najbardziej oddalonych regionów oraz innych stref przybrzeżnych, mając w szczególności na względzie dużą zależność tych obszarów od turystyki;
9. gorąco zachęca Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia turystyki przybrzeżnej w liście priorytetów w ramach strategicznych wytycznych na następny okres programowania funduszy strukturalnych, jak również w strategiach UE poświęconych regionom przybrzeżnym oraz do opracowania nowatorskiej strategii z potencjałem zintegrowania oferty turystyki nadmorskiej;
10. z zadowoleniem przyjmuje zatem udział regionów przybrzeżnych w programach INTERREG IV B i INTERREG C oraz programach i projektach, które obejmują zarówno współpracę ponadnarodową, jak i międzyregionalną w dziedzinie turystyki oraz zachęca, aby w większym stopniu korzystały one z inicjatyw i instrumentów UE dla regionów przybrzeżnych (takich jak strategia śródziemnomorska, strategia UE na rzecz Morza Bałtyckiego czy synergia czarnomorska); zdecydowanie zaleca, aby przygotowując nowe programy INTERREG na następny okres programowania Komisja położyła większy nacisk na regiony przybrzeżne;
11. odnotowuje opinię Komitetu Regionów dotyczącą stworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Obszarów Przybrzeżnych i nawołuje Komisję, aby w kontekście następnych ram finansowych przeanalizowała sposoby lepszej koordynacji wszystkich przyszłych instrumentów finansujących działania w obszarach przybrzeżnych;
12. zaleca umacnianie filaru wiedzy jako części strategii na rzecz zintegrowanego rozwoju stref przybrzeżnych poprzez stworzenie europejskiej sieci sektorowej pod egidą Europejskiego Instytutu Technologii ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 294/2008 i w ramach siódmego ramowego programu w zakresie badań naukowych i rozwoju przyjętego decyzją nr 1982/2006/WE;
13. zaleca, by państwa członkowskie posiadające strefy przybrzeżne stosowały zintegrowane podejście w programach przy selekcjonowaniu i realizacji projektów dotyczących wybrzeży, przyjmując metodę międzysektorową i uznając za priorytet tworzenie partnerstwa prywatno-publicznego, w celu zmniejszenia obciążenia organów władz lokalnych;
14. z zadowoleniem odnosi się do priorytetów określonych przez Komisję w dziedzinie turystyki na obszarach przybrzeżnych i morskiej w wymienionej wyżej agendzie dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej; sugeruje włączenie do niedawno utworzonego portalu kierunków turystycznych w Europie konkretnych informacji na temat kierunków i sieci nadmorskich, zwłaszcza najmniej znanych i najmniej rozpozszechnionych, tak aby promować je poza granicami UE również na poziomie regionalnym i lokalnym;
15. w tym kontekście zwraca się do Komisji o uczynienie turystyki przybrzeżnej i wodnej wiodącym tematem w 2010 r. w ramach projektu pilotażowego „Europejskie Modelowe Ośrodki Turystyczne”;
16. wyraża ubolewanie wobec faktu, że obecny brak przejrzystości wydatkowania unijnego w strefach przybrzeżnych uniemożliwia oszacowanie poziomu inwestycji oraz przeanalizowanie wpływu wspieranych inicjatyw na te regiony; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę w sprawie postanowień polityki morskiej dotyczących utworzenia bazy danych regionów morskich, która zwiierać będzie informacje o beneficjentach wszystkich funduszy wspólnotowych (w tym funduszy strukturalnych) i wzywa Komisję do bezzwłocznego wypełnienia tego ważnego zadania; podkreśla znaczenie takich inicjatyw dla zagwarantowania przejrzystości w tym obszarze; nawołuje Komisję do uruchomienia odpowiednich instrumentów, dzięki którym dane te staną się dostępne do celów analiz i statystyk i wzywa państwa członkowskie do wypełnienia zobowiązań dotyczących upowszechniania informacji o końcowych beneficjentach, ilustrując w ten sposób wyczerpująco realizowane projekty;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

17. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony do wspólnego stworzenia pełnego katalogu projektów finansowanych w strefach przybrzeżnych, który zostanie udostępniony w Internecie, umożliwiając w ten sposób regionom czerpanie z doświadczeń innych oraz pozwalając środowiskom akademickim, wspólnotom zamieszkującym obszary przybrzeżne i innym zainteresowanym stronom na identyfikację, upowszechnianie oraz jak najintensywniejsze przekazywanie najlepszych rozwiązań społecznościom lokalnym; w tym kontekście zaleca stworzenie forum umożliwiającego kontakty zainteresowanych stron i dzielenie się dobrymi rozwiązaniami oraz grup roboczych przedstawicieli państw członkowskich, które opracowałyby plany działania w dziedzinie turystyki przybrzeżnej i zintensyfikowały wymianę doświadczeń na poziomie instytucjonalnym;

18. zwraca się do Komisji o udostępnienie tego katalogu również w Internecie w celu ukazania obywatelom korzyści, jakie Europa przynosi nadmorskim regionom przybrzeżnym i uzasadnienia tym samym finansowania UE oraz przekazania pozytywnego obrazu UE;

19. wzywa Komisję do zapewnienia, by w bieżącym zestawieniu socjoekonomicznych baz danych Eurostatu dotyczących stref przybrzeżnych UE znalazły się wiarygodne, jednolite i aktualne dane na temat turystyki, ponieważ ma to istotne znaczenie dla ułatwienia podejmowania decyzji w sektorze publicznym oraz dla umożliwienia dokonywania porównań między regionami i sektorami; zaleca, by państwa członkowskie posiadające strefy przybrzeżne pilnie przystąpiły do wdrażania na swoim terytorium rachunków satelitarnych dla turystyki;

20. podkreśla ściśle powiązanie między środowiskiem a turystyką na wybrzeżu oraz odnotowuje, że polityka na rzecz rozwoju turystyki powinna zawierać praktyczne środki zgodne z ogólną polityką ochrony środowiska i zarządzania nim; z zadowoleniem przyjmuje zatem zapisanie „zrównoważonego rozwoju” w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 (w sprawie funduszy strukturalnych na lata 2007-2013) jako jednej z kluczowych zasad mających zastosowanie we wdrażaniu wszelkich interwencji strukturalnych, której stosowanie musi być dokładnie nadzorowane przy pomocy odpowiednich działań monitorujących; zdecydowanie zaleca, aby podobne postanowienie zawarto w przepisach dotyczących kolejnego okresu programowania; podkreśla, że stanowiłoby to znaczny wkład w rozwój turystyki ekologicznej;

21. zaznacza, że strefy przybrzeżne są w szczególności narażone na konsekwencje zmian klimatycznych oraz wynikające z nich podnoszenie się poziomu mórz, erozję wybrzeża oraz większą częstotliwość i gwałtowność burz; wzywa zatem regiony przybrzeżne do oszacowania zagrożeń wynikających ze zmian klimatycznych i opracowania planów zapobiegania im;

22. wskazuje na skutki zmian klimatycznych w odniesieniu do turystyki w strefach przybrzeżnych; wzywa zatem Komisję z jednej strony do zgodnego z logiką zintegrowania celów wspólnotowych w zakresie redukcji emisji CO₂ z polityką dotyczącą transportu i turystyki, a z drugiej strony do sprzyjania środkom mającym na celu ochronę trwałej turystyki przed skutkami zmian klimatycznych;

23. w tym kontekście podkreśla znaczenie przeprowadzenia oceny potencjału turystyki w kwestii ochrony i zachowania środowiska; zauważa, że turystyka może w prosty sposób zwiększać świadomość na temat walorów środowiska naturalnego poprzez skoordynowane działania władz krajowych i regionalnych z jednej strony, i biur podróży oraz menadżerów hoteli i restauracji z drugiej; uważa zatem, że regiony przybrzeżne powinny być w centrum takich starań ze względu na ich wyjątkowo turystyczny charakter;

24. zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania stałej ochrony walorów historycznych i skarbów archeologicznych oraz zachowania tradycji, a szerzej rzecz ujmując dziedzictwa kulturowego w rozwoju turystyki, przy większym czynnym zaangażowaniu ze strony społeczności lokalnych;

25. wnioskuje, aby przyznawane były zachęty w celu wspierania trwałego rozwoju, aby zachować dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze oraz tkankę społeczną regionów przybrzeżnych;

26. wzywa Komisję do zapewnienia, by działanie zgodne z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej było warunkiem korzystania z finansowania unijnego przy realizacji projektów dotyczących stref przybrzeżnych, mających wpływ na środowisko morskie;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

27. zwraca się do Komisji o wykorzystanie wszystkich instrumentów oceny, aby zapewnić stosowanie tej zasady na obszarach przybrzeżnych w trakcie obecnego okresu programowania, a także podziału odpowiedzialności między poszczególne szczeble decyzyjne;

28. podkreśla, że presja, jakiej poddane się obszary przybrzeżne w wyniku nadmiernej interwencji infrastruktury, przynosi szkodę rozwijaniu i zapewnieniu atrakcyjności turystyki przybrzeżnej, oraz że należy poprawić te aspekty poprzez zapewnienie wysokiej jakości usług turystycznych, kluczowych dla konkurencyjności regionów przybrzeżnych oraz poprzez wspieranie jakości zatrudnienia i kwalifikacji; zachęca zatem regiony przybrzeżne do popierania inwestycji alternatywnych, takich jak inwestycje w usługi w zakresie technologii informacyjnych i komunikacji, nowe możliwości dla tradycyjnych produktów lokalnych, wysokiej jakości szkolenia dla pracowników sektora turystyki; wzywa też do opracowania programów szkoleniowych w celu stworzenia kręgu wykwalifikowanych pracowników, którzy będą w stanie sprostać wzrastającej kompleksowości i różnicowaniu sektora turystycznego;

29. zwraca się do państw członkowskich o opracowanie odpowiednich strategii politycznych w dziedzinie urbanistyki i planowania przestrzennego odpowiadających pejzażowi przybrzeżnemu;

30. podkreśla, że wysoka jakość jest głównym elementem przewagi komparatywnej produktów turystycznych UE; zwraca się do państw członkowskich, lecz również do władz regionalnych i lokalnych o wyeksponowanie i dalszą poprawę jakości ich usług turystycznych, zwłaszcza jeśli chodzi o poziom bezpieczeństwa, pełną i nowoczesną infrastrukturę, odpowiedzialność społeczną zaangażowanych przedsiębiorstw oraz działalność gospodarczą przyjazną środowisku;

31. wzywa Komisję do zapewnienia objęcia usług oraz sektorów produkcji mających znaczenie dla turystyki na obszarach przybrzeżnych polityką wobec klasterów morskich, co umożliwi owocne współdziałanie podmiotów wykorzystujących morze jako środek do zwiększenia własnej konkurencyjności, umocnienia trwałego rozwoju i wkładu w rozwój gospodarki obszarów przybrzeżnych; ponadto uważa, że usługi medyczne, społeczne, edukacyjne, technologiczne i sportowe powinny zostać włączone w ramy klasterów morskich jako usługi stref przybrzeżnych stanowiące istotne czynniki rozwoju tych stref;

32. podkreśla znaczenie dostępu do środków umożliwiających rozwój w regionach przybrzeżnych; dlatego wzywa Komisję oraz krajowe i regionalne organy w strefach przybrzeżnych do wypracowania metod zapewnienia optymalnego systemu transportowych połączeń lądowych, powietrznych i wodnych; ponawia wezwanie skierowane do tych podmiotów w związku z wysokim wskaźnikiem zanieczyszczenia wód morskich w wielu regionach i miastach portowych, o zwiększenie zachęt dla zakotwiczenia statków w porcie za pośrednictwem sieci naziemnej; zachęca państwa członkowskie do przeanalizowania możliwości przyjęcia środków takich jak obniżenie opłat lotniskowych, w całkowitej zgodności z procedurą ustanowioną w przytoczonym powyżej stanowisku z dnia 23 października 2008 r., w celu zwiększenia atrakcyjności i konkurencyjności obszarów przybrzeżnych; z tych samych względów podkreśla potrzebę poprawy przestrzegania norm bezpieczeństwa na lotniskach i przez flotę lotniczą, w tym do usunięcia w razie konieczności składów paliwa znajdujących się w pobliżu lotnisk;

33. zwraca się do państw członkowskich i do władz regionalnych o wspieranie podniesienia standardów portów i lotnisk w regionach przybrzeżnych i wyspiarskich, aby wyjść naprzeciw potrzebom turystyki, biorąc należycie pod uwagę istniejące możliwości w zakresie środowiska naturalnego oraz poszanowanie estetyki i środowiska naturalnego;

34. podkreśla, że spójność terytorialna jest horyzontalną koncepcją obejmującą całą UE, która służy poprawie powiązań między wybrzeżem a głębią lądu z wykorzystaniem istniejącej komplementarności i wzajemnych powiązań między obszarami przybrzeżnymi i obszarami wewnątrz lądu (np. połączenie działalności przybrzeżnej z turystyką obszarów wiejskich i miejskich, poprawa niezależnej od sezonu dostępności usług turystycznych, promowanie i zachęcanie do zwiększenia oferty produktów lokalnych); zauważa, że wspomniana powyżej zielona księga w sprawie przyszłości polityki morskiej zawiera specjalne odniesienie do regionów wyspiarskich, przyznając, że doświadczają one szczególnych trudności jeśli chodzi o rozwój, z powodu trwałych utrudnień naturalnych, jakim stawiają czoła; podkreśla, że regiony przybrzeżne napotykają na podobne trudności i nawołuje Komisję do wzięcia pod uwagę potrzeby powiązania turystyki przybrzeżnej ze zintegrowanym zarządzaniem obszarami przybrzeżnymi i planowaniem przestrzennym dla obszarów morskich przy realizacji założeń w zakresie spójności terytorialnej w przyszłości;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

35. nawołuje władze regionalne i lokalne regionów przybrzeżnych, by również promowały zintegrowane systemy marketingu regionalnego wśród swych partnerów w ramach stosunków sąsiedzkich w dziedzinach dotyczących morza i łąd, oraz by promowały zrównoważony rozwój turystyki i podróży, w celu pobudzenia konkurencyjności sektora turystyki i bez szkody dla ogólnej konkurencyjności;

36. zachęca regiony przybrzeżne do udziału w projektach na rzecz współpracy międzyregionalnej, np. w ramach IV tematu inicjatywy „Regiony na rzecz zmian gospodarczych” w celu stworzenia nowych sieci tematycznych dotyczących turystyki w strefach przybrzeżnych oraz rozwijania tych, które już istnieją, a także w celu wymiany specjalistycznej wiedzy i najlepszych rozwiązań;

37. zaleca, by właściwe organy publiczne na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym podjęły działania promujące strategiczne projekty na rzecz turystyki w strefach przybrzeżnych w ramach programów współpracy, udzielając technicznego wsparcia dla projektów i udostępniając odpowiednie środki finansowe na działania tego typu, a także traktując priorytetowe wykorzystanie funduszy strukturalnych dla rozwoju zrównoważonej i przyjaznej środowisku turystyki w regionach przybrzeżnych, zarówno w obszarze konwergencji i konkurencyjności, jak i zatrudnienia; wyraża przekonanie, że w tym kontekście należy poświęcić szczególną uwagę działaniom mającym na celu rozwój komunikacji i technologii informacyjnych;

38. wzywa Komisję do zorganizowania przynajmniej jednego specjalnego wydarzenia w następnym roku, najlepiej w dniu 20 maja, będącym Europejskim Dniem Morza, poświęconego turystyce w strefach przybrzeżnych, w celu ułatwienia wymiany i zacieśnienia kontaktów między partnerami oraz dzielenia się najlepszymi rozwiązaniami, między innymi w dziedzinie wdrażania zintegrowanego modelu UE zarządzania jakością; w związku z powyższym zachęca wszystkie podmioty do przedstawienia finansowanych przez wspólnotę projektów związanych pośrednio lub bezpośrednio z turystyką w strefach przybrzeżnych;

39. uważa, że promowanie turystyki wodnej, między innymi poprzez promowanie związanej z sektorem działalności gospodarczej, może pomóc obywatelom Unii przejąć bardziej ekologiczne nawyki i poprawić ich świadomość ekologiczną; zachęca zatem państwa członkowskie do promowania inwestycji w tej dziedzinie na obszarach przybrzeżnych;

40. ponadto wzywa Komisję, by sporządziła praktyczny przewodnik finansowania UE w obszarze turystyki przybrzeżnej, tak by dostarczyć zainteresowanym stronom wskazówek podczas poszukiwania finansowania;

41. uznaje olbrzymi wkład, jaki wzrost turystyki rejsowej ma dla rozwoju społeczności nadmorskich, jeżeli osiągnięta jest równowaga między ryzykiem i korzyściami oraz między kosztami stałymi inwestycji naziemnych i elastycznością niezbędną operatorom rejsów, oraz jeżeli należyte uwzględnione są kwestie związane ze środowiskiem naturalnym;

42. zachęca Komisję do wspierania społeczności nadmorskich pragnących wdrożyć najlepsze praktyki oraz do lepszego wykorzystania wartości dodanej związanej z turystyką rejsową w szczególności i nadmorską w ogóle;

43. nawołuje regiony przybrzeżne do ustanowienia oraz wspierania regionalnych i lokalnych agencji rozwoju, które pomogą zorganizować sieci pracowników, instytucji, ekspertów i administracji z danych dziedzin i między państwami członkowskimi, i będą służyły potencjalnym beneficjentom z sektora publicznego i prywatnego radą i informacją;

44. zaleca, by państwa członkowskie posiadające strefy przybrzeżne wzięły pod uwagę trwałość projektów współpracy na etapie następującym po finansowaniu, nie tylko w odniesieniu do kwestii finansowych, ale również mając na względzie ciągłość współpracy między partnerami i powiązanie z odpowiednimi usługami na poziomie lokalnym;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

45. zaleca państwom członkowskim posiadającym strefy przybrzeżne zapewnienie dobrej widoczności wybranych projektów oraz uproszczenie procedur dostępu do finansowania, w celu zachęcenia prywatnych inwestorów do finansowania turystyki na wybrzeżu oraz wprowadzenia ułatwień dla tworzenia partnerstwa między organami publicznymi a podmiotami prywatnymi w sektorze, w szczególności zaś MŚP; zaleca propagowanie rekreacyjnych zalet turystyki morskiej i przybrzeżnej w kontekście zapewnienia zdrowej fauny i flory (promując ekoturystykę, połowy turystyczne, obserwację wielorybów, itp.); wierzy, że te cele powinny znaleźć odzwierciedlenie w Europejskim Dniu Morza 20 maja;
46. wzywa ugrupowania wyspecjalizowane w ochronie środowiska, gałęzie gospodarki związane z morzem, organizacje kulturalne, społeczność naukowców, struktury obywatelskie i lokalnych mieszkańców do udziału we wszystkich etapach projektów, w tym ich monitorowania, w celu zapewnienia trwałości ich skutków;
47. nawołuje wreszcie Komisję do dokonywania systematycznej oceny wpływu finansowania wspólnotowego na rozwój regionalny obszarów przybrzeżnych w celu upowszechnienia najlepszych rozwiązań oraz wspierania sieci partnerskich zrzeszających wiele podmiotów za pośrednictwem ośrodka monitorowania zrównoważonej turystyki w strefach przybrzeżnych;
48. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz Komitetowi Regionów.

Umiejętność korzystania z mediów w środowisku cyfrowym

P6_TA(2008)0598

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym (2008/2129(INI))

(2010/C 45 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z 2005 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽¹⁾, a w szczególności punkt 37 preambuły dyrektywy 2007/65/WE oraz artykuł 26 dyrektywy 89/552/EWG,
- uwzględniając decyzję nr 854/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. w sprawie wieloletniego programu wspólnotowego na rzecz promowania bezpieczniejszego korzystania z Internetu i nowych technologii internetowych ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1718/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie programu wspierającego europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007) ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie 2006/952/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 72.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając zalecenie 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽¹⁾,
 - mając na uwadze komunikat Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r. pt. „Europejskie podejście do umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym” (COM(2007)0833),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie pluralizmu mediów w państwach członkowskich Unii Europejskiej (SEC(2007)0032),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. pt. „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia”(COM(2005)0229),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawie koncentracji mediów ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2005 r. w sprawie stosowania art. 4 i 5 dyrektywy 89/552/EWG („Telewizja bez granic”), zmienionej dyrektywą 97/36/WE, na okres 2001-2002 ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie przejścia z nadawania analogowego na nadawanie cyfrowe: szansa dla europejskiej polityki audiowizualnej i różnorodności kulturalnej? ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając wnioski Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie kompetencji międzykulturowych ⁽⁵⁾ oraz europejskie podejście do umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając deklarację UNESCO z Grünwaldu w sprawie edukacji medialnej z 1982 r.,
 - uwzględniając agendę paryską UNESCO – dwanaście zaleceń dotyczących edukacji medialnej z 2007 r.,
 - uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy Rec(2006)12 skierowane do państw członkowskich w sprawie zwiększenia umiejętności dzieci w zakresie korzystania z nowego środowiska informacyjnego i komunikacyjnego,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A6-0461/2008),
- A. mając na uwadze, że media wpływają na kształt życia społecznego i polityki; mając na uwadze, że wysoka koncentracja mediów może zagrozić pluralizmowi mediów; mając również na uwadze, że w związku z tym umiejętność korzystania z mediów stanowi kluczowe znaczenie dla kultury politycznej i aktywnego uczestnictwa obywateli Unii,
- B. mając na uwadze, że wszystkie rodzaje mediów audiowizualnych lub drukowanych, media klasyczne i cyfrowe przenikają się i ma miejsce konwergencja różnych form medialnych pod względem technicznym i merytorycznym oraz mając na uwadze, że nowe media masowe dzięki innowacyjnym technologiom przenikają w coraz większym stopniu wszystkie sfery życia, że nowe media wymagają od użytkowników aktywniejszej postawy oraz że portale społecznościowe, blogi internetowe i gry wideo są również formą mediów,
- C. mając na uwadze, że dla młodych użytkowników mediów pierwsze źródło informacji stanowi przede wszystkim Internet i poprzez korzystanie z tego medium dysponują oni wiedzą, która jest ukierunkowana na ich własne potrzeby, ale która jest też nieusystematyzowana, podczas gdy dorośli czerpią informacje głównie z radia, telewizji, gazet i czasopism; mając również na uwadze, że w związku z tym w dzisiejszym krajobrazie medialnym umiejętność korzystania z mediów pomaga podjąć wyzwania stawiane przez nowe media — w szczególności w zakresie oferowanych przez nie możliwości interakcji i kreatywnego uczestnictwa — a także dostarcza wiedzę wymaganą w tradycyjnych środkach przekazu, stanowiących nadal podstawowe źródło informacji dla obywateli,

⁽¹⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 205.

⁽³⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 117.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, s. 120.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 141 z 7.6.2008, s. 14.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 140 z 6.6.2008, s. 8.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- D. mając na uwadze, że nowe technologie komunikacyjne mogą zarzucić nieświadomych użytkowników ogromem informacji niezróżnicowanych ze względu na istotność, i że taki nadmiar informacji może stanowić równie duży problem, co brak informacji,
- E. mając na uwadze, że dobre wykształcenie w zakresie korzystania z technologii informacyjnej i mediów, oparte na poszanowaniu praw i wolności innych osób, podnosi znacząco kwalifikacje zawodowe poszczególnych osób, a z punktu widzenia gospodarki narodowej przyczynia się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej,
- F. mając na uwadze, że szeroki dostęp do technologii komunikacyjnych daje każdemu możliwość przekazywania i rozpowszechniania tą drogą informacji na całym świecie, wskutek czego każdy użytkownik Internetu staje się potencjalnie dziennikarzem i że tym samym umiejętność korzystania z mediów jest konieczna nie tylko do zrozumienia informacji, lecz także do tworzenia i rozpowszechniania treści medialnych, oraz że sama znajomość obsługi komputera nie prowadzi automatycznie do większej umiejętności korzystania z mediów,
- G. mając na uwadze, że w zakresie rozwoju sieci telekomunikacyjnych i kwestii postępu we wdrażaniu technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) istnieją duże różnice między państwami członkowskimi, a także między regionami, zwłaszcza na obszarach peryferyjnych i wiejskich, co niesie ze sobą ryzyko stopniowego pogłębiania się „przepaści cyfrowej” w Unii Europejskiej,
- H. mając na uwadze, że szkoły odgrywają istotną rolę w wykształcaniu umiejętności komunikacji i wydawania opinii oraz że istnieją duże różnice między państwami członkowskimi i między regionami w zakresie edukacji medialnej oraz w stopniu włączenia i wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych podczas zajęć lekcyjnych, oraz że edukacja medialna może być w pierwszej kolejności prowadzona przez nauczycieli, którzy sami posiadają umiejętność korzystania z mediów i uzyskali odpowiednie wykształcenie w tym zakresie,
- I. mając na uwadze, że edukacja medialna odgrywa decydującą rolę w osiągnięciu wysokiego poziomu umiejętności korzystania z mediów, która jest ważną częścią edukacji politycznej ułatwiającej obywatelom umacnianie ich aktywnej postawy obywatelskiej oraz świadomości praw i obowiązków; mając ponadto na uwadze, że dobrze poinformowani, dojrzały politycznie obywatele stanowią podstawę społeczeństwa pluralistycznego, oraz mając na uwadze, że poprzez tworzenie własnych treści i produktów medialnych zdobywa się umiejętności, które umożliwiają głębsze zrozumienie zasad i wartości profesjonalnie przygotowanych treści medialnych,
- J. mając na uwadze, że działalność pedagogiczna w zakresie mediów jest w mniejszym stopniu ugruntowana wśród osób starszych niż młodych, a wśród osób starszych często występują obawy i bariery wobec nowych mediów,
- K. mając na uwadze, że zagrożenie dla bezpieczeństwa danych osobowych staje się coraz bardziej wyrafinowane i występuje coraz częściej, co stanowi poważne ryzyko dla nieświadomych użytkowników,
- L. mając na uwadze, że umiejętność korzystania z mediów stanowi nieodzowną kluczową kompetencję w społeczeństwie informacyjno-komunikacyjnym,
- M. mając na uwadze, że media stwarzają okazję do ogólnoświatowej komunikacji i otwartości na świat, stanowią podstawowy filar społeczeństw demokratycznych i przekazują zarówno wiedzę, jak i informacje, oraz mając na uwadze, że nowe media cyfrowe oferują możliwości w zakresie uczestnictwa i kreatywności, dzięki czemu zwiększa się zaangażowanie obywateli w procesy polityczne,
- N. mając na uwadze, że aktualne dane są niewystarczające do wyczerpującej oceny umiejętności korzystania z mediów w Unii Europejskiej,
- O. mając na uwadze, że kluczowe znaczenie umiejętności korzystania z mediów zostało podkreślone również przez UNESCO, np. w deklaracji z Grünwaldu w sprawie edukacji medialnej z 1982 r. oraz w agendzie paryskiej — dwanaście zaleceń dotyczących edukacji medialnej z 2007 r.,

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Ogólne zasady

1. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wspomniany komunikat Komisji w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym, dostrzega jednak potrzebę poprawy w kwestii określenia europejskiej koncepcji wspierania umiejętności korzystania z mediów, w szczególności włączenia do niej mediów klasycznych i uznania znaczenia edukacji medialnej;
2. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie kompetencji międzykulturowych; oczekuje stanowczego opowiedzenia się przez państwa członkowskie za wspieraniem umiejętności korzystania z mediów i proponuje wzmocnienie składu komisji ds. kontaktów, przewidzianej w dyrektywie 89/552/EWG, ekspertami ds. edukacji medialnej;
3. wzywa Komisję do przyjęcia zalecenia i do opracowania planu działań w sprawie umiejętności korzystania z mediów; wzywa Komisję do zorganizowania w 2009 r. posiedzenia komisji ds. kontaktów w zakresie medialnych usług audiowizualnych w celu ułatwienia regularnej wymiany informacji i skutecznej współpracy;
4. wzywa organy właściwe do określania zasad komunikacji audiowizualnej i elektronicznej do współpracy na różnych poziomach na rzecz doskonalenia umiejętności korzystania z mediów; dostrzega szczególną potrzebę opracowania na szczeblu krajowym kodeksów postępowania oraz wspólnych inicjatyw regulacyjnych; podkreśla potrzebę włączania wszystkich stron w promowanie systematycznych badań i regularnej analizy różnych aspektów i wymiarów umiejętności korzystania z mediów;
5. zaleca Komisji włączanie grupy specjalistów ds. umiejętności korzystania z mediów również do dyskusji nad aspektami edukacji medialnej oraz zwiększenie regularności jej spotkań, a także odbywanie regularnych spotkań z przedstawicielami wszystkich państw członkowskich;
6. zwraca uwagę, że do promowania umiejętności korzystania z mediów oprócz decydentów, dziennikarzy, stacji radiowych i telewizyjnych oraz operatorów medialnych aktywnie mogą się przyczyniać przede wszystkim niewielkie podmioty lokalne, takie jak biblioteki, ośrodki kształcenia dorosłych, obywatelskie centra kulturalne i medialne, inne ośrodki kształcenia i dokształcania oraz media obywatelskie (np. media społeczne);
7. wzywa Komisję do opracowania zgodnie z art. 26 dyrektywy 89/552/EWG wskaźników umiejętności korzystania z mediów dotyczących długotrwałego wspierania umiejętności korzystania z mediów w Unii Europejskiej;
8. uważa, że umiejętność korzystania z mediów oznacza posiadanie umiejętności samodzielnego korzystania z różnych mediów, rozumienia i krytycznego oceniania różnych aspektów mediów i treści medialnych, a także samodzielnej komunikacji w wielu kontekstach, tworzenia i rozpowszechniania treści medialnych; ponadto stwierdza, że wobec dużej ilości dostępnych źródeł najważniejsza jest umiejętność wyodrębniania informacji z potoku danych i obrazów w nowych mediach i ich klasyfikowania;
9. podkreśla, że edukacja medialna jest kluczowym elementem polityki informowania konsumenta, świadomości i znajomości kwestii związanych z prawami własności intelektualnej, aktywnego uczestnictwa obywateli w procesach demokratycznych oraz wspierania dialogu międzykulturowego;
10. zachęca Komisję do rozwijania polityki wspierania umiejętności korzystania z mediów we współpracy z wszystkimi organami Unii oraz z podmiotami lokalnymi i regionalnymi, a także do zacieśnienia współpracy z UNESCO i Radą Europy;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Grupy docelowe i cele

11. podkreśla, że edukacja medialna musi obejmować wszystkich obywateli: dzieci, młodzież, dorosłych, osoby starsze i osoby niepełnosprawne;
12. zwraca uwagę, że nabywanie umiejętności korzystania z mediów rozpoczyna się w środowisku rodzinnym poprzez uczenie się, jak dokonywać wyboru spośród usług oferowanych przez media — podkreślając w związku z tym znaczenie edukacji medialnej rodziców, którzy odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu nawyków medialnych dzieci — a umiejętność ta jest następnie rozwijana w środowisku szkolnym i w trakcie uczenia się przez całe życie oraz wzmacniana za pomocą działań organów krajowych, rządowych i regulacyjnych, a także dzięki pracy podmiotów i instytucji działających w sektorze medialnym;
13. uważa, że cele edukacji medialnej obejmują: kompetentne i twórcze korzystanie z mediów i ich treści, krytyczną analizę produktów medialnych, rozumienie działania rynku mediów oraz samodzielną produkcję treści medialnych;
14. zaleca, aby w ramach edukacji medialnej informowano również o aspektach praw autorskich przy korzystaniu z mediów, znaczeniu poszanowania praw własności intelektualnej, szczególnie w odniesieniu do Internetu, a także o bezpieczeństwie danych i zabezpieczeniu prywatności oraz prawie do decydowania o wykorzystywaniu własnych informacji w Internecie; podkreśla konieczność uświadomienia użytkownikom, którzy niedawno nabyli umiejętność korzystania z mediów, potencjalnych zagrożeń dotyczących bezpieczeństwa informacji i bezpieczeństwa danych osobowych, a także ryzyka związanego z przemocą w sieci;
15. zwraca uwagę, że reklama stanowi znaczną część usług świadczonych obecnie przez media; podkreśla, że umiejętność korzystania z mediów ułatwia określenie kryteriów oceny instrumentów i praktyk wykorzystywanych w reklamie;

Gwarantowanie dostępu do technologii informacyjnych i komunikacyjnych

16. domaga się, aby w ramach polityki europejskiej zmniejszono „przepaść cyfrową” pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy miastem a wsią poprzez rozbudowę infrastruktury informacyjnej i komunikacyjnej, a przede wszystkim poprzez zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu na obszarach słabiej rozwiniętych;
17. jest zdania, że usługi użyteczności publicznej obejmują również zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, który powinna cechować szeroka i wysokiej jakości oferta oraz przystępne ceny i domaga się, aby każdy obywatel miał możliwość korzystania z łącza szerokopasmowego po przystępnej cenie;

Edukacja medialna w szkołach oraz jako element kształcenia nauczycieli

18. podkreśla, że edukacja medialna powinna stanowić część oficjalnego kształcenia, do którego powinny mieć dostęp wszystkie dzieci, oraz integralny element programu nauczania na każdym poziomie;
19. wzywa do włączenia umiejętności korzystania z mediów jako dziewiątej kompetencji kluczowej do wspólnych europejskich ram odniesienia procesu uczenia się przez całe życie zgodnie z zaleceniem 2006/962/WE;
20. zaleca, aby edukacja medialna była w jak największym stopniu nastawiona na praktykę i powiązana z przedmiotami ekonomicznymi, politycznymi, literackimi, społecznymi, artystycznymi i informacyjno-technicznymi, a także sugeruje, że przyszłościowym rozwiązaniem jest stworzenie specjalnego przedmiotu „edukacja medialna” oraz interdyscyplinarne podejście powiązane z projektami pozaszkolnymi;
21. zaleca placówkom oświatowym wspieranie tworzenia produktów medialnych (w dziedzinie mediów drukowanych, audiowizualnych i nowych mediów) z udziałem uczniów i nauczycieli jako środka do praktycznego szkolenia w zakresie umiejętności korzystania z mediów;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

22. wzywa Komisję, aby przy zapowiedzianym opracowywaniu wskaźników umiejętności korzystania z mediów uwzględniła zarówno jakość zajęć szkolnych, jak i kształcenie kadry nauczycielskiej w tej dziedzinie;
23. uważa, że istotną rolę obok aspektów pedagogicznych i edukacyjnych odgrywają również możliwości techniczne i dostęp do nowych technologii oraz podkreśla, że należy znacznie poprawić infrastrukturę w szkołach, aby umożliwić wszystkim uczniom dostęp do komputerów, Internetu oraz odpowiednich zajęć;
24. zaznacza, że edukacja medialna nabiera szczególnego znaczenia w szkołach specjalnych, ponieważ w przypadku wielu upośledzeń pełnią one istotną funkcję w pokonywaniu barier komunikacyjnych;
25. zaleca włączenie do ram kształcenia wszystkich nauczycieli na każdym poziomie szkolnictwa obowiązkowych modułów dotyczących pedagogicznych aspektów mediów w celu osiągnięcia bogatego programu szkolenia; w związku z tym wzywa właściwe władze krajowe do zapoznania nauczycieli wszystkich specjalności i rodzajów szkół ze stosowaniem audiowizualnych pomocy naukowych oraz z zagadnieniami związanymi z edukacją medialną;
26. podkreśla, że konieczna jest regularna wymiana informacji, sprawdzonych praktyk i, w dziedzinie edukacji, metod pedagogicznych między państwami członkowskimi;
27. zwraca się do Komisji, aby do następcy programu MEDIA włączyła część poświęconą promowaniu umiejętności korzystania z mediów, ponieważ w obecnym kształcie program ten tylko w niewielkim stopniu przyczynia się do promowania tej umiejętności; ponadto popiera starania Komisji na rzecz stworzenia nowego programu o nazwie Media Mundus w celu wsparcia międzynarodowej współpracy w sektorze audiowizualnym; nalega, aby kwestię umiejętności korzystania z mediów podejmowano w większym stopniu w ramach innych programów wsparcia UE, w szczególności programów Uczenie się przez całe życie, eTwinning, Bezpieczniejszy Internet i Europejski Fundusz Społeczny;

Edukacja medialna osób starszych

28. podkreśla, że edukacja medialna osób starszych musi się odbywać w miejscach ich pobytu, np. w stowarzyszeniach, domach opieki, domach spokojnej starości, zakładach opieki, grupach wspólnie spędzających wolny czas i grupach zainteresowań, w ramach inicjatyw czy w kołach seniorów;
29. jest zdania, że sieci cyfrowe umożliwiają przede wszystkim starszym osobom komunikację w życiu codziennym i utrzymanie samodzielności możliwie jak najdłużej;
30. wskazuje, że doświadczenia życiowe i przeżycia osób starszych oraz korzystanie przez nie z mediów muszą zostać uwzględnione w edukacji medialnej dla nich przewidzianej;

*

* *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Europejskiemu Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu, Komitetowi Regionów oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Wymogi kapitałowe (plan wprowadzenia w życie)

P6_TA(2008)0607

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu dyrektywy Komisji zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem

(2010/C 45 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (przekształcenie) ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 150 ust. 1,
 - uwzględniając projekt dyrektywy Komisji zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem,
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 1 października 2008 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/48/WE i 2006/49/WE w odniesieniu do banków powiązanych z instytucjami centralnymi, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru i zarządzania kryzysowego (COM(2008)0602) (wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie agencji ratingowych (COM(2008)0704),
 - uwzględniając art. 5a ust. 3 lit. b) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 81 ust. 2 i art. 4 lit. b Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Komisja przedłożyła wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych,
- B. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła również projekt dyrektywy zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem, który zawiera postanowienia dotyczące ujawniania informacji przez zewnętrzne instytucje kontroli jakości kredytowej,
- C. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła następnie wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie agencji ratingowych,
- D. mając na uwadze, że obowiązki w zakresie ujawniania informacji i przejrzystości spoczywające na instytucjach kontroli jakości kredytowej i agencjach ratingowych muszą być spójnie i konsekwentnie przestrzegane;
- E. mając na uwadze, że proponowane przez Komisję obowiązki zewnętrznych instytucji kontroli jakości kredytowej wykraczają poza kwestie dostosowań technicznych, a co za tym idzie wymagają odpowiedniego rozpatrzenia przez Parlament zgodnie z procedurą współdecyzji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- F. mając na uwadze, że aby zapewnić tego rodzaju spójność i konsekwencję, a także umożliwić Parlamentowi odpowiednie rozpatrzenie wniosku, przepisami dotyczącymi obowiązków z zakresu ujawniania informacji przez zewnętrzne instytucje kontroli jakości kredytowej należy zająć się zgodnie z procedurą współdecyzji, w ramach wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych lub wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie agencji ratingowych,
- G. mając na uwadze, że Parlament wyraża poparcie dla pozostałych zmian o charakterze technicznym,
1. sprzeciwia się przyjęciu projektu Komisji dotyczącego dyrektywy zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem;
 2. wyraża przekonanie, że projekt dyrektywy Komisji wykracza poza uprawnienia wykonawcze określone w dyrektywie 2006/48/WE;
 3. apeluje do Komisji o wycofanie odnośnego projektu aktu prawnego oraz do przedłożenia Komisji Gospodarczej i Monetarnej nowego projektu;
 4. proponuje następującą zmianę projektu dyrektywy:

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

MODYFIKACJA

Modyfikacja 1

Wniosek dotyczący projektu dyrektywy — akt zmieniający

Artykuł 1 — punkt 3

Dyrektywa 2006/48/WE

Załącznik VI — część 2 — punkt 7

3. w części 2 załącznika VI pkt 7 otrzymuje brzmienie: **skreślony**

„7. Właściwe organy podejmują kroki konieczne do publicznego udostępnienia zasad, na jakich instytucje ECAI opierają swoje oceny kredytowe, dając w ten sposób wszystkim potencjalnym użytkownikom możliwość stwierdzenia prawidłowości takich zasad. Ponadto właściwe organy podejmują środki konieczne do zapewnienia, że, w odniesieniu do ocen kredytowych dotyczących pozycji sekurytyzacyjnych, ECAI będzie zobowiązana do opracowywania na bieżąco zestawień informacji na temat struktury transakcji, rentowności aktywów puli i ich wpływu na ocenę kredytową. Takie zestawienie informacji jest udostępniane wszystkim instytucjom kredytowym stosującym ocenę kredytową dla celów art. 96.”

5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Nieuczciwe przedsiębiorstwa oferujące wpisy do katalogów biznesowych

P6_TA(2008)0608

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie nieuczciwych przedsiębiorstw oferujących wpisy do katalogów biznesowych (petycje 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 i inne) (2008/2126(INI))

(2010/C 45 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając petycje 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 i inne,
 - uwzględniając wcześniejsze dyskusje Komisji Petycji na temat petycji 0045/2006 i innych,
 - uwzględniając dyrektywę 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (wersja ujednolicona) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) ⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając analizę zatytułowaną „Nieuczciwe praktyki firm prowadzących katalogi biznesowe w kontekście obecnych i przyszłych przepisów rynku wewnętrznego mających na celu ochronę konsumentów i MŚP” (IP/A/IMCO/FWC/2006-058/LOT4/C1/SC6), zleconą przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów,
 - uwzględniając art. 192 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0446/2008),
- A. mając na uwadze, że Parlament otrzymał ponad 400 petycji od małych przedsiębiorstw (reprezentujących jedynie część ich ogółu), które twierdzą, iż padły ofiarą wprowadzającej w błąd reklamy stosowanej przez przedsiębiorstwa oferujące wpisy do katalogów biznesowych, a w rezultacie ucierpiały z powodu stresu psychologicznego, poczucia winy, zażenowania, uczucia frustracji i poniosły straty finansowe,

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 51.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- B. mając na uwadze, że skargi te ujawniają szeroko rozpowszechnioną i ustaloną metodę zwodniczych praktyk biznesowych stosowanych przez niektóre przedsiębiorstwa oferujące wpisy do katalogów biznesowych, które dotyczącą tysiące przedsiębiorstw i są zorganizowane niezależnie od granic, tj. wiążą się z działalnością w co najmniej dwóch państwach członkowskich w Unii Europejskiej oraz poza nią oraz wywierają poważne skutki finansowe dla przedsiębiorstw, a także mając na uwadze, że nie istnieje mechanizm administracyjny lub instrument prawny umożliwiający krajowym organom egzekwowania prawa skuteczną i efektywną współpracę transgraniczną,
- C. mając na uwadze, że nieuczciwy charakter tych praktyk staje się bardziej oczywisty, kiedy są one uskuteczniane drogą elektroniczną i szerzone za pomocą Internetu (zob. petycja nr 0079/2003),
- D. mając na uwadze, że praktyki biznesowe, których dotyczą skargi, zazwyczaj polegają na tym, że firma prowadząca katalog biznesowy nawiązuje kontakt, przeważnie pocztą, z przedsiębiorstwami, zachęcając je do uzupełnienia lub aktualizacji nazwy i danych kontaktowych przedsiębiorstwa, stwarzając fałszywe wrażenie, iż ma to służyć bezpłatnemu ich umieszczeniu w katalogu biznesowym; mając na uwadze, że później zgłaszające się przedsiębiorstwa odkrywają, że w rzeczywistości nieumyślnie podpisały umowę, standardowo wiążącą przez trzy lata, zobowiązującą je do figurowania w katalogu biznesowym za cenę około 1 000 euro rocznie,
- E. mając na uwadze, że formularze stosowane w takich przypadkach są zazwyczaj niejednoznaczne i trudne do zrozumienia, przy czym sprawiają błędne wrażenie, iż chodzi o bezpłatne umieszczenie w katalogu biznesowym, podczas gdy w rzeczywistości celem jest zwabienie przedsiębiorstwa do zawarcia niechcianej umowy o reklamę w katalogu biznesowym,
- F. mając na uwadze, że nie istnieją specjalne przepisy UE ani krajowe w państwach członkowskich dotyczące firm prowadzących katalogi biznesowe w stosunkach między przedsiębiorstwami, a także mając na uwadze, że państwa członkowskie mogą wprowadzać bardziej kompleksowe i szeroko zakrojone przepisy,
- G. mając na uwadze, że dyrektywa 2006/114/WE stosuje się również do transakcji między przedsiębiorstwami i definiuje „reklamę wprowadzającą w błąd” jako „każdą reklamę, która w jakikolwiek sposób, w tym przez swoją formę, wprowadza lub może wprowadzić w błąd osoby, do których jest skierowana lub dociera, i która, z powodu swojej zwodniczej natury, może wpłynąć na ich postępowanie gospodarcze lub która, z tych powodów, szkodzi lub może szkodzić konkurentowi”; mając jednak na uwadze, że rozbieżności w interpretacji tego, co jest „wprowadzające w błąd” wydają się stanowić główną przeszkodę w zwalczaniu takich praktyk stosowanych przez firmy oferujące katalogi biznesowe w stosunkach między przedsiębiorstwami,
- H. mając na uwadze, że dyrektywa 2005/29/WE zakazuje „umieszczania w materiałach marketingowych faktury lub podobnego dokumentu żądającego zapłaty, który wywołuje u konsumenta wrażenie, że już zamówił reklamowany produkt, mimo iż tego nie zrobił”; mając jednak na uwadze, że dyrektywa ta nie stosuje się do zwodniczych praktyk między przedsiębiorstwami i dlatego w obecnej formie nie może stanowić podstawy do udzielenia pomocy składającym petycję; mając jednak na uwadze, że dyrektywa ta nie wyklucza systemu przepisów krajowych dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych, który ma zastosowanie we wszystkich okolicznościach zarówno do konsumentów jak i przedsiębiorstw,
- I. mając na uwadze, że dyrektywa 2005/29/WE nie uniemożliwia państwom członkowskim rozszerzenia zakresu jej stosowania za sprawą przepisów krajowych również na przedsiębiorstwa; mając jednak na uwadze, że prowadzi to do powstania różnych poziomów ochrony przedsiębiorstw, które padają ofiarą wprowadzających w błąd praktyk firm oferujących wpisy do katalogów biznesowych w różnych państwach członkowskich,
- J. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 definiuje „naruszenie wewnątrzspółnotowe” jako „każde działanie lub zaniechanie sprzeczne z przepisami prawnymi, które chronią interesy konsumentów (...), a które szkodzi lub może szkodzić zbiorowym interesom konsumentów zamieszkałych w jednym lub więcej niż jednym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym miało miejsce działanie lub zaniechanie, lub gdzie odpowiedzialny sprzedawca bądź dostawca ma siedzibę albo gdzie znajdują się dowody bądź aktywa związane z tym działaniem lub zaniechaniem”; mając jednak na uwadze, że dyrektywa ta nie stosuje się do zwodniczych praktyk między przedsiębiorstwami i dlatego w obecnej formie nie może stanowić podstawy do udzielenia pomocy składającym petycję,

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- K. mając na uwadze, że większość składających petycję wskazuje na katalog biznesowy znany jako „European City Guide” (którego działalność jest przedmiotem postępowań sądowych i administracyjnych), ale wymienia się także inne firmy prowadzące katalogi biznesowe, np. „Construct Data Verlag”, „Deutscher Adressdienst GmbH” i „NovaChannel”; mając jednak na uwadze, że inne firmy prowadzące katalogi biznesowe stosują legalne praktyki biznesowe,
- L. mając na uwadze, że te zwodnicze praktyki biznesowe ukierunkowane są głównie na małe przedsiębiorstwa, jednak dotyczą również przedstawicieli wolnych zawodów, a nawet organizacje typu non profit, takie jak organizacje pozarządowe, charytatywne, szkoły i biblioteki oraz lokalne kluby społeczne, np. zespoły muzyczne,
- M. mając na uwadze, że firmy prowadzące katalogi biznesowe posiadają często siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajdują się poszkodowani, co utrudnia tym ostatnim zwracanie się o ochronę do organów krajowych z powodu rozbieżności w interpretacji tego, co jest uznawane za wprowadzające w błąd; mając na uwadze, że poszkodowani również często nie otrzymują zadośćuczynienia w ramach krajowych systemów prawnych i organów do spraw ochrony konsumentów, gdyż informowani są, iż przepisy prawne służą ochronie konsumentów, a nie przedsiębiorstw; mając na uwadze, że jako małe przedsiębiorstwa poszkodowani w większości nie posiadają środków umożliwiających dochodzenie skutecznego środka prawnego w postępowaniu sądowym; mając na uwadze, że mechanizmy autoregulacyjne dla katalogów nie na wiele się zdają, gdyż nie są przestrzegane przez tych, którzy stosują wprowadzające w błąd reklamy,
- N. mając na uwadze, że poszkodowani przez te praktyki są konsekwentnie ścigani przez same firmy prowadzące katalogi biznesowe lub nawet przez najęte przez nie agencje windykacyjne; mając na uwadze, że poszkodowani skarżą się, iż czują się niepokojeni i zagrożeni tymi naleganiami, a wielu z nich ostatecznie wbrew woli wnosi opłaty, aby uniknąć dalszego nękania,
- O. mając na uwadze, że poszkodowani, którzy odmawiają opłaty, rzadko – z nielicznymi wyjątkami – są pozywani do sądu,
- P. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie przyjęły inicjatywy, szczególnie o charakterze uświadamiającym, w stosunku do potencjalnie dotkniętych przedsiębiorstw, a także mając na uwadze, że obejmują one dzielenie się informacjami, doradztwo, system ostrzegania organów egzekwowania prawa w danym państwie, a w niektórych przypadkach prowadzenie rejestru skarg w celu rozwiązania tego problemu,
- Q. mając na uwadze, że Austria zmieniła krajową ustawę o nieuczciwych praktykach handlowych w 2000 r. i że ust. 28a tej ustawy stanowi: „Zabrania się reklamować, w ramach prowadzonej działalności dla zaspokojenia konkurencji, w celu rejestracji w katalogach, takich jak tzw. żółte strony, książki telefoniczne lub podobne spisy, za pośrednictwem formularza zapłaty, formularza przekazu pieniężnego, faktury, oferty korekty, czy też w podobny sposób, lub oferować takiej rejestracji bezpośrednio, bez jednoznacznego i wyraźnego graficznego wskazania, że reklama taka stanowi wyłącznie propozycję zawarcia umowy”,
- R. mając na uwadze, że takie praktyki stosowane są od wielu lat, z czego wynika duża liczba poszkodowanych oraz znaczne szkody i zakłócenia na rynku wewnętrznym,
1. wyraża zaniepokojenie problemem poruszonym przez składających petycję, który wydaje się występować powszechnie i mieć charakter transgraniczny oraz niesie znaczące skutki finansowe, szczególnie dla małych przedsiębiorstw;
 2. jest zdania, że transgraniczny charakter tego problemu nakłada na instytucje wspólnotowe obowiązek zapewnienia poszkodowanym odpowiednich środków prawnych, tak aby ważność umów zawartych na podstawie wprowadzającej w błąd reklamy mogła być skutecznie kwestionowana, aby móc je unieważnić lub rozwiązać oraz aby poszkodowanym przysługiwał zwrot zapłaconych kwot;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

3. wzywa poszkodowanych do informowania organów krajowych o przypadkach oszustw biznesowych i wzywa państwa członkowskie do udostępnienia małym i średnim przedsiębiorstwom wiedzy i umiejętności koniecznych w celu umożliwienia im składania skarg do organów rządowych i pozarządowych, gwarantując, że kanały komunikacyjne są otwarte i że poszkodowani wiedzą, iż mogą skorzystać z doradztwa, tak by mogli szukać odpowiednich wskazań przed uregulowaniem opłat żądanych przez nieuczciwe firmy prowadzące katalogi biznesowe; nalega, by państwa członkowskie zakładały i utrzymywały scentralizowaną bazę danych gromadzącą te skargi;
4. z żalem zauważa, że pomimo powszechnego charakteru tych praktyk prawo UE i prawo krajowe nie wydaje się wystarczające, jeżeli chodzi o zapewnianie znaczących sposobów ochrony i skutecznych środków prawnych, lub też nie jest odpowiednio egzekwowane na poziomie krajowym; z żalem zauważa, że organy krajowe również wydają się niezdolne do zapewnienia środków prawnych;
5. z zadowoleniem zauważa, że europejskie i krajowe organizacje przedsiębiorców starają się o zwiększenie świadomości problemu wśród swych członków, oraz wzywa je do wzmożenia tych starań we współpracy z organizacjami działającymi w terenie, tak aby przede wszystkim mniej osób padało ofiarą nieuczciwych praktyk firm prowadzących katalogi biznesowe; wyraża obawy z powodu faktu, że niektóre z tych organizacji były w związku z tym pozywane do sądu przez nieuczciwe firmy prowadzące katalogi biznesowe wskazane podczas ich działalności uświadamiającej, z powodu rzekomego zniesławienia lub podobnych oskarżeń;
6. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez niektóre państwa członkowskie, takie jak Włochy, Hiszpania, Holandia, Belgia i Wielka Brytania, a szczególnie Austria, mające na celu uniemożliwienie firmom prowadzącym katalogi biznesowe podejmowania zwodniczych praktyk; uważa jednak, że starania te są nadal niewystarczające i że nadal zachodzi potrzeba koordynowania kontroli na szczeblu międzynarodowym;
7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do intensyfikacji wysiłków, w pełnej współpracy z organizacjami reprezentującymi przedsiębiorstwa krajowe i europejskie, w celu zwiększenia świadomości tego problemu, aby więcej osób dysponowało informacjami i miało możliwość uniknięcia wprowadzającej w błąd reklamy, która może je zwabić w pułpkę niechcianych umów o reklamę;
8. wzywa Komisję do zajęcia się problemem oszustw biznesowych w kontekście inicjatywy europejskiej „karty małych przedsiębiorstw”, jak zaproponowano w komunikacie zatytułowanym „Jednolity rynek Europy XXI wieku” oraz do zmobilizowania europejskiej sieci przedsiębiorstw (Enterprise Europe Network), sieci SOLVIT i odpowiednich portali DG jako dalszych sposobów przekazywania informacji i udzielania pomocy w związku z tymi problemami;
9. z żalem zauważa, że dyrektywa 2006/114/WE, mająca zastosowanie do takich transakcji między przedsiębiorstwami, jak omawiana w tym przypadku, wydaje się niewystarczająca pod względem zapewnienia skutecznych środków prawnych bądź też nieodpowiednio wdrażana przez państwa członkowskie; zwraca się do Komisji o przedstawienie do grudnia 2009 r. sprawozdania w sprawie wykonalności i ewentualnych skutków zmiany dyrektywy 2006/114/WE, w taki sposób by ująć w niej „czarną” lub „szarą” listę praktyk, które mają być uznawane za wprowadzające w błąd;
10. przypomina, że o ile Komisja nie ma uprawnień do egzekwowania przepisów dyrektywy 2006/114/WE bezpośrednio od osób lub przedsiębiorstw, ma jednak, jako strażnik traktatów, obowiązek zapewnienia odpowiedniego i skutecznego wdrożenia tej dyrektywy przez państwa członkowskie; wzywa zatem Komisję do dopilnowania, by państwa członkowskie w pełni i skutecznie przetransponowały dyrektywę 2005/29/WE, tak aby zagwarantować ochronę we wszystkich państwach członkowskich, a także by wpłynąć na kształt dostępnych narzędzi prawnych i proceduralnych, tak jak w przypadku dyrektywy 84/450/EWG, która dostarczyła narzędzi Austrii, Hiszpanii i Holandii, i do wypełnienia tym samym swojej roli jako strażnika traktatów w dziedzinie ochrony przedsiębiorstw, gwarantując, że prawo przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług nie są ograniczane;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

11. wzywa Komisję do ściślejszego monitoringu wdrażania dyrektywy 2006/114/WE, szczególnie w tych państwach członkowskich, w których, jak wiadomo, znajdują się siedziby nieuczciwych firm prowadzących katalogi biznesowe, jednak w szczególności w Hiszpanii, gdzie siedzibę ma tego rodzaju firma najczęściej wymieniana przez składających petycję, oraz w Republice Czeskiej i na Słowacji, gdzie sąd wydał orzeczenie niekorzystne dla poszkodowanych w sposób wzbudzający wątpliwości co do wdrożenia dyrektywy 2006/114/WE w tych krajach; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania dotyczącego dokonanych ustaleń;

12. z żalem zauważa, że dyrektywa 2005/29/WE nie odnosi się do transakcji między przedsiębiorstwami oraz że państwa członkowskie wydają się niechętnie rozszerzeniu zakresu jej stosowania; odnotowuje jednak, że państwa członkowskie mogą jednostronnie rozszerzyć zakres krajowego prawa konsumenckiego na transakcje między przedsiębiorstwami, oraz aktywnie zachęca je, aby to czyniły, a także do zapewnienia współpracy między organami państw członkowskich, jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 2006/2004, w celu umożliwienia śledzenia tego rodzaju działalności transgranicznej prowadzonej przez firmy prowadzące katalogi biznesowe mające siedzibę w UE lub w państwie trzecim; ponadto zwraca się do Komisji o przedstawienie do grudnia 2009 r. sprawozdania w sprawie wykonalności i ewentualnych skutków rozszerzenia zakresu dyrektywy 2005/29/WE, tak aby objęła umowy między przedsiębiorstwami ze szczególnym uwzględnieniem pkt. 21 załącznika I tej dyrektywy;

13. z zadowoleniem przyjmuje przykład Austrii, która wprowadziła do prawa krajowego wyraźny zakaz nieuczciwego prowadzenia katalogów biznesowych, oraz wzywa Komisję, w świetle transgranicznego charakteru tego problemu, do zaproponowania przepisów w celu rozszerzenia zakresu obowiązywania dyrektywy 2005/29/WE, wzorowanej na modelu austriackim, w sposób wyraźnie zakazujący zamieszczania reklam w katalogach biznesowych, chyba że potencjalni klienci są poinformowani jednoznacznie i za pomocą wyrazistych i obrazowych środków, że taka reklama stanowi wyłącznie propozycję zawarcia umowy wiążącej się z opłatami;

14. zauważa, że krajowe przepisy prawne często nie stanowią wystarczającej podstawy do wystąpienia o środki prawne od firm prowadzących katalogi biznesowe, mających siedziby w innych państwach członkowskich, w związku z czym wzywa Komisję do ułatwienia bardziej aktywnej transgranicznej współpracy organów krajowych w celu zapewnienia poszkodowanym skuteczniejszych środków prawnych;

15. z żalem zauważa, że rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 nie ma zastosowania do transakcji między przedsiębiorstwami i nie może zatem dostarczać środków zwalczania wprowadzających w błąd katalogów biznesowych; wzywa Komisję do zaproponowania przepisów mających na celu odpowiednie rozszerzenie zakresu jego stosowania;

16. z zadowoleniem przyjmuje przykład Belgii, gdzie wszyscy poszkodowani w wyniku zwodniczych praktyk mogą wnieść sprawę do sądu w kraju zamieszkania;

17. zauważa, że doświadczenie Austrii pokazuje, iż prawo poszkodowanych do bycia reprezentowanymi przez stowarzyszenia handlowe lub podobne organy przy podejmowaniu zbiorowych kroków prawnych przeciwko firmom prowadzącym katalogi biznesowe wydaje się stanowić skuteczny środek prawny, który mógłby zostać powielony w rozważanych obecnie przez DG COMP Komisji inicjatywach związanych z roszczeniami o odszkodowanie za naruszanie zasad konkurencji WE oraz przez DG SANCO w kontekście roszczeń zbiorowych konsumentów na szczeblu europejskim;

18. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia poszkodowanym przez wprowadzającą w błąd reklamę jednoznacznie wskazanego organu krajowego, do którego można wnosić skargi i ubiegać się o środek prawny nawet w przypadkach takich jak tu omawiane, gdy poszkodowane przez wprowadzającą w błąd reklamę są przedsiębiorstwa;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

19. wzywa Komisję do opracowania wytycznych zawierających wzorcowe praktyki, przeznaczonych dla krajowych agencji wykonawczych, które to wytyczne agencje te mogłyby stosować w razie powiadomienia o przypadkach stosowania wprowadzającej w błąd reklamy;
 20. wzywa Komisję do kontynuowania międzynarodowej współpracy z państwami trzecimi i z właściwymi organizacjami międzynarodowymi, aby nieuczciwe firmy prowadzące katalogi biznesowe posiadające siedziby w państwach trzecich nie działały na szkodę przedsiębiorstw posiadających siedziby w Unii Europejskiej;
 21. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.
-

Europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu

P6_TA(2008)0624

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiego planu działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu (2008/2098(INI))

(2010/C 45 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 18, 136, 145, 149 i 150,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r. zatytułowany „Mobilność, instrument na rzecz większej liczby lepszych miejsc pracy: Europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu (2007-2010)” (COM(2007)0773),
- uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady EWG nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 ustanawiające procedurę wykonywania rozporządzenia EWG nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 czerwca 2007 r. zatytułowany „Wspólne zasady wdrażania modelu flexicurity” (COM(2007)0359),
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z dnia 25 stycznia 2007 r. w sprawie realizacji planu działania Komisji na rzecz umiejętności i mobilności (COM(2007)0024),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2002 zatytułowany „Plan działania Komisji na rzecz umiejętności i mobilności” (COM(2002)0072),
- uwzględniając badanie ekonomiczne Unii Europejskiej z 2007 r. Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju zatytułowane „Zniesienie przeszkód w mobilności geograficznej pracowników”, a w szczególności jego rozdział 8,

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Europie (COM(2008)0424),
 - uwzględniając przewodnik EURES na lata 2007-2010 (wytyczne EURES), zatwierdzony w czerwcu 2006 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie z działalności EURES w latach 2004-2005, przedstawione przez Komisję w dniu 16 marca 2007 r., zatytułowane „Wkład EURES w tworzenie jednolitego rynku pracy” (COM(2007)0116),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 5 września 2007 r., przyjętą w odpowiedzi na pytanie wymagające ustnej odpowiedzi B6-0136/2007 w sprawie sprawozdania z działalności EURES w latach 2004-2005, zatytułowane „Wkład EURES w tworzenie jednolitego rynku pracy”⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów zgromadzonych w Radzie w dniu 14 grudnia 2000 r. w sprawie planu działania na rzecz mobilności⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowany „Odnowiona agenda społeczna: możliwości, dostęp i solidarność w Europie XXI wieku” (COM(2008)0412),
 - uwzględniając badanie Eurobarometru nr 261 z 2006 r. w sprawie europejskiej polityki zatrudnienia i polityki społecznej, zgodnie z którym dla obywateli UE mobilność staje się coraz ważniejsza,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz Komisji Petycji (A6-0463/2008),
- A. mając na uwadze, że swoboda przemieszczania się i pobytu jest prawem ustanowionym w art. 18 i 43 Traktatu WE oraz mając na uwadze, że zachęcanie do mobilności w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego przewidziano w art. 149 i 150,
- B. mając na uwadze, że mobilność pracowników jest głównym instrumentem umożliwiającym osiągnięcie celów strategii lizbońskiej, lecz wciąż utrzymuje się na niskim poziomie, nawet wśród kobiet,
- C. mając na uwadze, że mobilność pracowników na szczeblu Unii Europejskiej połączona z bezpieczeństwem jest jednym z podstawowych praw, jakie traktat nadaje obywatelom Unii, jednym z zasadniczych filarów europejskiego modelu społecznego oraz jednym z głównym środków służących osiągnięciu celów strategii lizbońskiej,
- D. mając na uwadze, że prawodawstwo wspólnotowe dotyczące koordynacji i wdrażania systemów zabezpieczeń społecznych powinno w razie potrzeby być dostosowane do nowych form mobilności pracowników oraz chronić migrujących pracowników przed utratą przysługującej im ochrony socjalnej,
- E. mając na uwadze, że około 2 % obywateli w wieku produkcyjnym zamieszkuje i pracuje w państwie członkowskim innym niż własne; ponadto mając na uwadze, że 48 % wszystkich migrantów w UE stanowią kobiety,
- F. mając na uwadze, że Komisja utworzyła forum ekspertów wysokiego szczebla zajmujące się zwiększeniem mobilności Europejczyków, której głównym celem jest wskazanie środków, jakie można podjąć, aby zwiększyć mobilność młodzieży, ulepszyć wsparcie na rzecz mobilności w dziedzinie szkolenia zawodowego, oraz zwiększyć mobilność artystów, przedsiębiorców i wolontariuszy,
- G. mając na uwadze, że kwestia mobilności jest istotnym elementem odnowionej agendy społecznej, a agenda określa szanse oraz ustala zasady dostępu i solidarności,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 159.

⁽²⁾ Dz.U. C 371 z 23.12.2000, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że dynamiczny rynek pracy stawia duże wyzwania pracownikom, a w szczególności kobietom z dziećmi, zmuszając je do rozwiązań kompromisowych dotyczących życia zawodowego i rodzinnego,
- I. mając na uwadze, że niewystarczający stopień dostosowania systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich jest źródłem trudności dla kobiet, wiążących się na przykład z ciążą, wychowywaniem dzieci i możliwościami rozwoju zawodowego,
- J. mając na uwadze, że swobodne przemieszczanie się pracowników jest i pozostaje jedną z czterech wolności podstawowych usankcjonowanych w traktacie; mając na uwadze, że poczyniono znaczne postępy w prawodawstwie wspólnotowym dotyczących usług socjalnych, aby zagwarantować tę swobodę przemieszczania się pracowników, co ułatwiło mobilność pracowników w Unii; mając na uwadze, że wszelkie pozostałe przeszkody administracyjne i prawne utrudniające mobilność transnarodową muszą zostać usunięte, mając na uwadze, że wymagane są dalsze działania, aby pracownicy znali swoje prawa i dochodzili ich,
- K. mając na uwadze, że ponieważ zapewnienie mobilności wiąże się z ułatwieniami w zakresie szeregu potrzeb i działań pracowników i ich rodzin, w wielu rezolucjach Parlament zwrócił uwagę na przeszkody w mobilności i wykonywaniu prawa obywateli Unii do osiedlania się poza krajem ich pochodzenia oraz zaproponował rozwiązania mające na celu zniesienie tych przeszkód,
- L. mając na uwadze, że doświadczenie wykazało, iż wskazanie przeszkód i wysunięcie propozycji nie wystarcza do obalenia przeszkód, ani do ostatecznego usunięcia problemów utrudniających wolne przemieszczanie się i mobilność; mając na uwadze, że w przeszłości wiele dokumentów sporządzonych przez instytucje europejskie podkreśliło te problemy i zaproponowało środki naprawcze, które nadal nie zostały wdrożone,
- M. mając na uwadze, że Parlament stwierdził w tych przypadkach, że wola stosowania niezbędnych środków nie zawsze przekłada się na działania mające znaczenie dla obywateli w sensie usuwania przeszkód administracyjnych i prawnych w mobilności,
- N. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wyraził swoje zdanie na ten temat, który dotyczy bezpośrednio życia obywateli Unii; mając na uwadze, że jako instytucja wybrana w bezpośrednich i demokratycznych wyborach, Parlament nadal będzie czynnie poszukiwał rozwiązań wszystkich problemów, z jakimi borykają się obywatele, kiedy pragną wykonywać prawo do mobilności na terytorium Unii Europejskiej,
- O. mając na uwadze, że poczucie obywatelstwa Unii obywateli państw członkowskich częściowo czerpie siłę z możliwości zatrudnienia w każdym miejscu w obrębie rynku wewnętrznego, mając zatem również na uwadze, że siłą napędową mobilności powinny być nie tylko interesy gospodarcze, lecz również cel umożliwienia obywatelom Unii Europejskiej łatwiejszego identyfikowania się z tym określeniem,
1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji i potwierdza zasadnicze znaczenie mobilności dla konsolidacji europejskiego rynku pracy i osiągnięcia celów z Lizbony, zarówno mobilności zawodowej, jak i mobilności między państwami członkowskimi lub regionami; wspiera uruchomienie planu działania i pragnie być regularnie informowany o monitorowaniu wdrażania przewidzianych w nim działań;
 2. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji promowania mobilności na sprawiedliwych warunkach, w tym poprzez zwalczanie nielegalnego zatrudnienia i dumpingu społecznego;
 3. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Europie, jednak wyraża ubolewanie z powodu faktu, że Komisja nie pozostawiła dostatecznie dużo czasu na wydanie przez Parlament opinii w sprawie wniosku przed przyjęciem zalecenia;
 4. zauważa, że Europejski Rok Wolontariatu stanowiłby skuteczne narzędzie realizacji działań przedstawionych w zaleceniu Rady dotyczącym mobilności młodych wolontariuszy w Europie;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

5. uważa, że Unia Europejska powinna wspierać wdrażanie koncepcji mobilności pracowników we wszystkich aspektach polityki wspólnotowej, a w szczególności w zakresie realizacji rynku wewnętrznego, ochrony pracowników, zasad dotyczących pracowników delegowanych oraz ochrony przed pracą niebezpieczną, które mogą wpływać na mobilność w UE lub zwalczać dyskryminację; zachęca Komisję do takiego działania, aby mobilność zatrudnienia stała się priorytetową polityką przekrojową, i w związku z tym dotyczącą wszystkich dziedzin objętych polityką europejską i wymagającą zaangażowania organów władzy na wszystkich szczeblach w państwach członkowskich;
6. podkreśla, że mobilność pracowników opiera się na podstawowej zasadzie wolnego przemieszczania się osób w ramach rynku wewnętrznego zgodnie z traktatem WE;
7. wzywa Komisję, aby w celu dalszego promowania mobilności pracowników przygotowała długoterminową strategię mobilności uwzględniającą wymogi rynku pracy, tendencje gospodarcze oraz plany rozszerzenia UE, jako że tylko długoterminowa strategia może zagwarantować zarówno swobodny i bezkonfliktowy przepływ pracowników, jak i we właściwy sposób stawić czoła drenażowi mózgow;
8. wzywa Komisję do uwzględnienia szczególnych potrzeb pracowników mobilnych płci żeńskiej w każdym wieku pragnących korzystać z prawa do przemieszczania się oraz do ujęcia w czterech dziedzinach Europejskiego planu działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu konkretnych działań mających na celu prostowanie tym potrzebom;
9. wzywa Komisję do priorytetowego traktowania procesu usprawnienia administracyjnych praktyk i współpracy administracyjnej w celu umożliwienia pojawienia się synergii pomiędzy instytucjami i organami krajowymi, których współdziałanie ma decydujące znaczenie przy podejmowaniu prób skutecznego rozwiązywania problemów pomiędzy państwami członkowskimi; ponadto uważa, że państwa członkowskie powinny zwalczać w sposób zdecydowany wszelkie bariery prawne i administracyjne oraz przeszkody w mobilności geograficznej na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym, takich jak nieuznawalność doświadczenia związanego z mobilnością przy planach dalszego rozwoju kariery zawodowej lub zabezpieczeniu społecznym i uprawnieniach emerytalnych, zwłaszcza w małych i średnich przedsiębiorstwach;
10. uważa, że plan działania Komisji dotyczy głównych aspektów mobilności, lecz pożądana jest większa liczba działań, w szczególności zacieśniających relacji między systemami edukacji a rynkiem pracy, dostarczających przydatnych informacji na temat mobilności, utrzymujących umiejętności językowe zdobyte przez pracowników i ich dzieci, przygotowujących do mobilności poprzez nauczanie języków obcych oraz w kształceniu zawodowym i systemach nauczania;
11. wzywa państwa członkowskie do aktywnego promowania nauczania języków (zwłaszcza nauczania osób dorosłych), mając na uwadze, że bariery językowe są jedną z głównych przeszkód w mobilności pracowników oraz ich rodzin;
12. uważa, że państwa członkowskie powinny zagwarantować pełne przestrzeganie praw pracowniczych i układów zbiorowych pracowników, którzy zdecydowali się na przeniesienie do innego państwa członkowskiego, bez dyskryminacji pomiędzy obywatelami tych państw członkowskich a osobami będącymi obywatelami innego państwa; w tym celu przygotowane przez Komisję środki powinny koncentrować się na zagwarantowaniu równego traktowania migrujących obywateli oraz zapobieganiu wykorzystywaniu ich jako taniej siły roboczej;
13. w celu wzmocnienia połączeń między szkoleniami a rynkiem pracy wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedstawienia tej kwestii sektorowym komitetom doradczym; uważa, że przedsiębiorstwa i branże handlowe mogłyby dostarczać regularne informacje na temat sektorów zawodowych najbardziej otwartych na mobilność;
14. uważa, że długoterminowa mobilność zatrudnienia we wszystkich obszarach może odegrać decydującą rolę w promowaniu celów dotyczących wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, usankcjonowanych w strategii lizbońskiej, jeżeli zostanie ona połączona z ochroną zabezpieczeń socjalnych pracowników i uprawnieniami związków zawodowych, zgodnie z tradycjami i zwyczajami państw członkowskich; uważa, że bardziej mobilna siła robocza Unii Europejskiej, w połączeniu z odpowiednimi warunkami pracy, programami edukacyjnymi i programami zabezpieczeń społecznych może przynieść odpowiedź na szereg zachodzących

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

obecnie zmian oraz może znacząco przyczynić się do podejmowania powyższych działań w kontekście wyzwań globalnej gospodarki, starzenia się ludności i szybkich zmian na rynku pracy; podkreśla, że trzeba wziąć pod uwagę socjalne i gospodarcze aspekty mobilności, oraz te związane z ochroną środowiska;

15. jest przekonany, że mobilność zatrudnienia jest odpowiednim środkiem dla wzmocnienia gospodarczego i społecznego wymiaru strategii lizbońskiej i należy wspierać jej rozwój w sposób najlepszy z możliwych, dla osiągnięcia celów odnowionej europejskiej agendy społecznej i podjęcia szeregu wyzwań, takich jak globalizacja, zmiany restrukturyzacyjne w przemyśle, postęp technologiczny, zmiany demograficzne, migracje oraz integracja migrujących pracowników; jest również przekonany, że mobilność w obrębie kariery zawodowej i sektorów gospodarki (mobilność zawodowa) pozwala pracownikom na odświeżenie i dostosowanie ich wiedzy oraz umiejętności i tym samym na poszukiwanie nowych możliwości rozwoju zawodowego;

16. potwierdza, że mobilność zatrudnienia jest kluczowym instrumentem skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez cele strategii lizbońskiej oraz osiem zasad w zakresie flexicurity zaproponowanych w komunikacie Komisji z dnia 27 czerwca 2007 r.; wzywa zatem państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków w celu położenia nacisku na flexicurity z jednej strony i ochronę bezpieczeństwa socjalnego pracowników z drugiej strony, pamiętając o fundamentalnych zasadach związanych z szansami, dostępem i solidarnością określonymi w odnowionej agendzie społecznej;

17. apeluje do państw członkowskich oraz podmiotów zainteresowanych o uwzględnienie oraz usunięcie przeszkód w mobilności zawodowej kobiet poprzez zapewnienie między innymi sprawiedliwego dostępu do miejsc pracy dla pracowników wykwalifikowanych oraz do stanowisk najwyższego szczebla, równych płac, elastycznych warunków pracy, odpowiednich usług w zakresie opieki zdrowotnej i opieki nad dziećmi, dobrej jakości placówek oświatowych dla dzieci, możliwości przenoszenia praw emerytalnych, oraz eliminację złych wzorców związanych z płcią;

18. zaleca, aby państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne czynnie wspierały specjalne programy zatrudniania, programy szkoleniowe i edukacyjne, programy kształcenia na odległość oraz programy językowe w celu stworzenia rynku pracy bardziej „przyjaznego kobietom” oraz w celu umożliwienia pogodzenia życia zawodowego oraz życia rodzinnego;

19. wzywa państwa członkowskie do włączenia zarówno mobilności geograficznej, jak i mobilności pracowników jako priorytetów do ich programów zatrudnienia i kształcenia ustawicznego;

20. wyraża zaniepokojenie z powodu faktu, że niektóre państwa członkowskie utrzymują na rynku pracy ograniczenia dotyczące pracowników pochodzących z nowych państw członkowskich, pomimo, że analizy ekonomiczne i dane statystyczne nie usprawiedliwiają ani tych ograniczeń ani obaw obywateli i rządów tych państw; domaga się, aby Rada zapewniła szersze uczestnictwo instytucji europejskich, a w szczególności Parlamentu, w procesie udzielania państwom członkowskim zezwoleń i uzasadniania zastosowania okresów przejściowych odnośnie do dostępu obywateli z nowych państw członkowskich do ich rynku pracy w ciągu pierwszych lat po przystąpieniu tych krajów oraz uważniej monitorowały ten proces;

21. podkreśla, że mobilność pracowników nie powinna być rozumiana przez niektórych pracodawców jako okazja do zmniejszenia wynagrodzeń, zabezpieczeń społecznych, lub ogólnie mówiąc do pogorszenia warunków pracy; wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków nie tylko w celu wyeliminowania wszelkich form dyskryminacji, lecz również w celu zagwarantowania jak najlepszych warunków działalności pracowników migracyjnych i ich rodzin;

22. wyraża zaniepokojenie pewnymi inicjatywami podjętymi przez państwa członkowskie, mającymi na celu zmianę wewnętrznych ram prawnych dotyczących imigracji oraz interpretację i stosowanie zasad swobodnego przemieszczania się pracowników wbrew treści i duchowi obowiązujących przepisów wspólnotowych; zwraca się o natychmiastowe zaprzestanie takich praktyk i zachęca państwa członkowskie do wdrożenia kompleksowych programów integracji obywateli Unii, aby umożliwić im wykonywanie prawa do swobodnego przemieszczania się na ich terytorium, w stosownych przypadkach przy współpracy z państwem członkowskim pochodzenia;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

23. zachęca państwa członkowskie i Komisję do wspólnego działania w celu opracowania, wdrożenia, monitorowania i oceny programów ponownej integracji obywateli i ich rodzin, którzy pracowali przez jakiś w jednym z państw członkowskich i powracają do kraju pochodzenia;

24. uznaje, że o ile mobilność może stanowić rozwiązanie problemu braku siły roboczej w krajach przyjmujących, może również powodować braki siły roboczej w krajach pochodzenia pracowników; zwraca uwagę Komisji i państw członkowskich na fakt, że w każdym kraju grupa ludności nieaktywnej stanowi znaczny potencjał siły roboczej, a ich mobilizacja wymaga w równej mierze środków unijnych, jak i środków państw członkowskich;

25. zwraca uwagę Komisji na fakt, że nadal istnieją w Unii Europejskiej liczne administracyjne i legislacyjne przeszkody w mobilności pracowników, również w zakresie wzajemnego uznawania dyplomów na każdym poziomie oraz doświadczenia zawodowego; potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz poszukiwania rozwiązań problemów i zwraca się do Komisji o uważne nadzorowanie ograniczeń niezgodnych z prawem wspólnotowym oraz o podjęcie działań je eliminujących;

26. zachęca państwa członkowskie, aby przed wdrożeniem nowych przepisów krajowych w zakresie opieki i zdrowia publicznego oraz systemów socjalnych i podatkowych, przeprowadziły analizę skutków transgranicznych w celu naświetlenia zawczasu wszelkich problemów, które będą miały wpływ na mobilność pracowników;

27. uważa, że pracownicy transgraniczni zajmują szczególną pozycję w dziedzinie mobilności pracowników europejskich;

28. usilnie domaga się, aby państwa członkowskie przyspieszyły proces wdrażania europejskich ram kwalifikacji (ERK); uważa, że pomimo iż harmonizacja tego systemu referencyjnego jest przewidziana dopiero na 2010 r., to jego przyspieszone wdrożenie we wszystkich państwach członkowskich może zmniejszyć przeszkody, jakie pracownicy napotykać obecnie;

29. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w sprawie sieci UE na rzecz bezpieczeństwa pacjenta (EU-NetPaS), która stanowi pierwszy krok w kierunku zachęcenia państw członkowskich i zainteresowanych podmiotów w UE do nasilenia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa pacjenta, zauważa jednak, że w UE nadal występuje różnorodność uregulowań prawnych dotyczących pracowników służby zdrowia oraz wzywa Komisję, aby nakłoniła państwa członkowskie i ich właściwe organy regulacyjne zajmujące się pracownikami służby zdrowia do wymiany informacji i ustanowienia ujednoczonych systemów akredytacji pracowników służby zdrowia w celu zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów w całej UE;

30. zauważa, że brak wspólnych uregulowań w zakresie porównywania, przekazywania i uznawania kwalifikacji zawodowych na szczeblu unijnym stanowi poważną przeszkodę dla mobilności transnarodowej; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o jak najszybsze włączenie przedstawicieli pracodawców i związków zawodowych w proces wdrażania europejskich ram kwalifikacji (ERK), tak aby system uznawania kwalifikacji mógł zacząć obowiązywać na rynku pracy;

32. wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do podjęcia dyskusji mającej na celu harmonizację siatek płac z różnymi poziomami kwalifikacji określonymi w ERK, tak aby zagwarantować mobilność pracowników dzięki zapewnieniu poziomu wynagrodzeń odpowiadającego umiejętnościom pracowników;

33. zachęca władze oświatowe do aktywnej współpracy na rzecz wzajemnego uznawania kwalifikacji zdobytych w ramach edukacji formalnej, nieformalnej i pozaformalnej oraz zawodów, które odpowiadają normom określonym przez państwa członkowskie; uważa, że zasadnicze znaczenie ma pełne wykorzystanie

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

przez państwa członkowskie europejskiej struktury kwalifikacji oraz ich odpowiednia reakcja na nadchodzące inicjatywy w zakresie europejskiego systemu transferu punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym, tak aby klasyfikacja poziomów krajowego systemu edukacji i programu „Uczenie się przez całe życie” umożliwiała pracownikom mobilnym kontynuowanie szkolenia; popiera zaangażowanie Komisji na rzecz rozwoju systemu Europass, dzięki któremu zdobyte kwalifikacje stają się bardziej czytelne dla pracodawców; podkreśla znaczenie służb Euraxess;

34. ubolewa, że w niektórych państwach członkowskich nadaje się zbyt małe znaczenie sprawie opracowania i wdrażania strategii uczenia się przez całe życie oraz przeznaczają niewystarczające środki finansowe na ten cel; zachęca państwa członkowskie do korzystania ze środków dostępnych w ramach funduszy strukturalnych, a w szczególności Europejskiego Funduszu Społecznego, w celu opracowania i wdrożenia takich projektów;

35. zachęca Komisję do zmniejszania przeszkód legislacyjnych i administracyjnych oraz podkreśla konieczność ulepszenia systemu uznawania i nabywania praw do zabezpieczenia społecznego oraz przenoszenia uprawnień emerytalnych;

36. uważa, że przenoszenie świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych można lepiej skoordynować w oparciu o rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾ oraz przez umowy dwustronne;

37. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 oraz rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (stosowanego od 2009 r.), a także związanych z nimi przepisów w dziedzinie zabezpieczeń społecznych oraz wypłaty wszelkiego rodzaju dodatków; wzywa państwa członkowskie i Komisję do pilnego zajęcia się powracającymi problemami, które podejmowane są w petycjach i skargach dotyczących zabezpieczenia społecznego, uprawnień emerytalnych i opieki zdrowotnej; wspiera planowane przez Komisję wprowadzenie elektronicznej formy Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego; proponuje, że należy także wprowadzić elektroniczną wersję „E106”;

38. zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu swojej polityki wizowej wobec osób z krajów trzecich uczestniczących w uznanych programach UE w zakresie działalności wolontariackiej w celu wprowadzenia bardziej liberalnego systemu wizowego, w szczególności w stosunku do wolontariuszy pochodzących z państw sąsiadujących z UE;

39. w odniesieniu do nowych form mobilności uważa, że wymagają analizy obowiązujących przepisów w celu ich aktualizacji oraz odpowiedniego dostosowania do nowych, elastycznych warunków na europejskich rynkach pracy, biorąc pod uwagę nie tylko konieczność zabezpieczenia prawa pracowników, ale uwzględniając również dodatkowe problemy, przed którymi stają migrujący pracownicy i ich rodziny; podkreśla również konieczność przeanalizowania faktycznego stopnia wdrażania we wszystkich państwach członkowskich przepisów wspólnotowych dotyczących swobodnego przemieszczania się pracowników oraz prawa pobytu pracowników i ich rodzin; uważa, że w stosownych przypadkach należy opracować zalecenia dotyczące poprawy ram prawnych i operacyjnych;

40. pragnie omówić problemy związane z systemem zabezpieczeń społecznych, między innymi z uwzględnieniem dostępu do opieki zdrowotnej, oraz fakt, że mobilność pracowników może w niektórych przypadkach spowodować utratę korzyści socjalnych; apeluje do Komisji o zbadanie, czy rozporządzenie (WE) nr 883/2004 wdrażające rozporządzenie (EWG) nr 574/72 oraz powiązane przepisy administracyjne wymagają dostosowania, tak aby odpowiadały zmianom i nowym formom mobilności pracowników, wraz z mobilnością krótkoterminową;

41. uważa, że Komisja powinna zbadać, jaki wpływ na hamowanie mobilności wywiera brak koordynacji między systemami podatkowymi i nowym rozporządzeniem w sprawie zabezpieczenia społecznego (rozporządzenie (WE) nr 883/2004);

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

42. popiera plan działania Komisji mający na celu poprawę wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu dodatkowych uprawnień emerytalnych, ponieważ wraz z postępującą rozbudową pracowniczych systemów emerytalno-rentowych należy poszukiwać przyjaznych dla pracowników zasad przenoszenia uprawnień; wzywa zatem Komisję do przedłożenia zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie przenoszenia uprawnień emerytalnych pracowników;

43. uważa, że przemieszczanie się pracowników obu płci wraz z rodzinami (tzn. z dziećmi lub krewnymi pozostającymi na utrzymaniu tych pracowników) w dużej mierze uzależnione jest od dostępności oraz przystępności cenowej usług (np. opieki nad dziećmi i osobami starszymi, pomocy naukowych, placówek pobytu dziennego, usług specjalnych); jednocześnie uznaje, że mobilność zatrudnienia powinna promować ideę samorealizacji oraz podnosić jakość życia i pracy;

44. uważa jednak, że propozycję mającą na celu ulepszenie wymiany informacji i najlepszych praktyk między organami krajowymi oraz propozycję dotyczącą wprowadzenia elektronicznej wersji europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego należy realizować przy zachowaniu należytej ochrony danych; państwa członkowskie muszą gwarantować, że dane osobowe nie są wykorzystywane do celów innych niż cele związane z zabezpieczeniem społecznym, chyba że zainteresowana strona wyraziła na to jednoznaczną zgodę; pragnie otrzymać więcej informacji na temat tej inicjatywy oraz wpływu, jaki może ona mieć na zwiększenie mobilności zatrudnienia; zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwości i przyczynienie się do wprowadzenia w bliskiej przyszłości jednej karty europejskiej zawierającej wszystkie informacje dotyczące składek wpłacanych przez właściciela karty oraz praw socjalnych we wszystkich krajach członkowskich, w których prowadził działalność zawodową;

45. wspiera działania w ramach sieci TRESS i zwraca się o to, aby sieć ta nadal badała różne modele mobilności w celu dostosowania wspólnotowych przepisów prawnych; zwraca się do Komisji o włączenie do tej sieci pracodawców i związków zawodowych, ponieważ często to właśnie oni pomagają pracownikom w dopełnianiu formalności związanych z zabezpieczeniem społecznym lub zdobywaniu dokumentów niezbędnych do ich zatrudnienia; podkreśla, że konieczne jest, aby dostęp do baz danych EURES był jak najłatwiejszy oraz aby były one regularnie aktualizowane, a także że trzeba zapewnić możliwie jak najszerszy dostęp do tych baz; uważa, że sieć swobodnego przemieszczania się w Unii Europejskiej powinna strukturalnie i instytucjonalnie współpracować z siecią TRESS;

46. nadal popiera udział sieci EURES w promowaniu mobilności pracowników w Unii Europejskiej; zaleca, aby włączyć do usług świadczonych przez EURES udzielanie informacji na temat specyficznych dla niektórych sektorów sieci i portali internetowych, a także zaleca współpracę tej sieci z innymi podmiotami dostarczającymi informacji, zwłaszcza z wyspecjalizowanymi instytucjami w państwach członkowskich, na temat perspektyw zatrudnienia w Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem krajowych urzędów pracy, które mogą bezpośrednio udzielać indywidualnych porad osobom poszukującym pracy;

47. uważa, że transgraniczne projekty EURES powinny w pierwszym rzędzie polegać na przeprowadzaniu analiz skutków transgranicznych lub seminariów na ten temat, tak aby wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji mogło przebiegać skutecznie i sprawnie;

48. wspiera cele zapowiedziane w trzeciej części planu działania na rzecz mobilności zatrudnienia, dotyczące zwiększenia możliwości instytucjonalnych EURES; podkreśla różnorodność rynku pracy i konieczność świadczenia usług dostosowanych do wszystkich kategorii pracowników, a nie tylko pracowników wymienionych w programie Komisji, czyli osób starszych wiekiem i niepełnosprawnych, które są w niekorzystnej sytuacji, ale które mogą zostać zagospodarowane przez rynek pracy, osób posiadających szczególnie status prawny w porównaniu do innych pracowników, osób prowadzących działalność na własny rachunek, pracowników powracających do pracy po przerwie w zatrudnieniu itd.; podkreśla, że wszystkie informacje upowszechniane poprzez sieć EURES powinny być dostępne dla osób niepełnosprawnych;

49. zwraca się do państw członkowskich, aby w celu zwiększenia mobilności zapewniły za pośrednictwem swoich urzędów zatrudnienia punkty kompleksowej obsługi dla wszystkich pracowników, w tym pracowników pragnących podjąć pracę zagranicą, tak aby z jednego źródła mogli otrzymać informacje dotyczące możliwości pracy zagranicą, czynników administracyjnych, praw socjalnych i warunków prawnych;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

50. popiera zamysł przekształcenia systemu EURES w zintegrowany portal internetowy na temat mobilności, który działałby jako scentralizowany portal informacyjno-doradczy („helpdesk”), za pośrednictwem którego potencjalni mobilni pracownicy mogą otrzymać informacje na temat wszystkich aspektów mobilności zawodowej – nie tylko o wolnych miejscach pracy, zabezpieczeniu społecznym, opiece zdrowotnej, uprawnieniach emerytalnych i uznawaniu kwalifikacji, ale również o kwestiach dotyczących języka, zamieszkania, zatrudnienia małżonków, kształcenia dzieci oraz ogólnej integracji w docelowym państwie; zwraca uwagę, że w stosownych przypadkach powinni zostać nim objęci obywatele krajów trzecich, również ci, którzy nie uzyskali jeszcze statusu długoterminowych rezydentów;

51. w pełni popiera istniejące mechanizmy informacyjne, jednocześnie sugeruje jednak, by wszystkie właściwe strony internetowe i portale kontrolowane były pod względem ich skuteczności i w razie konieczności poddawane były przebudowie, harmonizacji lub przegrupowaniu, tak aby stały się bardziej przyjazne dla użytkownika;

52. zwraca uwagę, że sieć EURES powinna być dostępna dla mieszkańców regionów rolniczych, wyspowych, górzystych lub peryferyjnych; zachęca Komisję i państwa członkowskie do umożliwienia dostępu tych warstw społeczeństwa do informacji dostępnych na tym portalu;

53. uważa, że dodatkowy budżet w wysokości 2 milionów euro przeznaczony do 2013 r. na nowatorskie przedsięwzięcia w dziedzinie mobilności jest zbyt niski, jeśli wziąć pod uwagę konieczność informowania jak największej liczby obywateli Unii o mobilności zatrudnienia w Unii oraz o celach nakreślonych w różnych dokumentach programowych popierających mobilność pracowników w UE;

54. podkreśla potrzebę sporządzenia porównywalnych i rzetelnych statystyk dotyczących kierunków mobilności pracowników, studentów, wykładowców i badaczy w celu zwiększenia stanu wiedzy Komisji na temat mobilności, jak również w celu lepszego monitorowania wspomnianego wyżej planu działania;

55. uważa, że istnieje obecnie deficyt w zakresie informowania ludności o korzyściach zawodowych i możliwościach kariery, jakie może przynieść pewien okres pracy za granicą, o warunkach zatrudnienia i zabezpieczeniu społecznym dla osób pracujących za granicą oraz o wpływie mobilności na rozwój europejskiej integracji kulturowej; wspiera podejście Komisji mające na celu informowanie obywateli o tych aspektach;

56. przypomina program staży w Parlamencie Europejskim skierowany do osób niepełnosprawnych, zapoczątkowany w 2007 r., oraz program staży w Komisji dla osób niepełnosprawnych, który rozpoczął się jesienią 2008 r.; uważa, że tego typu pozytywne środki propagują mobilność osób niepełnosprawnych i mogą wnieść znaczący wkład we włączanie ich do grona osób pracujących; wzywa państwa członkowskie do popierania i propagowania podobnych najlepszych wzorców postępowania na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;

57. zwraca uwagę na fakt, iż państwa członkowskie powinny promować sprawdzone wzorce postępowania i programy mobilności przewidujące wzajemne uczenie się, finansowane z Funduszu Spójności UE, a w szczególności z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz powinny wymieniać się nimi;

58. uważa, że obok usług internetowych należy zbadać inne środki dostarczania informacji i wprowadzić je w państwach członkowskich oraz regionach UE celem szerokiego rozpowszechniania informacji o mobilności zawodowej w państwach członkowskich; uważa, że należy wprowadzić centrum obsługi telefonicznej związane z systemem EURES z myślą o szybkim dostarczaniu pracownikom informacji dotyczących kwestii szczegółowych w języku narodowym i przynajmniej jednym innym języku europejskim;

59. nadal wspiera działania takie jak giełdy pracy, europejskie dni informacyjne o możliwościach zatrudnienia na terytorium Unii lub europejskie partnerstwo w zakresie mobilności zatrudnienia; uważa jednak, że budżet przeznaczony na te działania jest niewystarczający w stosunku do celu, jakim jest popularyzacja działań europejskich prowadzonych w tej dziedzinie;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

60. podkreśla konieczność odpowiedniego rozróżnienia mobilności specyficznej dla artystów od mobilności pracowników Unii Europejskiej ogólnie, biorąc przy tym pod uwagę typowe cechy działalności widowiskowej prowadzonej na żywo oraz jej nieregularny i nieprzewidywalny charakter wynikający ze szczególnego systemu zatrudnienia;
61. uznaje szczególny charakter niektórych zawodów w dziedzinach takich jak kultura lub sport, w których mobilność, zarówno geograficzna, jak i zawodowa, jest elementem wpływającym z ich natury; zachęca Komisję i państwa członkowskie do uważnego przeanalizowania tej sytuacji oraz do podjęcia niezbędnych środków, w szczególności odnośnie do praw socjalnych pracowników tych sektorów, tak aby ich mobilności nie hamowały bariery administracyjne;
62. z zadowoleniem przyjmuje podjęcie przez Komisję w jej planie działania środków mających na celu poprawę położenia obywateli z krajów trzecich; zaleca, aby zintegrowana polityka w zakresie mobilności pracowników zawsze uwzględniała migrację obywateli z krajów trzecich;
63. podkreśla konieczność ścisłej współpracy pomiędzy organami krajowymi w celu wykrycia i wyeliminowania niesprawiedliwości w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i opodatkowania przy poszanowaniu kompetencji krajowych;
64. uważa, że zasadnicze znaczenie ma zwiększenie świadomości w zakresie możliwości składania skarg i petycji w sprawie przeszkód w mobilności zatrudnienia oraz w sprawie naruszeń właściwych przepisów wspólnotowych;
65. popiera zasadę sprawiedliwej mobilności oraz zachęca do jej wdrożenia, i zwraca się do Komisji o zadbanie, aby była ona stosowana poprzez zaangażowanie, na przykład, organizacji reprezentujących pracowników i pracodawców w celu zapobiegania pracy nielegalnej i pogarszaniu warunków pracy;
66. wzywa przedsiębiorstwa do wspierania mobilności pracowników, np. poprzez elastyczne godziny pracy i telepracę;
67. wzywa Komisję, aby poszukiwała instrumentów służących wyeliminowaniu złożonych przeszkód, które mogą przeszkodzić pracownikom w podjęciu pracy za granicą, takich jak napotykanie przez współmałżonków trudności w znalezieniu również przez nich zatrudnienia, wysokie koszty zmiany miejsca zamieszkania, bariera językowa, różnice w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn, ryzyko utraty pewnych korzyści podatkowych lub możliwości korzystania ze składek wpłaconych na rzecz krajowego systemu emerytalnego, kasy chorych lub zasiłku dla bezrobotnych; podkreśla znaczenie uczenia się przez całe życie, ze szczególnym uwzględnieniem nauki języków obcych, co jest niezwykle ważne, aby sprostać zmiennym wymogom rynku pracy;
68. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza monitorować wniosek, który złożyła w 2005 r. oraz zmieniony wniosek z 2007 r. w sprawie dyrektywy ustalającej minimalne wymogi służące zwiększeniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu dodatkowych uprawnień emerytalnych;
69. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ułatwiały mobilność najsłabszych grup ludności i pomagały w usuwaniu przeszkód, przed którymi stają te grupy, poprzez tworzenie większej liczby dobrych jakościowo miejsc pracy, zwalczanie dyskryminacji, niedopuszczanie do powstawania nowych form wykluczenia społecznego, popieranie równouprawnienia, wspieranie rodziny oraz skuteczne zapewnianie dostępu do miejsc pracy, usług mieszkaniowych i transportu;
70. podkreśla, że matki z dziećmi są mniej mobilne niż mężczyźni i domaga się podjęcia odpowiednich środków w celu wyrównania tej dysproporcji;
71. popiera SOLVIT, jako instrument umożliwiający sprawne rozwiązywanie problemów na rynku wewnętrznym, a także w równej mierze problemów związanych z mobilnością zawodową pracowników; zaleca udostępnienie SOLVIT większych środków;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

72. zachęca Komisję i państwa członkowskie do promowania programów pomocy na rzecz mobilności zawodowej młodych ludzi; uważa, że programy te powinny opierać się na związku między pracodawcą a pracownikiem oraz na uznaniu wartości dodanej doświadczenia, zdolności i umiejętności, w tym znajomości języków obcych, zdobytych poza krajem zamieszkania;

73. jest zdania, że w związku z tym, iż mobilność uczniów oraz nauczycieli stanowi podstawowy element mobilności zawodowej, przy wdrażaniu Europejskiego planu działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu należy zwrócić uwagę na inicjatywy takie jak proces boloński oraz programy Erasmus i Leonardo da Vinci, a także inne programy;

74. gratuluje Komisji inicjatywy przeprowadzenia konsultacji ze wszystkimi podmiotami uczestniczącymi w promowaniu mobilności zatrudnienia na szczeblu europejskim; uważa, że dialog ten zwiększy przejrzystość, przyspieszy tworzenie sieci kontaktów i wymianę najlepszych wzorców i nowatorskich pomysłów na pobudzanie mobilności, przyspieszy wdrożenie odpowiedniej mobilności oraz wzmocni zasady i wartości uzyskane na tej podstawie;

75. uznaje wkład, jaki programy Comenius, Erasmus i Leonardo wnoszą w umożliwienie młodzieży studiowania za granicą oraz podkreśla ich znaczenie z punktu widzenia późniejszej mobilności zawodowej; zwraca się do Komisji o zbadanie, w jakim zakresie można zwiększyć dostęp do tych programów, pamiętając o specjalnych potrzebach grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

76. wzywa europejskie szkoły, uniwersytety i rządy do zaangażowania się w znaczne pobudzanie mobilności zatrudnienia, na przykład poprzez uczestnictwo w sieci zainteresowanych podmiotów wspomnianej przez Komisję w jej komunikacie;

77. wyraża przekonanie, że należy wzmocnić współpracę pomiędzy prywatnymi lub publicznymi przedsiębiorstwami oraz instytucjami naukowymi;

78. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010”

P6_TA(2008)0625

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” (2008/2102(INI))

(2010/C 45 E/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 149 oraz art. 150 Traktatu WE,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. zatytułowany Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – projekt wspólnego sprawozdania 2008 Rady i Komisji z postępów w realizacji programu prac Edukacja i szkolenie 2010 (COM(2007)0703), a także towarzyszący dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)1484),

— uwzględniając szczegółowy program prac dotyczący realizacji celów stawianych europejskim systemom kształcenia i szkolenia ⁽¹⁾ oraz kolejne tymczasowe wspólne sprawozdania z postępów w jego wdrażaniu,

(¹) Dz.U. C 142 z 14.6.2002, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie kształcenia i szkolenia jako sił napędowych strategii lizbońskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1720/2006/WE z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie nowych umiejętności w nowych miejscach pracy ⁽³⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 sierpnia 2007 r. zatytułowany „W stronę polityki i praktyki w kształceniu i szkoleniu opartych w większym stopniu na wiedzy” (SEC(2007)1098),
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/143/WE z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie dalszej europejskiej współpracy w zakresie zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Europejską kartę na rzecz jakości mobilności ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/962/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie kształcenia dorosłych: „Nigdy nie jest za późno na naukę” ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie procesu bolońskiego i mobilności studentów ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽¹¹⁾
 - uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej z dni 13-14 marca 2008 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawienia (A6-0455/2008),
- A. mając na uwadze, że Unia dąży do stania się do 2010 r. światowym liderem w dziedzinie jakości systemów edukacji i szkolenia, jako że takie systemy są kluczowe dla dalszego postępu procesu lizbońskiego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 12.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 z 4.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 60.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 8.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 131.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0013.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0423.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0422.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- B. mając na wadze, że poczyniono postępy w kwestii zwiększenia niezależności i zakresu odpowiedzialności uniwersytetów, a także mając na wadze, że należy zwiększyć wsparcie udzielane im w ramach tego procesu,
 - C. mając na uwadze, że systemy kształcenia i szkolenia zawodowego powinny zapewniać kobietom i mężczyznom równe szanse,
 - D. mając na uwadze, że włączenie wymiaru równości płci w politykę kształcenia i szkolenia jest konieczne dla pomyślnej realizacji strategii lizbońskiej, której jednym z celów jest rozwiązanie problemu nierówności kobiet i mężczyzn na europejskich rynkach pracy, a w szczególności osiągnięcie 60 % stopy zatrudnienia kobiet do roku 2010,
 - E. mając na uwadze, że poprzez wspólną pracę oraz wymianę doświadczeń w zakresie dobrych praktyk państwa członkowskie muszą przeprowadzać reformy swoich krajowych systemów kształcenia i szkolenia,
 - F. mając na uwadze, że spójne i całościowe strategie i instrumenty dotyczące uczenia się przez całe życie, na które przystały Parlament i Komisja, winny być wdrażane systematycznie celem osiągnięcia celów strategii lizbońskiej oraz wzmocnienia trójkąta wiedzy,
 - G. mając na uwadze, że Europa potrzebuje wyższego poziomu umiejętności, oraz mając na uwadze, że kreatywność i innowacyjność powinny być promowane na wszystkich etapach kształcenia i szkolenia,
 - H. mając na uwadze, że należy zapewnić możliwość sprostania przyszłym potrzebom w dziedzinie ochrony środowiska i spraw społecznych, na przykład poprzez uczynienie kwestii zmian klimatu oraz innych zagadnień związanych ze środowiskiem tematami pojawiającymi się we wszystkich rodzajach uczenia się,
 - I. mając na uwadze, że programy nauczania winny przyczyniać się do indywidualnego rozwoju ucznia poprzez uwzględnianie nauczania w zakresie praw człowieka i europejskich wartości,
 - J. mając na uwadze, że jakość i skuteczność systemów kształcenia i szkolenia, a także ich dostępność dla obywateli muszą być postrzegane jako podstawowe cele polityki na szczeblu europejskim,
 - K. mając na uwadze, że kształcenie i szkolenie muszą się zawsze odnosić do możliwości, uwarunkowań i potrzeb o charakterze lokalnym i regionalnym,
1. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymieniony komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. i wyszczególnione w nim postępy;
 2. odnotowuje, że działania w dziedzinie kształcenia i szkolenia powinny być konsekwentnie wspierane przy pomocy dodatkowych środków o charakterze społeczno-ekonomicznym w celu podniesienia ogólnego standardu życia obywateli europejskich;
 3. podkreśla potrzebę integracji osób migrujących oraz mniejszości (zwłaszcza Romów) oraz prac nad uwzględnieniem grup o szczególnych potrzebach (przede wszystkim kobiet, osób niepełnosprawnych i starszych) na wszystkich etapach i we wszystkich dziedzinach edukacji; uważa, że dodatkowe wsparcie powinno być udzielane migrantom, podczas gdy mniejszości etnicznej oraz ludność romska powinny otrzymywać pomoc ze strony przeszkolonego personelu należącego do tej właśnie mniejszości lub przynajmniej władającego jej językiem ojczystym;
 4. podkreśla znaczenie sportu w kształceniu i szkoleniu oraz potrzebę poświęcenia kwestii sportu szczególnej uwagi, na przykład poprzez zapewnianie większej liczby zajęć z wychowania fizycznego oraz zajęć sportowych na wszystkich etapach kształcenia, od przedszkolnego do uniwersyteckiego, oraz domaga się, aby w programie nauczania przewidziane były co najmniej trzy godziny zajęć sportowych w tygodniu oraz aby w miarę możliwości udzielano wsparcia szkołom, by przekraczały to ujęte przepisami minimum;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

5. kładzie nacisk na kluczową rolę rodziny oraz otoczenia społecznego w każdym aspekcie kształcenia i szkolenia;
6. zauważa, że kształcenie ma podstawowe znaczenie dla sukcesu społecznego i rozwoju indywidualnego zarówno kobiet, jak i mężczyzn; dlatego też podkreśla wagę wzmocnienia kształcenia i szkolenia zawodowego jako podstawowy w celu osiągnięcia celu promowania równości kobiet i mężczyzn;
7. wyraża ubolewanie nad faktem, że systemy szkolnictwa zniechęcają dziewczęta do zajmowania się dziedzinami studiów i szkolenia zawodowego tradycyjnie zdominowanymi przez mężczyzn i odwrotnie; przychylnie odnosi się do działań wspierających równouprawnienie i wzywa państwa członkowskie do uruchomienia programów, których celem jest zróżnicowana orientacja zawodowa kobiet i dalsze wsparcie na rynku pracy;
8. podkreśla, że nierówne szanse w zakresie wysokiej jakości kształcenia i uczenia się przez całe życie kobiet i mężczyzn są jeszcze bardziej wyczuwalne na wyspach oraz w regionach niekorzystnych pod względem geograficznym i społecznym; wzywa zatem do lepszego promowania inicjatyw edukacyjnych w ramach polityki regionalnej;
9. odnotowuje stale zbyt niski udział kobiet w niektórych dziedzinach studiów na wszystkich szczeblach, a także w sektorze badań naukowych; dlatego też zachęca do podejmowania konkretnych działań pozytywnych w celu zaradzenia tej sytuacji;
10. zauważa, że studenci, którzy przerywają naukę, zwłaszcza młode matki, mogą być ofiarami dyskryminacji i apeluje o przyjęcie bardziej elastycznego systemu, umożliwiającego im wznowienie studiów lub szkoleń po urodzeniu dziecka i godzenie studiów z życiem zawodowym i rodzinnym;
11. zauważa, że należy ogólnie podnieść jakość programów szkolnych oraz nauczania, zwiększyć bezpieczeństwo socjalne nauczycieli i zwrócić szczególną uwagę na ich dalsze szkolenie i mobilność;
12. podkreśla fakt, że powinno się mocno promować umiejętność posługiwania się mediami oraz wiedzę z zakresu technologii ICT, a także zaleca zarówno, aby edukacja medialna stanowiła integralny element programu nauczania na wszystkich szczeblach oświaty, jak również aby nauczyciele i osoby starsze miały dostęp do modułów z zakresu pedagogicznych aspektów mediów;
13. zauważa, że należy ułatwić przejście pomiędzy różnymi systemami kształcenia i szkolenia oraz pomiędzy uczeniem się formalnym, pozaformalnym i nieformalnym;
14. nalega, aby Rada monitorowała praktyczne wdrażanie europejskiej polityki w zakresie kształcenia i uczenia się przez każde państwo członkowskie; uważa, że rządy krajowe powinny wytyczyć w sposób przejrzysty krajowe cele w tej dziedzinie oraz powinny wprowadzić stosowne przepisy i odpowiednie środki w celu zapewnienia osiągnięcia europejskich poziomów odniesienia, a w szczególności dopilnować stosowania przyjętych na szczeblu UE instrumentów takich jak wyżej wymienione zalecenie w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie, europejskie ramy kwalifikacji oraz Europass ⁽¹⁾;

Kształcenie przedszkolne

15. podkreśla konieczność przeznaczenia większych środków na poprawę ogólnych warunków materialnych i wyposażenia pomieszczeń oraz stałych środków w zakresie dalszego kształcenia wychowawców, a także przeznaczenia większych środków na inwestycje, przez co zwiększa się jakość nauczania przedszkolnego, przy czym powszechny dostęp do nauczania przedszkolnego wysokiej jakości jest właściwym sposobem na umożliwienie dostępu do uczenia się przez całe życie wszystkim dzieciom, a w szczególności dzieciom wychodzącym z mniej uprzywilejowanych środowisk społecznych lub należącym do mniejszości;
16. kładzie nacisk na znaczenie rozwijania podstawowych umiejętności u dzieci, uczenia się przez nie ich języka ojczystego bądź języka kraju, w którym mieszkają, oraz jak najwcześniejszego nabycia umiejętności czytania i pisanja;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2241/2004/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

17. sądzi, że uczenie się drugiego języka powinno rozpoczynać się na tym wczesnym etapie, jednak kontakt z językami w okresie wczesnego dzieciństwa powinien przybierać postać zabaw i być pozbawiony presji związanej z wynikami;
18. wzywa państwa członkowskie do uczynienia kształcenia przedszkolnego obowiązkowym;

Kształcenie podstawowe i ponadpodstawowe

19. podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na osoby, które mogłyby w innym wypadku porzucić naukę na którymś z dalszych poziomów; sądzi, że powinno się stworzyć szczególne programy i podjąć szczególne środki celem zmniejszenia liczby osób porzucających naukę oraz że w tych przypadkach, w których takie odejścia są nieuniknione i wciąż następują, osoby te powinny otrzymywać wsparcie oraz możliwość ponownego zintegrowania ze społeczeństwem i podążania ścieżkami edukacji, które są dla nich odpowiednie;
20. podkreśla, że kształcenie podstawowe i ponadpodstawowe powinno rozwijać u dzieci zdolność niezależnego, kreatywnego i innowacyjnego myślenia oraz czynić z nich obywateli zdolnych do krytycznego posługiwania się mediami i do samodzielnych refleksji;
21. podkreśla znaczenie programów nauczania każdego państwa członkowskiego, które powinny obejmować kursy mające na celu wspieranie i rozwijanie u dzieci kreatywności i ducha innowacji;
22. sądzi, że programy nauczania wraz z ich treścią muszą być stale uaktualniane, tak by zawsze odpowiadały bieżącym potrzebom oraz uwypuklały ważną rolę zdolności przedsiębiorczych i wolontariackich w celu wspierania indywidualnego rozwoju, a także podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie muszą przykładać większą wagę do kształcenia nauczycieli i przeznaczać na nie więcej środków w celu poczynienia znaczących postępów w realizacji celów strategii lisbońskiej w ramach programu prac „Edukacja i szkolenia 2010” oraz w celu wspierania uczenia się przez całe życie w Unii Europejskiej;
23. wyraża przekonanie, że dzieci powinny uczyć się drugiego języka obcego tak wcześnie, jak to możliwe;
24. opowiada się stanowczo za nauczaniem języków obcych od wczesnego wieku oraz włączeniem nauczania języków obcych do wszystkich programów nauczania w szkołach podstawowych; podkreśla, że dla osiągnięcia tego celu należy przeznaczyć wystarczające środki na zatrudnienie i szkolenie nauczycieli języków obcych;
25. uważa, że rozwijanie indywidualnych talentów, szczególnych zdolności oraz naturalnych umiejętności uczniów musi stanowić podstawowy cel tego etapu edukacji; zauważa, że zdolności te mogą później stanowić podstawę do znalezienia pracy i zatrudnienia;
26. podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na tych uczniów, którzy nie posiadli bądź nie nabywają podstawowych umiejętności, w takiej samej mierze jak na wyjątkowo uzdolnionych uczniów, aby mogli oni w dalszym ciągu możliwie najlepiej rozwijać swoje ponadprzeciętne umiejętności i talenty;
27. zaleca, aby państwa członkowskie znacznie poprawiły jakość akademickich i zawodowych kwalifikacji nauczycieli, jak również ich szkolenie i uczenie się przez całe życie;
28. stanowczo opowiada się za wspieraniem trwałego i spójnego dalszego kształcenia zawodowego nauczycieli w okresie ich aktywności zawodowej; jest zdania, że wszyscy nauczyciele powinni mieć regularnie możliwość uzupełniania swoich umiejętności i kwalifikacji, jak również fachowej wiedzy pedagogicznej;
29. proponuje, aby w programach nauczania jak najszybciej przewidzieć zajęcia z unijnego wychowania obywatelskiego, aby wykształcić nowe pokolenie świadome wartości unijnych w odniesieniu do tematów i zagadnień takich jak prawa człowieka, różnorodność kulturowa, tolerancja, ochrona środowiska, zmiany klimatyczne;

Kształcenie i szkolenie zawodowe

30. zauważa, że muszą zostać podniesione zarówno jakość, jak i atrakcyjność kształcenia i szkolenia zawodowego;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

31. zauważa, że kształcenie i szkolenie zawodowe powinny być silniej powiązane i w bardziej spójny sposób włączone zarówno w europejską, jak i krajową gospodarkę w celu lepszego dopasowania procesu edukacji do rynku pracy;

32. nalega na znaczne zwiększenie mobilności (nie tylko geograficznej, ale także pomiędzy możliwościami kształcenia i szkolenia zawodowego i szkolnictwa wyższego) studentów i nauczycieli;

Szkolnictwo wyższe

33. uważa, że programy akademickie powinny zostać zmodernizowane, aby sprostać obecnym i przyszłym potrzebom społeczno-gospodarczym;

34. zaleca, aby w ramach szkolnictwa wyższego priorytetowo opracowano interdyscyplinarne programy nauczania na granicy pomiędzy różnymi dziedzinami nauki, w celu wykształcenia specjalistów będących w stanie rozwiązać bardziej złożone problemy dzisiejszego świata;

35. podkreśla, że należy zwiększyć zainteresowanie studentów i uczniów naukami przyrodniczymi i problematyką ochrony środowiska naturalnego oraz zakres związanych z tym programów nauczania;

36. wzywa państwa członkowskie do skutecznego promowania partnerstw pomiędzy uniwersytetami i przedsiębiorstwami, a ponadto między uniwersytetami i wieloma innymi zainteresowanymi podmiotami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;

37. odnotowuje, że współpraca pomiędzy europejskimi instytucjami szkolnictwa wyższego musi zostać znacznie zwiększona, a ponadto, że przenoszenie kwalifikacji powinno stać się możliwie najmniej skomplikowane;

38. zauważa, że należy bezustannie uaktualniać pracę nauczycieli i wykładowców, a także stosowane programy, ich treści i metody pracy;

39. sugeruje powiązanie działań Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii z procesem bolońskim oraz wzięcie ich pod uwagę w ramach reformy europejskiego szkolnictwa wyższego;

40. zdecydowanie zaleca, aby państwa członkowskie zwiększyły mobilność uczniów i nauczycieli, łącznie z mobilnością pomiędzy krajami, programami i dyscyplinami; podkreśla w związku z tym znaczenie przyjęcia wyżej wymienionej Europejskiej karty na rzecz jakości mobilności dla utworzenia prawdziwej europejskiej przestrzeni edukacji i szkolenia przez całe życie, jak i dla wspierania współpracy gospodarczej, społecznej i regionalnej;

Uczenie się przez całe życie

41. uważa, że pracodawcy powinni być konsekwentnie zachęcani do zapewniania swoim pracownikom kształcenia i szkolenia, jak również powinni otrzymywać zachęty do umożliwiania pracownikom o niskich kwalifikacjach uczestnictwa w programach uczenia się przez całe życie;

42. odnotowuje, że należy wziąć pod uwagę zwłaszcza osoby pozostające długo bezrobotnymi znajdujące się w trudnej sytuacji socjalnej, osoby o szczególnych potrzebach, byłych wychowanków domów wychowawczych oraz byłych więźniów;

43. podkreśla, że w pierwszej kolejności należy zachęcać kobiety do korzystania z ofert w zakresie szkoleń i dalszego kształcenia i że w związku z tym trzeba oferować i wspierać szczególne programy na rzecz promowania uczenia się kobiet przez całe życie;

44. podkreśla, że pracownicy o niskich kwalifikacjach i starsi pracownicy powinni otrzymywać szczególne zachęty do uczestnictwa w programach w zakresie uczenia się przez całe życie;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

45. wzywa, by programy kształcenia dla dorosłych i uczenia się przez całe życie zwracały szczególną uwagę na osoby w najbardziej niekorzystnej sytuacji na rynku pracy, w szczególności młodzież i kobiety, zwłaszcza ze środowisk wiejskich, oraz osoby starsze;
46. wzywa do uwzględnienia faktu, że przygotowanie kobiet i mężczyzn do roli rodziców ma podstawowe znaczenie dla dobra ludzi, walki z ubóstwem i spójności społecznej; wyraża nadzieję, że wszechstronne programy uczenia się przez całe życie i kształcenia edukatorów rodzicielstwa zostaną wprowadzone w życie w ramach edukacji i nauki;
47. podkreśla, że wiedza i kwalifikacje zdobyte w trakcie uczenia się przez całe życie powinny być o wiele szersze i łatwiej uznawalne i w tym celu uważa, że należy przeforsować również wdrożenie wyżej wymienionych europejskich ram kwalifikacji i Europass jako instrumentów na rzecz wspierania uczenia się przez całe życie;
48. uważa, że zarówno władze europejskie, jak i krajowe powinny zapewniać większe finansowanie środków służących promowaniu mobilności na wszystkich etapach uczenia się przez całe życie;
49. domaga się, aby uznano i wykorzystano korzyści, jakie daje wyżej wymieniona europejska karta jakości mobilności, aby państwa członkowskie wprowadziły je w życie oraz by Komisja dokonała oceny ich wdrożenia w państwach członkowskich;
50. podkreśla, że uczniom oraz pracownikom wraz z rodzinami należy zagwarantować tak wiele usług społecznych oraz środków wsparcia (np. dodatek na opiekę nad dzieckiem), jak to możliwe;
51. sądzi, że przy wdrażaniu programu prac „Edukacja i szkolenia 2010” należy włączyć, a także uznać usługi wolontariackie;
52. wyraża przekonanie, że należy zwiększyć wymianę poglądów oraz wzajemne nauczanie pomiędzy różnymi grupami wiekowymi;
53. podkreśla, że programy uczenia się przez całe życie muszą wspierać przedsiębiorczość, umożliwiając obywatelom zakładanie małych i średnich przedsiębiorstw oraz zaspokojenie potrzeb zarówno społecznych, jak i gospodarczych;
54. zwraca uwagę na fakt, że celem wsparcia wyżej wymienionych celów należy wdrożyć odnoszące się do uczenia się przez całe życie usługi związane z dostarczaniem wytycznych oraz udzielaniem informacji uczniom należącym do wszystkich grup wiekowych;

*

* *

55. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Podejście Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u

P6_TA(2008)0632

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie podejścia Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u

(2010/C 45 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (COM(2006)0244) oraz stanowisko Parlamentu z dnia 20 listopada 2008 r. ⁽²⁾ w sprawie tego wniosku,

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0553.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając pytanie ustne skierowane do Rady w sprawie podejścia Rady do zmiany rozporządzenia w sprawie OLAF-u (O-0116/2008),
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dziesięć lat po jego utworzeniu w 1999 r. jako operacyjnego urzędu mającego na celu ochronę interesów finansowych Wspólnoty OLAF zdobył cenne doświadczenia w przeciwdziałaniu nadużyciom i korupcji,
- B. mając na uwadze, że należy poprawić ramy regulacyjne OLAF-u w oparciu o praktyczne doświadczenia przezeń zebrane,
- C. mając na uwadze, że obie instytucje prawodawcze UE powinny ściśle współpracować w ramach procedury współdecyzji w celu dostosowania ram regulacyjnych przeciwdziałania nadużyciom finansowym do aktualnych potrzeb,
- D. mając na uwadze, że w dniu 20 listopada 2008 r. Parlament zakończył pierwsze czytanie dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 („rozporządzenie w sprawie OLAF-u”) opowiadając się za nią znaczącą większością głosów,
1. uważa, że zachodzi pilna potrzeba wyjaśnienia ram regulacyjnych OLAF-u w celu dalszego zwiększenia skuteczności dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych i zagwarantowania koniecznej niezależności OLAF-u, przy pełnym uwzględnieniu doświadczeń zdobytych od czasu powołania OLAF-u w 1999 r. w miejsce UCLAF;
 2. przypomina Radzie, że wskazane wyżej stanowisko Parlamentu z dnia 20 listopada 2008 r. doprowadzi do znaczącego zwiększenia skuteczności i jakości dochodzeń prowadzonych przez OLAF poprzez wzmocnienie gwarancji proceduralnych, roli Komitetu Nadzoru, domniemania niewinności, prawa obrony osób, wobec których prowadzone jest dochodzenie, i praw informatorów, przyjęcie jasnych i przejrzystych przepisów dotyczących dochodzeń oraz poprawę współpracy z właściwymi organami krajowymi i instytucjami UE;
 3. wzywa francuską i czeską prezydencję do przedstawienia kalendarza negocjacji z Parlamentem opartego na rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999, potwierdzając tym samym, że dokładają one wszelkich starań w celu zagwarantowania szybkiego przyjęcia wspólnego stanowiska przez Radę i uniknięcia dalszych nieuzasadnionych opóźnień;
 4. uważa, że stanowisko Rady, opowiadającej się za zwykłą konsolidacją trzech istniejących podstaw prawnych dochodzeń OLAF-u, nie jest uzasadnionym argumentem, wykluczającym natychmiastowe rozpoczęcie negocjacji w sprawie rozporządzenia (WE) nr 1073/1999, ponieważ zwykła konsolidacja nie poprawi ram prawnych dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych OLAF-u i dlatego stanowi znaczącą stratę czasu w kontekście dążenia do nasilenia walki z nadużyciami finansowymi; w związku z tym opowiada się za przekształceniem prawodawstwa UE dotyczącego zapobieganiu nadużyciom finansowym, w tym rozporządzeń (WE) nr 1073/1999, (Euratom, WE) nr 2185/96 i (WE, Euratom) nr 2988/95, które to przekształcenie powinno opierać się na zmienionym rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, właściwym komisjom parlamentarnym państw członkowskich, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz krajowym organom kontroli państw członkowskich.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Ocena oraz przyszły rozwój agencji FRONTEX i europejski system nadzoru granic EUROSUR

P6_TA(2008)0633

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie oceny oraz przyszłego rozwoju agencji FRONTEX i europejskiego systemu nadzoru granic EUROSUR (2008/2157(INI))

(2010/C 45 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Sprawozdanie w sprawie oceny i przyszłego rozwoju agencji FRONTEX” (COM(2008)0067),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Analiza projektu stworzenia europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR)” (COM(2008)0068),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej” (COM(2008)0069),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając europejski pakt w sprawie migracji i azylu, przyjęty dnia 7 lipca 2008 r. w Paryżu przez 27 państw członkowskich, i zatwierdzony podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15-16 października 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dni 15 i 16 grudnia 2005 r. w sprawie „globalnego podejścia do kwestii migracji: priorytety działań skoncentrowane na Afryce i Morzu Śródziemnym”, które znalazły się w konkluzjach prezydencji Rady Europejskiej z dni 14 i 15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie priorytetów politycznych w ramach walki z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0437/2008),
- A. mając na uwadze, że walka z nielegalną imigracją, a szczególnie zintegrowane zarządzanie wszystkimi granicami Unii musi mieć miejsce w ramach globalnego i zharmonizowanego podejścia do zjawisk migracyjnych, obejmując również organizację legalnej imigracji, integrację legalnych imigrantów i współpracę z krajami pochodzenia i tranzytowymi,
- B. mając na uwadze, że nielegalna imigracja jest wspólnym wyzwaniem dla całej Europy i dlatego wymaga wspólnej strategii europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 223.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- C. mając na uwadze, że zjawiska migracyjne utrzymają się tak długo, jak będą się utrzymywać różnice w rozwoju między różnymi regionami świata, i mając na uwadze, że z tego tytułu należy zorganizować zarządzanie przepływami migracyjnymi w synergii z polityką rozwoju i współpracy z krajami trzecimi,
- D. ostrzega, że FRONTEX nie stanowi panaceum na wszystkie problemy wynikające z nielegalnej migracji;
- E. mając na uwadze, że nadzorowanie granic zewnętrznych Unii stanowi dynamiczny element walki z nielegalną imigracją, który uzupełnić powinna polityka represyjna mająca na celu wyeliminowanie jej źródeł, jak np. walka z nielegalną pracą, między innymi dzięki przyjęciu dyrektywy przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nieposiadających prawa do pobytu (COM(2007)0249), a także z sieciami przemytników działających w ramach przestępczości zorganizowanej,
- F. mając na uwadze wysoką liczbę przypadków śmiertelnych związanych z nielegalną imigracją oraz potrzebę prowadzenia wspólnie z krajami pochodzenia i tranzytu kampanii informacyjnych poświęconych zagrożeniom i zgubnym skutkom tego typu imigracji,
- G. mając na uwadze, że nawet jeżeli do każdego państwa członkowskiego należy kontrola jego części granicy, presja migracyjna wywierana na wschodnich i południowych granicach Unii Europejskiej wymaga wypracowania i wprowadzenia ducha współodpowiedzialności i wiążącej solidarności między państwami członkowskimi, tak aby ułatwić wspólne korzystanie z zasobów materialnych i ludzkich możliwych do zmobilizowania do walki z tym zjawiskiem,
- H. mając na uwadze, że długoterminowym celem wszystkich tych instrumentów (FRONTEX, EUROSUR, elektroniczny system zezwoleń na podróż, system rejestracji wjazdów i wyjazdów, procedura przyspieszona) jest stopniowe ustanowienie europejskiego systemu zarządzania granicami,
- I. mając na uwadze, że są dostępne pierwsze wymierne wyniki agencji FRONTEX od jej uruchomienia w październiku 2005 r. oraz mając na uwadze, że istnieje potrzeba określenia strategii w perspektywie średnio i długoterminowej, które okazało się niezbędne na tym etapie jej rozwoju,
- J. mając na uwadze, że FRONTEX jest organem wspólnotowym działającym w ramach pierwszego filaru, podlegającym zasadom pełnej kontroli demokratycznej i przejrzystości, oraz że jako taki ma obowiązek wspierania i promowania podstawowych wartości Unii Europejskiej,
- K. mając na uwadze, że koordynacja działań wywiadowczych prowadzona przez FRONTEX opiera się na analizach ryzyka i zagrożenia sporządzanych w oparciu o zasadę poufności,
- L. mając na uwadze, że strategia rozwoju FRONTEXu będzie okazją do sprawdzenia niezawodności zasady „wiążącej solidarności” między państwami członkowskimi (zasady, do której już się odwołano w ramach rozporządzenia (WE) nr 863/2007 ustanawiającego mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy (system RABIT — Rapid Border Intervention Teams), który koordynuje zdolności szybkiego reagowania Unii w nagłych wypadkach) w celu wybrania odpowiedniego modus operandi dla zagwarantowania bezwarunkowego udostępniania zasobów materialnych (ujętych w centralnym rejestrze dostępnego wyposażenia technicznego (CRATE — Centralised Records of Available Technical Equipment)) oraz ludzkich koniecznych do skutecznego działania FRONTEXu,
- M. mając na uwadze, że Parlament konsekwentnie wspiera FRONTEX oraz głosował za znacznym podwyższeniem jej budżetu w celu zagwarantowania jej zasobów finansowych wystarczających do wykonywania jej zadań,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- N. mając na uwadze, że FRONTEX rozpoczął realizację misji morskich u wybrzeży południowych państw członkowskich, których skutki są różne, w zależności od stopnia współpracy z krajami trzecimi, z których przybywają imigranci; mając na uwadze, że misja Hera u wybrzeży Wysp Kanaryjskich zakończyła się sukcesem i doprowadziła do znacznego obniżenia liczby przybywających, zaś misja Nautilus prowadzona w centralnej części obszaru Morza Śródziemnego nie przyniosła spodziewanych skutków, ponieważ liczba przybywających imigrantów podwyższyła się zamiast spaść,
- O. mając na uwadze, że miejsca, do których głównie przybywają imigranci w południowych regionach przybrzeżnych, wymagają nieustannego patrolowania przez działające tam na stałe misje morskie,
- P. mając na uwadze, że wszelkie działania prowadzone przez FRONTEX muszą w każdym przypadku być zgodne z normami prawa międzynarodowego, w szczególności odnoszącymi się do prawa morskiego i praw człowieka, godności ludzkiej i uchodźców, zwłaszcza w zakresie prawa do azylu i zasady non-refoulement,
- Q. mając na uwadze, że FRONTEX będzie musiał uwzględnić we wszystkich swoich działaniach konieczność przedsięwzięcia niezbędnych środków ostrożności i innych z myślą o osobach najsłabszych, kobietach, a w szczególności kobietach ciężarnych, dzieciach, zwłaszcza małoletnich bez opieki, osobach starszych i osobach dotkniętych niepełnosprawnością lub poważną chorobą,
- R. mając na uwadze, że wymiar humanitarny działań agencji FRONTEX musi zostać umocniony maksymalnym bezpieczeństwem prawnym, zarówno w ramach operacji ratunkowych, które przeprowadza, jak i operacji związanych ze wspólnymi powrotami, do których miałyby się przyczynić,
- S. mając na uwadze, że z uwagi na ich sukces szkolenia wyspecjalizowanego personelu zaangażowanego w działania FRONTEXu powinny być kontynuowane, ale przede wszystkim rozszerzone na personel z krajów trzecich, który na co dzień współpracuje z Agencją, celem przeszkolenia go do ratownictwa na morzu oraz do poszukiwania ciał w przypadku zatonięć statków,
- T. mając na uwadze, że kontrole na granicach nie skupiają się wyłącznie na niedozwolonym przekraczaniu granic, ale również na innych aspektach przestępczości transgranicznej, do których należy handel ludźmi, przemyt narkotyków czy nielegalny handel bronią, przez co przyczyniają się one do wzrostu ogólnego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego,
- U. mając na uwadze, że skuteczne działanie FRONTEXu nie jest możliwe bez unijnej polityki zarządzania granicami, obejmującej proponowane nowe unijne systemy kontroli granic, np. elektroniczny system zezwoleń na podróż, system rejestracji wjazdów i wyjazdów czy procedura przyspieszona,
1. zwraca się do państw członkowskich o rozważenie wyzwania, jakim jest migracja, w ramach globalnego podejścia, które z tą samą energią spowoduje postęp we wzmacnianiu kontroli na granicach Unii, walce z nielegalną imigracją oraz powrotach do kraju pochodzenia nielegalnych imigrantów, walce z nielegalną pracą i handlem ludźmi, ale również organizowaniu legalnej imigracji i działaniach ułatwiających integrację legalnych imigrantów, wzmacnianiu globalnego partnerstwa z krajami trzecimi sprzyjającego pozytywnemu stosunkowi między migracją a rozwojem, oraz ustanowieniu jednolitej polityki w dziedzinie prawa do azylu na szczeblu wspólnotowym;
 2. uznaje agencję FRONTEX za podstawowy instrument globalnej strategii Unii Europejskiej dotyczącej imigracji i wzywa Komisję do przedstawienia propozycji dokonania przeglądu mandatu FRONTEXu w celu wzmocnienia jej roli i zwiększenia jej skuteczności;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

3. nalega na uświadomienie sobie absolutnej konieczności, jaką jest dla agencji FRONTEX możliwość liczenia, zarówno w przypadku koordynacji jednorazowych wspólnych operacji, jak i stałych zadań, na dyspozycyjność środków udostępnianych przez państwa członkowskie poprzez CRATE; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że państwa członkowskie do tej pory nie wykazały wystarczającej gotowości, aby zapewnić FRONTEXowi niezbędne aktywa i wzywa je do uczynienia tego;
4. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę Europejską Europejskiego paktu o imigracji i azylu oraz jej wezwania do wzmocnienia FRONTEXu;
5. podkreśla, że praca FRONTEXu powinna obejmować środki kontroli handlu ludźmi, zwłaszcza na zewnętrznych granicach Unii;
6. wzywa w tym celu państwa członkowskie do jak najszybszego nadania formalnego charakteru systemowi „obowiązkowej i nieodwołalnej solidarności” w ramach możliwości i bieżących specyficznych potrzeb poszczególnych krajów uczestniczących, umożliwiającemu FRONTEXowi posiadanie dokładnych informacji o środkach, na które może liczyć w czasie rzeczywistym przy przygotowywaniu i wykonywaniu swoich zadań;
7. wzywa do ustanowienia we wszystkich strefach wysokiego ryzyka wspólnych, stałych, nieprzerwanych i operacyjnych przez cały rok patroli nadzorujących, zwłaszcza na wybrzeżach morskich, gdzie istnieje poważne ryzyko utraty życia, przypominając, że prawo do życia jest pierwszym z nienaruszalnych praw podstawowych;
8. podkreśla ogromne znaczenie harmonizacji prawa wspólnotowego z innymi przepisami prawa międzynarodowego mającymi zastosowanie w tej dziedzinie, by UE mogła skutecznie włączyć się w wysiłki niezbędne do niesienia pomocy uchodźcom znajdującym się w niebezpieczeństwie;
9. wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego zobowiązania się do urzeczywistnienia wspomnianej zasady solidarności, poprzez znaczne zwiększenie środków materialnych udostępnianych przez każde z nich FRONTEXowi, zwłaszcza jeżeli chodzi o sprzęt powierzchniowy, i zapewnienie ich praktycznej, bezwarunkowej i punktualnej dyspozycyjności;
10. zachęca FRONTEX do przekazania Radzie i Parlamentowi sprawozdania wyszczególniającego między innymi efektywne wykorzystanie i rzeczywistą dyspozycyjność sprzętu znajdującego się w wykazie CRATE, oraz do uwypuklenia w razie konieczności napotkanych trudności oraz do dostarczenia pełnych informacji o tym, które państwa członkowskie dostarczają zasobów, a które nie;
11. zwraca się do państw członkowskich, by w razie przedłużającej się sytuacji niewystarczającej dostępności środków szybko podjęły decyzję o istotnej zmianie skali budżetu FRONTEXu celem umożliwienia mu wykonywania jego zadań i ewentualnie rozważyły aspekty prawne wynajmowania lub nabywania przez niego w przyszłości własnego sprzętu;
12. przypomina, że Parlament jako władza budżetowa już zwiększył budżet agencji FRONTEX od czasu jej powstania i będzie czuwał nad jego właściwym wykonaniem, a także nad jego dostosowaniem do ewolucji jej zadań;
13. podkreśla, że minimalne wymogi dla współpracy Unii Europejskiej z krajami trzecimi muszą opierać się na poszanowaniu międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie ochrony uchodźców i występujących o azyl, a zwłaszcza na poszanowaniu postanowień Konwencji genueńskiej dotyczącej statusu uchodźców (1951);
14. z zadowoleniem odnosi się do zmierzających do współpracy znaczących starań podjętych przez prawie wszystkie kraje trzecie, z którymi FRONTEX pracuje na co dzień, i które to starania doprowadziły do niezwykle pozytywnych wyników, jak te uzyskane na Wyspach Kanaryjskich; wyraża jednak ubolewanie z powodu faktu, że w pozostałych przypadkach nadal brak jest współpracy w zakresie imigracji, np. z Turcją oraz Libią;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

15. zwraca się do Unii o uwzględnienie w negocjacjach z krajami trzecimi sprawy konieczności większego udziału krajów trzecich we współpracy w zakresie imigracji oraz o wezwanie krajów trzecich, z których strony współpraca jest niewystarczająca bądź nieistniejąca, do dołożenia wszelkich starań w celu ułatwienia pracy FRONTEXu, między innymi poprzez zapewnienie skuteczniejszej współpracy ze strony ich służb w dziedzinie prewencji;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie go zdwojenia wysiłków w celu poprawy współpracy z krajami trzecimi, szczególnie poprzez negocjację umów o readmisji; jest zdania, że imigracja powinna być nieodłącznym elementem wszystkich negocjacji umów z krajami trzecimi będącymi krajami pochodzenia lub krajami tranzytu;
17. podkreśla potrzebę należytego uwzględniania przez FRONTEX, we współpracy z krajami trzecimi, opinii państw członkowskich, które mają największe doświadczenie w rozwiązywaniu spraw dotyczących nielegalnej imigracji i związanych z danymi krajami; udział danego kraju trzeciego we wspólnej operacji państw członkowskich koordynowanej przez FRONTEX musi podlegać zatwierdzeniu przez państwo członkowskie, w którym operacja się odbywa;
18. wzywa do wyraźnego uwzględnienia w mandacie FRONTEXu zobowiązania do przestrzegania międzynarodowych standardów praw człowieka oraz przestrzegania w operacjach ratunkowych na morzu obowiązków wobec osób ubiegających się o azyl, a także do sformalizowania w ramach tego mandatu współpracy z Wysokim Komisarzem ONZ ds. Uchodźców oraz innymi odnośnymi organizacjami pozarządowymi;
19. wyraża zaniepokojenie, iż obywatele krajów trzecich mogą nie dysponować odpowiednimi środkami w celu sprawdzenia, czy informacje osobowe na ich temat gromadzone w planowanym „systemie systemów” UE są przetwarzane zgodnie z przepisami prawa o ochronie danych stosowanego w UE; wzywa Komisję do wyjaśnienia, w jakim zakresie dane osobowe będą udostępniane administracji krajów trzecich;
20. wzywa do rozszerzenia kompetencji FRONTEXu, tak aby mógł on realizować projekty i operacje w krajach trzecich, między innymi w celu wzmocnienia skuteczności porozumień roboczych oraz wskazania potrzeby rozwijania potencjału w zakresie zarządzania granicami w krajach trzecich;
21. wzywa FRONTEX do wzmocnienia oraz objęcia kluczowej roli w zakresie wspierania wspólnych operacji odsyłania imigrantów oraz we wszystkich aspektach związanych z tymi procedurami; w duchu solidarności wzywa państwa członkowskie do angażowania FRONTEXu na etapie planowania i organizowania wspólnych lotów powrotnych oraz wskazywania potrzeby wspólnego odsyłania;
22. zwraca się do państw członkowskich o umożliwienie zmiany uprawnień agencji FRONTEX w celu usunięcia luk prawnych, które mogłyby utrudnić jej działania, włączając mianowicie dokładne warunki prawne operacji ratunkowych na morzu, jak również warunki wkładu Agencji w operacje powrotu oraz możliwość wykorzystywania jej sprzętu przez kraje trzecie, między innymi w ramach projektów pilotażowych, z których by korzystały;
23. wzywa Komisję do pełnej oceny działalności FRONTEXu pod względem jego wpływu na podstawowe swobody i prawa, łącznie ze zobowiązaniem do ochrony ludzi;
24. występuje o szkolenie personelu FRONTEXu w kwestiach związanych z płcią, które występują podczas pracy Agencji;
25. uważa, że rozszerzone w ten sposób kompetencje FRONTEXu oraz utwierdzenie jego wkładu w codzienną walkę z nielegalną imigracją mogłyby uzasadnić strukturalny rozwój jego zdolności logistycznych i administracyjnych, w poszanowaniu zasady proporcjonalności;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

26. uważa mianowicie, że o ile rytm i udostępnione środki nie uzasadniają jeszcze mnożenia zdecentralizowanych Agencji, to już w chwili obecnej można by przewidzieć utworzenie dwóch odrębnych oddziałów — jednego koordynującego działalność na granicach lądowych i drugiego na granicach morskich; przypomina, że ponieważ w przyszłości wykorzystywane przez migrantów szlaki naziemne przy granicy wschodniej będą stanowić coraz większe wyzwanie, należy zwrócić na nie zdwojoną uwagę i zwiększyć przeznaczone tam środki;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do refleksji nad wykonalnością unijnego systemu straży granicznej;

28. podkreśla konieczność kontynuowania szkolenia personelu uczestniczącego w działaniach FRONTEXu — zwłaszcza w zakresie prawa morskiego, prawa azylowego i praw podstawowych — obejmującego również, po rozszerzeniu jej uprawnień, personel z odnośnych krajów trzecich; zachęca w tym celu FRONTEX do współpracy z innymi instytucjami, takimi jak Biuro migracji międzynarodowych, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, organ ONZ odpowiedzialny za prawo morskie oraz organizacje pozarządowe i inne stowarzyszenia posiadające doświadczenie i umiejętności w tych dziedzinach;

29. wzywa Komisję do organizowania kampanii informacyjnych na temat najlepszych praktyk państw członkowskich w zakresie zagrożeń związanych z nielegalną imigracją;

30. wyraża zadowolenie z powodu prowadzonej aktualnie na szczepku Rady refleksji zmierzających do utworzenia systemu EUROSUR w celu zagwarantowania optymalnego wykorzystania wszystkich systemów nadzoru głównie poprzez rozszerzenie ich aktualnego zasięgu, obejmującego obecnie jedynie część obszarów, na których trzeba przeprowadzać działania;

31. nalega zatem, aby bezzwłocznie podjąć ujednolicanie krajowych systemów nadzoru oraz ich połączenie w sieć oraz aby — w trosce o spójność — powierzyć FRONTEXowi skupienie dostępnych narzędzi, mianowicie zarządzanie zabezpieczoną siecią informacyjno-koordynacyjną podłączoną do Internetu dla instytucji państw członkowskich odpowiedzialnych za zarządzanie przepływem migrantów (ICONET) ⁽¹⁾ i przejęcie działalności Ośrodka informacji, dyskusji i wymiany danych na temat przekraczania granic i imigracji (CIREFI), jak wspomniano w konkluzjach Rady z dnia 30 listopada 1994 r.;

32. podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy w zakresie analizy ryzyka pomiędzy FRONTEXem a Europolem i pozostałymi agencjami europejskimi oraz innymi organami międzynarodowymi, a także organami kontroli granicznej krajów trzecich, zwłaszcza w kontekście walki z siatkami trudniącymi się handlem ludźmi i osądzenia osób zajmujących się handlem nielegalnymi imigrantami; uważa również za rzecz podstawowej wagi istnienie mechanizmu umożliwiającego FRONTEXowi przekazywanie kluczowych informacji wywiadowczych tym, którzy mogą je najlepiej wykorzystać;

33. zachęca państwa członkowskie do czuwania nad tym, aby konkretne potrzeby służb odpowiedzialnych za kontrolę granic były właściwie uwzględniane w badaniach;

34. uważa cel, jakim jest naprawdę zintegrowane na szczepku UE zarządzanie granicami, za uzasadniony i zgadza się, że ważne jest ciągle rozwijanie i umacnianie wspólnej polityki UE dotyczącej zarządzania granicami; podkreśla jednakże konieczność dokonania oceny systemów istniejących i będących w przygotowaniu, zanim podjęte zostaną dalsze działania przy pomocy instrumentów zaproponowanych przez Komisję w ww. komunikacie zatytułowanym „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej”; nalega ponadto na opracowanie szczegółowego planu, przedstawiającego ogólną architekturę strategii UE dotyczącej granic, a także szczegóły pokazujące, jak mają wspólnie działać odnośne programy i systemy oraz jak można zoptymalizować związki między odnośnymi programami;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2005/267/EC z dnia 16 marca 2005 r. (Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

35. zachęca FRONTEX do podjęcia inicjatywy utworzenia wspólnego systemu wymiany informacji między odpowiednimi organami krajowymi w celu optymalizacji pozyskiwania, analizy i rozpowszechniania wrażliwych danych; zwraca się do Europejskiego forum badań i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa (ESRIF — European Security Research and Innovation Forum) o włączenie się w realizację tego celu i preferowanie w swoich pracach wspólnych aplikacji w dziedzinie doskonalenia i innowacji w dziedzinie narzędzi nadzoru;

36. wzywa do zwiększenia demokratycznej kontroli FRONTEXu przez Parlament Europejski oraz wzywa FRONTEX do informowania Parlamentu o negocjacjach prowadzących do zawierania porozumień z państwami trzecimi, do przedstawiania taktycznych ocen skupiających się na szczególnych regionach przygranicznych oraz do publikowania sprawozdań oceniających wspólne działania i inne skoordynowane misje, analiz ryzyka, analiz wykonalności i danych statystycznych dotyczących tendencji migracyjnych; przypomina, że demokratyczna kontrola działań FRONTEXu nadałaby samej Agencji m. in. większą legitymację; informacje publikowane w tych sprawozdaniach nie powinny jednakże zawierać poufnych danych, które mogą mieć wpływ na prowadzone działania;

37. wzywa Komisję do wyjaśnienia, jaki zakres wsparcia logistycznego nadzoru granicznego jest przewidziany dla sąsiadujących krajów trzecich, o czym wspomniano w ramach kroku 3 fazy 1 EUROSUR.

38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, jak również Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji.

Wpływ podrabiania towarów na handel międzynarodowy

P6_TA(2008)0634

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy (2008/2133(INI))

(2010/C 45 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) zatytułowane „Wpływ podrabiania towarów i piractwa na gospodarkę” z roku 2007,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 listopada 2005 r. zatytułowany „Wdrażanie wspólnotowego programu lizbońskiego: Nowoczesna polityka wzrostu i zatrudnienia dla małych i średnich przedsiębiorstw” (COM(2005)0551),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2006 r. zatytułowany „Globalny wymiar Europy: Konkurowanie na światowym rynku – Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2007 r. zatytułowany „Globalny wymiar Europy: wzmocnione partnerstwo na rzecz lepszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów”(COM(2007)0183),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej zapewnienia przedsiębiorstw europejskim dostępu do rynków ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie globalnego wymiaru Europy – zewnętrzne aspekty konkurencyjności ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0053.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie skutecznych przepisów i procedur przywozu i wywozu w ramach polityki handlowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych między UE a Mercosurem w perspektywie zawarcia układu o stowarzyszeniu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych z Koreą ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych ze Stosunki handlowe i gospodarcze ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie perspektyw stosunków handlowych między UE a Chinami ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 października 2006 r. zatytułowany „UE – Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność (COM(2006)0631) oraz towarzyszący mu dokument roboczy zatytułowany: Bliższe partnerstwo, Większa odpowiedzialność – Dokument programowy w sprawie handlu i inwestycji UE – Chiny – konkurencja i partnerstwo” (COM(2006)0632),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu ⁽⁷⁾, (rozporządzenie w sprawie barier w handlu),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. zatytułowany „Europejska strategia w zakresie praw własności przemysłowej” (COM(2008)0465),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 lutego 2001 r. zatytułowany „Plan działania: przyspieszone działanie w sprawie HIV/AIDS, malarii i gruźlicy w kontekście ograniczania ubóstwa” (COM(2001)0096),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 lutego 2003 r. zatytułowany „Aktualizacja wspólnotowego planu działań — przyspieszone działanie w sprawie HIV/AIDS, malarii i gruźlicy w kontekście ograniczania ubóstwa – Pozostałe zagadnienia polityki i przyszłe wyzwania” (COM(2003)0093),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 października 2004 r. zatytułowany „Spójne ramy polityki europejskiej dotyczące działań zewnętrznych w celu zwalczania HIV/AIDS, malarii i gruźlicy” (COM(2004)0726),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 816/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie przyznawania licencji przymusowych na patenty dotyczące wytwarzania produktów farmaceutycznych przeznaczonych na wywóz do krajów, w których występują problemy związane ze zdrowiem publicznym ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽⁹⁾ („rozporządzenie wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych”),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 19 maja 2008 r. na temat wspólnotowych działań celnych dotyczących podrabiania towarów i piractwa – Skutki granicy europejskiej,

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0247.

(2) Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 235.

(3) Dz.U. C 308 E z 16.12.2006, s. 182.

(4) Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0629.

(5) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0195.

(6) Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, s. 103.

(7) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

(8) Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 1.

(9) Dz.U. L 169 z 30.6.2005, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 450/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 kwietnia 2008 r. zatytułowany „Strategia dotycząca rozwoju Unii Celnej” (COM(2008)0169),
 - uwzględniając zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej z dnia 26 kwietnia 2006 r. (COM(2006)0168),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie czterdziestej rocznicy ustanowienia Unii Celnej ⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącą praw własności intelektualnej ⁽³⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 45 jego Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów i Komisji Prawnej (A6-0447/2008),
- A. mając na uwadze, że skuteczna walka ze zjawiskiem podrabiania towarów jest konieczna dla osiągnięcia celów odnowionej strategii lizbońskiej, zarówno jej aspektów wewnętrznych, jak i zewnętrznych przedstawionych przez Komisję w wymienionym wyżej komunikacie z dnia 18 kwietnia 2007 r.,
- B. mając na uwadze, że Unia Europejska jest drugim na świecie importerem towarów i usług, a ogromne otwarcie i przejrzystość jej jednolitego rynku oferuje ogromne możliwości, ale niesie również ryzyko zalawu towarami podrabianymi,
- C. mając na uwadze, że gospodarka UE wyspecjalizowała się w produktach o znacznej wartości dodanej i wysokiej jakości, często chronionych znakami towarowymi, patentami lub oznaczeniami geograficznymi, co ze względu na ich charakter zwiększa prawdopodobieństwo ich podrobienia,
- D. mając na uwadze, że poważne naruszenia praw własności intelektualnej stanowią pozataryfową barierę handlową, która utrudnia dostęp do rynków krajów trzecich i czynią go bardziej kosztownym, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw dysponujących ograniczonymi środkami i zasobami,
- E. mając na uwadze, że konkurencyjność europejska tradycyjnie wiąże się z jakością siły roboczej i coraz częściej- zwłaszcza dla MŚP- z badaniami i rozwojem, innowacjami oraz prawami własności intelektualnej (PWI),
- F. mając na uwadze, że prawa własności intelektualnej w tym oznaczenia geograficzne i nazwy pochodzenia nie zawsze są chronione w sposób skuteczny przez partnerów handlowych Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0305.

⁽³⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 7.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- G. mając na uwadze dużą i rosnącą liczbę rodzajów podrabianych produktów, nie ograniczających się już do towarów luksusowych i wysokiej jakości, ale obejmujących również produkty powszechnego użytku, takie jak zabawki, lekarstwa, kosmetyki i żywność,
- H. mając na uwadze, że w niedawnej analizie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oszacowano, że międzynarodowy handel związany z naruszeniami praw własności intelektualnej wyniósł 150 mld euro w 2005 r., do których należy dodać wartość krajowych transakcji oraz towarów podrobionych i pirackich rozpowszechnianych za pośrednictwem Internetu,
- I. mając na uwadze, że w roku 2007 ilość produktów łamiących prawa własności towarów i zatrzymanych przez władze celne Unii Europejskiej wzrosła o 17 % w porównaniu z poprzednim rokiem, przy czym wzrost ten wyniósł 264 % dla produktów kosmetycznych i higieny osobistej, 98 % dla zabawek oraz 51 % dla leków,
- J. mając na uwadze, że zjawisko podrabiania towarów i piractwa ma niepokojące konsekwencje dla gospodarki Unii Europejskiej i dla całego systemu społeczno-gospodarczego Wspólnoty, ponieważ ogranicza motywację do innowacji, hamuje bezpośrednie inwestycje zagraniczne, przyczynia się do likwidacji miejsc pracy w przemyśle i tworzy podstawy rozwoju równoległego nielegalnego systemu gospodarczego, kontrolowanego przez grupy przestępczości zorganizowanej,
- K. mając na uwadze, że sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 2007 r. zatytułowane „Wpływ podrabiania towarów i piractwa na gospodarkę” oraz oczekiwane sprawozdanie OECD z II fazy w sprawie „Piractwa treści cyfrowych” podkreślają globalną skalę, szybki wzrost i szkodliwe skutki gospodarcze piractwa cyfrowego praw posiadaczy,
- L. mając na uwadze, że podrabianie towarów powoduje poważne szkody dla środowiska, zarówno z powodu braku odpowiednich norm jakości podrobionych towarów, jak i wysokich kosztów związanych z ich eliminowaniem i niszczeniem,
- M. M mając na uwadze, że dostęp do procedur zwalczania podrabiania towarów jest skomplikowany, kosztowny i czasochłonny, szczególnie dla MŚP,
- N. mając na uwadze, że jednolity rynek gwarantuje konsumentom europejskim możliwość wolnego, przejrzystego i bezpiecznego wyboru towarów oraz że podrabianie towarów, jeżeli nie jest odpowiednio zwalczane, może szkodzić nie tylko zasadzie zaufania, na której opiera się cały system, ale może stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, zdrowia, a w ekstremalnych przypadkach także i życia konsumentów i dlatego należy lepiej zagwarantować przestrzeganie ich praw,
- O. mając na uwadze, że inicjatywy zmierzające do zwiększenia świadomości konsumentów na temat zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa oraz ogólnie na temat skutków kupowania podrabianych towarów stanowią skuteczne narzędzie zwalczania zjawiska podrabiania,
- P. mając na uwadze, że podrabiających towary mające bezpośredni wpływ na zdrowie publiczne należy traktować surowiej,
- Q. mając na uwadze, że istniejące różnice w ustawodawstwie państw członkowskich w zakresie praw własności intelektualnej — a w szczególności w zakresie środków karnych mających na celu egzekwowanie tych praw — osłabiają pozycję Unii Europejskiej jako negocjatora i mogą podważać dotychczasowe wysiłki na rzecz bardziej skutecznego zwalczania tego zjawiska w skali międzynarodowej,
- R. mając na uwadze, że uproszczona procedura zapisana w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1383/2003, która umożliwia zniszczenie dużych ilości podrobionych towarów w krótkim okresie czasu i po względnie niskich kosztach odnosi duży sukces w takich państwach członkowskich, jak Portugalia, Grecja, Węgry, Holandia i Litwa,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- S. mając na uwadze, że szczyt G8 w Sankt Petersburgu w 2006 r. uznał globalny charakter problemu podrabiania i piractwa oraz podkreślił konieczność polepszenia współpracy między krajami G8, krajami trzecimi i właściwymi instytucjami międzynarodowymi,
- T. mając na uwadze, że w czasie kolejnego szczytu G8 w Heiligendamm ustanowiono grupę zadaniową ds. praw własności intelektualnej w celu zwalczania zjawiska podrabiania i piractwa jako część „procesu z Heiligendamm” ⁽¹⁾,
- U. mając na uwadze, że w roku 2007 Unia Europejska, Japonia i Stany Zjednoczone zapowiedziały otwarcie negocjacji w sprawie zawarcia nowego porozumienia wielostronnego mającego na celu wzmocnienie egzekwowania praw własności intelektualnej i zwalczanie zjawiska podrabiania towarów i piractwa (Anti-Counterfeiting Trade Agreement — ACTA),
- V. mając na uwadze, że pomyślne zawarcie porozumienia ACTA umożliwi ustanowienie wspólnych norm ochrony cywilnej i administracyjnej, lepszą współpracę międzyinstytucjonalną i współpracę z sektorem prywatnym, a także wcielenie projektów dotyczących pomocy technicznej, z myślą o uczynieniu przestrzegania praw własności intelektualnej prostszym, bezpieczniejszym i tańszym,
- W. mając na uwadze, że konieczne jest wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy lekami generycznymi, których dystrybucja i sprzedaż powinny być wspierane, zarówno w Unii Europejskiej, jak i w krajach rozwijających się, a lekami podrabianymi, które z jednej strony stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego, a z drugiej strony powodują ogromne straty finansowe dla przedsiębiorstw z sektora i mogą opóźnić rozwój nowych leków, przy czym nie służąc także społeczeństwom krajów mniej rozwiniętych; przypominając, że podrobione lekarstwa stanowią jedynie część nielegalnych leków,
- X. mając na uwadze, że w przypadku towarów mających bezpośredni wpływ na zdrowie publiczne Internet i kanały dystrybucyjne związane z handlem równoległym w dużym stopniu przyczyniają się do rozpowszechniania towarów podrabianych, niebezpiecznych dla zdrowia publicznego,
- Y. mając na uwadze, że Unia Europejska kontynuuje wysiłki zmierzające do ujednoczenia środków służących egzekwowaniu praw własności intelektualnej, między innymi za pomocą wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej z dnia 12 lipca 2005 r. (COM(2005)0276), oraz że działania te nie powinny być udaremnione negocjacjami handlowymi, które wykraczają poza zakres normalnego procesu decyzyjnego w UE,
- Z. mając na uwadze, że kluczową kwestią jest także zagwarantowanie, że opracowywanie środków służących egzekwowaniu praw własności intelektualnej dokonuje się w sposób nie hamujący innowacji czy konkurencji, nie podważający ograniczeń i wyjątków związanych z prawami własności intelektualnej czy danymi osobowymi, nie ograniczający wolnego przepływu informacji czy niepotrzebnie obciążający legalny handel,
- AA. mając na uwadze, że Unia Europejska wykazała swoje zaangażowanie na rzecz efektywnego i wyważonego egzekwowania praw własności intelektualnej, przyjmując szereg dyrektyw w tej dziedzinie w następstwie szczegółowej wieloletniej kontroli ze strony Parlamentu i Rady,
- AB. mając na uwadze, że przy opracowywaniu aktów prawnych podstawowe znaczenie ma uznanie zasadniczej różnicy między prawami własności intelektualnej i materialnej oraz — odpowiednio — różnicy między naruszeniem praw i kradzieżą,
- AC. mając na uwadze, że wszystkie przypadki naruszenia praw własności intelektualnej mają szkodliwy wpływ na handel i biznes, a naruszanie tych praw na skalę handlową ma dodatkowe i bardziej rozległe skutki,
- AD. mając na uwadze, że w przypadku patentów na produkty farmaceutyczne, podczas gdy ich naruszenia są rozstrzygane indywidualnie na podstawie argumentów merytorycznych wysuwanych w trakcie postępowania cywilnego o naruszenie patentu, naruszanie praw autorskich i znaków handlowych stanowi przestępstwo umyślne,

⁽¹⁾ Deklaracja ze szczytu, „Rozwój oraz odpowiedzialność w światowej gospodarce”, 7 czerwca 2007 r., szczyt G8 w Heiligendamm.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Ramy wielostronne

1. uważa, że system Światowej Organizacji Handlu (WTO) dąży do większego uznania praw własności intelektualnej na szczeblu międzynarodowym wprowadzając uzgodniony poziom standardów ochrony na mocy porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPs), przyczynia się do wzmocnienia dialogu między państwami członkowskimi i innymi instytucjami, takimi jak Światowa Organizacja Własności Intelektualnej, Światowa Organizacja Celna, jak również do wprowadzenia mechanizmu zapobiegania sporom i rozstrzygania ich;
2. wzywa Komisję do dopilnowania w ramach Rady ds. TRIPs, aby minimalnym wymogom wprowadzonym do przepisów krajowych towarzyszyły skuteczne środki wykonawcze i karne w przypadku łamania przepisów; uważa, że elastyczność przewidziana w porozumieniu TRIPs, potwierdzona w deklaracji z Ad-Dauh w sprawie porozumienia TRIPs i zdrowia publicznego powinna zostać utrzymana, o ile ma na celu zapewnienie sprawiedliwej równowagi między interesami posiadaczy praw a użytkowników końcowych;
3. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi wniosków w celu zagwarantowania, że działania związane z wywozem, tranzytem i przeładunkiem są odpowiednio ujęte w porozumieniu w sprawie TRIPs oraz do zbadania możliwości dalszych zmian w porozumieniu, mających na celu stworzenie sprawiedliwej równowagi między interesami właścicieli a interesami potencjalnych użytkowników praw własności intelektualnej, mając szczególnie na uwadze poziom rozwoju interlokutorów i wprowadzając rozróżnienie między krajami produkującymi, krajami tranzytu i wykorzystania towarów podrobionych lub pirackich;
4. z zadowoleniem odnosi się do postępów osiągniętych przez Unię Europejską w programach pomocy technicznej, które pomogły we wzmocnieniu praw własności intelektualnej w krajach wschodzących i rozwijających się, oraz podkreśla znaczenie kontynuowania takich programów z uwagi na korzystne cele, które mogą osiągnąć jeżeli chodzi o zrównoważony rozwój gospodarczy, a także ich dużą rolę w zwalczaniu zjawiska podrabiania;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia konkretnych inicjatyw wspartych odpowiednim finansowaniem na rzecz bardziej powszechnej edukacji konsumentów w Europie, a także w krajach rozwijających się, aby uniknąć zagrożeń związanych z potencjalnie niebezpiecznymi towarami podrobionymi;
6. popiera rozwiązania zaproponowane na 12. sesji Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Handlu i Rozwoju (UNCTAD) w ramach Inicjatywy kreatywnej Afryki, w których uważa się przymysł wytwórczy za główny czynnik wzrostu gospodarczego krajów słabo rozwiniętych i rozwijających się oraz ponownie potwierdza się kluczową rolę własności intelektualnej w zrównoważonym rozwoju tych obszarów;
7. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zaproponowanie i poparcie zredagowania protokołu dotyczącego zjawiska podrabiania, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych z Palermo przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej („konwencja z Palermo”);
8. przypomina, że w niektórych gospodarkach rozwijających się produkcja towarów podrabianych i pirackich osiągnęła niepokojące rozmiary; zauważa, że o ile wyraża zadowolenie z powodu środków współpracy wprowadzonych dotychczas, to jednak uważa, że konieczne są specjalne działania służące wzmocnieniu koordynacji pomiędzy służbami celnymi, organami sądowymi i policyjnymi odnośnych krajów oraz harmonizacji przepisów tych krajów z przepisami Unii Europejskiej;
9. wzywa Komisję do wprowadzenia na wzór art. 3 ust. 2 ⁽¹⁾ dyrektywy 2004/48/WE zabezpieczeń na poziomie międzynarodowym w celu zagwarantowania, że wszelkie dodatkowe środki służące egzekwowaniu patentów nie są wykorzystywane do utrudniania handlu prowadzonego zgodnie z prawem;

⁽¹⁾ Art. 3 ust. 2 stanowi, że „Powyższe środki, procedury i środki naprawcze są również skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i stosowane w taki sposób, aby zapobiec tworzeniu ograniczeń handlu prowadzonego zgodnie z prawem i zapewnić zabezpieczenia przed ich nadużywaniem.”

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

10. zachęca Komisję i państwa członkowskie do nasilenia współpracy z eurośródziemnomorskimi krajami partnerskimi w ramach Programu Euromed Market; zachęca również do promowania w regionie śródziemnomorskim wspólnego podejścia do przepisów, procedur i egzekwowania w odniesieniu do współpracy celnej oraz walki ze zjawiskiem podrabiania i piractwa w celu ułatwienia wymiany handlowej między krajami partnerstwa eurośródziemnomorskiego;

11. wyraża przekonanie, że w celu wzmocnienia walki z podrabianiem towarów należy częściej i w bardziej konkretny sposób występować do organu rozstrzygania sporów WTO, który w połączeniu z prawem krajowym i wspólnotowym, umożliwi lepszą ochronę przemysłu i konsumentów europejskich, dzięki konsolidacji ustawodawstwa wzmacniającego treść i zakres porozumienia TRIPs;

12. ponownie oświadcza, że każda harmonizacja prawa materialnego musi szanować suwerenność państwa i międzynarodowe traktaty w tej dziedzinie;

ACTA i inne inicjatywy dwustronne i regionalne

13. wzywa Komisję, by równocześnie z negocjacjami wielostronnymi, zaangażowała się w walkę z podrabianiem towarów i piractwem promując również porozumienia dwustronne, regionalne i wielostronne mające na celu zbliżenie ustawodawstwa i ich stosowania dla zapewnienia ich skuteczności i przewidujące między innymi skuteczne mechanizmy rozstrzygania sporów, jak również system kar w przypadku nie wywiązania się z podjętych zobowiązań;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do negocjowania ACTA w warunkach jak największej przejrzystości w stosunku do obywateli UE, szczególnie w odniesieniu do definicji terminów „podrabianie” i „piractwo” oraz przewidywanych środków karnych; uważa, że należy ocenić społeczne skutki umowy, jak również jej wpływ na wolności obywatelskie; wspiera utworzenie grupy operacyjnej („task force”) mającej za zadanie zbadanie wdrażania porozumienia poprzez promowanie tego tematu w rozmowach między Unią Europejską i krajami trzecimi oraz w ramach współpracy z tymi krajami;

15. jest zdania, że nie jest jeszcze pewne, czy traktat WE stanowi podstawę prawną dla środków wspólnotowych ustanawiających typ i wymiar sankcji karnych oraz że w rezultacie Komisja nie może posiadać kompetencji do negocjowania w imieniu Wspólnoty umowy międzynarodowej, która określa treść i zakres środków prawa karnego skierowanych przeciwko podmiotom naruszającym prawa ze znaku towarowego i prawa autorskie;

16. podkreśla, że we wszystkich planowanych porozumieniach dotyczących egzekwowania własności intelektualnej należy odróżnić towary podrobione na użytek własny, wykorzystywane bez chęci uzyskania korzyści, od towarów podrobionych, wprowadzanych na rynek w sposób nielegalny i zamierzony;

17. zwraca się do Komisji o wynegocjowanie z krajami trzecimi utworzenia grup operacyjnych ds. walki ze zjawiskiem podrabiania;

18. wzywa Komisję do zagwarantowania, że ACTA nie przyzna organom publicznym dostępu do komputerów osobistych i innych sprzętów elektronicznych;

19. z zadowoleniem odnosi się do rosnącego zainteresowania ACTA wykazywanego przez liczne kraje WTO, wyraża przekonanie, że należy poczynić starania na rzecz włączenia gospodarek wschodzących, takich jak Chiny, Indie i Brazylia, a także regionalnych bloków handlowych, takich jak Mercosur, CARICOM i ASEAN w celu umożliwienia im udziału w negocjacjach porozumienia, już teraz zachęcając je do zobowiązania się do gwarantowania poszanowania praw własności intelektualnej na ich terytorium;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

20. wzywa Komisję, by uniknęła niebezpieczeństwa sprzeczności i nakładania się ACTA, porozumienia TRIPS i innych międzynarodowych traktatów dotyczących praw własności intelektualnej;

21. wzywa Komisję do zagwarantowania, że ACTA skupia się jedynie na środkach służących egzekwowaniu praw własności intelektualnej, a nie na materialnych kwestiach z zakresu tych praw, takich jak zakres ochrony, ograniczenia i wyjątki, odpowiedzialność za działania osób trzecich czy odpowiedzialność pośredników;

22. wzywa Komisję do zagwarantowania, że ACTA nie jest wykorzystywane jako sposób na zmianę obowiązujących europejskich ram egzekwowania praw własności intelektualnej, lecz że w pełni odzwierciedla równowagę uzyskaną dzięki różnym dyrektywom przyjętym przez Parlament Europejski i Radę w tej dziedzinie, a w szczególności przepisy 2. punktu preambuły dyrektywy 2004/48/WE;

23. wzywa Komisję i Radę, żeby doprecyzowały rolę i kompetencje komitetu ustanowionego na mocy art. 133 i innych komitetów uczestniczących w negocjowaniu porozumienia ACTA;

24. uważa, że Komisja powinna wziąć pod uwagę w trwających negocjacjach pewne mocne słowa krytyki pod adresem ACTA, mianowicie fakt, że porozumienie mogłoby umożliwić posiadaczom znaku towarowego i praw autorskich naruszanie prywatności osób rzekomo naruszających ich prawa własności bez należytego procesu sądowego, że mogłoby to nadać bardziej przestępczy charakter naruszeniom praw autorskich i znaków towarowych w celach niehandlowych, że mogłoby to umocnić technologie zarządzania cyfrowymi prawami autorskimi kosztem praw do „uczciwego korzystania”, że mogłoby to wprowadzić procedurę rozstrzygania sporów poza istniejącymi strukturami WTO i wreszcie, że mogłoby to zmusić wszystkich sygnatariuszy do pokrycia kosztów egzekwowania prawa w związku z naruszeniami praw autorskich i znaków towarowych;

25. wzywa w tym kontekście Komisję do zapewnienia ciągłego i przejrzystego procesu konsultacji opinii publicznej oraz propagowania korzyści płynących z takiego procesu wśród wszystkich biorących udział w negocjacjach krajów, a także do dopilnowania, by Parlament był regularnie i szczegółowo informowany o stanie negocjacji;

26. przypomina, że traktat WE przewiduje odstępstwa w przypadkach, gdy negocjacje i zawarcie umów w dziedzinie aspektów handlowych praw własności intelektualnej odnoszą się do handlu usługami audiowizualnymi i usługami w dziedzinie kultury; zwraca uwagę, że w takich przypadkach negocjacje i zawarcie umowy podlegają wspólnym kompetencjom Wspólnoty oraz jej państw członkowskich; zwraca ponadto uwagę, że oprócz decyzji Wspólnoty podjętej zgodnie z odnośnymi postanowieniami traktatu WE, negocjacje takich umów wymagają wspólnej zgody państw członkowskich, a umowy wynegocjowane w ten sposób muszą zostać zawarte wspólnie przez Wspólnotę i państwa członkowskie;

27. w ramach negocjacji porozumienia ACTA przypomina Komisji o art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który dotyczy ochrony danych osobowych oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾;

28. jest zdania, że art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽²⁾ nie powinien mieć pierwszeństwa przed interesem publicznym, który wymaga ujawnienia dokumentów przygotowawczych ACTA, w tym sprawozdań okresowych, oraz mandatu negocjacyjnego Komisji, oraz nalega na Radę, żeby stosowała art. 255 traktatu WE w taki sposób, żeby zapewniono możliwie jak najszerszy dostęp do dokumentów, pod warunkiem podjęcia niezbędnych środków bezpieczeństwa wymaganych przez przepisy o ochronie danych;

29. zauważa z ubolewaniem, że ochrona praw własności intelektualnej w Turcji nie spełnia jeszcze norm UE i musi zatem zostać przeanalizowana; wskazuje, że Turcja stanie się wiarygodnym kandydatem do przystąpienia dopiero, kiedy będzie w stanie przyjąć wspólnotowe *acquis* i zagwarantuje pełne poszanowanie praw własności intelektualnej na swoim terytorium;

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Stosunki UE — Chiny

30. wzywa władze chińskie do zwiększenia wysiłków i ścigania ze wznowioną mocą tych, którzy naruszają prawa własności intelektualnej i w tym kontekście z zadowoleniem odnosi się do zmiany zachowania ze strony organów sądowych, które niedawno uznały prawa własności intelektualnej obywateli UE w Chinach i orzekły o odpowiedzialności lokalnych firm, które naruszyły te prawa;

31. przypomina o konieczności nasilenia współpracy z chińskimi służbami celnymi oraz zagwarantowania pomocy i wsparcia ze strony odpowiednich europejskich służb administracyjnych;

32. podkreśla fakt, że 60 % podrobionych towarów zajętych przez służby celne UE jest produkowane w Chinach; wzywa Komisję i władze chińskie do jak najszybszego przedstawienia planu działania mającego na celu zwalczanie podrabiania;

Zewnętrzne środki wsparcia w walce z podrabianiem towarów

33. zaleca utworzenie skutecznego mechanizmu służącego nadzorowaniu przypadków ewentualnego łamania praw własności intelektualnej chronionych na mocy różnych porozumień, który uzupełniłby narzędzia zachęty handlowych w przypadku konkretnego zaangażowania w walkę z podrabianiem towarów i piractwem;

34. przypomina, że rozporządzenie wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych przewiduje między innymi możliwość czasowego zawieszenia preferencji dla tych partnerów, którzy stosują niezgodne z prawem praktyki handlowe; jest zdania, że w szczególnie poważnych przypadkach naruszeń własności intelektualnej, takich jak przypadki stanowiące poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, Komisja powinna poważnie rozważyć możliwość zastosowania tego narzędzia;

35. jest zdania, że rozporządzenie w sprawie barier handlowych może być bardzo użyteczne dla przedsiębiorstw europejskich napotykających na problemy w dostępie do rynków krajów trzecich, które łamią prawa własności intelektualnej i wzywa Komisję do zachęcania i ułatwienia jego stosowania, w szczególności przez MŚP;

36. uważa, że lepsza współpraca między Unią Europejską a państwami członkowskimi może zagwarantować w krajach trzecich skuteczniejszą wymianę informacji, lepsze wykorzystanie dostępnych środków i większy wpływ na działania mające na celu zwalczanie zjawiska podrabiania, zarówno w kontekście polityczno-dyplomatycznym, jak i konkretniej w odniesieniu do aspektów technicznych;

37. wzywa Komisję do uczynienia z grup ds. dostępu do rynku w delegacjach UE konkretnego punktu odniesienia dla przedsiębiorstw wspólnotowych (szczególnie MŚP) skarżących się na łamanie praw własności intelektualnej;

Kwestie prawne i organizacyjne

38. odnotowuje liczne działania Komisji mające na celu wzmocnienie praw własności intelektualnej w Unii Europejskiej i apeluje o większe zaangażowanie w walkę ze zjawiskiem podrabiania towarów oraz w harmonizację przepisów obowiązujących w państwach członkowskich;

39. zauważa, że nie istnieje w Unii Europejskiej ujednoczona definicja „podrabiania” i „piractwa” oraz że definicje obowiązujące w państwach członkowskich różnią się między sobą;

40. zdaje sobie sprawę z niepokojącego rozwoju zjawiska podrabiania i piractwa, w szczególności w zglobalizowanej gospodarce, a także z jego poważnych konsekwencji dla konkurencyjności Unii Europejskiej, jej przedsiębiorstw, twórców i konsumentów; zwraca się zatem do państw członkowskich o zapewnienie konsumentom dostatecznych informacji na temat niebezpieczeństwa związanego z podrabianiem i piractwem, w szczególności na temat poważnych zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą towary podrabiane, między innymi lekarstwa;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

41. zwraca się do Komisji o zbadanie szczególnie zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa związanych ze zjawiskiem podrabiania w celu stwierdzenia czy konieczne są dalsze działania;
42. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu uzgodnienia wspólnych minimalnych sankcji dla przypadków poważnych naruszeń praw własności intelektualnej;
43. wyraża przekonanie, że harmonizacja obowiązujących krajowych przepisów dotyczących podrabiania towarów jest konieczna dla zapewnienia efektywnego i spójnego stosowania przyszłego porozumienia ACTA;
44. nalega na konieczność lepszego koordynowania służb zajmujących się zwalczaniem zjawiska podrabiania towarów we Wspólnocie i propagowania inicjatyw wspólnotowych w tym zakresie, ponieważ fragmentacja systemów sankcji szkodzi rynkowi wewnętrznemu i osłabia Unię Europejską w negocjacjach handlowych; nalega również na konieczność rozszerzenia współpracy sektora prywatnego i sektora publicznego, tak aby uczynić walkę ze zjawiskiem podrabiania bardziej aktywną, bardziej dynamiczną i bardziej skuteczną;
45. kładzie nacisk na konieczność proponowania dostosowanych i ciągłych szkoleń dla personelu służb celnych, urzędników wymiaru sprawiedliwości i innych odnośnych specjalistów, a także na konieczność zachęcania państw członkowskich do tworzenia grup wyspecjalizowanych w walce z podrabianiem towarów;
46. przyjmuje do wiadomości uznanie przez Komisję w białej księdze na temat sportu z lipca 2007 r., że opłacalność ekonomiczna eksploatacji praw sportowych zależy od dostępności skutecznych sposobów ochrony przed działaniami osób naruszających prawa własności intelektualnej na szczeblu krajowym i międzynarodowym oraz wzywa do uwzględnienia właścicieli praw sportowych we wszelkich działaniach mających na celu walkę ze zjawiskiem podrabiania i piractwa cyfrowego;
47. zaleca dalsze udoskonalanie i poprawę koordynacji procedur celnych w Unii Europejskiej, aby w istotny sposób ograniczyć dostęp produktów podrabianych i pirackich do jednolitego rynku; wzywa ponadto Komisję do dostarczenia Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim danych statystycznych na skalę Unii dotyczących podrabiania;
48. wzywa Komisję do uwzględnienia specyfiki wykorzystywania Internetu jako drogi rozpowszechniania podrabianych towarów i do zmierzenia jego skutków dla gospodarki państw członkowskich dzięki opracowaniu narzędzi statystycznych pozwalających na skoordynowaną reakcję;
49. zwraca się do Komisji o utworzenie biura pomocy dla MŚP lub ułatwienie korzystania z niego, najlepiej w połączeniu z innymi ułatwieniami tego typu, w celu zapewnienia pomocy technicznej MŚP w zakresie procedur dotyczących postępowania z podrabianymi towarami;
50. uważa za sprawę kluczową, aby przemysł europejski nie rezygnował z wspierania i wspomaganie z własnej inicjatywy działań podejmowanych przez instytucje europejskie; za szczególnie ważne uważa stworzenie warunków, w których małe i średnie przedsiębiorstwa mogą skutecznie bronić swoich praw, przede wszystkim w zakresie przypadków łamania praw własności intelektualnej w krajach trzecich;
51. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o sprzyjanie inicjatywom służącym podnoszeniu świadomości konsumentów co do konsekwencji kupowania podrabianych towarów; podkreśla ważną rolę, jaką ma do odegrania sektor przedsiębiorczości w tego rodzaju inicjatywach;
52. uważa, że konieczne jest, w celach związanych ze śledzeniem pochodzenia, zachęcanie sektora przemysłu do działań zmierzających do wykorzystywania nowoczesnych technologii do lepszego odróżniania towarów oryginalnych od towarów podrabianych, oraz zwraca się do Komisji o dołożenie niezbędnych starań służących utrwaleniu i sprzyjaniu wszelkim konstruktywnym działaniom w tym kierunku;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

53. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze nie wdrożyły dyrektywy 2004/48/WE, aby natychmiast to uczyniły;
54. podkreśla, że konieczne jest przestrzeganie czterech podstawowych swobód obowiązujących na rynku wewnętrznym i usprawnienie jego funkcjonowania;
55. wzywa Komisję do gromadzenia danych pochodzących z państw członkowskich dotyczących problemów zdrowotnych konsumentów powodowanych podrabianymi towarami oraz skarg konsumentów dotyczących podrabianych towarów; wzywa Komisję do dopilnowania, by władze wszystkich państw członkowskich miały dostęp do tych danych;
56. nalega w związku z tym na konieczność zmobilizowania wszystkich zainteresowanych stron w celu zwiększenia skuteczności narzędzi do walki z podrabianiem i piractwem na rynku wewnętrznym;
57. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia personelu służb celnych na ich terytorium krajowym oraz do ustanowienia organu rozpoznawalnego dla stron trzecich (państw członkowskich, krajów trzecich, instytucji wspólnotowych, przedsiębiorstw i osób fizycznych) odpowiedzialnego za walkę z podrabianiem towarów i informowaniem o tym problemie;
58. przypomina państwom członkowskim o znaczeniu patentów europejskich i systemu sądowiczego dla patentów jako środka ochrony praw własności intelektualnej użytkowników w całej Unii Europejskiej, który umożliwia innowacyjnym przedsiębiorstwom możliwie najlepszą ochronę ich wynalazków oraz korzystanie z nich w większym zakresie;
59. wzywa państwa członkowskie do lepszego uwrażliwiania i informowania o walce z podrabianiem towarów i piractwem w strefach turystycznych, jak również podczas salonów i targów dla profesjonalistów;
60. przypomina o znaczeniu harmonizacji praw własności intelektualnej oraz obowiązujących patentów krajowych i wspólnotowych w walce z podrabianiem towarów oraz apeluje do państw członkowskich o zachęcanie przedsiębiorstw do ochrony swoich usług i produktów poprzez rejestrację znaków towarowych, wzorów, patentów itp. w celu lepszego egzekwowania praw własności intelektualnej;
61. apeluje do Komisji o opracowanie zestawienia danych służącego zmierzeniu wyników służb celnych państw członkowskich w celu dalszego zwalczania zjawiska podrabiania towarów oraz o wprowadzenie systemu szybkiej wymiany informacji dotyczących towarów podrabianych w oparciu o krajowe punkty kontaktowe i nowoczesne narzędzia wymiany informacji;
62. wzywa państwa członkowskie do lepszej koordynacji w ramach służb celnych oraz do jednolitego stosowania w Unii Europejskiej wspólnotowych przepisów celnych;
63. apeluje do państw członkowskich o wypracowanie wraz z Komisją wspólnego podejścia w zakresie niszczenia podrabianych towarów;
64. wzywa Komisję do promowania wprowadzania uproszczonej procedury zapisanej w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1383/2003 we wszystkich państwach członkowskich;
65. sugeruje ponadto, że ważne aspekty podrabiania towarów (imitacje produktu/naruszanie znaków handlowych na skalę handlową) różnią się od aspektów piractwa (naruszanie praw autorskich na skalę handlową) oraz że należy rozważyć rozpatrywanie ich niezależnie i rozdzielnie, zwłaszcza uwzględniając pilną potrzebę poświęcenia uwagi aspektom zdrowia publicznego i bezpieczeństwa, które przeważają w podrabianiu towarów;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

66. w dziedzinie zdrowia publicznego popiera definicję podrabianych leków podaną przez Światową Organizację Zdrowia: „lek, któremu nadano — w sposób celowy i oszukańczy — nieprawdziwe oznaczenia dotyczące jego tożsamości lub źródła. Podrabianie może dotyczyć zarówno produktów markowych, jak i generycznych, a podróbki mogą zawierać właściwe lub niewłaściwe składniki, zbyt małą ilość substancji aktywnych lub nie zawierać ich wcale, bądź posiadać podrobione opakowanie”;

67. podkreśla znaczenie, jakie w procesie przyjmowania środków mających na celu przeciwdziałanie podrabianiu towarów i piractwu ma przestrzeganie praw podstawowych, takich jak ochrona prywatności i danych;

Uwagi końcowe

68. zwraca się do Komisji, aby wraz z Radą i państwami członkowskimi określiła jasną, spójną i ambitną linię polityczną, która – równoległe do inicjatywy wewnętrznych w dziedzinie celnej – pozwoli na koordynowanie działań „zewnętrznych” Unii Europejskiej i państw członkowskich w zakresie walki z podrabianiem towarów i piractwem oraz na kierowanie nimi;

69. zwraca się do Komisji o sprzykanie działaniom uzupełniającym w stosunku do norm prawnych, a w szczególności o promowanie większego uwrażliwiania w Europie na niebezpieczeństwa związane ze zjawiskiem podrabiania, mającego na celu ułatwienie zmiany postrzegania przez społeczeństwo zjawiska podrabiania i piractwa;

70. uważa, że Komisja powinna rozważyć ustanowienie międzynarodowej tabeli wyników dotyczących podrabiania towarów, która mogłaby się wzorować na tabeli wyników rynku wewnętrznego i która ukazywałaby kraje uzyskujące wyniki poniżej średniej w zwalczaniu zjawiska podrabianych towarów;

71. nalega, by Rada i Komisja umożliwiły Parlamentowi odegranie bardziej centralnej roli Parlamentu w walce z podrabianiem towarów; uważa za szczególnie korzystne dla Unii Europejskiej promowanie swojej obecności politycznej na specjalistycznych posiedzeniach międzynarodowych, takich jak Global Anti-counterfeiting and Piracy Congress, jak i na forum organizacji międzynarodowych zaangażowanych w ochronę własności intelektualnej;

72. zwraca się do Komisji Europejskiej i do Rady o informowanie go o wszystkich podejmowanych inicjatywach oraz o włączanie go do nich; wyraża przekonanie, że w duchu traktatu lizbońskiego porozumienie ACTA powinno być ratyfikowane przez Parlament Europejski na mocy procedury zgody;

*

* *

73. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących.

Wymogi rachunkowości dotyczące średnich przedsiębiorstw

P6_TA(2008)0635

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wymogów rachunkowości dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw, w szczególności mikroprzedsiębiorstw

(2010/C 45 E/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 192 ust. 2 i 232 ust. 2 Traktatu WE,

— uwzględniając porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem a Komisją z dnia 26 maja 2005 r. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 125.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu ⁽¹⁾),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę. Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394),
 - uwzględniając opinię Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych z dnia 10 lipca 2008 r. zatytułowaną „Zmniejszanie obciążeń administracyjnych; obszar priorytetowy *prawo spółek / roczne sprawozdania finansowe*”,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/.../EWG zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa oraz obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽²⁾),
 - uwzględniając oświadczenie Komisji w sprawie obowiązków średnich przedsiębiorstw w zakresie księgowości, złożone przed Parlamentem podczas sesji plenarnej w dniu 18 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dotychczasowe zasady rachunkowości ustanowione w czwartej dyrektywie 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. opartej na art. 5 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznej rachunkowości niektórych rodzajów przedsiębiorstw ⁽³⁾ (czwarta dyrektywa dotycząca prawa spółek) oraz w siódmej dyrektywie Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 opartej na art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽⁴⁾ (siódma dyrektywa dotycząca prawa spółek) są często bardzo uciążliwe dla małych i średnich przedsiębiorstw, a w szczególności dla mikroprzedsiębiorstw (bardzo małych przedsiębiorstw),
- B. mając na uwadze, że Grupa Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych, w swojej wyżej wymienionej opinii wezwała już Komisję do wyłączenia mikroprzedsiębiorstw z zakresu dyrektyw w sprawie rachunkowości,
1. przypomina Komisji, że o ile spójny i zharmonizowany system rachunkowości w Unii Europejskiej sprzyja handlowi na rynku wewnętrznym, mikroprzedsiębiorstwa, np. drobni kupcy detaliczni lub przedsiębiorstwa rzemieślnicze, są nadmiernie obciążone przez dotychczasowe zasady rachunkowości, oraz że jeżeli przedsiębiorstwa te są aktywne głównie w jednym państwie członkowskim na szczeblu lokalnym lub regionalnym, to nie mają one transgranicznego wpływu na rynek wewnętrzny lub na konkurencję w UE, a zatem państwa członkowskie powinny mieć możliwość całkowitego lub częściowego zwolnienia tych przedsiębiorstw z ustawowych obowiązków w zakresie rachunkowości;
 2. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku legislacyjnego umożliwiającego państwom członkowskim wyłączenie z zakresu stosowania dyrektyw czwartej i siódmej dotyczących prawa spółek przedsiębiorstw, które w oparciu o dane z bilansu nie przekraczają limitów dwóch z trzech następujących kryteriów:
 - suma bilansowa: 500 000 EUR
 - obrót netto: 1 000 000 EUR
 - średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym: 10,

jeżeli działalność gospodarcza tych przedsiębiorstw prowadzona jest na szczeblu lokalnym lub regionalnym w jednym państwie członkowskim;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0220.

⁽²⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0631.

⁽³⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

3. wzywa Komisję, aby w celu pobudzenia uproszczenia i harmonizacji prawa spółek, a w szczególności zasad rachunkowości na rynku wewnętrznym, kontynuowała wysiłki w zakresie przeglądu dyrektyw czwartej i siódmej dotyczących prawa spółek oraz aby przedstawiła do końca 2009 r. jednolite europejskie ramy rachunkowości; przypomina Komisji, że jednolita norma zmniejszy obciążenia administracyjne dla wszystkich małych i średnich przedsiębiorstw i zwiększy przejrzystość dla wszystkich odnośnych zainteresowanych podmiotów oraz że uproszczenie powinno zostać w znacznym stopniu pobudzone przez uporządkowane wprowadzenie formatu XBRL (Extensible Business Reporting Language) na szczeblu europejskim;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

Europejski dokument urzędowy

P6_TA(2008)0636

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji dotyczące europejskiego dokumentu urzędowego (2008/2124(INI))

(2010/C 45 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 akapit drugi Traktatu WE,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2005 r. pt. „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat. Partnerstwo na rzecz odnowy europejskiej w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (COM(2005)0184),
 - uwzględniając analizę porównawczą dotyczącą aktów urzędowych, sporządzoną dla Komisji przez Komisję Prawną,
 - uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0451/2008),
- A. mając na uwadze, że we wspomnianym komunikacie dotyczącym programu haskiego Komisja wśród swoich priorytetów wypukliła konieczność zagwarantowania rzeczywistej przestrzeni europejskiej w sądownictwie cywilnym, szczególnie w odniesieniu do uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych; mając na uwadze, że w celu podniesienia wzajemnego zaufania w Unii Europejskiej w programie tym wymieniono, jako zasadniczy priorytet na najbliższe lata, dążenie do wdrożenia zasady wzajemnego uznawania, która stanowi konkretny środek ochrony obywateli, oraz zagwarantowanie jej stosowania ponad granicami w Europie,
 - B. mając na uwadze, że w myśl programu haskiego dążenie do wdrożenia programu wzajemnego uznawania stanowi zasadniczy priorytet oraz że wdrażanie to powinno zakończyć się do 2011 r.,
 - C. mając na uwadze, że przepływ obywateli w Unii Europejskiej stale się nasila; mając w związku z tym na uwadze, że coraz częściej powstają sytuacje prawne dotyczące dwóch lub więcej państw członkowskich,
 - D. mając na uwadze, że we wspomnianym komunikacie dotyczącym programu haskiego Komisja uznała, iż w dziedzinie sądownictwa cywilnego zasadniczym aspektem, któremu należy poświęcić uwagę, jest uznawanie aktów publicznych; mając na uwadze, że w związku z tym należy koniecznie i pilnie ułatwić uznawanie i wykonywanie dokumentów urzędowych zdefiniowanych w orzeczeniu w sprawie Unibank ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie C-260/97, Zb. Orz. 1999, str. 3715.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- E. mając na uwadze, że sektorowe i niejednolite podejście prawodawstwa wspólnotowego w tym zakresie nie jest zadowalające ⁽¹⁾,
- F. mając na uwadze konieczność ochrony obywateli europejskich w ponadgranicznych stosunkach rodzinnych i majątkowych,
- G. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa posiadają coraz więcej zakładów za granicą i prowadzą coraz więcej działań wewnątrzspółnotowych, co wiąże się z bardziej intensywnym przepływem dokumentów urzędowych dotyczących założenia i działalności przedsiębiorstw,
- H. mając na uwadze, że sprawą o zasadniczym znaczeniu jest wprowadzenie w Unii jasnych i pełnych ram prawnych gwarantujących obywatelom i podmiotom gospodarczym bezpieczeństwo i przewidywalność sytuacji prawnych i czynności dokonywanych przez przedstawicieli władz publicznych,
- I. mając na uwadze, że utworzenie rzeczywistej europejskiej przestrzeni prawnej w sferze postępowania procesowego opiera się na transgranicznym uznawaniu orzeczeń sądowych wydanych przez sąd lub organ administracyjny, a w sferze postępowania nieprocesowego – na transgranicznym uznawaniu dokumentów urzędowych sporządzonych przez organ sądowy lub urzędników publicznych uprawnionych do uwierzytelniania aktów prawnych,
- J. mając na uwadze, że obowiązujące przepisy dotyczące wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych stosują się do dokumentów urzędowych ze względu na to, że są one wydawane są przez władze publiczne,
- K. mając na uwadze, że podstawową cechą dokumentu urzędowego jest jego moc dowodowa większa niż w przypadku aktu prywatnego oraz że ta moc dowodowa, decydująca dla sędziów, jest mu systematycznie przyznawana w ustawodawstwach państw członkowskich ze względu na zaufanie, jakim cieszą się dokumenty sporządzone, w ramach czynności prawnych, przez uprawnionego do tego urzędnika publicznego lub przez organ władzy publicznej ⁽²⁾,
- L. mając na uwadze, że niezbędnym warunkiem wstępnym posiadania przez dokument urzędowy mocy dowodowej jest uznanie jego autentyczności, wynikającej z tego, iż został on wydany przez urzędnika publicznego upoważnionego do sporządzania dokumentów urzędowych lub przez organ władzy publicznej; mając na uwadze, że wzajemne zaufanie do wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich uzasadnia stosowanie w przyszłości procedur związanych z weryfikacją autentyczności jedynie w razie poważnej wątpliwości co do prawdziwości dokumentu,
- M. mając jednak na uwadze, że przestrzegając prawa państwa członkowskiego, na terytorium którego dokument ma zostać przedstawiony w celu jego wykorzystania, zakłada się, że z pewnością nie dojdzie do sytuacji, w której uznanie mocy dowodowej skutkowałoby przyznaniem dokumentowi zagranicznemu – ze względu na jego uznawanie w państwie członkowskim, w którym został sporządzony – mocy dowodowej większej niż moc dowodowa krajowych dokumentów urzędowych tego państwa członkowskiego; mając na uwadze, że materialny zakres stosowania proponowanego rozporządzenia powinien obejmować zasadniczą część prawa cywilnego i handlowego, z wyjątkiem niektórych dobrze określonych dziedzin;
- N. mając na uwadze, że różnice w strukturze i organizacji systemów rejestrów publicznych w dziedzinie własności nieruchomości, a także różnice dotyczące charakteru i skali udzielanego im zaufania publicznego wymagają wyłączenia z zakresu stosowania przyszłego aktu wspólnotowego możliwości przeniesienia realnych praw do nieruchomości, z uwagi na ścisłą korelację między sposobem sporządzania dokumentu urzędowego a wpisem do rejestru publicznego,

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 Rady (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1); rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 Rady (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1); rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Rady (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 15).

⁽²⁾ Opinia rzecznika generalnego La Pergoli z dnia 2 lutego 1999 r. we wspomnianej sprawie Unibank, pkt 7.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- O. mając na uwadze, że w dziedzinie uznawania orzeczeń sądowych w Unii takie wyłączenie wiąże się z tym, że w zakresie odwołań związanych z realnymi prawami do nieruchomości wyłączną właściwość otrzymują sądy w miejscu położenia nieruchomości, zaś w zakresie odwołań dotyczących ważności wpisów do rejestru publicznego – sądy właściwe dla miejsca, w którym rejestr publiczny jest prowadzony ⁽¹⁾,
- P. mając na uwadze, że pojęcie dokumentu urzędowego nie istnieje w systemach prawnych opierających się na systemie *common law*, w szczególności w prawie Anglii i Walii, lub w krajach skandynawskich; mając na uwadze, że wprawdzie w Anglii i Walii istnieją prawnicy pełniący funkcje notariuszy, a także profesja *scrivener notaries*, jednak prawnicy ci nie mogą sporządzać dokumentów urzędowych, a jedynie poświadczają podpisy, w związku z czym przyjmując jakiegokolwiek przepisy prawne dotyczące europejskich dokumentów urzędowych należy podjąć działania mające na celu zagwarantowanie, że nie dojdzie do żadnych nieporozumień w tym zakresie; mając w związku z tym na uwadze, że należy podjąć wszelkie środki ostrożności w celu zagwarantowania, iż dokumentów urzędowych nie będzie można używać w krajach, których obywatele nie mają możliwości ich uzyskania, w celu omięcia procedur wymaganych przez systemy prawne tych krajów (np. poświadczenie autentyczności); mając ponadto na uwadze, że w celu szerszego zaznajomienia z problemem prawników w tych państwach członkowskich, w których dokumenty urzędowe nie istnieją, Komisja powinna rozpocząć odpowiednią kampanię informacyjną, przy czym należy podjąć wszelkie wysiłki w celu zagwarantowania, że prawnicy systemu *common law* będą posiadali wiedzę na temat pracy wykonywanej przez funkcjonariuszy publicznych systemu prawa cywilnego oraz na temat potencjalnych korzyści – w szczególności pod względem pewności prawnej – jakie mogą odnosić ich klienci posługując się aktami urzędowymi w czynnościach, których zamierzają dokonać w krajach, gdzie akty takie są stosowane; mając na uwadze, że wskazuje to wyraźnie na często stwierdzaną przez Komisję Spraw Zagranicznych Parlamentu konieczność powołania do życia transeuropejskiej sieci prawników, opracowania kampanii i materiałów informacyjnych oraz stworzenia wspólnych szkoleń, do których wspierania wzywa się Komisję,
- Q. mając na uwadze, że proponowany akt prawny nie może być stosowany ani do spraw związanych z obowiązującym prawem, stanowiących przedmiot innych aktów wspólnotowych, ani do kwestii związanych z uprawnieniami, organizacją i strukturą organów i urzędników publicznych, w tym z procedurą uwierzytelniania, które to kwestie podlegają kompetencji państw członkowskich,
1. uważa, że wzajemne zaufanie do prawa we Wspólnocie uzasadnia przyszłe zniesienie procedur związanych z potwierdzeniem prawdziwości dokumentów urzędowych w sprawach transgranicznych; uważa, że takiego uznania dokumentu urzędowego w celu jego wykorzystania w danym państwie członkowskim można odmówić jedynie w przypadku poważnych i uzasadnionych wątpliwości co do jego autentyczności lub jeżeli uznanie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego;
 2. zwraca się do Komisji, aby na podstawie art. 65 lit. a) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie Traktatu WE przedstawiła mu wniosek legislacyjny dotyczący wprowadzenia wzajemnego uznawania i wykonywania dokumentów urzędowych;
 3. podkreśla, że uznanie nie może wiązać się z przypisaniem aktowi zagranicznemu większej skuteczności niż miałyby to miejsce w przypadku dokumentu krajowego;
 4. postuluje, aby wnioskowane rozporządzenie miało zastosowanie do wszystkich dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, z wyjątkiem tych, które dotyczą nieruchomości i muszą lub mogą być przedmiotem wpisu lub wzmianki w rejestrze publicznym;
 5. precyzuje, że wnioskowane rozporządzenie nie może obejmować ani spraw związanych z prawem mającym zastosowanie do przedmiotu dokumentu urzędowego, ani spraw związanych z uprawnieniami, organizacją i strukturą organów i urzędników publicznych, w tym z procedurą uwierzytelniania;

⁽¹⁾ Zob. art. 22 pkt 1) i 3) rozporządzenia (WE) nr 44/2001.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

6. stwierdza, że w tych ramach zalecenia wymienione w załączniku są zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności oraz podstawowymi prawami obywateli;
7. jest zdania, że postulowany wniosek nie pociąga za sobą skutków finansowych;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz załączonych szczegółowych zaleceń Komisji i Radzie, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI POSTULOWANEGO WNIOSKU

1. Wzajemne zaufanie do prawa we Wspólnocie uzasadnia przyszłe zniesienie procedur związanych z potwierdzaniem prawdziwości aktów urzędowych w sprawach transgranicznych.
2. Takiego uznania aktu urzędowego w celu jego wykorzystania w danym państwie członkowskim można odmówić jedynie w przypadku poważnych i uzasadnionych wątpliwości co do autentyczności aktu lub jeżeli uznanie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.
3. Parlament zwraca się do Komisji, aby na podstawie art. 65 lit. a) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie traktatu WE przedstawiła mu wniosek legislacyjny dotyczący wprowadzenia wzajemnego uznawania i wykonywania aktów urzędowych.
4. Akt prawny będący przedmiotem wniosku legislacyjnego musi mieć zastosowanie do wszystkich aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, z wyjątkiem aktów, które dotyczą nieruchomości i muszą lub mogą być przedmiotem wpisu lub wzmianki w rejestrze publicznym. Nie może on obejmować ani spraw związanych z prawem mającym zastosowanie do przedmiotu aktu urzędowego, ani spraw związanych z uprawnieniami, organizacją i strukturą organów i urzędników publicznych, w tym z procedurą uwierzytelniania.

E-sprawiedliwość

P6_TA(2008)0637

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie e-sprawiedliwości (2008/2125(INI))

(2010/C 45 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 akapit drugi traktatu WE,
- uwzględniając prace grupy roboczej Rady ds. przetwarzania danych w zakresie prawa (e-sprawiedliwość),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2008 r. zatytułowany „Droga do europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości” (COM(2008)0329),
- uwzględniając obecne prace w tej dziedzinie prowadzone przez działającą przy Radzie Europy Europejskiej Komisji na rzecz Skutecznego Wymiaru Sprawiedliwości(CEPEJ),

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0467/2008),
- A. mając na uwadze, że w 2007 r. Rada podjęła decyzję o rozpoczęciu prac nad opracowaniem na poziomie europejskim systemu wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych w dziedzinie sprawiedliwości, szczególnie poprzez stworzenie portalu europejskiego,
- B. mając na uwadze, że w Europie około 10 milionów osób zaangażowanych jest w transgraniczne spory sądowe, w związku z czym szersze stosowanie technologii informacyjnych ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia obywatelom lepszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, a także dla usprawnienia i uproszczenia postępowań sądowych oraz skrócenia terminów proceduralnych i ograniczenia kosztów operacyjnych transgranicznych sporów sądowych,
- C. mając na uwadze, że definicja e-sprawiedliwości jest bardzo obszerna i obejmuje na ogół zastosowanie technologii elektronicznych w wymiarze sprawiedliwości oraz szereg zagadnień, które niekoniecznie powiązane są z pojęciem e-sprawiedliwości w rozumieniu wspomnianego komunikatu Komisji z dnia 30 maja 2008 r. oraz w rozumieniu grupy roboczej Rady ds. e-sprawiedliwości,
- D. mając na uwadze, że stosowane odpowiednio technologie informacyjne mogą zapewnić znaczący wkład w poprawę dostępności i skuteczności europejskich systemów sądowniczych i prawnych; mając na uwadze, że w warunkach coraz większej integracji rynku wewnętrznego oraz rosnącej mobilności w obrębie Europy, jest zrozumiałe, że coraz powszechniejsze są wyzwania, którym musi sprostać transgraniczny system sądowniczy, takie jak język, odległość oraz obce systemy prawne; mając na uwadze, że te problemy można jednak do pewnego stopnia ograniczyć poprzez odpowiednie zastosowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, poprawiając tym samym nie tylko dostęp obywateli europejskich do wymiaru sprawiedliwości, lecz również przyczyniając się do zwiększenia wydajności jednolitego rynku,
- E. mając na uwadze, że sprawozdanie CEPEJ w sprawie wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) w europejskim systemie sądowniczym podkreśla, że stosowanie technologii elektronicznych przez wymiar sprawiedliwości nie zawsze daje pozytywne rezultaty, dla osiągnięcia których niezbędne jest działanie na drodze instytucjonalnej i strategicznej,
- F. mając na uwadze, że w dłuższej perspektywie wykorzystanie technologii IT do rozstrzygania sporów będzie wymagało zasadniczych zmian prawa proceduralnego oraz sposobu stanowienia prawa, a skuteczny dostęp do prawa i sprawiedliwości – połączenia rejestrów (handlowych i spółek, gruntów, testamentów itp.); mając na uwadze, że Parlament zajął się już kwestią zgodności dostępu do wymiaru sprawiedliwości z wykorzystaniem technologii IT przy rozpatrywaniu prawodawstwa dotyczącego drobnych roszczeń, europejskiego tytułu egzekucyjnego i mediacji; mając na uwadze, że należy zachęcać do stosowania technologii IT we wszystkich obszarach, w tym przy składaniu wniosków, dystrybucji i doręczaniu dokumentów, dostarczaniu dowodów i rozpatrywaniu wniosków o pomoc prawną, a co za tym idzie uwzględnić je we wszystkich przyszłych projektach legislacyjnych; mając na uwadze, że już w chwili obecnej należy zastanowić się nad działaniami z zakresu dokumentów elektronicznych, przejrzystości majątku dłużników i dowodów,
- G. mając na uwadze, że pomysł stworzenia sieci lub portalu e-sprawiedliwości jest mile widziany, jednak należy zadbać o to, by odpowiadał on zarówno potrzebom obywateli UE, jak i osób zawodowo zajmujących się w UE kwestiami prawnymi, a także by ułatwiony został dostęp do wymiaru sprawiedliwości poprzez zagwarantowanie przejrzystego i łatwego dostępu do informacji; mając na uwadze, że celem jest ułatwienie powiązań obywateli UE i krajowych władz publicznych, a ofiary przestępstw, podejrzani i „użytkownicy sprawiedliwości” powinni na co dzień odnieść korzyść z narzędzi unijnego wymiaru sprawiedliwości; mając jednocześnie na uwadze, że dla pełnej skuteczności portalu/sieci należy włączyć go jako projekt pilotażowy w ramy sieci transeuropejskich określonych w art. 154 Traktatu WE i realizować w ramach rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA), zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 29 września 2008 r. (COM(2008)0583),

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że ponieważ jedynie 50 % obywateli europejskich posiada dostęp do Internetu, rozwój i realizacji elektronicznych usług z zakresu e-sprawiedliwości powinno towarzyszyć ściśle przestrzeganie zasad przejrzystości, równości wobec prawa i publicznego nadzoru, a usługi te powinny, co najmniej w trakcie okresu przejściowego, mieć charakter uzupełniający i dobrowolny w stosunku do praktyk stosowanych dotychczas w państwach członkowskich,
- I. mając na uwadze, że istniejące portale są prymitywne, zawierają zbyt wiele niepotrzebnych szczegółów i nie są przyjazne dla użytkownika, a także mając na uwadze, że należy skorzystać z doświadczeń najlepszych specjalistów w dziedzinie technologii informacyjnych, aby poprawić dostęp do informacji, systemów i rejestrów elektronicznych; mając na uwadze, że jeden europejski portal wymiaru sprawiedliwości, o zróżnicowanym dostępie dla urzędników i pracowników wymiaru sprawiedliwości, prawników i innych profesjonalistów oraz dla obywateli powinien posiadać system identyfikacji użytkowników w celu oddzielenia obszaru dostępu dla obywateli od obszaru zarezerwowanego dla osób czynnie zajmujących się wymiarem sprawiedliwości; mając jednak na uwadze, że choć niezwykle ważne jest traktowanie europejskiej sieci sądowniczej jako podstawy oraz jej usprawnienie, to jednak szczególny nacisk należy położyć jak nigdy dotąd na dostęp obywateli i przedsiębiorców do wymiaru sprawiedliwości,
- J. mając na uwadze, że tworzenie europejskiej przestrzeni sprawiedliwości jest w pewnym stopniu spowalniane przez fakt, że niewielka ilość organów sądowniczych ma dostęp do unijnych szkoleń w zakresie prawa, a narzędzia elektroniczne mogą znacznie pomóc w szerokim upowszechnieniu europejskiej kultury wymiaru sprawiedliwości, stanowiącej podstawę przyszłej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości,
- K. mając na uwadze znaczne rozbieżności w zakresie znajomości prawa wspólnotowego wśród sędziów krajowych w różnych państwach członkowskich, co Parlament zaznaczył w rezolucji z 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego w europejskim wymiarze sprawiedliwości ⁽¹⁾,
- L. mając na uwadze, że należy niezwłocznie zająć się kluczowymi kwestiami z zakresu e-sprawiedliwości, w tym kwestią języka,
- M. mając na uwadze, że ministrowie sprawiedliwości wyrazili poparcie dla zdecentralizowanego podejścia do opracowania systemu e-sprawiedliwości na poziomie europejskim, przy czym utrzymano by jednak pewien stopień koordynacji, który umożliwiłby dzielenie się informacjami na szczeblu europejskim, jednocześnie pozwalając na niezależne funkcjonowanie systemów krajowych oraz uniknięcie obciążeń, jakie generowałoby utworzenie nowego, scentralizowanego systemu e-sprawiedliwości UE, a także mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie są zaangażowane we współpracę dwustronną; mając na uwadze wnioski grupy roboczej Rady, zgodnie z którymi inicjatywy w zakresie e-sprawiedliwości nie powinny być obowiązkowe dla państw członkowskich, lecz zobowiązywać je do wprowadzania nowych systemów krajowych lub do gruntownej zmiany już istniejących systemów,
- N. mając na uwadze, że technologia informacyjna okazała się skutecznym narzędziem w walce z przestępczością międzynarodową, o czym świadczą na przykład wyniki osiągnięte przez system informacyjny Schengen oraz jego rozszerzenia; mając na uwadze, że zastosowanie zaawansowanych technologii do zapobiegania i zwalczania przestępczości międzynarodowej powinno być w pełni wykorzystane, a projekty takie jak europejski system przekazywania danych z rejestrów skazanych powinny otrzymać szerokie wsparcie, w tym finansowe,
- O. mając na uwadze, że obecny system zbierania dowodów w sprawach kryminalnych w innych państwach członkowskich nadal opiera się na powolnych i nieskutecznych instrumentach wzajemnej pomocy w sprawach karnych; mając na uwadze, że – w razie konieczności i jedynie gdy nie będzie miało to ujemnego wpływu na sytuację prawną osoby składającej zeznania – wykorzystanie narzędzi technologicznych, takich jak wideokonferencje, stanowiłoby wielki krok naprzód w postaci zbierania dowodów na odległość,
- P. mając na uwadze, że stworzenie europejskiej przestrzeni sprawiedliwości wiąże się ze wzmocnieniem praw podstawowych oraz zabezpieczeń proceduralnych obywateli UE, a wdrożenie strategii powinno odbywać się w pełnej zgodności z najwyższymi standardami ochrony danych,
- Q. mając na uwadze, że środki legislacyjne zmierzające do podwyższenia poziomu znajomości wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w innych państwach członkowskich powinny iść ręką w rękę z udostępnianiem tej wiedzy w sieci,

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0352.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

1. popiera plany Komisji, a w szczególności propozycję dotyczącą wspierania europejskich ram interoperacyjności w ramach programu IDABC oraz obecne prace nad podpisem elektronicznym i e-tożsamością;
2. zwraca się do Komisji o uzupełnienie europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przestrzenią e-sprawiedliwości poprzez:
 - a) podjęcie konkretnych działań nakierowanych na wdrożenie europejskiej przestrzeni e-sprawiedliwości;
 - b) jasne określenie spraw objętych działaniami UE poprzez, na przykład zastosowanie odrębnej definicji lub dodanie do „e-sprawiedliwości” przedrostka „UE”: UE e-sprawiedliwość lub UE-sprawiedliwość;
 - c) realizację portalu/sieci e-sprawiedliwość z uwzględnieniem potrzeb obywateli UE oraz osób zawodowo zajmujących się w UE kwestiami prawnymi i zapewnienie przejrzystego oraz łatwego sposobu dostępu do informacji opracowanego przez ISA dzięki wykorzystaniu sieci transeuropejskich, o których mowa w art. 154 Traktatu WE;
 - d) szerokie wykorzystanie narzędzi elektronicznych w rozwoju europejskiej kultury wymiaru sprawiedliwości;
 - e) pełne wykorzystanie możliwości nowych technologii do zapobiegania i zwalczania przestępczości międzynarodowej;
 - f) bezwzględny rozwój narzędzi, na przykład wideokonferencji służących poprawie gromadzenia dowodów w innych państwach członkowskich;
 - g) wzmocnienie praw podstawowych, zabezpieczeń proceduralnych postępowań karnych i ochrony danych jako integralnej części przygotowania i realizacji planu działań na rzecz UE-sprawiedliwości;
3. wyraża przekonanie, że działalność instytucji powinna w większym stopniu koncentrować się na obywatelach;
4. z zadowoleniem przyjmuje entuzjazm państw członkowskich związany z ustanowieniem projektów dwustronnych mogących stanowić podstawę do późniejszego włączenia wszystkich państw członkowskich, a tym samym zapewnienia maksymalnie wydajnej współpracy na szczeblu wspólnotowym, przestrzega jednak przed możliwą fragmentaryzacją związaną z tym podejściem i nalega na podjęcie wszelkich kroków służących zapobieżeniu jej;
5. wzywa Komisję do poświęcenia należytej uwagi rozwojowi narzędzi e-learning dla sądownictwa w kontekście e-sprawiedliwości.
6. stwierdza, że zalecenia te są zgodne z zasadą pomocniczości i z podstawowymi prawami obywateli;
7. uważa, iż wnioskowany projekt nie pociąga za sobą skutków finansowych;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku, Komisji i Radzie, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU

Zalecenie 1 (co do formy i zakresu zalecanego instrumentu)

Wobec braku przegłosowanej przez Radę rezolucji w sprawie planu działania angażującego Komisję w jego realizację zwrócono się do Komisji o przygotowanie planu działania na rzecz e-sprawiedliwości na poziomie europejskim. Powinien on składać się z szeregu oddzielnych działań przedstawionych szczegółowo poniżej, z których część może skutkować opracowaniem wniosków legislacyjnych, jak na przykład w odniesieniu do współpracy administracyjnej zgodnie z art. 66 traktatu WE, inne – zaleceń, a jeszcze inne – aktów administracyjnych i decyzji.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

(Konkretne działania na rzecz stworzenia europejskiego obszaru sprawiedliwości) Oczywiście pierwszym krokiem w tym kierunku byłoby wyposażenie wszystkich sądów w UE w komputery, adresy poczty elektronicznej i połączenie internetowe. Powinno to się wydawać rzeczą oczywistą, ale niestety sprawy mają się inaczej: w wielu przypadkach sądom brak podstawowego wyposażenia, lub — nawet jeśli je mają — nie mogą, lub nie chcą z niego korzystać. Sytuacja ta musi ulec zmianie.

(Jasne określenie zakresu e-sprawiedliwości) W celu uniknięcia nieporozumień wskazane byłoby jasne określenie zakresu spraw objętych działaniami UE, na przykład poprzez zastosowanie odrębnych definicji lub dodanie do słowa e-sprawiedliwość akronimu UE: UE e-sprawiedliwość lub UE-sprawiedliwość.

Zalecenie 2 (co do minimalnej zawartości zalecanego instrumentu)

Plan działania powinien składać się przynajmniej z następujących działań:

1. Plan działań na rzecz e-sprawiedliwości

W celu uniknięcia rozdrobnienia i poprawy koordynacji i spójności, Komisja wraz z Parlamentem powinna przygotować skierowany do obywateli UE i osób praktykujących prawo plan działań na rzecz e-sprawiedliwości proponujący strategię najlepszej realizacji europejskiej przestrzeni sprawiedliwości. W tej perspektywie instytucje UE oraz państwa członkowskie powinny lojalnie współpracować (art. 10 Traktatu WE), zobowiązując się do wzajemnego przekazywania wszelkich istotnych informacji, w tym bieżących informacji o nowoprzyjętych aktach prawnych, jak ma to miejsce, odpowiednio, w przypadku rynku wewnętrznego w zakresie wymiany informacji o uregulowaniach technicznych. Jednocześnie, pomimo że wszelkie posunięcia zmierzające do poprawy wzajemnego zrozumienia informacji są pożądane, należy zwrócić uwagę na jasne zdefiniowanie i ograniczenie tłumaczeń maszynowych, ponieważ mogą się one okazać mylące.

2. Działania w zakresie przyszłościowego prawodawstwa

Komisja powinna stworzyć odpowiednie mechanizmy w celu zagwarantowania, że wszelkie przyszłe prawodawstwo w dziedzinie prawa cywilnego będzie przygotowywane w formie umożliwiającej korzystanie z niego za pośrednictwem systemów internetowych. Należy na przykład podjąć kroki w celu zapewnienia, że proponowana europejska spółka prywatna może powstać przy użyciu wniosków online, oraz że wnioski dotyczące uznawania instrumentów takich jak te dotyczące ochrony prawnej osób pełnoletnich oraz innych poświadczonych dokumentów zostaną przystosowane do wykorzystania online. W związku z powyższym, w przypadku propozycji przewidujących formularze przeznaczone do wypełnienia przez obywateli, formularze te powinny być od samego początku przystosowane do użytkowania elektronicznego i dostępne we wszystkich językach urzędowych państw członkowskich. Należy podjąć działania mające na celu ograniczenie do minimum pól wymagających wpisu i zagwarantowanie, że w razie konieczności w Internecie dostępna będzie pomoc we wszystkich językach urzędowych oraz elektroniczne usługi tłumaczeniowe. Ponadto, jeżeli potrzebne będą usługi w zakresie doręczania dokumentów, należy wprowadzić przepisy gwarantujące możliwość dostarczania dokumentów i przekazywania komunikatów za pośrednictwem poczty elektronicznej oraz elektronicznego składania podpisów, a w przypadkach, gdy konieczne jest zeznanie ustne, należy zachęcać do korzystania z wideokonferencji.

Wszelkie przyszłe propozycje powinny zawierać należycie uzasadnione oświadczenie Komisji o przeprowadzeniu kontroli zgodności z systemem e-sprawiedliwości.

Komisja powinna przeprowadzić kontrolę wszystkich obowiązujących aktów legislacyjnych w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i zaproponować w razie potrzeby zmiany w celu dostosowania obowiązującego prawodawstwa do wymogów e-sprawiedliwości. Ponadto zwrócono się w tym kontekście do Komisji o priorytetowe potraktowanie analizy europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, europejskiego tytułu egzekucyjnego oraz alternatywnego rozstrzygnięcia sporów, aby umożliwić obywatelom i przedsiębiorcom bezpośredni dostęp do nich w Internecie. Podobnie należy dokonać przeglądu przepisów

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

dotyczących doręczania dokumentów ⁽¹⁾ i zbierania dowodów w postępowaniach cywilnych ⁽²⁾. Celem powinno być dostarczenie szeregu skutecznych i prostych instrumentów, które będą pomocne obywatelom i małym przedsiębiorstwom i będą przez nich wykorzystywane, a nie stworzenie systemu, który wspiera wyłącznie komercyjne strony sporów rozpatrując zbiorowe skargi.

3. Działania w zakresie postępowania cywilnego

Komisja i Rada powinny dostarczać Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania na temat reformy i harmonizacji prawa proceduralnego i dowodowego w sprawach transgranicznych i sprawach rozpatrywanych przez Trybunał Sprawiedliwości, z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć w dziedzinie technologii informacyjnych. Celem powinny być prostsze, tańsze i szybsze postępowania cywilne w sprawach transgranicznych.

4. Działania w zakresie prawa kontraktów i konsumenckiego

Pod tym względem nacisk należy położyć na przepisy prewencyjne poprzez zagwarantowanie większej jasności i prostoty, a także unikanie ryzyka, problemów i wydatków związanych szczególnie z prywatnym prawem międzynarodowego.

W tym kontekście zwrócono się do Komisji o podjęcie prac nad określeniem standardowych warunków handlu elektronicznego. Ostatecznie, umożliwiłoby to podmiotom prowadzącym elektroniczną działalność handlową oferowanie „błękitnego przycisku” („blue button”), za którego pomocą konsumenci (lub inni handlowcy) mogliby zgadzać się na zastosowanie standardowego europejskiego prawa umownego do przeprowadzanych przez nich transakcji. Można by go połączyć z systemem składania skarg online i dostępem do zatwierdzonych elektronicznych alternatywnych metod rozstrzygnięcia sporów.

5. Działania w zakresie języków, wielojęzyczności i interoperacyjności

Należy rozpocząć program mający na celu analizę najlepszych sposobów instalowania aplikacji tłumaczeniowych na europejskich portalach e-sprawiedliwości. Równolegle należy stworzyć grupę roboczą odpowiedzialną za uproszczenie i standaryzację terminologii. Każde państwo członkowskie powinno stworzyć bazę danych tłumaczy pisemnych i ustnych specjalizujących się w dziedzinie prawa.

6. Działania w zakresie europejskich portali e-sprawiedliwości

Wszystkie wyżej wymienione działania powinny wchodzić w zakres kompetencji działu koordynacji i zarządzania, odpowiedzialnego również za koordynację wkładu poszczególnych państw członkowskich i zagwarantowanie ich interoperacyjności.

Dział koordynacji i zarządzania powinien również ponosić odpowiedzialność za opracowanie i funkcjonowanie europejskiego portalu e-sprawiedliwości, który powinien posiadać obszar dla obywateli, dla osób czynnie zajmujących się wymiarem sprawiedliwości i dla urzędników i pracowników wymiaru sprawiedliwości. Ponadto dział ten powinien składać sprawozdania komisarzowi ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Należy jak najszybciej (nie później niż w latach 2009-2010) rozpocząć przeprowadzanie studiów wykonalności odnośnie do wykorzystania podpisów elektronicznych w obrocie prawnym, zdalnego dostępu do krajowych baz danych (rejestrów: postępowań upadłościowych, gruntów, handlowych itd.), a także stworzenia bezpiecznej sieci, mając na uwadze wyniki już uzyskane przez Radę (połączenie rejestrów postępowań upadłościowych, ewentualna współpraca z EULIS i EBR). Studium wykonalności dotyczące wirtualnej platformy wymiany powinno się rozpocząć w 2011 r. Studium wykonalności powinno przestrzegać przepisów dotyczących jawności i dostępu do informacji obowiązujących w każdym państwie członkowskim w celu zagwarantowania ochrony danych i pewności prawnej odnośnie do informacji.

Przeprowadzając te badania należy uwzględnić pracę wykonaną już w tym zakresie przez notariuszy (identyfikacja podpisów, system elektronicznych usług notarialnych, rejestr testamentów itd.). Celem jest dostarczenie narzędzi przyjaznych dla obywateli, przedsiębiorców, przedstawicieli zawodów prawniczych, wymiaru sprawiedliwości oraz urzędników zajmujących się zarządzaniem wymiarem sprawiedliwości.

a) Europejski portal e-sprawiedliwości dla obywateli

Ten wielojęzyczny portal powinien zostać zaprojektowany tak, by zapewniał wszelkie wsparcie obywatelom i przedsiębiorcom poszukującym pomocy prawnej i wstępnej porady prawnej na temat prawnych problemów o charakterze transgranicznym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 37).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 1).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Oprócz dostępu do prawnych baz danych i elektronicznych środków odwoławczych (drobne roszczenia, nakaz zapłaty), elektronicznych systemów alternatywnego rozstrzygnięcia sporów (łącznie z systemem SOLVIT) i rzeczników praw obywatelskich, portal powinien zawierać inteligentne systemy umożliwiające obywatelom znalezienie wskazówek dotyczących rozwiązywania różnych problemów prawnych. Systemy takie powinny wskazywać obywatelom, jak znaleźć w innym państwie członkowskim prawnika posługującego się ich językiem (adwokata, notariusza, radcę prawnego itd., a także opis funkcji) oraz jak określić rodzaj dostępnej pomocy prawnej i jakie kroki należy podjąć, aby wykonać odnośne czynności formalne w poszczególnych państwach członkowskich (np. jak utworzyć spółkę, przygotować sprawozdanie roczne, sporządzić testament, kupić/sprzedzić dom itd.). Portal powinien również zawierać informacje o rodzaju problemu, krokach proceduralnych, które należy podjąć, i tak dalej.

W miarę możliwości udzielaniem i kontrolą bezpłatnych wstępnych porad prawnych za pośrednictwem poczty elektronicznej powinny się zajmować krajowe organizacje zawodowe. Należy zapewnić przynajmniej dostęp do rejestrów prawników, notariuszy, komorników i woźnych sądowych, audytorów, akredytowanych krajowych ekspertów oraz tłumaczy pisemnych i ustnych specjalizujących się w dziedzinie prawa w każdym państwie członkowskim, łącznie z linkami do właściwych organizacji zawodowych. Należy też udostępnić przystępne informatory na temat systemów prawnych poszczególnych państw członkowskich.

Należy też umożliwić szybki dostęp do doraźnej pomocy prawnej i policji.

Ponadto portal powinien zapewnić dostęp do różnych rejestrów i umożliwić publikację krajowych komunikatów urzędowych.

b) *Bezpieczny europejski portal e-sprawiedliwości*

Portal ten powinien zostać zaprojektowany jako narzędzie pracy sędziów, pracowników sądów, urzędników krajowych ministerstw sprawiedliwości i praktykujących prawników, zabezpieczone dzięki zróżnicowanym prawom dostępu.

Oprócz zapewnienia dostępu do prawnych i legislacyjnych baz danych oraz jak największej liczby rejestrów krajowych portal powinien umożliwiać też bezpieczną komunikację, wideokonferencje i wymianę dokumentów między sądami, a także między sądami a stronami postępowań sądowych (dematerializacja postępowań). W tym celu portal powinien również umożliwiać weryfikację podpisów elektronicznych i zawierać odpowiednie systemy kontroli.

Portal powinien dostarczyć także środki umożliwiające wymianę informacji, na przykład dotyczące osób, które nie mogą pracować z dziećmi lub obejmować stanowisk dyrektorów spółek.

Punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowniczej w sprawach cywilnych i handlowych w państwach członkowskich powinny być zachęcane do odgrywania aktywnej roli w rozwoju europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości poprzez wkład na rzecz projektowania przyszłych portali, w tym obywatelskiego portalu e-sprawiedliwości, w ramach wspólnotowej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości, zaprojektowanego w szczególności w celu zapewnienia obywatelom bezpośredniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Jako pierwszy krok strony internetowe krajowych ministerstw sprawiedliwości powinny posiadać link do strony internetowej Europejskiej Sieci Sądowniczej.

Portal ten powinien dostarczać obywatelom UE informacji o wymiarze sprawiedliwości państw członkowskich w sprawach karnych, informować szczególnie o ich prawach, podawać informacje praktyczne dotyczące sposobu i rodzaju instytucji, do której należy się zwracać, jak otrzymać formularze, informować o pomocy prawnej i zawierać listę adwokatów mogących obsłużyć klientelę zagraniczną. Portal powinien informować również osoby zawodowo zajmujące się prawem o prawie unijnym i odnośnych aktach prawnych państw członkowskich. Strony internetowe EJT (szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej), EJN (europejska sieć sądownicza), EJTN (europejska sieć szkoleniowa dla pracowników wymiaru sprawiedliwości) i inne już obecnie dostarczają wielu użytecznych informacji. Jednakże informacje te są fragmentaryczne i trudne do odnalezienia. Należy udostępnić odnośne orzeczenia sądowe. Wszystkie te informacje powinny być dostępne w sieci i poza nią, a szczególną uwagę należy zwrócić na mechanizmy synchronizujące dostarczające zaktualizowanych informacji (RSS-feed).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

7. Szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości

W celu zwiększenia zasięgu europejskiej kultury wymiaru sprawiedliwości i dotarcia do możliwie największej liczby organów sądowych, każdy nowy pracownik wymiaru sprawiedliwości powinien w chwili podejmowania zatrudnienia otrzymywać „służące przeżyciu” informacje, zamieszczone na CD lub kluczu USB, obejmujące traktat WE oraz podstawowe teksty dotyczące współpracy sądowej i systemów wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich. Należy również zwrócić uwagę na publikacje UE skierowane do obywateli, zapewniające praktyczne informacje na temat współpracy sądowej UE i systemów karnych innych państw członkowskich. Komisja i Rada powinny ponadto w odpowiedni sposób wspierać elektroniczne narzędzia szkolenia oferowane przez EJTN, która reprezentuje instytucje szkolenia pracowników sądów z całej UE.

8. Zapobieganie i zwalczanie przestępstw międzynarodowych

Dotychczas najważniejszym dokonaniem e-sprawiedliwości w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych jest stworzenie europejskiego systemu przekazywania danych z rejestrów skazanych. Dla osiągnięcia skuteczności system ten powinien bezzwłocznie otrzymać wsparcie w postaci struktury elektronicznej mogącej łączyć wszystkie krajowe rejestry skazanych ⁽¹⁾. Inną istotną dla europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości aplikacją IT jest system informacyjny Schengen (SIS), duża baza danych, która na wiele sposobów umożliwia odpowiednim władzom w państwach członkowskich wymianę informacji i współpracę, w tym poprzez bezpieczne i niezmiernie szybkie przekazywanie europejskich nakazów aresztowania. Jak stwierdzono w stanowisku Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. ⁽²⁾, Eurojust jest kluczowym czynnikiem w walce z przestępczością międzynarodową na płaszczyźnie UE. Jego funkcje koordynacyjne mają podstawowe znaczenie dla zwalczania zjawiska poważnych przestępstw, które w coraz większym stopniu dokonywane są przy użyciu środków technologicznych. Dzięki innowacyjnemu systemowi przetwarzania danych (system E-POC) w 2008 r. Eurojust przekroczył pułap ponad 1 000 spraw. Należy mnożyć te pozytywne przykłady i finansować je ze środków UE.

9. Technika wideokonferencji

Stosowanie wideokonferencji w postępowaniach karnych jest w niektórych państwach członkowskich często spotykane. Pozwala to zbierać dowody w postaci oświadczeń oskarżonych, świadków lub ekspertów mimo ich fizycznej nieobecności i jednocześnie zapewnia właściwą ochronę osobom jej potrzebującym. Europejska Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych z 2000 r. wytycza zasady przesłuchiwania świadków, oskarżonych i ekspertów przy pomocy wideokonferencji. Została już ona ratyfikowana przez 24 państwa członkowskie. Parlament Europejski wzywa państwa członkowskie do zakończenia procesu ratyfikacji w możliwie najkrótszym terminie. Brak jeszcze statystyk na temat praktycznego stosowania wideokonferencji. Wydaje się jednak, że wideokonferencje nie są w pełni wykorzystywane, a jedną z tego przyczyn jest brak niezbędnego sprzętu elektronicznego. Należy możliwie szybko zapewnić wsparcie w postaci sprzętu oraz pomoc finansową ze strony UE.

10. Wzmacnianie praw podstawowych i zabezpieczeń proceduralnych

Wszelki postęp technologiczny jest pożądanym, o ile nie zagraża on prawom podstawowym. Należy mieć to na uwadze podczas przygotowywania i realizacji planu działań, a szczególną uwagę trzeba zwrócić na poszanowanie praw podstawowych, szczególnie na zabezpieczenia proceduralne i ochronę danych, dając obywatelom UE prawo do dostępu do zebranych informacji wykorzystywanych wspólnie przez odpowiednie władze i informując ich o możliwych środkach zaradczych. Prawdziwa strategia e-sprawiedliwości nie jest w stanie funkcjonować bez harmonizacji zabezpieczeń proceduralnych oraz odpowiednich zabezpieczeń w zakresie ochrony danych odnoszących się do współpracy w sprawach karnych.

⁽¹⁾ Parlament wspiera ten projekt i wyraża nadzieję, że będzie on zrealizowany z uwzględnieniem stanowiska Parlamentu z dnia 9 października 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów skazanych (ESPIRS) (P6_TA(2008)0465).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. w sprawie inicjatywy zgłoszonej przez Królestwo Belgii, Republikę Czeską, Republikę Estońską, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką i Królestwo Szwecji mającej na celu przyjęcie decyzji Rady w sprawie wzmocnienia Eurojustu i zmiany decyzji 2002/187/WSiSW (P6_TA(2008)0384).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Skutki transgraniczne ochrony prawnej osób pełnoletnich

P6_TA(2008)0638

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie ochrony prawnej osób pełnoletnich: skutki transgraniczne (2008/2123(INI))

(2010/C 45 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając artykuł 192 akapit drugi Traktatu WE,
 - uwzględniając Konwencję haską z dnia 13 stycznia 2000 r. o międzynarodowej ochronie osób pełnoletnich,
 - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, przyjętą w dniu 13 grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (COM(2008)0530),
 - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2005 r. pt. „Program Haski: Dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat. Partnerstwo na rzecz odnowy europejskiej w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (COM(2005)0184),
 - uwzględniając art. 39 i 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej i opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0460/2008),
- A. mając na uwadze, że w ww. komunikacie na temat programu haskiego Komisja wskazała wśród swoich priorytetów konieczność zagwarantowania rzeczywistej europejskiej przestrzeni wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, a w szczególności w odniesieniu do uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych,
- B. mając na uwadze prace i konsultacje, jakie przeprowadzono w tym zakresie w sprawie orzeczeń dotyczących majątku rodzinnego, spadków lub testamentów, w celu przygotowania nowych wniosków legislacyjnych,
- C. mając na uwadze, że trzeba również ułatwić uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych lub decyzji administracyjnych wydanych wobec osób objętych środkami ochrony,
- D. mając na uwadze, że należy wziąć pod uwagę niepewną i niekorzystną sytuację osób objętych środkami ochrony, jak również konieczność szybszego rozpatrywania wniosków o współpracę, udzielenie informacji czy też o uznanie i wykonanie orzeczeń,
- E. mając na uwadze, że coraz częstsze stają się przypadki, w których objęcie ochroną prawną dotyczy dwóch lub więcej państw członkowskich,
- F. mając na uwadze, że coraz częstsze są również przypadki, w których ochrona prawna dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich oraz państw członkowskich UE i państw niebędących członkami UE, w szczególności wskutek tradycyjnych przepływów migracyjnych (dawne kolonie, Stany Zjednoczone i Kanada),
- G. mając na uwadze pojawienie się problemów w związku z rosnącym przepływem osób między państwami członkowskimi, w których spada liczba emerytów lub rencistów, w tym osób dorosłych szczególnej troski, a państwami członkowskimi, w których wzrasta liczba takich osób,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie zaaprobowaly konieczność ochrony prawnej dla osób dorosłych szczególnej troski oraz odnośne zasady ujęte w zaleceniu nr R (99) 4 Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie zasad dotyczących ochrony prawnej niepełnosprawnych dorosłych z dnia 23 lutego 1999 r.,
- I. mając na uwadze, że ochrona prawna osób dorosłych szczególnej troski musi stanowić jeden z filarów prawa do swobodnego przepływu osób,
- J. mając na uwadze rozbieżności w przepisach prawa państw członkowskich w dziedzinie środków ochrony,
- K. mając na uwadze, że należy mieć na uwadze przepisy Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- L. mając na uwadze, że przepisy konwencji haskiej mogą mieć udział w osiągnięciu przestrzeni sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, ułatwiając uznawanie i wykonywanie orzeczeń o zastosowaniu środków ochrony, ustalanie prawa właściwego i współpracę między organami władzy centralnej,
- M. mając na uwadze, że należałoby zastosować szczególne i odpowiednie środki współpracy między państwami członkowskimi, które mogą oprzeć się na narzędziach przewidzianych tą konwencją,
- N. mając na uwadze, że można ustanowić jednolite formularze wspólnotowe, żeby ułatwić udzielanie informacji o orzeczeniach przewidujących ochronę, a także przepływ, uznawanie i wykonywanie tych orzeczeń,
- O. mając na uwadze, że jednolity formularz można stworzyć na szczeblu Unii Europejskiej w odniesieniu do pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnych, żeby zagwarantować jego skuteczność we wszystkich państwach członkowskich,
- P. mając na uwadze, że można stworzyć mechanizmy łatwego uznawania, rejestrowania i stosowania trwałych pełnomocnictw (ang. *lasting powers of attorney*) w całej Unii Europejskiej),
1. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie francuskiej prezydencji na rzecz sytuacji osób dorosłych szczególnej troski i ich transgranicznej ochrony prawnej; gratuluje państwom członkowskim, które podpisały i ratyfikowały konwencję haską, oraz zachęca do tego państwa członkowskie, które dotąd jej nie podpisały lub nie ratyfikowały;
 2. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi na podstawie art. 65 Traktatu WE wniosku legislacyjnego w sprawie wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi oraz usprawnienia uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawie ochrony osób pełnoletnich, pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych oraz trwałych pełnomocnictw (ang. *lasting powers of attorney*), po zebraniu wystarczających doświadczeń z obowiązywania konwencji haskiej oraz przy uwzględnieniu szczegółowych zaleceń, opisanych poniżej;
 3. wzywa Komisję do monitorowania doświadczeń w stosowaniu konwencji haskiej i jej wdrażaniu w państwach członkowskich oraz do przedłożenia we właściwym czasie sprawozdania Parlamentowi i Radzie, w którym zostaną streszczone problematyczne kwestie i najlepsze praktyki przy jej praktycznym stosowaniu, a w razie potrzeby zostaną zawarte wnioski dotyczące wspólnotowych przepisów uzupełniających lub doprecyzowujących sposób stosowania konwencji haskiej;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

4. wzywa Komisję do dokonania oceny opcji przystąpienia Wspólnoty do konwencji haskiej; sugeruje, że może to stanowić obszar ściślejszej współpracy państw członkowskich;
5. wzywa wszystkie państwa członkowskie, które do tej pory nie podpisały ani nie ratyfikowały Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, do przystąpienia do tej konwencji, ponieważ przyczyniłoby się to do lepszej ochrony osób dorosłych szczególnej troski w UE;
6. domaga się sfinansowania przez Komisję porównawczego opracowania legislacji państw członkowskich dotyczącej osób dorosłych szczególnej troski i środków ochronnych w celu ustalenia, gdzie mogą pojawić się kwestie prawne i jakie środki będą potrzebne na szczeblu UE lub państw członkowskich w celu rozwiązania tych kwestii; jest zdania, że w opracowaniu należy poruszyć również sytuację osób dorosłych z upośledzeniem umysłowym, przebywających w zakładach opieki, pod kątem sprawowania opieki prawnej nad nimi i możliwości korzystania przez nie ze swoich praw; wzywa Komisję do zorganizowania serii konferencji dla osób zawodowo zajmujących się prawem w tym zakresie oraz do uwzględnienia w przyszłych aktach prawnych wyników tego opracowania i opinii profesjonalistów;
7. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia środków ochrony proporcjonalnych do stanu wspomnianych osób dorosłych szczególnej troski, aby poszczególnym obywatelom UE nie odmawiano korzystania z ich praw, gdy są jeszcze w stanie z nich korzystać;
8. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu ochronę osób dorosłych szczególnej troski przed przestępstwem kradzieży tożsamości, oszustwami lub przestępstwami popełnianymi telefonicznie lub w przestrzeni cybernetycznej, w tym działań zwiększających ochronę danych osób dorosłych szczególnej troski i/albo ograniczających dostęp do nich;
9. popiera tworzenie bezpiecznych mechanizmów wymiany pomiędzy państwami członkowskimi najlepszych praktyk i innych informacji dotyczących obowiązujących obecnie działań ochronnych, w tym możliwość wymiany pomiędzy systemami sądownictwa państw członkowskich informacji dotyczących stopnia ochrony osoby dorosłej szczególnej troski, pod warunkiem istnienia skutecznych przepisów ochrony danych osobowych i przepisów ograniczających dostęp do nich;
10. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że w przypadku nie wszystkich dorosłych powodem szczególnej troski jest posunięta dojrzałość i zwraca się o podjęcie działań mających na celu nie tylko zwiększenie ochrony praw osób starszych szczególnej troski, lecz i osób dorosłych wymagających szczególnej troski z powodu poważnej niepełnosprawności fizycznej lub umysłowej, oraz o uwzględnienie ich potrzeb przy podejmowaniu przyszłych działań socjalnych w celu zagwarantowania tych praw;
11. stwierdza, że zalecenia te są zgodne z zasadą pomocniczości i z podstawowymi prawami obywateli;
12. jest zdania, że postulowany wniosek nie pociąga za sobą skutków finansowych;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku Komisji i Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU

A. ZASADY I CELE WNIOSKU

1. Ułatwić uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych lub decyzji administracyjnych wydanych wobec osób objętych środkami ochrony.
2. Przepisy przyczyniające się do osiągnięcia przestrzeni sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa poprzez ułatwienie uznawania i wykonywania orzeczeń o zastosowaniu środków ochrony, ustalanie prawa właściwego i współpracę między organami władzy centralnej.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

3. Należy zastosować szczególne i odpowiednie środki współpracy między państwami członkowskimi, opierające się na narzędziach przewidzianych konwencją haską.
4. Jednolite formularze wspólnotowe, ułatwiające udzielanie informacji o orzeczeniach przewidujących ochronę, a także przepływ, uznawanie i wykonywanie tych orzeczeń.
5. Jednolity formularz, opracowany na szczeblu Unii Europejskiej w odniesieniu do pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnych, w celu zagwarantowania jego skuteczności we wszystkich państwach członkowskich.

B. DZIAŁANIA PRZEWIDZIANE WE WNIOSKU

1. Zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi na podstawie art. 65 Traktatu WE wniosku legislacyjnego w sprawie wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi oraz usprawnienia uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawie ochrony osób pełnoletnich, pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych oraz trwałych pełnomocnictw (ang. *lasting powers of attorney*), po zebraniu wystarczających doświadczeń z obowiązywania konwencji haskiej.

Perspektywy konsolidacji pokoju i budowy państwa po zakończeniu konfliktu

P6_TA(2008)0639

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie perspektyw rozwoju dotyczących budowania pokoju i ugruntowywania tożsamości narodowej w regionach po konfliktach zbrojnych (2008/2097(INI))

(2010/C 45 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konwencje haskie z 1907 r., cztery konwencje genewskie z 1949 r. i protokoły dodatkowe I i II do nich z 1977 r.,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając wszystkie konwencje Narodów Zjednoczonych (ONZ) dotyczące praw człowieka i załączone do nich protokoły dodatkowe,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r. oraz jego dwa fakultatywne protokoły,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych z 1945 r., a zwłaszcza art. 1 i art. 25 w rozdziale VII oraz art. 39 i art. 42,
- uwzględniając Europejską Konwencję Praw Człowieka z 1950 r. i załączone do niej pięć protokołów,
- uwzględniając Deklarację Milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r. ustanawiającą milenijne cele rozwoju (MDG) jako kryteria ustalone wspólnie przez społeczność międzynarodową w celu wyeliminowania ubóstwa,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie wyników szczytu światowego w 2005 r., a w szczególności jej ust. 138-140 w sprawie obowiązku ochrony ludności przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czystkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając interwencje ONZ służące utrzymaniu i tworzeniu pokoju w Kongu (1962), Namibii (1988), Salwadorze (1992), Kambodży (1992), Somalii (1992), Jugosławii — Serbii, Chorwacji, Bośni i Hercegowinie (1992-2002), na Haiti (1994), we Wschodniej Sławonii (1995-1998), Kosowie (1999), Sierra Leone (1999), na Timorze Wschodnim (1999), a także misje prowadzone przez Stany Zjednoczone i Wielką Brytanię w Iraku (2003) i misje pod dowództwem NATO ISAF w Afganistanie (2001),
- uwzględniając podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. w Kotonu umowę o partnerstwie zawartą pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej⁽¹⁾, zmienioną ostatnio decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-UE⁽²⁾ (Porozumienie z Kotonu),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski”, podpisane dnia 20 grudnia 2005 r.⁽³⁾, a w szczególności tematy przekrojowe wymienione w sekcji 3.3: demokrację, dobre rządy, prawa człowieka, prawa dzieci i rdzennych grup ludności, zrównoważone podejście do ochrony środowiska, równouprawnienie płci i HIV/AIDS,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji: „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej”⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽⁵⁾ (zwany dalej instrumentem na rzecz rozwoju),
- uwzględniając strategiczne partnerstwo Afryka-UE: wspólną strategię Afryka-UE przyjętą na szczycie UE-Afryka w grudniu 2007 r.,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) dotyczące Bałkanów Zachodnich z dnia 19 listopada 2007 r.,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 16 czerwca 2008 r. dotyczące wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie promowania równouprawnienia i włączenia problematyki płci do zarządzania kryzysowego,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 21 i 22 listopada 2005 r. dotyczące strategii UE na rzecz Afryki,
- uwzględniając ramy polityczne Unii Afrykańskiej w dziedzinie odbudowy i rozwoju w okresie po konfliktach, przyjęte przez państwa członkowskie Unii Afrykańskiej na szczycie w Bandżulu w dniach 25 czerwca — 2 lipca 2006 r.,
- uwzględniając dziesięć zasad prawidłowego międzynarodowego zaangażowania darczyńcy w państwach i sytuacjach niestabilnych wspieranych przez grupę ds. państw w niestabilnej sytuacji Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD i zatwierdzonych na posiedzeniu wysokiego szczebla Komitetu Pomocy Rozwojowej w dniach 3-4 kwietnia 2007 r. w Paryżu,

(1) Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

(2) Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 22.

(3) Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

(4) Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

(5) Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając reformę sektora bezpieczeństwa i ładu administracyjnego, wytyczne OECD/DAC,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESS) zatwierdzoną przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r. w Brukseli,
- uwzględniając definicję rozliczania z przeszłością zawartą w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ z 2004 r. w sprawie rządów prawa i rozliczania z przeszłością w społeczeństwach objętych konfliktem i w sytuacji pokonfliktowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając przyjętą przez Komisję w ramach europejskiego instrumentu na rzecz stabilności pulę środków o wysokości 12 mln EUR w celu wspierania trybunałów ad hoc i inicjatyw rozliczania z przeszłością na całym świecie,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2007 r. zatytułowany „Strategie reagowania UE na sytuacje niestabilności — podejmowanie działań w trudnych warunkach na rzecz zrównoważonego rozwoju, stabilności i pokoju” (COM(2007)0643),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie reakcji UE na niestabilną sytuację w krajach rozwijających się ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zapobiegania konfliktom COM(2001)0211 oraz program UE na rzecz zapobiegania konfliktom zbrojnym przyjęty przez Radę Europejską w Goeteborgu w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji UE do ONZ w sprawie rządów prawa i rozliczania z przeszłością w społeczeństwach objętych konfliktem i w sytuacji pokonfliktowej z 6 października 2004 r.,
- uwzględniając koncepcję UE dotyczącą wsparcia dla rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR) zatwierdzoną przez Radę Unii Europejskiej w dniu 11 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 kwietnia 2001 r. zatytułowany „Łączenie pomocy, odbudowy i rozwoju — ocena” (COM(2001)0153),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stanu stosunków między UE a Afryką ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE nr 3937/07 oraz sprawozdanie z lipca 2007 r. sporządzone przez Komisję Spraw Politycznych tego zgromadzenia w sprawie dobrych rządów, przejrzystości i odpowiedzialności w odniesieniu do wykorzystywania zasobów naturalnych w państwach AKP ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz rezolucję nr 1820 w sprawie przemocy na tle seksualnym wobec ludności cywilnej podczas konfliktów zbrojnych,
- uwzględniając „Konspekt wspólnej strategii UE-Afryka” zatwierdzony na 8. posiedzeniu trojki ministerialnej UE-Afryka w dniu 15 maja 2007 r. w Brukseli,
- uwzględniając art. 177-181 traktatu WE,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju i opinie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0445/2008),

⁽¹⁾ (S/2004/616).

⁽²⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 460.

⁽³⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 633.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 254 z 26.10.2007, s. 17.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- A. mając na uwadze, że połowa wszystkich krajów, które wychodzą z konfliktów, w ciągu pięciu lat pogrąży się w kolejnym konflikcie oraz że według szacunków 340 mln dotkniętych skrajnym ubóstwem ludzi na świecie żyje w państwach, w których panuje niestabilna sytuacja, a brak wrogich działań nie prowadzi automatycznie do głębokiej i trwałej stabilności oraz zrównoważonego rozwoju,
- B. mając na uwadze, że MCR wyznaczają spójne i określone czasowo cele w zakresie długoterminowego wyeliminowania ubóstwa; mając na uwadze, że do 2010 r. ludność połowy najuboższych krajów na świecie może żyć w krajach znajdujących się w poważnym konflikcie zbrojnym lub narażonych na takie ryzyko ⁽¹⁾,
- C. mając na uwadze, że budowanie stabilnego i trwałego państwa wymaga utworzenia odpowiedzialnych i rozliczanych za zasługi służb cywilnych, które byłyby wolne od politycznych nacisków i korupcji,
- D. mając na uwadze, że przejrzysty, odpowiedzialny i profesjonalny sektor bezpieczeństwa jest podstawą tworzenia warunków sprzyjających pokojowi i rozwojowi,
- E. mając na uwadze, że reforma sektora bezpieczeństwa powinna koncentrować się na tworzeniu skutecznych i prawomocnych służb publicznych, które cechowałaby przejrzystość, odpowiedzialność wobec cywilnych władz i troska o potrzeby publiczne,
- F. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie broni strzeleckiej i lekkiej podsyca konflikty i powoduje wzrost przestępczości; mając na uwadze, że w 2006 r. w 75 % ofiarami min przeciwpiechotnych byli cywile ⁽²⁾,
- G. mając na uwadze, że konflikty z użyciem siły, poza katastrofalnym wpływem, jaki wywierają na rozwój praw człowieka, odstrasza również zagranicznych inwestorów, znacznie zmniejszając wzrost, zapobiegając inwestycjom w gospodarkę i podstawowe usługi (niedawno wydane sprawozdanie ⁽³⁾ pokazuje, że konflikty zbrojne spowodowały piętnastoprocentowe straty dla krajowej gospodarki afrykańskiej); mając na uwadze, że prawidłowo funkcjonujący sektor prywatny może umożliwić czerpanie trwałych dochodów przez prawomocny rząd,
- H. mając na uwadze, że długoterminową stabilizację można osiągnąć jedynie poprzez pełne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, w tym kobiet i mniejszości, w proces pokojowy, pojednanie narodowe i budowanie państwa,
- I. mając na uwadze, że komisje ds. prawdy i pojednania mogą pomóc społeczeństwom w poradzeniu sobie z przeszłością naznaczoną przemocą na ogromną skalę, ułatwić dialog pomiędzy społecznościami i dawnymi zwaśnionymi stronami konfliktu i przyczynić się do zaprowadzenia sprawiedliwości, zadośćuczynienia i reform, które zmniejszą możliwość wybuchu konfliktu w przyszłości,
- J. mając na uwadze, że ramy instytucjonalne pozwalające na rozwój społeczeństwa obywatelskiego zapewnia swoboda zrzeszania się i wyrażania oraz rozwój wolnych chronionych prawnie środków przekazu,
- K. mając na uwadze, że trwałe i prawidłowo funkcjonujące państwo wymaga też silnego społeczeństwa obywatelskiego, by chronić ludzi przed nadużyciami władzy, a wolna prasa ogranicza samowolę dysponujących nadmierną władzą organów wykonawczych,
- L. mając na uwadze, że należy zachęcać niestabilne państwa do zezwalania organizacjom pozarządowym na działanie nieutrudnione zbędnymi przepisami i procedurami administracyjnymi służącymi rejestracji, które stanowią przeszkodę dla rozwoju prawdziwie skutecznego społeczeństwa obywatelskiego,
- M. mając na uwadze, że przeciętny kraj rozwijający się przyjmuje 260 wizyt darczyńców, a w 2006 r. we wszystkich krajach rozwijających się darczyńcy dokonali 70 tys. transakcji pomocowych, a średni budżet projektu wynosił jedynie 1,7 mln dolarów,

⁽¹⁾ Wnioski Departamentu ds. Rozwoju Międzynarodowego na podstawie prognoz Banku Światowego zawartych w globalnych perspektywach gospodarczych na rok 2006: implikacje gospodarcze przelewów pieniężnych i migracji, Bank Światowy, Waszyngton, 14. 11. 2005 r.

⁽²⁾ Raport Landmine Monitor 2007: w kierunku świata bez min.

⁽³⁾ Bezpieczniejszy świat, Oxfam, sprawozdanie IANSA, październik 2007 r. — Afryka — brakujące miliardy.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- N. mając na uwadze, że przegląd niezależnych ekspertów OECD/DAC na rok 2007 na temat wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju stwierdza, że UE powinna „w sposób bardziej systematyczny wykorzystywać analizy konfliktu, jako część programów i projektów na szczeblu krajowym” w celu „poprawy ich wpływu i zapewnienia, że nie wyrządzają szkód”,
- O. mając na uwadze, że w następstwie komunikatu w sprawie reakcji UE na niestabilną sytuację oraz późniejszych konkluzji Rady i rezolucji Parlamentu, Wspólnota winna przygotować plan wdrożenia w 2009 r. uwzględniający doświadczenie i informacje zdobyte poprzez przypadki pilotażowe i służący jako środek oceny skuteczności różnych instrumentów UE w celu ich optymalizacji w dziedzinie bezpieczeństwa i rozwoju,
- P. mając na uwadze, że oprócz wyznaczenia sześciu krajów pilotażowych (Burundi, Gwinea Bissau, Haiti, Sierra Leone, Timor Wschodni i Jemen) rozmowy między Komisją, Radą, Parlamentem Europejskim i społeczeństwem obywatelskim w ramach działań prowadzonych w następstwie wyżej wymienionego komunikatu w sprawie reakcji UE na niestabilność nie doprowadziły jeszcze do rozpoczęcia konkretnych działań w terenie,
- Q. mając na uwadze obecność i interesy przedsiębiorstw europejskich w strefach objętych konfliktem,
1. popiera koncepcję „obowiązku ochrony” zatwierdzoną przez ONZ w celu wzmocnienia, a nie osłabienia suwerenności państwowej i podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie powinny uważać się za zobowiązane do wypełniania go; podkreśla, że „obowiązek ochrony” należy uznać za środek promowania bezpieczeństwa ludzi; poprzez podkreślanie, że odpowiedzialność za zapobieganie ludobójstwu, zbrodniom wojennym, czystkom etnicznym i zbrodniom przeciwko ludzkości ponosi samo państwo wzmacnia odpowiedzialność każdego rządu za ochronę obywateli; uważa jednak, że jeżeli rząd nie jest w stanie lub nie chce zapewnić takiej ochrony, wtedy odpowiedzialność za podjęcie właściwych kroków staje się odpowiedzialnością zbiorową szeroko pojętej społeczności międzynarodowej; ponadto zwraca uwagę, że kroki te powinny mieć charakter prewencyjny oraz reaktywny i obejmować militarne środki przymusu tylko w razie bezwzględnej konieczności; uznaje tę koncepcję za nowe istotne zastosowanie zasady ochrony bezpieczeństwa osób;
 2. wzywa do wdrożenia oświadczenia Sekretarza Generalnego ONZ Kofiego Annana złożonego w jego sprawozdaniu na Zgromadzenie Ogólne w 2000 r.: „suwerenność państwowa zakłada odpowiedzialność, a główna odpowiedzialność za bezpieczeństwo obywateli spoczywa na państwie; kiedy ludność cierpi poważne krzywdy w wyniku wojny domowej, powstania lub niesprawnie działającego państwa, a dane państwo nie wyraża chęci lub nie jest w stanie zakończyć lub zapobiec tej sytuacji, międzynarodowy obowiązek ochrony przeważa nad zasadą nieinterwencji”;
 3. jest zdania, że można wyodrębnić dwie fazy tworzenia pokoju i budowania państwa: fazę stabilizacyjną, podczas której nacisk kładzie się na bezpieczeństwo, ład i porządek publiczny oraz dostarczanie podstawowych usług; druga faza budowania państwa koncentruje się na zarządzaniu i instytucjach, które je zapewnią, biorąc pod uwagę następujące zastrzeżenia:
 - a) druga faza nie powinna mieć miejsca przed osiągnięciem stabilności w danym państwie, ponieważ instytucje stworzone przed osiągnięciem stabilizacji będą naznaczone charakterem konfliktu, a nie będą zaspokajać potrzeb państwa w zakresie stabilnego i trwałego pokoju,
 - b) podczas fazy budowania państwa istotne jest dążenie do kompromisów w celu spełnienia norm i oczekiwań obywateli danego państwa, a nie zapewnienia zgodności z wartościami sił interwenujących,
 - c) w miarę rozwoju fazy budowania państwa siły interwenujące będą musiały przekazać poszczególne instytucje władzom krajowym; w tym momencie mogą wystąpić potencjalne komplikacje, które należy zaakceptować, pod warunkiem, że ich wystąpienie nie hamuje postępów danego państwa;
 4. podkreśla znaczenie uwzględniania głównych przyczyn konfliktów w dialogu politycznym prowadzonym przez UE z krajami trzecimi, a także w programach współpracy rozwojowej w celu opracowania mechanizmów wczesnego ostrzegania przed brakiem stabilności w państwie przez obserwowanie możliwych sygnałów i wskaźników przemocy w społeczeństwie, takich jak podziały historyczne, konflikty etniczne i плеienne, konflikty religijne, brak równości i ubóstwo; w tym kontekście podkreśla szczególnie konieczność przeznaczania nowych funduszy na adaptację i ochronę środowiska jako środka zapobiegającego powstawaniu konfliktów na tle klimatycznym i środowiskowym;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

5. wzywa Komisję do wyznaczenia kwestii zapobiegania konfliktom jako przekrojowego tematu we współpracy rozwojowej oraz do włączenia wrażliwości na konflikty i analizy konfliktów do istniejących i nowych strategii politycznych, do krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych oraz wszystkich istotnych instrumentów finansowych współpracy zewnętrznej;
6. przypomina, że pokój nie oznacza tylko braku wojny oraz że nie ma pokoju bez sprawiedliwości i ponadto że zaprzestanie wrogich działań nie musi oznaczać zapewnienia bezpieczeństwa dla mężczyzn i kobiet; przypomina również istotną rolę kobiet w zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich oraz w budowaniu pokoju, i podkreśla znaczenie równego uczestnictwa i pełnego zaangażowania kobiet w podjęcie wszelkich wysiłków w celu zachowania i propagowania pokoju i bezpieczeństwa;
7. wyraża zdecydowany pogląd, że należy podjąć wszelkie możliwe kroki, aby zapewnić minimalny standard podstawowych usług tym społecznościom dotkniętym przez konflikt, w szczególności w zakresie dostępu do pożywienia, czystej wody i infrastruktury sanitarnej, leków, opieki zdrowotnej (w tym zdrowia reprodukcyjnego) oraz bezpieczeństwa osobistego; w najbliższym czasie kwestie zrównoważonego rozwoju są drugorzędne w stosunku do dostarczania podstawowych dóbr i usług;
8. jest zdania, że w sytuacjach pokonfliktowych należy skoordynować proces tworzenia pokoju, dostarczania pomocy humanitarnej i realizowania działań na rzecz rozwoju zgodnie z ramami strategicznymi łączenia pomocy, odbudowy i rozwoju w celu zapewnienia spójności sieci bezpieczeństwa i rozwoju;
9. uważa, że należy koniecznie uwzględnić wymiar płci przy zajmowaniu się uchodźcami i osobami przesiedlonymi wewnątrz, w tym przy projektowaniu obozów dla uchodźców;
10. podkreśla konieczność umocnienia koordynacji cywilno-wojskowej; jest zdania, że w sytuacjach pokonfliktowych przejście od bezpieczeństwa zapewnianego przez wojsko do bezpieczeństwa cywilnego musi nastąpić możliwie jak najwcześniej, a krajowe i regionalne odpowiednio wyszkolone siły policji obywatelskiej powinny uzupełniać, a w końcu zastąpić siły międzynarodowe przy priorytetowym traktowaniu sprawiedliwości w zastosowaniu zasady praworządności i procedur administracyjnych wobec wszystkich grup zaangażowanych w konflikt;
11. podkreśla potrzebę wprowadzenia równowagi pomiędzy cywilnymi i wojskowymi elementami pomocy na rzecz rozwoju celem zagwarantowania funkcjonowania podstawowej infrastruktury i usług rządowych bez bagatelizowania wymogów dotyczących odbudowy, odnowy i ponownego wszczęcia procesów demokratycznych i gospodarczych;
12. wzywa do rozpowszechniania praw człowieka poprzez szkolenia w zakresie praw człowieka dla żołnierzy i policjantów (w tym kampanii na rzecz praw obywatelskich i praw człowieka dla zaangażowanych grup ludności), prowadzenia szkoleń w centrach szkoleniowych kształcących w zakresie norm międzynarodowych dotyczących policji i policji wojskowej oraz stworzenia kodeksu postępowania dla pracowników w sektorze bezpieczeństwa, wyznaczającego zakres odpowiedzialności policji i wojska, utworzenia stanowiska rzecznika praw człowieka i komisji ds. praw człowieka, a także szkoleń w dziedzinie praw człowieka dla władz regionalnych i urzędników państwowych;
13. podkreśla podstawową potrzebę kontynuowania rozwoju potencjału wojskowego w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), tak aby Unia Europejska i jej państwa członkowskie mogły w większym stopniu przyczynić się do stabilizacji i rozwoju społeczeństw po zakończeniu konfliktów;
14. uważa za niezmiernie ważne, by przyczynami niestabilności i problemami społeczeństw po zakończeniu konfliktów zajmować się przy użyciu połączonych środków cywilnych i wojskowych; zauważa, że bez gwarancji bezpieczeństwa ze strony sił pokojowych działających na miejscu ogólnie nie można spełnić podstawowych warunków wstępnych w odniesieniu do stabilności w społeczeństwach dotkniętych konfliktem (tzn. zapewnić bezpieczeństwo osób i ich własności);

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

15. podkreśla znaczenie reformy sektora bezpieczeństwa oraz procesów rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (SSR/DDR) jako kluczowych czynników zapewniających długotrwały pokój i trwały rozwój; wzywa Radę i Komisję do szybszego wdrażania w terenie ram politycznych UE dla SSR i wspólnej koncepcji UE dotyczącej DDR w celu zwiększenia wagi, spójności i skuteczności działań UE w tych dziedzinach; wzywa do zwiększenia wspólnotowego finansowania SSR/DDR, ze szczególnym uwzględnieniem tych krajów, w których UE rozmieściła już misje europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony; wzywa, by wszelkie działania finansowane przez Wspólnotę w ramach SSR/DDR i wspierające operacje EPBiO w sytuacji konfliktu lub po jego ustaniu były możliwie jak najszybciej uwzględniane w trakcie planowania tych operacji, tzn. podczas fazy wywiadowczej lub podczas rozwijania koncepcji zarządzania kryzysowego/koncepcji operacyjnych;

16. podkreśla, że reforma sektora bezpieczeństwa (SSR) może stanowić skuteczne narzędzie wzmocnienia dyplomacji i obronności przy jednoczesnym zmniejszeniu długoterminowych zagrożeń dla bezpieczeństwa przez pomoc w tworzeniu stabilnych, dostatnich i pokojowych społeczeństw; reforma sektora bezpieczeństwa musi obejmować ponowne utworzenie lub zreformowanie instytucji i kluczowych stanowisk ministerialnych nadzorujących bezpieczeństwo państwa, któremu niesiona jest pomoc, i jego ludności;

17. zwraca się do UE, by przy wspieraniu powojennej reformy sektora bezpieczeństwa (SSR) uwzględniono perspektywę równości płci poprzez zapewnienie szkoleń w tym zakresie oraz ekspertyzę dotyczącą konstytucji, wyborów, policji i wymiaru sprawiedliwości;

18. uważa, że byli przywódcy bojowników muszą bezwzględnie zaprzestać stosowania przemocy przed włączeniem ich do formalnych struktur instytucjonalnych sprzyjających podziałowi władzy przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że obywatele i zainteresowane strony będą aktywnie informowani i włączani do wszelkich debat na temat ustaleń dotyczących podziału władzy;

19. podkreśla znaczenie przyjęcia perspektywy równości płci przy negocjowaniu i wdrażaniu porozumień pokojowych, by promować konstytucyjną ochronę praw kobiet;

20. ze względu na fakt, że ogromna większość ofiar konfliktów zbrojnych ginie wskutek użycia broni strzeleckiej i lekkiej (SALW) wzywa Radę i Komisję do natychmiastowej reakcji na decyzję Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie kompetencji Wspólnoty w walce z rozprzestrzenianiem się broni strzeleckiej i broni lekkiej⁽¹⁾ poprzez przyspieszenie wdrożenia europejskiej strategii walki z nielegalnym gromadzeniem i handlem bronią strzelecką i bronią lekką oraz amunicją do niej, a także poprzez usprawnienie planowania finansowania z funduszy Wspólnoty — a mianowicie z Europejskiego Funduszu Rozwoju oraz instrumentu na rzecz stabilności — programów w terenie powiązanych z bronią strzelecką i bronią lekką; domaga się, aby w stosownych przypadkach wielostronne i regionalne instytucje finansowe podjęły środki w celu utworzenia programów dotyczących broni ręcznej i broni lekkiej w ramach działań rekonstrukcyjnych i odnowieniowych w obszarach pokonfliktowych w celu skonsolidowania kwestii sprawowania rządów, wzmocnienia legislacji oraz poprawy zdolności operacyjnej organów ścigania w zakresie broni ręcznej i broni lekkiej; wzywa Radę i Komisję do dalszego wspierania sporządzenia międzynarodowego traktatu o handlu bronią prawnie wiążącego we wszystkich kontekstach dwu- i wielostronnych;

21. uważa, że kwestią pierwszoplanową musi być dobrowolny powrót uchodźców i osób przesiedlonych wewnętrznie przy jednoczesnym zapewnieniu im bezpieczeństwa realnych środków do życia, zwłaszcza poprzez dostarczenie działających usług zdrowotnych i edukacyjnych (łącznie z kampaniami na rzecz likwidacji analfabetyzmu wśród kobiet) oraz możliwości zatrudnienia, oraz że należy tego dokonać poprzez dialog między grupami, edukację pokojową, przy poparciu ze strony środowiska międzynarodowego, poprzez zmniejszanie uprzedzeń, szkolenia dotyczące różnorodności, udział byłych kombatanów w społeczności, procedury rozwiązywania roszczeń do ziemi oraz pomoc w radzeniu sobie z traumatycznymi przeżyciami; pod warunkiem zgodności profilu etnicznego lub religijnego, przesiedleńcy wewnętrzni powinni zostać rozprowadzeni po kraju i osiedlić się ponownie we wsiach lub miastach, z których pochodzą, a nie pozostać w dużych skupiskach, co może doprowadzić do wybuchu konfliktu lub przemocy;

22. zwraca uwagę na konieczność ukończenia oraz ponownego podjęcia edukacji i szkoleń przez kobiety po zakończeniu konfliktu zbrojnego; uważa, że w związku z tym należy aktywnie propagować ponowne podjęcie kształcenia w czasie odbudowy państwa;

(¹) Sprawa C-91/05, Komisja przeciwko Radzie.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

23. zdecydowanie podkreśla konieczność konsultowania i wspierania lokalnych organizacji kobiecych oraz międzynarodowych sieci kobiet na rzecz pokoju; zaleca zapewnienie wsparcia politycznego i finansowego, szkoleń, pomocy w zakresie budowania potencjału i technicznej, w tym w odniesieniu do negocjacji pokojowych i rozwiązywania konfliktów bez użycia przemocy;
24. stoi na stanowisku, że na państwach członkowskich spoczywa moralny obowiązek udzielenia schronienia uchodźcom uciekającym z obszarów objętych konfliktem; uważa, że obowiązek ten można spełnić jedynie poprzez podział obciążeń pomiędzy państwa członkowskie; uważa dalej, że państwa członkowskie winny aktywnie udzielać pomocy uchodźcom pragnącym powrócić do kraju ich pochodzenia po zakończeniu konfliktu zbrojnego;
25. potwierdza podstawowe znaczenie sprawiedliwej polityki migracyjnej wobec krajów rozwijających się; zaznacza, że migrację można zmienić w konstruktywną siłę w procesie rozwoju, zwłaszcza poprzez przekazywanie środków wysyłanych przez migrantów zamieszkujących w UE, zahamowanie odpływu wykwalifikowanych pracowników, ułatwianie migracji powrotnej oraz zapobieganie handlowi ludźmi;
26. podkreśla, że należy podjąć działania promujące łączenie rodzin, ponowną integrację dzieci dotkniętych przez konflikt zbrojny oraz gwarantujące dostęp do programów edukacyjnych, szkoleń zawodowych i pomocy psychologicznej, przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb dziewczynek;
27. wzywa do skutecznego wdrożenia propozycji Komisji w sprawie rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR) byłych uczestników walk; łącznie z ich reintegracją ze społeczeństwem cywilnym poprzez dostarczenie żywności, namiotów, koców, pomocy medycznej oraz odzieży cywilnej; transportem byłych żołnierzy do miejsca pochodzenia lub wybranej docelowej lokalizacji; wspieraniem programów emerytalnych dla urzędników politycznych i wojskowych, przekwaterowywaniem byłych żołnierzy oraz systemami wsparcia wynagrodzeń; zajęciami w dziedzinie kształcenia cywilnego dla byłych żołnierzy oraz programami odnowy psychicznej dla byłych uczestników walk, w których zarezerwowano dodatkowe środki na systemy zatrudnienia oraz programy tworzenia miejsc pracy;
28. zaznacza, że programy rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR) powinny zawierać szczegółowe przepisy dotyczące byłych kombatantów-kobiet;
29. podkreśla, że zwalczanie zjawiska dzieci-żołnierzy i dziewczynek zwerbowanych do sił zbrojnych i wykorzystywanych seksualnie łączy się z walką o poprawę codziennego życia kobiet żyjących w regionach będących w fazie budowania pokoju i odbudowy kraju po konfliktach zbrojnych;
30. jest zdania, że rozbrojenie, demobilizacja i reintegracja (DDR) powinny również mieć na celu rozwój społeczny i gospodarczy oraz oferować programy wsparcia finansowego pozwalające na zaspokojenie najbardziej palących potrzeb;
31. uważa, że lokalne poczucie odpowiedzialności za proces odbudowy pokoju jest kluczowym czynnikiem gwarantującym długofalową stabilizację;
32. uważa, że międzynarodowi darczyńcy powinni brać pod uwagę sytuację regionalną i lokalną w momencie opracowywania strategii odbudowy na rzecz stabilizacji i demokracji, wykorzystując doświadczenie nabyte podczas wspierania rozwoju gospodarczego w społeczeństwach w sytuacji po konflikcie;
33. podkreśla, że właściwa strategia pojednania powinna mieć na uwadze rolę odgrywaną przez kobiety w procesie umacniania pokoju oraz podkreśla, że w programach na rzecz pojednania należy uwzględnić szczególnie problemy dziewcząt i chłopców dotkniętych przez konflikty zbrojne;
34. jest przekonany, że legitymację państwową można budować jedynie poprzez dobre i skuteczne rządy; podkreśla, że instytucje, procesy wyborcze, rejestracja wyborców i listy wyborcze, mechanizmy identyfikacji wyborców i mechanizmy przeciwdziałania korupcji muszą być jak najbardziej przejrzyste i rozliczane, ponieważ są warunkiem wstępnym ochrony praworządności, praw człowieka, instytucji demokratycznych i godności obywateli, jak również rozwoju gospodarczego, inwestycji i handlu;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

35. uważa, że czynniki takie jak praworządność, zdrowy pieniądź, wolny rynek, skuteczna i kompetentna administracja publiczna, niezależna władza sądownicza, prawodawcza i wykonawcza wolna od korupcji stanowią środki, za pomocą których jednostki i wspólnoty mogą, wykazawszy się przedsiębiorczością i inicjatywą, prawdziwie pomnażać bogactwo swoich narodów;
36. domaga się utworzenia punktów kompleksowej obsługi inwestycyjnej wspierających priorytetowe sektory, które mogą przyciągnąć bezpośrednie inwestycje zagraniczne, tworzenia miejsc pracy poza tradycyjnymi sektorami rolniczymi poprzez wspieranie opracowywania kodeksów liberalnych inwestycji oraz tworzenia zwolnionych od podatku stref przemysłowych;
37. wzywa Komisję do utworzenia jednostki deregulacyjnej, która może udzielać krajom, w których zakończył się konflikt, co do sposobu zorganizowania infrastruktury gospodarczej w celu zlikwidowania mechanizmów kontroli biurokratycznej, które hamują lub opóźniają tworzenie małych przedsiębiorstw, otwieranie kont bankowych, rejestrację gruntów i przedsiębiorstw; obniżenie liczby operacji z użyciem kapitału podwyższonego ryzyka w możliwie największym stopniu oraz stosowanie ulg podatkowych na tworzenie przedsiębiorstw, zwłaszcza poprzez programy wspierania budżetu;
38. uważa za istotne, by włączyć kobiety w działania gospodarcze w społeczeństwach powojennych, aby wesprzeć ich pozycję społeczno-gospodarczą i zdolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz podkreśliła pozytywną rolę mikrokredytów w tym zakresie;
39. jest głęboko przekonany, że lokalne poczucie odpowiedzialności za współpracę rozwojową z UE może zostać wzmocnione poprzez zaangażowanie ze strony parlamentów krajowych, obopólną interakcję i budowanie potencjału pomiędzy Parlamentem Europejskim oraz parlamentami krajów partnerskich, łącznie z systemami wsparcia informatycznego, możliwościami technicznymi stworzenia nowoczesnego rejestru wyborców, wystawianiem dowodów tożsamości tam, gdzie brak świadectw urodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających obywatelstwo;
40. podkreśla konieczność udzielenia pomocy władzom lokalnym poprzez zapewnianie odpowiednich szkoleń i dzielenie doświadczeń. przypomina w związku z tym zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w krzewienie zasad i praktyk demokracji parlamentarnej;
41. podkreśla, że należy wesprzeć udział kobiet w wyborach w krajach wychodzących z działań wojennych, poprzez specjalne programy oraz proporcjonalną reprezentację na wszystkich szczeblach;
42. podkreśla znaczenie niezależnego nadzorowania przejrzystości i odpowiedzialności w wykorzystywaniu zasobów, co może odegrać ważną rolę w sytuacji po zakończeniu konfliktu, gdy zasoby te zostaną wykorzystane do odbudowy państwa, kładzie również nacisk na znaczenie walki ze wszelkimi formami marnotrawstwa, defraudacji i korupcji poprzez stosowanie właściwych mechanizmów antykorupcyjnych, przy czujnym wsparciu ze strony społeczeństwa obywatelskiego;
43. podkreśla konieczność przyspieszenia wdrażania Konwencji ONZ przeciwko korupcji w celu zapobieżenia finansowemu zasilaniu konfliktów z nielegalnych źródeł oraz burzeniu stabilizacji w sytuacjach pokonfliktowych, ponieważ korupcja niszczy skuteczność instytucji, podwyższa poziom marginalizacji społecznej, wypacza proces podejmowania decyzji oraz zakłóca świadczenie podstawowych usług;
44. podkreśla, że warunkiem wstępnym odnoszącej sukcesy polityki rozwoju jest wsparcie dla społeczności lokalnych, rodzin, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji kobiet, organizacji udzielających mikrokredytów i sieci lokalnych; dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia politycznego i finansowego wsparcia dla lokalnych podmiotów zaangażowanych w odbudowę pokoju i obronę praw człowieka, w tym w okresie kryzysu, w szczególności poprzez instrument stabilności UE i jego element dotyczący reakcji na sytuacje kryzysowe;
45. podkreśla, że w sytuacjach po zakończeniu konfliktu, konieczne jest dokonanie rejestracji praw własności gruntów oraz uregulowanie własności gruntów zgodnie z międzynarodowym prawem w dziedzinie praw człowieka w celu uniknięcia nielegalnego przywłaszczenia sobie gruntów przez rządy, przedsiębiorstwa prywatne lub elity rządzące, niejednokrotnie kosztem najbiedniejszych i najsłabszych, łącznie z osobami powracającymi i osobami przesiedlonymi wewnątrz; podkreśla dodatkowo, że należy podjąć wysiłki zmierzające do wzmocnienia sądów, aby umożliwić im skuteczniejsze egzekwowanie prawa dotyczącego własności i prawa handlowego, zwłaszcza w krajach, w których kobiety mają niższy status prawny lub nie posiadają podstawowych praw własności;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

46. ponownie przypomina o swoim zaangażowaniu w ochronę praw kobiet i dzieci w sytuacjach po zakończeniu konfliktów z nadrzędnym celem, jakim jest podjęcie koniecznych środków na rzecz równouprawnienia kobiet – co stanowi niezbędny wymóg, aby osiągnąć trwały pokój i stabilizację;
47. uważa, że wiele krajów rozwijających się posiada podstawowe zasoby naturalne pozwalające na ich rozwój, jednak niewłaściwe zarządzanie oraz korupcja związana z zasobami naturalnymi, takimi jak ropa, woda, drewno oraz diamenty mogą doprowadzić do odnowienia konfliktu; potępia udział różnych podmiotów (lokalnych, regionalnych, międzynarodowych i ponadnarodowych) w sprzeniewieraniu i eksploataowaniu tych zasobów; wzywa państwa członkowskie do promowania i wspierania właściwego zarządzania wszystkimi zasobami naturalnymi oraz do podjęcia działań mających na celu zwalczanie eksploatacji i przemytu, w szczególności w obszarach, w których przyczyniają się one do wybuchu, nasilenia lub kontynuacji konfliktów zbrojnych;
48. dostrzega osiągnięcia procesu Kimberley oraz inicjatywy na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym, a także egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz wzywa do ich wzmocnienia oraz skuteczniejszego wdrażania i egzekwowania;
49. ponownie zwraca uwagę na wnioski zawarte w księdze w sprawie zmian klimatycznych i bezpieczeństwa międzynarodowego, przedstawionej Radzie Europejskiej przez Wysokiego Przedstawiciela UE i Komisji Europejskiej ⁽¹⁾ 14 marca 2008 r., ostrzegającej przed tym, że zmiany klimatyczne zagrażają zbyt dużym obciążeniem dla państw i regionów świata, które już teraz są narażone i podatne na konflikty, powodując powstanie nowych fal imigrantów oraz zwiększając ryzyko dla bezpieczeństwa UE; nalega, by w swoich staraniach na rzecz budowania pokoju Komisja wzięła pod uwagę rozważania dotyczące zmian klimatu;
50. uważa, że podstawowe znaczenie ma sprawiedliwość dla ofiar konfliktów oraz że lepszym rozwiązaniem może być przekazanie odpowiedzialności za krajowe procesy sądowe oraz skazanie sprawców sądom krajowym, a nie międzynarodowym trybunałom zbrodni wojennych, pod warunkiem, że system sądowiczy funkcjonuje właściwie, jest niezależny i bezstronny; w związku z tym proponuje — w sytuacji po zakończeniu konfliktu — zbadanie możliwości stworzenia wykazu przypadków naruszania praw człowieka, jakie miały miejsce w trakcie trwania konfliktu;
51. wzywa do wzmocnienia systemów sądowiczych poprzez szkolenie sędziów, prokuratorów generalnych, konferencje na temat reformy sądownictwa, niezależne systemy powoływania sędziów, właściwe wynagrodzenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, zapewnienie sądom sprzętu, poprawa administracji sądowej, przechowywania dokumentacji, gospodarowania środkami finansowymi oraz zarządzania personelem, a także nabycie nowoczesnej technologii, w tym komputerów w celu umożliwienia śledzenia przebiegu spraw sądowych;
52. wzywa do udzielenia pomocy prawnej najsłabszym grupom ludności, mniejszościom etnicznym, chłopom bez ziemi oraz innym zmarginalizowanym grupom, a także do szkolenia asystentów prawników w celu rozszerzenia dostępu do wymiaru sprawiedliwości zapewnionego przez doświadczone organizacje pozarządowe;
53. uważa za istotne by położyć kres bezkarności zbrodni związanych z kwestią płci oraz by wyłączyć te zbrodnie, o ile to możliwe z przepisów dotyczących amnestii i zagwarantować wszystkim ofiarom przemocy seksualnej, w szczególności kobietom i dziewczętom równą ochronę prawną i równy dostęp do organów wymiaru sprawiedliwości; biorąc pod uwagę trudności w uzyskaniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości, jakie napotykają kobiety i dzieci w wielu społeczeństwach, należy w stosownych przypadkach zastosować specjalne rozwiązania w tym względzie;
54. podkreśla potrzebę zagwarantowania kobietom, które ucierpiały z powodu przemocy seksualnej pełnego dostępu do służby zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz do programów uwrażliwiania mające na celu niesienie wsparcia tym kobietom w zakresie zwalczania stygmatów;
55. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1820, w szczególności uznanie, że przemoc seksualna stanowi zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;
56. podkreśla znaczenie uwzględnienia szczególnych potrzeb dzieci, a zwłaszcza dziewcząt, w sytuacjach po zakończeniu konfliktu, szczególnie jeżeli chodzi ich kształcenie;

(1) S113/08.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

57. pochwała wzajemne relacje UE i Międzynarodowego Trybunału Karnego(MTK); podkreśla, że wsparcie UE ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia mandatu MTK; uważa za konieczne podpisanie i ratyfikację Statutu Rzymskiego MTK przez wszystkie państwa, aby system MTK stał się bardziej funkcjonalny, spójny i trwały; wzywa UE i państwa Unii Afrykańskiej do bezzwłocznej i spójnej realizacji wszystkich nakazów aresztowania wydanych przez MTK we wszystkich sytuacjach konfliktowych;

58. wzywa państwa członkowskie do dalszego zwalczania bezkarności, co jest najskuteczniejszą metodą przeciwdziałania łamaniu praw człowieka w przyszłości, w tym poprzez wspieranie działalności międzynarodowo utworzonych trybunałów;

59. podkreśla, że trwały pokój pod wieloma względami zależy od zaangażowania społeczeństwa w proces pokojowy i wzięcia za niego odpowiedzialności (a proces ten jest prawowity i może zakończyć się sukcesem jedynie wówczas, jeżeli na równych prawach biorą w nim udział kobiety, pełniące ważną rolę społeczną, mające decydujące znaczenie przy produkcji żywności oraz zaopatrzeniu rodziny, szczególnie w krajach rozwijających się); mając na uwadze fakt, że kobiety i dzieci stanowią 80 % uchodźców, apeluje o szczególne wsparcie dla kobiet oraz uznanie ich za bardzo ważne podmioty wspierające pokój i stabilność, a także podkreśla, że, że rola społeczności międzynarodowej we wspieraniu sieci społeczeństwa obywatelskiego łączących inicjatywy lokalne, krajowe i międzynarodowe ma podstawowe znaczenie w procesie odbudowy pokoju;

60. wzywa do stworzenia stałych komisji pokoju, w skład których wejdą wpływowi członkowie wszystkich zważających stron w celu udaremnienia wybuchów przemocy na dużą skalę;

61. uważa, że odpowiednie organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogą zostać wykorzystane w celu ułatwienia dialogu pomiędzy zważającymi grupami, jeżeli połączy się to ze szkoleniami na temat pokojowego rozwiązywania konfliktów i edukacją pokojową; wspiera stwarzanie możliwości dialogu poprzez organizowanie konferencji krajowych, dyskusje przy okrągłym stole pomiędzy zważającymi stronami, spotkania kontaktowe w małych grupach najniższego szczebla, szkolenia w zakresie mediacji dla lokalnych organizacji pozarządowych oraz starszyny wspólnotowej, a także przywódców tradycyjnych instytucji;

62. wzywa państwa członkowskie realizujące projekty rozwojowe, aby w pierwszej kolejności wybrały spośród siebie lidera, który usprawni mechanizmy sprawozdawcze (nawet jeżeli fundusze na realizację projektu pochodzą z innego państwa członkowskiego), w celu osiągnięcia koordynacji i spójności w zakresie darczyńców, łącznie z opracowaniem standardów dotyczących wymogów ujawniania informacji w odniesieniu do parlamentów krajowych, władz lokalnych oraz organizacji międzynarodowych;

63. uważa za konieczne promowanie zwiększonego udziału i obecności kobiet w mediach i platformach opinii publicznej, za pośrednictwem których kobiety mogą wyrażać swoją opinię;

64. przypomina, że rejestracja narodzin jest podstawowym prawem człowieka i obywatela; podkreśla, że rejestracja narodzin ma zasadnicze znaczenie, zwłaszcza podczas konfliktów zbrojnych i zaraz po nich, ponieważ pomaga chronić dzieci przed łamaniem ich praw; rejestracja narodzin musi zatem zostać potraktowana jako podstawowe zagadnienie związane z rozwojem;

65. podkreśla potrzebę podejścia uwzględniającego sytuację konfliktu w całym cyklu planowania, wdrażania, nadzoru i oceny programów rozwoju w celu zmaksymalizowania pozytywnego i zminimalizowania negatywnego wpływu tych programów na dynamikę konfliktu; podkreśla znaczenie prowadzenia systematycznej analizy konfliktu oraz rozumienia czynników napędzających konflikty; uważa, że wprowadzenie wzorców jest przydatnym narzędziem dla oceny wpływu współpracy na rzecz rozwoju;

66. wzywa państwa sąsiadujące ze strefami konfliktu do aktywnego zaangażowania w plan rozwoju i odbudowy po zakończeniu konfliktu wspólnie ze społecznością międzynarodową;

67. wzywa Radę i Komisję, by zajmując się sytuacją każdego kraju, przyjmowały podejście regionalne;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

68. zamierza nadal aktywnie uczestniczyć w pracach organizowanych przez Komisję w ramach działań prowadzonych w związku z jej wyżej wymienionym komunikatem w sprawie reakcji UE na sytuacje niestabilne; zwraca uwagę Rady i Komisji na fakt, że od tej chwili należy dopilnować, by te prowadzone w zbyt wolnym tempie prace doprowadziły szybko do konkretnych działań w terenie w tak istotnych obszarach jak opieka zdrowotna i edukacja, a także wzywa Komisję do pełnego informowania Parlamentu o dalszych podjętych krokach w odniesieniu do wyników badań przypadków poszczególnych krajów, w szczególności jeśli chodzi o wykorzystanie tych konkluzji w określaniu i układaniu kolejnych działań;
69. uważa, że konieczne jest, by wszystkie delegacje Komisji Europejskiej w krajach trzecich posiadały punkt koordynacji ds. kwestii równości płci dysponujący odpowiednimi uprawnieniami, umiejętnościami i zasobami;
70. podkreśla, że pilnie potrzebne jest, by ludność państw niestabilnych mogła stwierdzić postępy w rozwoju własnej sytuacji i sytuacji ich kraju, zachęca w związku z tym Radę i Komisję do eksponowania działań prowadzonych w terenie;
71. popiera program UE dotyczący zapobiegania konfliktom z użyciem siły oraz środki na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju przewidziane w planie działań UE na rok 2009, a także nalega, by Komisja nadała priorytetowe znaczenie wdrożeniu środków związanych z budowaniem pokoju;
72. podkreśla znaczenie budowania potencjału pracowników WE w zakresie wdrażania uwzględniającego sytuację konfliktu programowania poprzez specjalistyczną pomoc, w szczególności poprzez opracowanie dla zainteresowanych pracowników krótkiego i dopasowanego do potrzeb poradnika uwrażliwiającego na sytuację konfliktu w oparciu o systemy oceny oddziaływania w sytuacji pokoju i konfliktu oraz bazę danych na temat uwrażliwienia na sytuację konfliktu;
73. jest zdania, że aby skutecznie sprostać wyzwaniom okresu przejściowego następującego po zakończeniu konfliktu, należy zapewnić punktualne, elastyczne i przewidywalne interwencje;
74. podkreśla, że wszystkie misje UE (w tym grupy medycyjnne i negocjacyjne, siły policyjne i pokojowe etc.) powinny obejmować doradców ds. równości płci, szkolenia w tym zakresie oraz co najmniej 40 % kobiet na wszystkich szczeblach, w tym na najwyższych;
75. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania na temat uwzględniania kwestii płci w misjach zewnętrznych UE;
76. zaznacza konieczność uwzględnienia perspektywy równości płci w badaniach nad pokojem, zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich, operacjach pokojowych, odbudowie i odnowie powojennej, narzędziach finansowych, krajowych/regionalnych strategiach oraz w planowaniu wszelkich interwencji zewnętrznych;
77. popiera urząd specjalnych przedstawicieli UE jako główne narzędzie służące wsparciu mediacji w zakresie porozumień politycznych oraz promowaniu trwałej stabilizacji politycznej w społeczeństwach po zakończeniu konfliktów;
78. zachęca UE do wzmocnienia wzorcowych praktyk w kwestiach, które wymagają szerokiej współpracy między podmiotami politycznymi, wojskowymi, humanitarnymi i na rzecz rozwoju w zakresie zapobiegania konfliktom, mediacji, operacji pokojowych, poszanowania praw człowieka, praworządności, pomocy humanitarnej, odbudowy i rozwoju w dalszej perspektywie;
79. wzywa do opracowania unijnego planu działań na rzecz wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 oraz zwraca się do Komisji, aby wezwała kraje partnerskie i państwa członkowskie UE do opracowania krajowych planów działania; sugeruje przeprowadzenie przeglądu wytycznych UE dotyczących obrony praw człowieka i misji w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony w celu zapewnienia pełnej zgodności z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i 1820;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

80. podkreśla, że Komisja ma obowiązek wspierania wysiłków państw partnerskich mających na celu rozwój kompetencji w zakresie krajowej odpowiedzialności demokratycznej (kontrola parlamentarna oraz zdolności w zakresie audytu) w przypadku, gdy pomoc Wspólnoty oferowana jest w postaci pomocy budżetowej; nalega, aby Komisja spełniała to zobowiązanie bardziej solidnie i konsekwentnie; podkreśla, że uprawnione organy kontroli parlamentarnej oraz instytucja audytowe stanowią główny czynnik gwarantujący osiągnięcie trwałych skutków wsparcia z budżetu UE; wzywa do rozwoju mechanizmów monitorowania i nadzoru ze strony społeczeństwa obywatelskiego, tak aby umożliwić im monitorowanie wykorzystania i wpływu finansowania z UE;
81. wzywa banki inwestycyjne, w tym Europejski Bank Inwestycyjny, do zapewnienia, że udzielane przez nie pożyczki i inwestycje realizowane w państwach pokonfliktowych, zwłaszcza państwach bogatych w zasoby, były zgodne z normami w zakresie praw człowieka i normami środowiskowymi i nie przyczyniały się do podsywania napięć;
82. pochwała prace nowo utworzonej Komisji Budowania Pokoju ONZ; zaznacza potrzebę współpracy z partnerami międzynarodowymi, zwłaszcza ONZ, w kwestiach związanych z pomocą; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, aby system ONZ dysponował właściwymi zasobami oraz był rozliczany ze wspierania procesów zachodzących wewnątrz kraju, w których uczestniczą Komisja Budowania Pokoju ONZ oraz inne jej organy;
83. podkreśla, że pomoc na rzecz rozwoju stanowi ogromnie ważny element utrwalający pokój i zapobiegający konfliktom w krajach o niestabilnej sytuacji, jednak pomoc taka oraz pomoc na rzecz rozwiązywania konfliktów nie powinna przewidywać środków militarnych i żadna jej część nie powinna służyć celom wojskowym;
84. zaleca wdrożenie kodeksu postępowania dla personelu ONZ oddelegowanego do stref powojennych oraz wzywa do przyjęcia postawy zero tolerancji dla przemocy seksualnej dokonywanej przez personel sił pokojowych i organizacji pozarządowych;
85. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz krajów kandydujących, sekretarzowi generalnemu ONZ, Komisji Budowania Pokoju ONZ, Komisji Unii Afrykańskiej, Radzie Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu oraz WZP AKP-UE.

Zimbabwe

P6_TA(2008)0640

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie sytuacji w Zimbabwe

(2010/C 45 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Zimbabwe, a w szczególności ostatnią z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie sytuacji w Zimbabwe ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/135/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. ⁽²⁾ odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe, odnawiające do dnia 20 lutego 2009 r. środki ograniczające, nałożone na Zimbabwe na mocy wspólnego stanowiska Rady 2004/161/WPZiB z dnia 19 lutego 2004 r. ⁽³⁾, uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe ⁽⁴⁾ oraz wnioski Rady Europejskiej z dni 11-12 grudnia 2008 r. w sprawie Zimbabwe, w których wyrażono poważne zaniepokojenie pogarszaniem się sytuacji humanitarnej w Zimbabwe,
- uwzględniając rezolucję w sprawie sytuacji w Zimbabwe przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 28 listopada 2008 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0364.

⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 10.12.2008, s. 11.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając sprawozdanie misji obserwacji wyborów Parlamentu Panafrykańskiego w sprawie zharmonizowanych wyborów, które odbyły się w Zimbabwie w dniu 29 marca 2008 r.,
 - uwzględniając rezolucję w sprawie Zimbabwe przyjętą podczas 11 szczytu Unii Afrykańskiej, który odbył się w Szarm el-Szejk w dniach 30 czerwca – 1 lipca 2008 r.,
 - uwzględniając porozumienie z dnia 15 września 2008 r. w sprawie rozwiązania problemów, z jakimi boryka się Zimbabwe, zawarte między Afrykańską Narodową Unią Zimbabwe – Frontem Patriotycznym (ZANU-PF) i dwoma ugrupowaniami Ruchu na rzecz Demokratycznych Zmian (MDC),
 - uwzględniając traktat Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) oraz załączone do niego protokoły, m.in. protokół wyborczy SADC,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Zimbabwe boryka się z kryzysem humanitarnym na skalę masową, w którym 5,1 mln ludzi – prawie połowa ludności kraju – dotkniętych jest głodem, mając na uwadze, że wybuch epidemii cholery, spowodowany załamaniem się zaopatrzenia w wodę i systemu usług sanitarnych, spowodował co najmniej 783 ofiary śmiertelne oraz stał się przyczyną zakażenia ponad 16 400 osób w Zimbabwie, zaś ponad 300 000 ludzi poważnie osłabionych brakiem żywności zostało ciężko zagrożonych epidemią,
- B. mając na uwadze, że władze Zimbabwe jasno dały do zrozumienia, że nie są w stanie położyć kresu kryzysowi humanitarnemu oraz że nie zaprzestaną surowego represjonowania swoich przeciwników; mając na uwadze, że istnieje wyraźny związek między katastrofą humanitarną i kryzysem rządów, który został spowodowany faktem, że Robert Mugabe nie przeprowadził uczciwych i wiarygodnych wyborów oraz nie przestrzegał zasad porozumienia z 15 września 2008 r., dotyczących utworzenia rządu jedności narodowej w celu zakończenia kryzysu pomimo prób mediacji podejmowanych przez prezydenta Republiki Południowej Afryki Tabo Mbekiego,
- C. mając na uwadze, że stopa inflacji w regionie szacowana jest na miliardy procent, co stanowi najwyższy wskaźnik na świecie, oraz że 80 % ludności żyje za mniej niż 1 USD dziennie, nie mając dostępu do podstawowych zasobów, takich jak żywność i woda,
- D. mając na uwadze, że zdaniem międzynarodowej, humanitarnej organizacji medycznej „Médecins Sans Frontières” (Lekarze bez granic) co najmniej 1,4 mln ludzi jest zagrożonych cholera, jeżeli epidemia nie zostanie powstrzymana u źródła; mając na uwadze, że epidemia przenosi się do RPA i Botswany,
- E. mając na uwadze, że połączenie kryzysu gospodarczego, politycznego i społecznego odbiło się niekorzystnie zwłaszcza na kobietach i dziewczętach oraz że są one szczególnie narażone na zakażenie cholera, ponieważ odpowiadają za opiekę nad chorymi w domu,
- F. mając na uwadze, że średnia długość życia w Zimbabwie spadła w ostatnim dziesięcioleciu z 60 lat w przypadku obu płci do 37 lat w przypadku mężczyzn i 34 lat w przypadku kobiet, mając na uwadze, że obecnie 1,7 mln ludzi w Zimbabwie żyje z wirusem HIV,
- G. mając na uwadze, że poza kryzysem politycznym i zagrożeniem dla zdrowia publicznego w Zimbabwie nasila się kryzys praw człowieka, którego ostatnim przejawem był szereg uprowadzeń obrońców praw człowieka, takich jak Jestiny Mukoko, której zniknięcie było modelowym przykładem prześladowania i straszenia obrońców praw człowieka przez ludzi podejrzanych o działanie z upoważnienia władz Zimbabwe,
- H. mając na uwadze, że UNICEF szacuje, iż zaledwie 40 % nauczycieli w kraju wykonuje swoją pracę, a na zajęcia uczęszcza jedynie trzecia część uczniów; mając na uwadze, że nauczyciele, podobnie jak lekarze i pielęgniarki, okresowo strajkowali i byli brutalnie prześladowani przez policję za wykonywanie swojego prawa do pokojowej demonstracji,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- I. mając na uwadze, że „mędrcy” – były sekretarz generalny ONZ Kofi Annan, były prezydent Stanów Zjednoczonych Jimmy Carter oraz obrończyni praw kobiet i dzieci Graça Machel – nie uzyskali zezwolenia na wjazd do Zimbabwe,
- J. mając na uwadze, że wielu afrykańskich przywódców, m.in. arcybiskup Desmond Tutu, prezydent Botswany Ian Kama oraz premier Kenii Raila Odinga, wezwało Roberta Mugabego do ustąpienia,
- K. mając na uwadze, że w dniu 8 grudnia 2008 r. na uroczystości obchodów sześćdziesięciolecia Powszechnej deklaracji praw człowieka prezydent Francji Nicolas Sarkozy w imieniu UE wezwał Roberta Mugabego do ustąpienia, stwierdzając, że Robert Mugabe „przetrzymuje ludność Zimbabwe jako zakładnika” oraz że ludzie w Zimbabwe mają prawo do wolności, bezpieczeństwa i szacunku,
- L. mając na uwadze, że Zimbabwe jest bliskie spełnienia kryteriów powołania się na deklarację zatwierdzoną podczas szczytu ONZ w e wrześniu 2005 r., w której stwierdzono, że istnieje międzynarodowy „obowiązek ochrony” ludzi, na których dokonuje się zbrodni przeciwko ludzkości,
 1. wyraża głębokie zaniepokojenie katastrofalną sytuacją humanitarną w Zimbabwe, epidemią cholery, głodem i całkowitym powstrzymaniem się reżimu Roberta Mugabego od podjęcia pozytywnych działań w celu zaradzenia kryzysowi; wzywa Radę i Komisję, żeby potwierdziły swoje zobowiązania wobec obywateli Zimbabwe poprzez znaczący, długoterminowy program pomocy humanitarnej;
 2. zauważa, że Unia Europejska uruchomiła właśnie 10 mln EUR środków pomocowych i wzywa władze Zimbabwe do zniesienia wszelkich ograniczeń wobec humanitarnych agencji pomocowych i do zagwarantowania, że będzie można udzielać pomocy humanitarnej zgodnie z zasadami humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności;
 3. w pełni popiera wysiłki wspomnianej wyżej delegacji „mędrców” mające na celu zaradzenie kryzysowi w Zimbabwe; uważa za całkowicie niedopuszczalne, że reżim Roberta Mugabego odmówił członkom tej delegacji wizy wjazdowej, skoro chcieli oni wykorzystać swoje znaczenie, żeby zwiększyć natychmiastową i długoterminową pomoc dla kraju i zakończyć w ten sposób straszne cierpienia ludzi w Zimbabwe;
 4. stanowczo potępia ciągłe stosowanie przez reżim Roberta Mugabego przemocy wobec członków i sympatyków MDC; jest oburzony serią niedawnych uprowadzeń obrońców praw człowieka i wzywa do natychmiastowego uwolnienia Jestiny Mukoko, dyrektora Zimbabwe Peace Project [Projekt pokoju dla Zimbabwe] (ZPP), Zacharii Nkoma, brata znanego prawnika zajmującego się prawami człowieka Harrisona Nkomo, Brodericka Takawiry, koordynatora ZPP na prowincji, Pascala Gonza, kierowcy w ZPP, oraz wielu członków MDC i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, a także wzywa do pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców tych uprowadzeń;
 5. z zadowoleniem przyjmuje poszerzenie unijnego wykazu osobistości reżimu Roberta Mugabego objętych zakazem oraz nalega, żeby dodano do niego kolejne nazwiska głównych popleczników Roberta Mugabego, m.in. Florence'a Chitaury, byłego ministra z ramienia ZANU-PF, który podobno obecnie żyje w Londynie, odmawia potępienia Roberta Mugabego i bez przeszkód przemieszcza się do Zimbabwe i z powrotem;
 6. wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ, żeby rozważyła nałożenie ukierunkowanych sankcji (zakaz przemieszczania się i zamrożenie aktywów) na Roberta Mugabego i osoby aktywnie uczestniczące w stosowaniu przemocy czy naruszaniu praw człowieka; wzywa zwłaszcza Chiny, Rosję i RPA, żeby w Radzie Bezpieczeństwa ONZ poparły surowe środki przeciwko reżimowi Roberta Mugabego oraz żeby dały afrykańskim rządom do zrozumienia, że nie zamierzają już udzielać jakiegokolwiek poparcia reżimowi Roberta Mugabego;
 7. z uznaniem przyjmuje, że rządy Kenii, Botswany i Zambii mówią jednym głosem przeciwko Robertowi Mugabemu, oraz wyraża głębokie rozczarowanie faktem, że tak wiele innych rządów afrykańskich jest wciąż gotowych przemykać oczy na niegodziwość jego reżimu;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

8. podkreśla, że ludzie w Zimbabwe rozpaczliwie potrzebują politycznej zmiany, oraz potępia fakt, że Robert Mugabe odmawia wykonania porozumienia, które podpisał 15 września 2008 r. i zgodnie z którym miał przekazać kluczowe ministerstwa partii Morgana Tsvangiraiego, oraz że nie zapoczątkowuje reformy politycznej;
9. wyraża poważne zaniepokojenie faktem, że istniejąca wśród obywateli Zimbabwe rozpaczliwa potrzeba natychmiastowej, radykalnej i demokratycznej zmiany wciąż jest pogwałcana przez opresyjny, oparty na manipulacji reżim Roberta Mugabego, który służy sam sobie;
10. pilnie wzywa kraje afrykańskie i instytucje regionalne, w tym SADC, a zwłaszcza Unię Afrykańską jako gwaranta porozumienia z 15 września 2008 r., a także wybitnych Afrykańczyków, do zwiększenia presji zmierzającej do zapewnienia sprawiedliwego, słusznego rozwiązania sytuacji w Zimbabwe, opartego na wiarygodnych wyborach, jakie odbyły się w marcu 2008 r., oraz do monitorowania w wyważony sposób wszelkich porozumień politycznych;
11. wzywa Radę, żeby zachęciła Unię Afrykańską do przygotowania planu aktywnej interwencji mającej na celu ochronę ludności cywilnej w Zimbabwe;
12. wzywa Radę, żeby stale zwracała uwagę na możliwe skutki, jakie dla wywołują dla regionu umyślne zaniechania i nieudolne rządy ZANU-PF, destabilizujące Zimbabwe;
13. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w regionie uchodźców z Zimbabwe i ubolewa na aktami przemocy dokonywanymi w sąsiadujących krajach wobec uchodźców z Zimbabwe; wzywa Komisję do udzielenia tymże państwom sąsiadującym wsparcia poprzez realizację programów pomocy finansowej i materialnej dla uchodźców;
14. stanowczo wzywa wszystkie zainteresowane podmioty i wspólnotę międzynarodową, żeby byli gotowi na wsparcie gospodarczej i społecznej odbudowy Zimbabwe, jeżeli zostanie utworzony rząd, który rzeczywiście odzwierciedli wolę obywateli Zimbabwe w pełnym zakresie oraz jeżeli zaistnieją namacalne znaki powrotu do poszanowania demokracji, praw człowieka i praworządności;
15. wzywa Radę i państwa członkowskie, żeby przyspieszyły działania dyplomatyczne w Afryce w celu zapewnienia aktywnego wsparcia dla zmian w Zimbabwe;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządóm państw grupy G8, rządóm oraz parlamentóm Zimbabwe i RPA, Sekretarzowi Generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Sekretarzowi Generalnemu oraz rządóm państw Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju i jej Forum Parlamentarnemu.

Nikaragua

P6_TA(2008)0641

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka, swobód obywatelskich i demokracji w Nikaragui

(2010/C 45 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając umowę o dialogu politycznym i współpracy zawartą w 2003 r. między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy z dnia 15 grudnia 2003 r. oraz ramową umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając sprawozdania grupy ekspertów UE dotyczące przebiegu i wyników wyborów do władz lokalnych i regionalnych, które miały miejsce w dniu 9 listopada 2008 r. w Nikaragui,
- uwzględniając oświadczenia komisarz Benity Ferrero-Waldner w sprawie wydarzeń w Nikaragui po wyborach do władz lokalnych, które odbyły się w dniu 9 listopada 2008 r.,
- uwzględniając trwające negocjacje dotyczące podpisania układu o stowarzyszeniu między UE a państwami Ameryki Środkowej,
- mając na uwadze komunikat prasowy 27 państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 22 października 2008 r. w sprawie obrońców praw człowieka i organizacji obrony praw człowieka,
- mając na uwadze szóstą rundę negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między UE a państwami Ameryki Środkowej, która odbędzie się w Brukseli w dniach 26 i 27 stycznia 2009 r.,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze doniesienia o fałszowaniu wyników wyborów do władz lokalnych, które odbyły się w dniu 9 listopada 2008 r., zgłaszane w sprawozdaniach grupy ekspertów UE, w których wzmiankowano niechęć władz Nikaragui do zorganizowania naprawę demokratycznych wyborów; mając na uwadze ataki towarzyszące wyborom, skierowane zwłaszcza przeciwko mediom, a także wynikającą stąd polaryzację postaw i konflikty,
- B. mając na uwadze obawy co do stopnia przejrzystości głosowania, wyrażane przez ONZ, Unię Europejską, USA i część nikaraguańskich organizacji pozarządowych,
- C. mając na uwadze uchwały Najwyższej Rady Wyborczej z dnia 11 czerwca 2008 r., w których z jednej strony anulowano osobowość prawną Sandinistowskiego Ruchu Odnowy, a z drugiej strony stwierdzono, że Partia Konserwatywna nie spełniła niezbędnych wymogów, by móc uczestniczyć w wyborach do władz lokalnych w listopadzie 2008 r., co uniemożliwiło obu tym partiom udział w wyborach,
- D. mając na uwadze liczne ataki i akty nękania ze strony osób, frakcji politycznych i organów związanych z władzami państwa, których przedmiotem są od kilku miesięcy organizacje obrony praw człowieka i ich członkowie, dziennikarze i przedstawiciele mediów,
- E. mając na uwadze propozycję nikaraguańskiego wiceministra współpracy, dotyczącą utworzenia „mechanizmu wspólnego opodatkowania” pomocy finansowej otrzymywanej przez organizacje pozarządowe oraz przeprowadzenia dochodzenia w sprawie rzekomego niespełnienia wymogów prawnych przez różne organizacje pozarządowe, a także oskarżenie 17 organizacji obrony praw człowieka o „machinacje finansowe”,
- F. mając na uwadze śledztwa w sprawach karnych wszczęte przeciwko obrońcom praw seksualnych i reprodukcyjnych, w tym w przypadku udzielenia pomocy zgwałconej dziewczynce, którą poddano zabiegowi aborcji, by uratować jej życie w czasie, kiedy aborcja wykonywana ze względu na stan zdrowia nie podlegała sankcjom karnym,
- G. mając na uwadze, że rozwój i umocnienie demokracji i państwa prawa, a także poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności muszą stanowić nieodłączny element polityki zewnętrznej Unii Europejskiej,

(1) Dz.U. L 63 z 12.3.1999, s. 39.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że zawierając z krajami trzecimi umowy obejmujące klauzulę dotyczącą praw człowieka, Unia Europejska i jej partnerzy przyjmują na siebie odpowiedzialność za egzekwowanie międzynarodowych norm w zakresie praw człowieka oraz że z definicji cechą takiej klauzuli jest jej wzajemność,
- I. mając na uwadze stan głębokiego ubóstwa, w jakim Nikaragua znalazła się w ciągu ostatnich dwóch dekad,
1. głęboko ubolewa nad sposobem przeprowadzenia procesu wyborczego do władz lokalnych, które odbyły się w dniu 9 listopada 2008 r. i uważa, że za ich wynikami nie stoi żadna legitymacja demokratyczna;
 2. ubolewa, że klimat podejrzeń o oszustwa w niektórych gminach doprowadził do demonstracji i starć między zwolennikami poszczególnych partii politycznych, w wyniku których wiele osób odniosło rany i które dodatkowo zaostrzyły głęboki kryzys polityczny;
 3. zwraca się do rządu Nikaragui o pilne podjęcie działań zmierzających do uspokojenia zaistniałej sytuacji i apeluje do władz Nikaragui o poszanowanie działalności organizacji obrony praw człowieka;
 4. ubolewa nad licznymi atakami i aktami nękania, których przedmiotem są od kilku miesięcy organizacje obrony praw człowieka, ich członkowie, niezależni dziennikarze i przedstawiciele delegacji Komisji w Nikaragui, dokonywanymi przez osoby, frakcje polityczne i organy związane z władzami państwa,
 5. zwraca się do partii politycznych o potępienie aktów przemocy dokonanych przez ich zwolenników;
 6. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że dwóm partiom politycznym nie dano możliwości uczestniczenia w wyborach do władz lokalnych; wyraża zaniepokojenie co do postępów w umacnianiu demokracji i dobrych rządów w tym kraju, zwłaszcza jeśli chodzi o procesy integracji i aktywnego udziału obywateli;
 7. apeluje do rządu Nikaragui i do poszczególnych instancji państwa o poszanowanie swobody wypowiedzi i niezawisłości sądów, a przez to o zagwarantowanie utrzymania demokratycznych podstaw kraju; zwraca się do Nikaragui o jak najszybsze ratyfikowanie statutu rzymskiego ustanawiającego Międzynarodowy Trybunał Karny;
 8. z zadowoleniem przyjmuje oficjalny komunikat prasowy 27 państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 22 października 2008 r., w którym potępiono ataki na obrońców praw człowieka i organizacji obrony praw człowieka;
 9. wnioskuje, by w czasie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej przypomniano Nikaragui, że powinna przestrzegać zasad państwa prawa, demokracji i praw człowieka, gdyż Unia Europejska broni tych wartości i wspiera je;
 10. zwraca się do państw członkowskich UE o włączenie kwestii sytuacji w Nikaragui do porządku obrad spotkań z władzami Nikaragui, zarówno dwu-, jak i wielostronnych;
 11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, a także rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Ataki na obrońców praw człowieka w Rosji oraz proces o morderstwo Anny Politkowskiej

P6_TA(2008)0642

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka w Rosji oraz procesu o morderstwo Anny Politkowskiej

(2010/C 45 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rosji, w szczególności rezolucję z dnia 25 października 2006 r. w sprawie stosunków UE-Rosja po zabójstwie dziennikarki Anny Politkowskiej ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie przygotowania szczytu UE-Rosja w Chanty-Mansyjsku (26-27 czerwca 2008 r.) ⁽²⁾,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską, która weszła w życie w 1997 r. i która została przedłużona do czasu jej zastąpienia przez nowe porozumienie,
 - uwzględniając trwające negocjacje w sprawie nowego porozumienia określającego nowe, kompleksowe ramy dla stosunków UE-Rosja, a także wznowienie tych negocjacji w trakcie ostatniego szczytu UE-Rosja, który odbył się w Nicei w dniu 14 listopada 2008 r.,
 - uwzględniając deklarację Prezydencji w imieniu Unii Europejskiej w sprawie rewizji dokonanej w biurze organizacji Memoriał w Sankt Petersburgu w dniu 4 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając raport Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR) za rok 2008, dotyczący obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Rosja jest członkiem Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i jako taki zobowiązała się do pełnego przestrzegania praw człowieka i obywatela,
- B. mając na uwadze, że pojawiają się wyrazy poważnego zaniepokojenia z powodu sytuacji obrońców praw człowieka oraz trudności, przed jakimi stają organizacje pozarządowe działające na rzecz wspierania praw człowieka,
- C. mając na uwadze, że do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu wpłynęło wiele skarg od obywateli rosyjskich, a orzeczenia trybunału dowodzą, że w wielu przypadkach mają miejsce naruszenia praw człowieka oraz arbitralne działania rosyjskich władz państwowych,
- D. mając na uwadze, że 28 października 2008 r. Otto Messmer, przełożony jezuitów pracujących w Rosji, oraz ekwadorski ksiądz Victor Betancourt zostali brutalnie zamordowani w swoim mieszkaniu w Moskwie,
- E. mając na uwadze, że czołowa rosyjska adwokatka z zakresu praw człowieka Karinna Moskalenko, która z powodzeniem reprezentowała 30 obywateli rosyjskich przez Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, w połowie października 2008 r. padła ofiarą próby otrucia za pomocą rtęci umieszczonej w jej samochodzie w Strasburgu,
- F. mając na uwadze, że 31 sierpnia 2008 r. Magomied Jewłojew, właściciel niezależnej inguskiej strony internetowej, został zabity w czasie, kiedy przebywał pod nadzorem policji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 271.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0309.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- G. mając na uwadze, że w okresie od lipca do października 2008 r. odnotowano szereg zamachów na życie obrońców praw człowieka, w tym lidera inguskiej opozycji Ahmeda Kotiewa, obrońcy praw człowieka Zuraba Cekojewy z Inguszetii, działacza na rzecz praw człowieka Dmitrija Krajuchina z miasta Orel oraz działacza na rzecz praw człowieka Stanisława Dmitriewskiego z Niżnego Nowogrodu,
- H. mając na uwadze, że 4 grudnia 2008 r. w Sankt Petersburgu zamaskowani mężczyźni z rosyjskiej Prokuratury Generalnej wtargnęli do biura Ośrodka Badań i Informacji „Memoriał”, który od 20 lat prowadzi badania dotyczące represji stalinowskich w Związku Radzieckim; mając na uwadze, że zabrano przy tym dyski twarde i płyty CD zawierające całą bazę danych dotyczących tysięcy ofiar; mając na uwadze, że nie istnieje spis skonfiskowanej dokumentacji; mając na uwadze, że prawnikom organizacji Memoriał nie zezwolono na wejście do biura,
- I. mając na uwadze, że śledztwo oraz proces w sprawie zabójstwa dziennikarki Anny Politkowskiej dają powody do poważnego niepokoju, jeśli chodzi o przejrzystość i poszanowanie zasad państwa prawa; mając na uwadze, że sprawa tego brutalnego zabójstwa nie została w pełni zbadana i rozwiązana w sposób zadowalający,
- J. mając na uwadze, że władze rosyjskie nadal nie podejmują współpracy w śledztwie w sprawie morderstwa Aleksandra Litwinienki w Londynie przez otrucie radioaktywnym polonem,
- K. mając na uwadze, że policja brutalnie udaremniła antykremłowski wiec protestacyjny zorganizowany przez grupę opozycyjną Garri Kasparowa „Inna Rosja” w dniu 14 grudnia 2008 r. w Moskwie, chwytając demonstrantów i zaciągając ich do ciężarówek; mając na uwadze, że aresztowano około 100 demonstrantów,
- L. mając na uwadze, że w dniu 3 grudnia 2008 r. 17 rosyjskich grup działających na rzecz praw człowieka wezwało UE w Wiedniu nie tylko do dalszego wzmocnienia w trybie pilnym roli konsultacji UE-Rosja na temat praw człowieka, ale również do przedstawienia najpilniejszych spraw w trakcie spotkań na szczycie UE-Rosja,
1. zdecydowanie potępia ataki na obrońców praw człowieka w Rosji, w tym prawników reprezentujących interesy obywateli, i wzywa władze rosyjskie na wszystkich szczeblach do ochrony tych osób i zapewnienia im nietykalności cielesnej;
 2. zwraca uwagę, że prawa człowieka, zasady państwa prawa oraz demokracja muszą pozostać kwestiami kluczowymi dla dalszego rozwoju stosunków UE-Rosja; podkreśla znaczenie stałej wymiany poglądów z Rosją na temat praw człowieka w ramach konsultacji UE-Rosja w zakresie praw człowieka i domaga się ulepszenia formuły tych spotkań, aby mogły w nich uczestniczyć odpowiednie ministerstwa, władza sądownicza oraz przedstawiciele rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego;
 3. jest zdania, że poszanowanie praw człowieka, demokracji i zasad państwa prawa powinno stanowić integralną część negocjowanego obecnie nowego porozumienia ramowego;
 4. wzywa władze rosyjskie do zastosowania się do wszystkich orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i do bezwzględnego ratyfikowania protokołu w sprawie reformy tego organu; zwraca się do Federacji Rosyjskiej o ratyfikowanie protokołu dodatkowego nr 14 do Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka;
 5. potępia rewizję w biurze organizacji Memoriał w Sankt Petersburgu w dniu 4 grudnia 2008 r.; zwraca się do władz rosyjskich oraz prokuratury w Sankt Petersburgu o niezwłoczny zwrot Ośrodkowi Badań i Informacji „Memoriał” jedenastu dysków twardej oraz płyt CD, które zabrano z biura w trakcie najazdu policji w dniu 4 grudnia 2008 r. i które zawierają bezcenne dane dotyczące ponad 50 000 ofiar represji okresu stalinowskiego;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

6. zwraca uwagę na rosnącą tendencję do ksenofobii i homofobii, w wyniku której – według moskiewskiego biura ds. praw człowieka – w 2008 r. zabito ponad 100 osób z powodu ich rasy, narodowości, religii lub orientacji seksualnej, a także zwraca uwagę na brak skutecznego potępienia przez władze rosyjskie takich zbrodni nienawiści;
 7. z zaniepokojeniem odnotowuje niedawne działania w celu rehabilitacji reżimu stalinowskiego i podkreśla, że Rosja może stworzyć rzeczywiście demokratyczną kulturę jedynie poprzez pogodzenie się ze swoją tragiczną przeszłością;
 8. jest zaniepokojony zamachem na życie adwokatki w dziedzinie praw człowieka Karinny Moskalenko oraz jej rodziny z października 2008 r. i apeluje do władz francuskich i rosyjskich o zidentyfikowanie sprawców oraz ich motywów;
 9. wyraża przekonanie, że działaniom adwokatów w dziedzinie praw człowieka, którzy występują w sprawach dotyczących domniemanych naruszeń praw człowieka i którzy kontynuując swoją pracę muszą ponieść duże ryzyko osobiste, należy się najwyższy szacunek, ochrona państwa oraz wsparcie ze strony społeczności międzynarodowej;
 10. nadal jest głęboko zaniepokojony przepisami dotyczącymi ekstremizmu, co może mieć wpływ na swobodny przepływ informacji i doprowadzić władze rosyjskie do dalszego ograniczania swobody wyrażania poglądów przez obrońców praw człowieka;
 11. zauważa, że minęły już dwa lata od morderstwa niezależnej dziennikarki rosyjskiej Anny Politkowskiej, która stała się symbolem wolności prasy; zwraca uwagę ww. na rezolucję z dnia 25 października 2006 r. i składa hołd odwadze i pracy tej kobiety – symbolu uczciwości i sumienności, której dorobek życia wymaga stałego wsparcia i uznania;
 12. wyraża niepokój z powodu faktu, że proces jest otwarty jedynie dla ograniczonej liczby dziennikarzy i zamknięty dla dziennikarzy telewizyjnych; wzywa sąd do pełnego poszanowania decyzji ławy przysięgłych i umożliwienia dostępu do procesu wszystkim dziennikarzom i mediom; oczekuje, że sąd ustali nie tylko, kto dokonał morderstwa Anny Politkowskiej i kto współdziałał przy jego popełnieniu, ale także kto je zlecił;
 13. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie w 2006 r. centrum koordynacyjnego ODIHR dla obrońców praw człowieka, monitorującego sytuację tych osób na całym obszarze OBWE; gorąco zachęca instytucje UE do praktycznego wyrażenia swojego wsparcia dla obrońców praw człowieka poprzez stworzenie centrum koordynacyjnego dla tych osób we wszystkich trzech instytucjach, aby lepiej koordynować ich działania z innymi organizacjami międzynarodowymi i europejskimi;
 14. wyraża zaniepokojenie z powodu trwającej i szeroko zakrojonej praktyki znęcania się nad poborowymi w rosyjskich siłach zbrojnych i wzywa władze rosyjskie do zbadania tej kwestii i wniesienia oskarżeń przeciwko osobom odpowiedzialnym, a także do wykorzenia szkodliwych praktyk w siłach zbrojnych i wykazania determinacji w celu poprawy dominujących obecnie zachowań;
 15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, OBWE i Radzie Europy.
-

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zmiana Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.

P6_TA(2008)0617

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (2008/2320(ACI))

(2010/C 45 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 25,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący projektu zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0834),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 120 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A6-0509/2008),
- A. mając na uwadze, że Komisja Budżetowa zaleca zatwierdzenie proponowanej zmiany wyżej wymienionego porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
- B. mając na uwadze, że proponowana zmiana nie wzbudza powodów do obaw w odniesieniu do Traktatów oraz Regulaminu Parlamentu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0618.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

1. zatwierdza projekt zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (2007-2013) załączony do niniejszej decyzji;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji i załącznika do niej Radzie i Komisji tytułem informacji.

ZAŁĄCZNIK

ZMIANA POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNEGO Z DNIA 17 MAJA 2006 R. MIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM, RADĄ I KOMISJĄ W SPRAWIE DISCYPLINY BUDŻETOWEJ I NALEŻYTEGO ZARZĄDZANIA FINANSAMI

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJA,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z niedawnym wzrostem cen żywności i towarów pojawiły się obawy co do tego, jakie skutki może on mieć zwłaszcza dla krajów rozwijających się. Komisja zaproponowała, by ustanowić nowy instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się⁽¹⁾, a dwie instytucje będące władzą budżetową uzgodniły na posiedzeniu pojednawczym w dniu 21 listopada 2008 r., że instrument ten zostanie częściowo sfinansowany z rezerwy na pomoc nadzwyczajną.
- (2) Ponieważ dostępna jeszcze kwota rezerwy na pomoc nadzwyczajną na rok 2008 nie wystarczy, by pokryć zapotrzebowanie instrumentu żywnościowego, należy ją podwyższyć, tak by sfinansowanie tego instrumentu żywnościowego stało się możliwe.
- (3) Aby zaradzić tej wyjątkowej sytuacji, należy zwiększyć rezerwę na pomoc nadzwyczajną do 479,218 mln EUR w cenach bieżących – wyłącznie i wyjątkowo na rok 2008.
- (4) A zatem należy odpowiednio zmienić pkt 25 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

W pkt 25 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Kwota ta zostaje wyjątkowo zwiększona do 479 218 mln EUR na rok 2008 w cenach bieżących”

Sporządzono w Strasbourgu w dniu 18 grudnia 2008 r.,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Komisji
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ COM(2008)0450 – 2008/0149(COD).

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Projekt zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.

P6_TA(2008)0618

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (2008/2325(INI))

(2010/C 45 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (PMI) ⁽¹⁾, w szczególności jego punkt 25,
 - uwzględniając wyniki posiedzenia pojednawczego z Radą z dnia 21 listopada 2008 r.,
 - uwzględniając projekt Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2008)0834),
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 oraz załącznik VI sekcja 4 pkt 1 i 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0504/2008),
- A. mając na uwadze, że Parlament Europejski zdecydowanie wspiera inicjatywę Komisji mającą na celu stworzenie nowego instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się („instrumentu na rzecz żywności”), która została również poparta podczas szczytu Rady Europejskiej w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r.,
- B. mając na uwadze, że Parlament Europejski i Rada, podczas posiedzenia pojednawczego z dnia 21 listopada 2008 r. uzgodniły przeznaczenie całkowitej kwoty w wysokości 1 miliarda EUR przez trzy lata w celu finansowania „instrumentu na rzecz żywności”,
- C. mając na uwadze, że we wstępnym wniosku Komisji przewidziano finansowanie „instrumentu na rzecz żywności” z marginesu w ramach działu 2 wieloletnich ram finansowych, ale podejście to zostało odrzucone zarówno przez Parlament Europejski, jak i Radę,
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski uznał, że najodpowiedniejszym rozwiązaniem byłby przegląd pułapu w ramach działu 4 wieloletnich ram finansowych, lecz Rada odrzuciła tę możliwość,
- E. mając na uwadze, że dwa organy władzy budżetowej osiągnęły ostatecznie porozumienie w kwestii finansowania „instrumentu na rzecz żywności” poprzez optymalne połączenie rezerwy na pomoc nadzwyczajną, instrumentu elastyczności oraz przesunięcia w ramach działu 4 środków z instrumentu na rzecz stabilności,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0576.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- F. mając na uwadze, że porozumienie to przewiduje, że rezerwa na pomoc nadzwyczajną ma pomóc w finansowaniu „instrumentu na rzecz żywności” poprzez uruchomienie łącznej kwoty 340 milionów EUR, z czego 22 miliony ze środków wciąż dostępnych w budżecie na rok 2008, 78 milionów ze środków zapisanych w budżecie na rok 2009 oraz 240 mln w ramach jednorazowego zwiększenia środków rezerwy na pomoc nadzwyczajną, które powinny zostać zapisane w budżecie na rok 2008,
- G. mając na uwadze, że zwiększenie to wymaga zmiany punktu 25 PMI w celu podwyższenia rezerwy na pomoc nadzwyczajną na rok 2008 do kwoty 479 218 mln EUR (w cenach bieżących),
- H. mając na uwadze, że powyższa zmiana wymaga zgody dwóch organów władzy budżetowej, co może nastąpić wyłącznie za jednomyślną zgodą wszystkich państw członkowskich w Radzie,
1. z zadowoleniem przyjmuje zmianę punktu 25 PMI, załączoną do jego decyzji z dnia 18 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾, która polega na podwyższeniu rezerwy na pomoc nadzwyczajną na rok 2008 do kwoty 479 218 mln EUR (w cenach bieżących);
 2. przypomina jednak swoje obawy dotyczące faktu, że dział 4 znajduje się pod stałą presją w związku z jego ograniczonym dostępnym marginesem, co stwarza konieczność uruchamiania nadzwyczajnych mechanizmów w celu sprostania nagłym, nieprzewidzianym sytuacjom; wzywa do gruntownej oceny konieczności podniesienia kwot dostępnych w ramach tego działu, aby umożliwić sprawny rozwój długoterminowych, możliwych do zaprogramowania działań w tym obszarze oraz zapewnić, że Unia będzie w pełni zdolna pełnić rolę podmiotu działającego w wymiarze globalnym na arenie międzynarodowej;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2008)0617.

III

(Akty przygotowawcze)

AKTY PRZYGOTOWAWCZE

Protokół do Układu euro-śródziemnomorskiego WE/Maroko (przystąpienie Bułgarii i Rumunii do UE) ***

P6_TA(2008)0584

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu do Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Maroka z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (13104/2007 — COM(2007)0404 — C6-0383/2008 — 2007/0137(AVC))

(2010/C 45 E/20)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2007)0404),
 - uwzględniając tekst Rady (13104/2007),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 300 ust. 3 akapit drugi, w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 310 Traktatu WE (C6-0383/2008),
 - uwzględniając art. 75, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0458/2008),
1. wyraża zgodę na zawarcie Protokołu;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Królestwa Maroka.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu WE/Albania uwzględniający przystąpienie Bułgarii i Rumunii do UE ***

P6_TA(2008)0585

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (7999/2008 — COM(2008)0139 — C6-0453/2008 — 2008/0057(AVC))

(2010/C 45 E/21)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady i Komisji (COM(2008)0139),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 300 ust. 3 akapit drugi, w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, drugie zdanie oraz art. 310 Traktatu WE (C6-0453/2008),
 - uwzględniając art. 75, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0496/2008),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Albanii.

Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu WE/Albania uwzględniający przystąpienie Bułgarii i Rumunii do UE ***

P6_TA(2008)0586

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, a Republiką Chorwacji w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (15019/2008 — COM(2007)0612 — C6-0463/2008 — 2007/0215(AVC))

(2010/C 45 E/22)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady i Komisji (COM(2007)0612),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 300 ust. 3 akapit drugi, w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 310 Traktatu WE (C6-0463/2008),

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 75, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0490/2008),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Europejskiego Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Chorwacji.

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych *

P6_TA(2008)0587

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady odnośnie do zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych (COM(2008)0347 — C6-0342/2008 — 2008/0121(CNS))

(2010/C 45 E/23)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2008)0347),
 - uwzględniając art. 80 ust. 2 oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0342/2008),
 - uwzględniając art. 51, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0471/2008),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Indii.
-

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Ochrona euro przed fałszowaniem *

P6_TA(2008)0588

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (14533/2008 — C6-0395/2008 — 2007/0192A(CNS))

(2010/C 45 E/24)

(Procedura konsultacji – ponowna konsultacja)

Parlament Europejski

- uwzględniając projekt Rady (14533/2008),
- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2007)0525),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 123 ust. 4 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0395/2008),
- uwzględniając art. 51, art. 43 ust. 1 oraz art. 55 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0499/2008),

1. zatwierdza projekt Rady;
2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do projektu lub zastąpienia go innym tekstem;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0280.

Ochrona euro przed fałszowaniem (państwa członkowskie spoza strefy euro) *

P6_TA(2008)0589

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1339/2001 rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (14533/2008 — C6-0481/2008 — 2007/0192B(CNS))

(2010/C 45 E/25)

(Procedura konsultacji – ponowna konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (14533/2008),
- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0525),

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 308 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0481/2008),
- uwzględniając art. 51, art. 43 ust. 1 oraz art. 55 ust. 3 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0503/2008),

1. zatwierdza projekt Rady;
2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do projektu lub zastąpienia go innym tekstem;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0280.

Gwarancje wymagane od spółek w celu uzyskania ich równoważności (wersja ujednolicona) *I**

P6_TA(2008)0590

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (wersja ujednolicona) (COM(2008)0544 — C6-0316/2008 — 2008/0173(COD))

(2010/C 45 E/26)

(Procedura współdecyzji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0544),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 44 ust. 2 lit. g Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0316/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0465/2008),
 - A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednoczenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Zwolnienia od podatku stosowane do sprowadzania na stałe majątku osobistego *

P6_TA(2008)0591

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do sprowadzania na stałe majątku osobistego z państw członkowskich (wersja ujednolicona) (COM(2008)0376 — C6-0290/2008 — 2008/0120(CNS))

(2010/C 45 E/27)

(Procedura konsultacji – ujednoczenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2008)0376),
 - uwzględniając art. 93 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0290/2008),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0466/2008),
 - A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednoczenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Wydatki w dziedzinie weterynarii (wersja ujednolicona) *

P6_TA(2008)0592

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii (wersja ujednolicona) (COM(2008)0358 — C6-0271/2008 — 2008/0116(CNS))

(2010/C 45 E/28)

(Procedura konsultacji – ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2008)0358),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0271/2008),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0464/2008),
- A. mając na uwadze, że zdaniem grupy konsultacyjnej, złożonej z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wniosek ogranicza się do prostego ujednolicenia istniejących przepisów bez zmian co do istoty,

1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Medale i żetony podobne do monet euro *

P6_TA(2008)0593

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (COM(2008)0514 VOL. I — C6-0332/2008 — 2008/0167(CNS))

(2010/C 45 E/29)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2008)0514 VOL. I),
- po konsultacji Parlamentu przez Radę (C6-0332/2008),

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0469/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Medale i żetony podobne do monet euro (stosowanie rozporządzenia do nieuczestniczących państw członkowskich) *

P6_TA(2008)0594

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2183/2004 rozszerzające na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2182/2004 dotyczącego medali i żetonów podobnych do monet euro (COM(2008)0514 VOL. II — C6-0335/2008 — 2008/0168(CNS))

(2010/C 45 E/30)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0514 VOL. II),
 - uwzględniając art. 308 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0335/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0470/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Projekt budżetu korygującego nr 9/2008

P6_TA(2008)0595

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 9/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (16263/2008 – C6-0462/2008 – 2008/2311(BUD))

(2010/C 45 E/31)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 13 grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 10/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 przedstawiony przez Komisję dnia 31 października 2008 r. (COM(2008)0693),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 9/2008 sporządzony przez Radę dnia 27 listopada 2008 r. (16263/2008 – C6-0462/2008)
 - uwzględniając art. 69 i załącznik IV Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0487/2008),
- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego (PBK) nr 9 do budżetu ogólnego na rok 2008 obejmuje:
- zwiększenie netto prognozowanych dochodów (o 1 198,7 mln EUR) wynikające ze zmiany prognoz dotyczących zasobów własnych i innych dochodów;
 - zmniejszenie środków na płatności w pozycjach budżetowych w działach: 1a, 1b, 2, 3b i 4 (4 891,3 mln EUR) po uwzględnieniu przesunięć zaproponowanych w przesunięciu zbiorczym;
 - włączenie aspektów budżetowych związanych z finansowaniem instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się w 2008 r., zgodnie ze wspólnym oświadczeniem Parlamentu i Rady z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie finansowania instrumentu na rzecz żywności,
- B. mając na uwadze, że celem PBK nr 9/2008 jest formalne wpisanie tej korekty budżetowej do budżetu na rok 2008,
- C. mając na uwadze, że Rada przyjęła wstępny projekt budżetu korygującego (WPBK) nr 10/2008 jako PBK 9/2008 w związku z anulowaniem WPBK 8/2008,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 14.3.2008.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

1. przyjmuje do wiadomości wstępny projekt budżetu korygującego nr 10/2008;
2. zatwierdza projekt budżetu korygującego nr 9/2008 bez poprawek;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Jednostki miar ***II

P6_TA(2008)0596

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. dotyczącego wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (11915/3/2008 — C6-0425/2008 — 2007/0187(COD))

(2010/C 45 E/32)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (11915/3/2008 – C6-0425/2008),
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0510),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0476/2008),
1. zatwierdza wspólne stanowisko;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze wspólnym stanowiskiem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z Przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 traktatu WE;
 4. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego, po sprawdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym Rady;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 105.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Europejska Fundacja Kształcenia (przekształcenie) *II**

P6_TA(2008)0599

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. dotycząca wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia (przekształcenie) (11263/4/2008 — C6-0422/2008 — 2007/0163(COD))

(2010/C 45 E/33)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (11263/4/2008 – C6-0422/2008),
- uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0443),
- uwzględniając zmieniony wniosek Komisji (COM(2007)0707),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 67 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0473/2008),

1. zatwierdza wspólne stanowisko;
2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze wspólnym stanowiskiem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 Traktatu WE;
4. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego, po sprawdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym Rady;
5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

(¹) Teksty przyjęte z 22.5.2008, P6_TA(2008)0227.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

Dostosowanie niektórych aktów do decyzji Rady 1999/468/WE zmienionej decyzją 2006/512/WE – Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą (część czwarta) *I**

P6_TA(2008)0600

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dostosowującego niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu do decyzji Rady 1999/468/WE, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Część czwarta (COM(2008)0071 — C6-0065/2008 — 2008/0032(COD))

(2010/C 45 E/34)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0071),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2, art. 55, art. 71 ust. 1, art. 80 ust. 2, art. 95, art. 152 ust. 4 lit. a oraz b, art. 175 ust. 1 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0065/2008),
 - uwzględniając zobowiązania podjęte przez przedstawiciela Rady w piśmie z dnia 4 grudnia 2008 r. odnośnie do przyjęcia wniosku po poprawkach, zgodnie z art. 251 ust. 2 zdanie drugie tiret pierwsze Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, a także Komisji Transportu i Turystyki (A6-0301/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy w przypadku uznania przez nią za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku lub zastąpienia tegoż innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

P6_TC1-COD(2008)0032

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 dostosowującego niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu, do decyzji Rady 1999/468/WE w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą Część czwarta

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr .../2009.)

Ustanowienie europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych *I**

P6_TA(2008)0601

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję Rady nr 2001/470/WE ustanawiającą europejską sieć sądową w sprawach cywilnych i handlowych (COM(2008)0380 — C6-0248/2008 — 2008/0122(COD))

(2010/C 45 E/35)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0380),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 61 lit. c) i art. 67 ust. 5 tiret drugie Traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C6-0248/2008),
 - uwzględniając art. 61 lit. d) oraz art. 66 Traktatu WE,
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 51 i 35 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0457/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zatwierdza załączone niżej wspólne oświadczenie;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

P6_TC1-COD(2008)0122

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2009/WE zmieniającej decyzję Rady 2001/470/WE ustanawiającą Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji nr 568/2009/WE.)

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE W SPRAWIE TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH

Parlament Europejski i Rada wzywają Komisję do zwrócenia się do przedstawicieli Trybunału Sprawiedliwości, na poziomie i w sposób, który Trybunał uznaje za właściwy, o uczestniczenie w posiedzeniach Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.

Europejska rada zakładowa (przekształcenie) *I**

P6_TA(2008)0602

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. dotycząca wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (przekształcenie) (COM(2008)0419 — C6-0258/2008 — 2008/0141(COD))

(2010/C 45 E/36)

(Procedura współdecyzji – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0419),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 137 Traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C6-0258/2008),
- uwzględniając zobowiązania podjęte przez przedstawiciela Rady w piśmie z dnia 10 grudnia 2008 r., dotyczące przyjęcia poprawionego wniosku, zgodnie z art. 251 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze Traktatu WE,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając pismo z dnia 9 października 2008 r. skierowane przez Komisję Prawną do Komisji Za-trudnienia i Spraw Socjalnych zgodnie z art. 80a ust. 3 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 80a i art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0454/2008),
- A. mając na uwadze, że grupa konsultacyjna złożona z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że omawiany wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych, niż te określone jako takie we wniosku, oraz że w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów istniejących tekstów z tymi poprawkami, wniosek ogranicza się do ich prostej kodyfikacji bez zmian merytorycznych,
 1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu, Rady i Komisji, z uwzględnieniem poniższych poprawek;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0141

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (przekształcenie)

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/38/WE.)

Transfer produktów związanych z obronnością we Wspólnocie *I**

P6_TA(2008)0603

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (COM(2007)0765 — C6-0468/2007 — 2007/0279(COD))

(2010/C 45 E/37)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0765),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0468/2007),

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0410/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0279

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/43/WE.)

Homologacja typu pojazdów silnikowych i silników *I**

P6_TA(2008)0604

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów (COM(2007)0851 — C6-0007/2008 — 2007/0295(COD))

(2010/C 45 E/38)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0851),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0007/2008),

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Transportu i Turystyki (A6-0329/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0295

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr .../2009.)

EFRR, EFS i Fundusz Spójności (projekty generujące dochód) ***

P6_TA(2008)0605

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych projektów generujących dochód (13874/2008 — C6-0387/2008 — 2008/0186(AVC))

(2010/C 45 E/39)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (COM(2008)0558 – 13874/2008),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 161 akapit pierwszy Traktatu WE (C6-0387/2008),

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 75 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0477/2008),
1. wyraża zgodę na wniosek dotyczący rozporządzenia Rady;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich *

P6_TA(2008)0606

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (COM(2008)0786 — C6-0449/2008 — 2008/0224(CNS))

(2010/C 45 E/40)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Radzie (COM(2008)0786),
 - uwzględniając art. 283 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0449/2008),
 - uwzględniając art. 21 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,
 - mając na uwadze polityczną deklarację Parlamentu złożoną na posiedzeniu plenarnym w dniu 16 grudnia 2008 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0483/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2005/684/WE, Euratom) (Dz.U. L 262 z 7.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Por. protokół z posiedzenia, pkt. 3.23.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

3. wyraża przekonanie, że określone w projekcie legislacyjnym progi finansowe są zgodne z pułapem działu 5 (wydatki administracyjne) wieloletnich ram finansowych;
4. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
5. występuje o rozpoczęcie postępowania porozumiewawczego przewidzianego we wspólnej deklaracji z dnia 4 marca 1975 r., jeżeli Rada uznałaby za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu;
6. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 48**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 1 preambuły**

(1) Zgodnie z art. 21 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, posłowie mają prawo do pomocy osobistych współpracowników, których sami sobie dobierają. **Obecnie posłowie zatrudniają swój personel bezpośrednio na podstawie umów podlegających prawu krajowemu, natomiast Parlament Europejski zwraca im poniesione koszty do wysokości ustalonej maksymalnej kwoty.**

(1) Zgodnie z art. 21 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, posłowie mają prawo do pomocy osobistych współpracowników, których sami sobie dobierają.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 1a preambuły (nowy)**

(1a) Obecnie posłowie zatrudniają swój personel bezpośrednio na podstawie umów podlegających prawu krajowemu, natomiast Parlament Europejski zwraca im poniesione koszty do wysokości ustalonej maksymalnej kwoty.

Poprawka 50**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 2 preambuły**

(2) **Ograniczona liczba tego personelu (zwanego dalej „asystentami parlamentarnymi”) pomaga jednemu lub kilku posłom**

(2) **W dniu 9 lipca 2008 r. Prezydium Parlamentu Europejskiego przyjęło przepisy wykonawcze do statutu posła do**

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

w pracach prowadzonych w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w Strasburgu, w Brukseli i w Luksemburgu. Inni pracują dla posłów w kraju, w którym zostali oni wybrani.

POPRAWKA

Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾. Zgodnie z art. 34 tych przepisów wykonawczych posłowie korzystają z usług:

- (a) „akredytowanych asystentów parlamentarnych”, zatrudnionych na stanowisku w jednym z trzech miejsc pracy Parlamentu, objętych specjalnym systemem prawnym przyjętym w oparciu o art. 283 traktatu, których umowy są zawierane i administrowane bezpośrednio przez Parlament, oraz
- (b) (osób fizycznych, zwanych dalej „asystentami lokalnymi”, które pomagają posłom w kraju członkowskim, w którym posłowie zostali wybrani, i które to osoby zawarły z posłami umowę o pracę lub umowę o świadczenie usług zgodnie z właściwym prawem krajowym na warunkach określonych we wspomnianych przepisach wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz. U

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 3 preambuły

(3) W przeciwieństwie do **tych ostatnich**, asystenci parlamentarni, co do zasady, przebywają poza swoim krajem. Pracują w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w środowisku europejskim, wielojęzycznym i wielokulturowym i wykonują zadania bezpośrednio związane z pracami Parlamentu Europejskiego.

(3) W przeciwieństwie do **asystentów lokalnych, akredytowanych** asystenci parlamentarni, co do zasady, przebywają poza swoim krajem. Pracują w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w środowisku europejskim, wielojęzycznym i wielokulturowym i wykonują zadania bezpośrednio związane z pracami **wykonywanymi przez posła lub posłów do** Parlamentu Europejskiego **w ramach pełnionych przez nich funkcji posła do Parlamentu Europejskiego**.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 4 preambuły

(4) Zostało to dodatkowo potwierdzone przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, który uznał, że asystenci parlamentarni mogą być uważani pod pewnymi względami, do celów stosowania Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, jako pełniący funkcje na rzecz Parlamentu.

skreślony

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 52**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 5 preambuły**

(5) Z powyższych względów i w celu zapewnienia przejrzystości, **niedyskryminacji** i pewności prawnej za pośrednictwem wspólnych przepisów, należy zatrudnić **tych** asystentów, z **wyjątkiem osób pracujących dla posłów w państwie członkowskim, w którym zostali oni wybrani, w tym osób pracujących lokalnie dla posłów wybranych w jednym z państw członkowskich, w których znajduje się jedna z trzech siedzib Parlamentu Europejskiego**, na mocy bezpośredniej umowy z Parlamentem Europejskim.

(5) Z powyższych względów i w celu zapewnienia przejrzystości i pewności prawnej za pośrednictwem wspólnych przepisów, należy zatrudnić **akredytowanych** asystentów **parlamentarnych** na podstawie bezpośredniej umowy z Parlamentem Europejskim. **W przeciwieństwie do nich asystenci lokalni, w tym osoby pracujące dla posłów wybranych w jednym z państw członkowskich, w których znajduje się jedna z trzech siedzib Parlamentu Europejskiego, powinni być nadal zatrudnieni, zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami wykonawczymi do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, przez posłów do Parlamentu Europejskiego na podstawie umów zawartych zgodnie z właściwym prawem krajowym w państwie członkowskim, w którym posłowie ci zostali wybrani.**

Poprawka 53**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 6 preambuły**

(6) **Asystenci ci** winni zatem podlegać Warunkom zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, przy uwzględnieniu ich szczególnej sytuacji.

(6) **Akredytowani asystenci** winni zatem podlegać Warunkom zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, przy uwzględnieniu ich szczególnej sytuacji, **szczególnych zadań, jakie mają wykonywać oraz szczególnych powinności i obowiązków wypełnianych przez nich wobec tych posłów do Parlamentu Europejskiego, dla których mają pracować.**

Poprawka 54**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 7 preambuły**

(7) Wprowadzenie tej szczególnej kategorii pracowników nie ma wpływu na art. 29 Regulaminu pracowniczego, który przewiduje, że konkursy wewnętrzne są otwarte jedynie dla urzędników i pracowników czasowych.

(7) Wprowadzenie tej szczególnej kategorii pracowników nie ma wpływu na art. 29 Regulaminu pracowniczego, który przewiduje, że konkursy wewnętrzne są otwarte jedynie dla urzędników i pracowników czasowych, **i nie należy rozumieć, że którykolwiek z przepisów niniejszego rozporządzenia daje akredytowanym asystentom parlamentarnym uprzywilejowany bądź bezpośredni dostęp do stanowisk urzędników czy innych kategorii pracowników Wspólnot Europejskich ani do konkursów wewnętrznych przeznaczonych do rekrutacji na takie stanowiska.**

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 55**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 7a preambuły (nowy)**

(7a) *Podobnie jak w przypadku personelu kontraktowego, art. 27-34 Regulaminu pracowniczego nie mają zastosowania do akredytowanych asystentów parlamentarnych.*

Poprawka 56**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 8 preambuły**

(8) *Asystenci parlamentarni stanowią więc właściwą dla Parlamentu Europejskiego kategorię **personelu**, w szczególności w związku z faktem, że **wspierają oni posłów, jako demokratycznie wybranych przedstawicieli wyposażonych w mandat, w wykonywaniu ich obowiązków.***

(8) *Akredytowani asystenci parlamentarni stanowią więc właściwą dla Parlamentu Europejskiego kategorię **innych pracowników**, w szczególności w związku z faktem, że **świadczą oni posłowi/posłom do Parlamentu Europejskiego, pod kierownictwem i zwierzchnictwem tego posła lub tych posłów i w relacji opartej na wzajemnym zaufaniu, bezpośrednią pomoc w pełnieniu przez niego/nich funkcji posła do Parlamentu Europejskiego.***

Poprawka 57**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 9 preambuły**

(9) W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie **nie-wielkich** zmian do Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich w celu włączenia w zakres ich obowiązywania tej nowej kategorii pracowników.

(9) W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie zmian do Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich w celu włączenia w zakres ich obowiązywania tej nowej kategorii **innych pracowników, przy uwzględnieniu z jednej strony szczególnego charakteru obowiązków, funkcji i zakresu odpowiedzialności akredytowanych asystentów parlamentarnych, który ma im umożliwić świadczenie bezpośredniej pomocy posłom do Parlamentu Europejskiego w pełnieniu przez nich funkcji posła do Parlamentu Europejskiego, pod ich kierownictwem i zwierzchnictwem, a z drugiej strony – szczególnie stosunek umowny między tymi akredytowanymi asystentami parlamentarnymi a Parlamentem.**

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 58**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 9a preambuły (nowy)**

(9a) *W przypadku stosowania się – bezpośrednio lub na zasadzie analogii – przepisów Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich do akredytowanych asystentów parlamentarnych należy uwzględnić te czynniki, szczególnie rygorystycznie biorąc pod uwagę wzajemne zaufanie, które musi cechować stosunki między akredytowanymi asystentami parlamentarnymi a posłem lub posłami do Parlamentu Europejskiego, któremu lub którym pomagają.*

Poprawka 59**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 10 preambuły**

(10) Mając na uwadze charakter funkcji pełnionych przez asystentów, należy przewidzieć tylko jedną kategorię asystentów podzieloną jednak na różne grupy zaszeregowania, **które będą przypisywane na podstawie kryteriów, które muszą zostać określone na mocy decyzji** wewnętrznej Parlamentu Europejskiego.

(10) Mając na uwadze charakter funkcji pełnionych przez **akredytowanych** asystentów **parlamentarnych**, należy przewidzieć tylko jedną kategorię **akredytowanych** asystentów **parlamentarnych**, podzieloną jednak na różne grupy zaszeregowania, **do których asystenci ci powinni być przypisywani przez danych posłów zgodnie ze szczegółowymi przepisami wykonawczymi przyjętymi w drodze** wewnętrznej decyzji Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 60**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 11 preambuły**

(11) Umowy asystentów parlamentarnych zawierane przez nich z Parlamentem Europejskim powinny opierać się na zasadzie wzajemnego zaufania między asystentem parlamentarnym a posłem/posłami do Parlamentu Europejskiego, w którego/których pracach asystent pomaga.

(11) Umowy **akredytowanych** asystentów parlamentarnych zawierane przez nich z Parlamentem Europejskim opierają się na zasadzie wzajemnego zaufania między **akredytowanym** asystentem parlamentarnym a posłem/posłami do Parlamentu Europejskiego, w którego/których pracach asystent pomaga. **Czas obowiązywania takich umów powinien być bezpośrednio związany z okresem sprawowania mandatu parlamentarnego przez danych posłów.**

Poprawka 61**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 11a preambuły (nowy)**

(11a) **Akredytowani asystenci parlamentarni powinni mieć statutową reprezentację poza systemem mającym zastosowanie do urzędników oraz innych pracowników Parlamentu Europejskiego. Ich przedstawiciele powinni działać jako partnerzy w dialogu z właściwymi organami Parlamentu Europejskiego, przy uwzględnieniu, że należy ustanowić formalne połączenie między statutową reprezentacją personelu i niezależną reprezentacją asystentów.**

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 62**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 12 preambuły**

(12) Przy wprowadzaniu tej nowej kategorii pracowników należy przestrzegać zasady neutralności budżetowej. **W związku z tym, Parlament Europejski wpłaca do budżetu ogólnego Unii Europejskiej całą kwotę składek niezbędną do finansowania systemu emerytur, z wyjątkiem składek określonych w art. 83 ust. 2 Regulaminu pracowniczego, która jest co miesiąc odliczana od wynagrodzenia danej osoby.**

(12) Przy wprowadzaniu tej nowej kategorii pracowników należy przestrzegać zasady neutralności budżetowej.

Poprawka 64**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 12a preambuły (nowy)**

(12a) Przepisy wykonawcze określone w drodze decyzji wewnętrznej Parlamentu Europejskiego powinny obejmować dalsze zasady wdrażania niniejszego rozporządzenia, w oparciu o zasadę właściwego zarządzania finansowego określoną w Tytule II rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1).

Poprawka 65**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Artykuł 1a (nowy)****Artykuł 1a**

Środki udostępnione w ramach sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej odnoszącej się do Parlamentu Europejskiego, przeznaczone na pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej, których roczna wysokość zostanie określona w ramach rocznej procedury budżetowej, obejmują wszystkie koszty związane bezpośrednio z asystentami posłów, niezależnie od tego, czy są akredytowani asystenci parlamentarni, czy też asystenci krajowi.

Poprawka 67**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Artykuł 2**

W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Parlament Europejski przedstawi sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia w celu zbadania ewentualnej potrzeby dostosowania norm mających zastosowanie do asystentów parlamentarnych.

Nie później niż dnia 31 grudnia 2011 r. Parlament Europejski przedstawi sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia w celu zbadania ewentualnej potrzeby dostosowania przepisów mających zastosowanie do asystentów parlamentarnych.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Na podstawie tego sprawozdania Komisja może wystąpić z wnioskami, które uzna za stosowne w tym względzie.

Poprawka 66**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 1**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Artykuł 1

1) w art. 1 po tiret w brzmieniu: „— specjalnych doradców.” dodaje się tiret w brzmieniu:

„– asystentów parlamentarnych”.

1) w art. 1 po tiret w brzmieniu: „— specjalnych doradców.” dodaje się tiret w brzmieniu:

„– **akredytowanych** asystentów parlamentarnych”.

(Niniejsza poprawka ma zastosowanie do całego tekstu.)

Poprawka 68**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 2**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Artykuł 5a

Dla potrzeb niniejszych Warunków „**asystenci** parlamentarni oznaczają **członków personelu wybranych** przez jednego lub kilku posłów, zatrudnionych na podstawie bezpośredniej umowy z Parlamentem Europejskim, aby **pomagać w pracach jednemu** lub **kilku** posłom do Parlamentu Europejskiego, **zgodnie z postanowieniami art. 125 ust. 1.**”

Dla potrzeb niniejszych Warunków zatrudnienia „**akredytowani asystenci** parlamentarni” oznaczają **osoby wybrane** przez jednego lub kilku posłów, zatrudnionych na podstawie bezpośredniej umowy z Parlamentem Europejskim, aby **świadczyć w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w jednym z jego trzech miejsc pracy bezpośrednią pomoc posłowi** lub posłom **w pełnieniu przez niego/nich funkcji posła/posłów** do Parlamentu Europejskiego, **pod jego/ich kierownictwem i zwierzchnictwem i w relacji opartej na wzajemnym zaufaniu, wynikającym ze swobody wyboru, o której mowa w art. 21 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego.**

Poprawka 20**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 1 – artykuł 125 – ustęp 1

1. „Asystent parlamentarny” jest członkiem personelu zatrudnionym przez Parlament Europejski, aby pomagać w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego jednemu lub kilku posłom w wypełnianiu jego/ich mandatu parlamentarnego, w jednym z trzech miejsc pracy Parlamentu Europejskiego. Wykonuje on obowiązki bezpośrednio związane z pracami Parlamentu Europejskiego.

skreślony

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Asystenci parlamentarni są zatrudnieni w celu wykonywania zadań w niepełnym lub pełnym wymiarze godzin pracy i nie są przydzielani na stanowiska określone na liście stanowisk załączonej do sekcji budżetu odnoszącej się do Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 1 – Artykuł 125 – ustęp 2

2. Parlament Europejski przyjmuje na mocy wewnętrznej decyzji przepisy *dotyczące zatrudniania asystentów parlamentarnych*.

1. Parlament Europejski przyjmuje na mocy wewnętrznej decyzji przepisy *wykonawcze dla potrzeb zastosowania niniejszego tytułu*.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 1 – Artykuł 125 – ustęp 3

3. *Asystent parlamentarny jest wynagradzany* ze środków ogólnych przeznaczonych na ten cel w ramach sekcji budżetu odnoszącej się do Parlamentu Europejskiego.

2. *Akredytowanymi asystentami parlamentarnymi nie obsadza się stanowisk znajdujących się na liście stanowisk załączonej do sekcji budżetu odnoszącej się do Parlamentu Europejskiego. Ich wynagrodzenia są finansowane z odpowiedniego działu budżetu i są wypłacane* ze środków ogólnych przeznaczonych na ten cel w ramach sekcji budżetu odnoszącej się do Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 1 – Artykuł 126 – ustęp 1

1. *Asystenci parlamentarni są klasyfikowani* według grup zaszeregowania.

1. *Akredytowany asystent parlamentarny klasyfikowany jest* według grup zaszeregowania *zgodnie ze wskazówką udzieloną przez posła lub posłów, których dany asystent będzie wspierał zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 125 ust. 1. W przypadku grup zaszeregowania 14-19, określonych w art. 134, wobec akredytowanych asystentów parlamentarnych istnieje będzie wymóg ukończenia przynajmniej studiów prowadzących do uzyskania dyplomu studiów wyższych i/lub posiadania równoważnego doświadczenia zawodowego.*

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 72**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 1 – Artykuł 126 – ustęp 2

2. Artykuł 1e Regulaminu pracowniczego dotyczący środków socjalnych i warunków pracy stosuje się na zasadzie analogii.

2. Artykuł 1e Regulaminu pracowniczego dotyczący środków socjalnych i warunków pracy stosuje się na zasadzie analogii, **pod warunkiem, że takie środki zgodne są ze szczególnym charakterem zadań i zakresu odpowiedzialności, które przyjmują na siebie akredytowani asystenci parlamentarni.**

W drodze odstępstwa od art. 7, postanowienia dotyczące niezależnej reprezentacji w odniesieniu do akredytowanych asystentów parlamentarnych określone są w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 125 ust. 1, z uwzględnieniem konieczności ustanowienia formalnego połączenia między statutową reprezentacją personelu i niezależną reprezentacją asystentów.

Poprawka 73**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 2 – Artykuł 127

Artykuły 11 do 26a Regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii. **Parlament Europejski na mocy decyzji wewnętrznej ustanawia zasady ich stosowania w praktyce, uwzględniające** specjalny charakter relacji między posłem a asystentem.

Artykuły 11 do 26a Regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii. **Przy ścisłym uwzględnieniu zwłaszcza szczególnego charakteru funkcji i obowiązków akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz wzajemnego zaufania, jakie ma charakteryzować relację między nimi a posłem/posłami do Parlamentu Europejskiego, któremu/którem pomagają w pracach, przepisy wykonawcze odnoszące się do tego obszaru, przyjęte zgodnie z art. 125 ust. 1, uwzględniają** specjalny charakter relacji między posłem a **akredytowanym** asystentem **parlamentarnym**.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – artykuł 128 – ustęp 1

1. Art. 1d Regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii.

1. Art. 1d Regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii, **z uwzględnieniem relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między posłem do Parlamentu Europejskiego a akredytowanym(i) asystentem/asystentami parlamentarnym(i), jednocześnie uznając, że posłowie do Parlamentu Europejskiego mogą również opierać swój wybór akredytowanego asystenta parlamentarnego na podstawie bliskości przekonań politycznych.**

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – Artykuł 128 – ustęp 2 – wprowadzenie

2. Asystent parlamentarny jest wybierany przez posła/posłów do Parlamentu Europejskiego, aby pomagać **im** w pracach. Niezależnie od dodatkowych kryteriów, jakie mogą zostać ustanowione na mocy przepisów, o których mowa w art. 125 ust. 2, asystent może być zatrudniony, jeżeli:

2. **Akredytowany** asystent parlamentarny jest wybierany przez posła/posłów do Parlamentu Europejskiego, aby **mu/im** pomagać w pracach. Niezależnie od dodatkowych kryteriów, jakie mogą zostać ustanowione na mocy przepisów **wykonawczych**, o których mowa w art. 125 ust. 1, asystent może być zatrudniony, jeżeli:

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – artykuł 128 – ustęp 2 – litera e)

(e) **wykaże** gruntowną znajomość jednego z języków Wspólnot oraz zadowalającą znajomość innego języka Wspólnot **w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich obowiązków**; i

(e) **ma** gruntowną znajomość jednego z języków Wspólnoty Europejskiej oraz zadowalającą znajomość innego języka Wspólnoty; i

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – artykuł 129

Artykuł 129

skreślony

1. Asystent parlamentarny przechodzi trzymiesięczny okres próbny.

2. W przypadku, gdy w okresie próbnym asystent parlamentarny nie może wykonywać swoich obowiązków z powodu choroby lub wypadku przez okres co najmniej jednego miesiąca, organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, może na wniosek posła odpowiednio przedłużyć okres próbny asystenta.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

3. *Najpóźniej miesiąc przed zakończeniem okresu próbnego, w przypadku gdy asystent parlamentarny nie wykazał się kompetencjami wymaganymi do utrzymania powierzonych mu zadań, poseł do Parlamentu Europejskiego sporządza sprawozdanie dotyczące zdolności asystenta parlamentarnego do wypełniania powierzonych mu zadań, a także jego wydajności i zachowania. Sprawozdanie takie organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy przedkłada osobie zainteresowanej, która ma prawo przedstawić na piśmie swoje uwagi w terminie ośmiu dni. W stosownym przypadku dany asystent parlamentarny zostaje zwolniony przez organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, pod warunkiem że sprawozdanie zostało mu przedstawione przed zakończeniem okresu próbnego.*

4. *Asystent parlamentarny zwolniony podczas okresu próbnego uprawniony jest do otrzymania odszkodowania równego jednej trzeciej wynagrodzenia podstawowego za każdy przepracowany miesiąc okresu próbnego.*

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – artykuł 130 – ustęp 1

1. **Przed zatrudnieniem** asystent parlamentarny jest poddany w gabinecie lekarskim Parlamentu Europejskiego badaniom potwierdzającym jego sprawność fizyczną, dzięki którym Parlament Europejski zyskuje pewność, że dany asystent spełnia wymogi przedstawione w art. 128 ust. 2 lit. d).

1. **Akredytowany** asystent parlamentarny jest poddany w gabinecie lekarskim Parlamentu Europejskiego badaniom potwierdzającym jego sprawność fizyczną, dzięki którym Parlament Europejski zyskuje pewność, że dany asystent spełnia wymogi przedstawione w art. 128 ust. 2 lit. d).

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – artykuł 131 – ustęp 1

1. Umowy z asystentami parlamentarnymi zawierane są na czas określony. Bez uszczerbku dla przepisów art. 140, umowy wygasają najpóźniej wraz z końcem kadencji, podczas której zostały zawarte.

1. Umowy z **akredytowanymi** asystentami parlamentarnymi zawierane są na czas określony **i określają grupę zaszerogowania, w której asystent jest zaklasyfikowany. Umowy na czas określony nie przedłuża się więcej niż dwa razy podczas kadencji Parlamentu. O ile w samej umowie nie postanowiono inaczej, umowa wygasa wraz z końcem kadencji parlamentarnej, w trakcie której została ona zawarta.** Bez uszczerbku dla przepisów art. 140, umowy wygasają najpóźniej wraz z końcem kadencji, podczas której zostały zawarte.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 3 – Artykuł 131 – ustęp 2

2. *Parlament Europejski przyjmuje decyzję wewnętrzną, w której określa kryteria zaszeregowania przy zatrudnianiu.*

2. *Przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 125 ust. 1, określają przejrzyste zasady zaszeregowania z uwzględnieniem art. 128 ust. 2 lit. f).*

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 4 – artykuł 132 – ustęp –1 (nowy)

–1. *Akredytowani asystenci parlamentarni są zatrudniani w celu wykonywania zadań w niepełnym lub pełnym wymiarze czasu pracy.*

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 4 – Artykuł 132 – ustęp 2

2. Od *asystenta* nie można wymagać pracy w godzinach nadliczbowych, z wyjątkiem nagłych przypadków lub w razie nadzwyczajnego obciążenia pracą.

2. Od *akredytowanych asystentów parlamentarnych* nie można wymagać pracy w godzinach nadliczbowych, z wyjątkiem nagłych przypadków lub w razie nadzwyczajnego obciążenia pracą. *Artykuł 56 ust. 1 stosuje się na zasadzie analogii. Przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 125 ust. 1, mogą określać zasady w tym zakresie.*

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Załącznik – punkt 3

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 5 – artykuł 133

O ile przepisy art. 134 i 135 nie stanowią inaczej, art. 19, art. 20 ust. 1-3, art. 21 aktualnych zasad oraz art. 16 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego dotyczące zasad wynagradzania i zwrotu kosztów stosuje się na zasadzie analogii. Zasady dokonywania zwrotu kosztów podróży służbowych są ustanowione w przepisach, o których mowa w **art. 125 ust. 2**.

O ile przepisy art. 134 i 135 nie stanowią inaczej, art. 19, art. 20 ust. 1-3, art. 21 aktualnych zasad oraz art. 16 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego dotyczące zasad wynagradzania i zwrotu kosztów stosuje się na zasadzie analogii. Zasady dokonywania zwrotu kosztów podróży służbowych są ustanowione w przepisach **wykonawczych**, o których mowa w **art. 125 ust. 1**.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 78**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 5 – artykuł 134 – tabela

Grupa zaszerogowania	1	2	3	4
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	1 193,00	1 389,85	1 619,17	1 886,33
Grupa zaszerogowania	5	6	7	8
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	2 197,58	2 560,18	2 982,61	3 474,74
Grupa zaszerogowania	9	10	11	12
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	4 048,07	4 716,00	5 494,14	6 400,67
Grupa zaszerogowania	13	14		
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	7 456,78	8 687,15		

Grupa zaszerogowania	1	2	3	4
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	1 619,17	1 886,33	2 045,18	2 217,41
Grupa zaszerogowania	5	6	7	8
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	2 404,14	2 606,59	2 826,09	3 064,08
Grupa zaszerogowania	9	10	11	12
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	3 322,11	3 601,87	3 905,18	4 234,04
Grupa zaszerogowania	13	14	15	16
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	4 590,59	4 977,17	5 396,30	5 850,73
Grupa zaszerogowania	17	18	19	
Podstawa wynagrodzenia za prace w pełnym wymiarze godzin	6 343,42	6 877,61	7 456,78	

Poprawka 79**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 5 – artykuł 135

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 ostatni akapit załącznika VII do Regulaminu pracowniczego, dodatek zagraniczny nie może być niższy niż **250 EUR**.

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 ostatni akapit załącznika VII do Regulaminu pracowniczego, dodatek zagraniczny nie może być niższy niż **350 EUR**.

Poprawka 80**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 6 – artykuł 137 – ustęp 1

1. W drodze odstępstwa od art. 96 ust. 3 drugi akapit i bez uszczerbku dla innych przepisów tego artykułu, kwoty wyliczone z tego tytułu nie mogą być niższe niż **700 EUR** i wyższe niż **2 000 EUR**.

1. W drodze odstępstwa od art. 96 ust. 3 drugi akapit i bez uszczerbku dla innych przepisów tego artykułu, kwoty wyliczone z tego tytułu nie mogą być niższe niż **850 EUR** i wyższe niż **2 000 EUR**.

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 81**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 6 – artykuł 137 – ustęp 3

3. **Parlament Europejski wpłaca do budżetu ogólnego Unii Europejskiej całą kwotę składek niezbędną do finansowania systemu emerytur, z wyjątkiem składek określonych w art. 83 ust. 2 Regulaminu pracowniczego, która jest co miesiąc odliczana od wynagrodzenia danej osoby.**

skreślony**Poprawka 82****Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 8 – artykuł 139

Tytuł VII Regulaminu pracowniczego dotyczący środków prawnych stosuje się na zasadzie analogii.

Tytuł VII Regulaminu pracowniczego dotyczący środków prawnych stosuje się na zasadzie analogii. **Przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 125 ust. 1, mogą określać dodatkowe przepisy dotyczące procedur wewnętrznych.**

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 9 – artykuł 140 – ustęp 1– litera d)

d) wraz z upływem okresu wypowiedzenia przewidzianego w umowie, pod warunkiem **możliwości** przedterminowego rozwiązania umowy przez asystenta parlamentarnego lub Parlament Europejski. Okres wypowiedzenia trwa nie krócej niż miesiąc za każdy przepracowany rok służby i mieści się w granicach od 1 do 3 miesięcy. Okres wypowiedzenia nie powinien jednak zaczynać się podczas urlopu macierzyńskiego lub zwolnienia chorobowego, pod warunkiem że zwolnienie chorobowe nie przekracza trzech miesięcy. Ponadto okres wypowiedzenia podczas urlopu macierzyńskiego lub chorobowego zostaje wstrzymany w granicach czasowych określonych powyżej;

d) **uwzględniając fakt, że zaufanie jest podstawą stosunków między posłem i jego akredytowanym asystentem parlamentarnym**, wraz z upływem okresu wypowiedzenia przewidzianego w umowie, pod warunkiem **uprawnienia do przedterminowego rozwiązania umowy przez akredytowanego asystenta parlamentarnego lub Parlament Europejski, działający na wniosek posła/posłów do Parlamentu Europejskiego, do pomocy któremu/którym akredytowany asystent parlamentarny został przyjęty**. Okres wypowiedzenia trwa nie krócej niż miesiąc za każdy przepracowany rok służby i mieści się w granicach od 1 do 3 miesięcy. Okres wypowiedzenia nie powinien jednak zaczynać się podczas urlopu macierzyńskiego lub zwolnienia chorobowego, pod warunkiem że zwolnienie chorobowe nie przekracza trzech miesięcy. Ponadto okres wypowiedzenia podczas urlopu macierzyńskiego lub chorobowego zostaje wstrzymany w granicach czasowych określonych powyżej;

Wtorek, 16 grudnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 9 – artykuł 140 – ustęp 2

2. W przypadku gdy umowa wygasa zgodnie z ust. 1 lit. c) **lub w przypadku gdy Parlament Europejski rozwiązuje umowę zgodnie z ust. 1 lit. d)**, asystent parlamentarny jest uprawniony do otrzymania odszkodowania równego jednej trzeciej podstawy jego wynagrodzenia w okresie od daty ustania jego funkcji do daty wygaśnięcia umowy, pod warunkiem że nie przekracza ono wartości podstawy wynagrodzenia z trzech miesięcy.

2. W przypadku gdy umowa wygasa zgodnie z ust. 1 lit. c), **akredytowany** asystent parlamentarny jest uprawniony do otrzymania odszkodowania równego jednej trzeciej podstawy jego wynagrodzenia w okresie od daty ustania jego funkcji do daty wygaśnięcia umowy, pod warunkiem że nie przekracza ono wartości podstawy wynagrodzenia z trzech miesięcy.

Poprawka 83**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie nr 31 (EWG), rozporządzenie nr 11 (EWEA)

Rozdział 9 – artykuł 140 – ustęp 3

3. Bez uszczerbku dla art. 48 i 50, które mają zastosowanie w drodze analogii, umowa o pracę z asystentem parlamentarnym może zostać rozwiązana bez okresu wypowiedzenia w przypadku poważnego umyślnego lub wynikającego z zaniedbania niedotrzymania przez niego zobowiązań. Organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, podejmuje uzasadnioną decyzję po uprzednim umożliwieniu zainteresowanemu przedstawienia swojej obrony.

3. Bez uszczerbku dla art. 48 i 50, które mają zastosowanie w drodze analogii, umowa o pracę z **akredytowanym** asystentem parlamentarnym może zostać rozwiązana bez okresu wypowiedzenia w przypadku poważnego umyślnego lub wynikającego z zaniedbania niedotrzymania przez niego zobowiązań. Organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, podejmuje uzasadnioną decyzję po uprzednim umożliwieniu zainteresowanemu przedstawienia swojej obrony.

Postanowienia szczególne dotyczące procedury dyscyplinarnej są ustanowione się w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 125 ust. 1.

Poprawka 46**Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający****Załącznik – punkt 3**

Rozporządzenie Nr 31 (EWG), 11 (EWEA)

Rozdział 9 – artykuł 140 – ustęp 3a (nowy)

3a. Okresów zatrudnienia w charakterze akredytowanego asystenta parlamentarnego nie uznaje się za stanowiące „lata służby” do celów art. 29 ust. 3 i 4 Regulaminu pracowniczego.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych ***I

P6_TA(2008)0609

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (COM(2008)0019 — C6-0046/2008 — 2008/0016(COD))

(2010/C 45 E/41)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0019),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2, art. 175 ust. 1 i art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0046/2008),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 35 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0369/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji stanowiące załącznik do niniejszej rezolucji.
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0016

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i następnie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE i 2003/30/WE

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/28/WE.)

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Oświadczenie Komisji odnośnie do art. 2 lit. e):

Komisja jest zdania, że do celów przedmiotowej dyrektywy sformułowanie „odpady przemysłowe i miejskie” może obejmować odpady określane jako „odpady handlowe”.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Oświadczenie Komisji odnośnie do art. 23 ust. 8 akapit drugi tiret drugie:

Komisja jest zdania, że odniesienie do celu na poziomie 20 % w art. 23 ust. 8 akapit drugi tiret drugie nie będzie interpretowane inaczej niż w art. 3 ust. 1 przedmiotowej dyrektywy.

Oświadczenie Komisji odnośnie do art. 23 ust. 8 lit c) i art. 23 ust. 9 i 10:

Komisja stwierdza, że niektóre państwa członkowskie już w 2005 roku osiągnęły wysoki poziom udziału energii odnawialnej na szczeblu krajowym. Przygotowując sprawozdania, o których mowa w art. 23 ust. 8 lit. c) i art. 23 ust. 9 i 10, Komisja, w ramach swojej oceny największej efektywności ekonomicznej, należyście uwzględni koszty krańcowe zwiększenia udziału energii odnawialnych i we wszelkich wnioskach składanych zgodnie z wyżej wymienionym artykułem dyrektywy przedstawi, w odpowiednich przypadkach, właściwe rozwiązania również dla takich państw członkowskich.

Oświadczenie Komisji odnośnie do załącznika VII:

Komisja postara się przyspieszyć do 2011 roku opracowanie wytycznych, o których mowa w załączniku VII do przedmiotowej dyrektywy, i będzie współpracować z państwami członkowskimi w celu opracowania danych i metodologii potrzebnych do oszacowania i monitorowania wkładu pomp ciepła w realizację celów przedmiotowej dyrektywy.

W wytycznych określone zostaną korekty wartości współczynnika sezonowej wydajności (SPF) wykorzystywanych do oceny włączenia pomp ciepła niezasilanych energią elektryczną w celu uwzględnienia faktu, że na zapotrzebowanie takich pomp na energię pierwotną nie ma wpływu efektywność systemu zasilania. Przygotowując te wytyczne Komisja oceni również możliwość określenia metodologii, zgodnie z którą wartość SPF stosowana do oceny włączenia dowolnej pompy ciepła opierałaby się na przeciętnych warunkach klimatycznych UE.

Wspólnotowy system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych *I**

P6_TA(2008)0610

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (COM(2008)0016 — C6-0043/2008 — 2008/0013(COD))

(2010/C 45 E/42)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0016),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust.1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0043/2008),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0406/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji stanowiące załącznik do niniejszej rezolucji.
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0013

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/29/WE.)

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Oświadczenie Komisji odnośnie do art. 10 ust. 3 dotyczące wykorzystania dochodów uzyskanych ze sprzedaży przydziałów w drodze licytacji

W latach 2013-2016 państwa członkowskie mogą również wykorzystać dochody uzyskane ze sprzedaży przydziałów w drodze licytacji na cele wsparcia budowy wysoko wydajnych elektrowni, w tym nowych zakładów energetycznych przystosowanych do wychwytywania i składowania ditlenku węgla. W odniesieniu do nowych instalacji przekraczających poziom wydajności elektrowni zgodnie z załącznikiem 1 do decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. (2007/74/WE) ⁽¹⁾, państwa członkowskie mogą udzielić wsparcia do wysokości 15 % całkowitych kosztów inwestycji w zakresie nowej instalacji przystosowanej do wychwytywania i składowania ditlenku węgla.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiająca zharmonizowane wartości referencyjne wydajności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła zgodnie z dyrektywą 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (opublikowana pod nr C(2006)6817).

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Oświadczenie Komisji odnośnie do art. 10a ust. 4 lit. a dotyczące wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego i systemu handlu emisjami UE

Państwa członkowskie mogą uznać za konieczne tymczasowe zrekompensowanie niektórym instalacjom kosztów emisji CO₂ przełożonych na ceny energii, jeżeli, w przeciwnym przypadku, koszty emisji CO₂ mogłyby narazić je na ryzyko ucieczki emisji. Wobec braku międzynarodowego porozumienia Komisja podejmuje się zmiany — po zasięgnięciu opinii państw członkowskich — wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego do końca 2010 r., aby wprowadzić szczegółowe postanowienie umożliwiające państwom członkowskim przyznanie pomocy publicznej na ten cel. Postanowienia te będą zgodne z zasadami przewidzianymi w dokumencie przedstawionym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w dniu 19 listopada 2008 r. (załącznik 2 15713/1/08).

Wspólne starania zmierzające do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych *I**

P6_TA(2008)0611

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie starań podejmowanych przez państwa członkowskie zmierzających do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do 2020 r. zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (COM(2008)0017 — C6-0041/2008 — 2008/0014(COD))

(2010/C 45 E/43)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0017),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0041/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0411/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0014

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia decyzji nr .../2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji nr 406/2009/WE.)

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Geologiczne składowanie dwutlenku węgla ***I

P6_TA(2008)0612

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywy Rady 85/337/EWG, 96/61/WE, dyrektywy 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (COM(2008)0018 — C6-0040/2008 — 2008/0015(COD))

(2010/C 45 E/44)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0018),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0040/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0414/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji stanowiące załącznik do niniejszej rezolucji.
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0015

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2009/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006

((Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/31/WE.)

Środa, 17 grudnia 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Oświadczenie Komisji dotyczące najnowszych osiągnięć w dziedzinie stosowania technologii CCS

Począwszy od 2010 r. Komisja będzie regularnie przedkładała sprawozdania na temat najnowszych osiągnięć w dziedzinie stosowania technologii CCS w ramach jej działań związanych z prowadzeniem sieci projektów demonstracyjnych CCS. Sprawozdania zawierać będą informacje na temat postępów w zakresie uruchamiania obiektów demonstracyjnych CCS i rozwoju technologii CCS, szacunkowego wyliczenia kosztów i rozwoju infrastruktury transportu i składowania dwutlenku węgla.

Oświadczenie Komisji dotyczące wstępnych pozwoleń na składowanie i wstępnych decyzji o przekazaniu odpowiedzialności na mocy art. 10 ust. 1 i art. 18 ust. 2 dyrektywy

Komisja opublikuje wszystkie opinie na temat wstępnych decyzji o przyznaniu pozwoleń na mocy art. 10 ust. 1 dyrektywy i wstępnych decyzji o przekazaniu odpowiedzialności na mocy art. 18 ust. 2. Opublikowane wersje opinii nie będą jednak zawierały informacji, których poufny charakter jest zagwarantowany w ramach wyjątków od publicznego dostępu do informacji na mocy rozporządzeń (WE) nr 1049/2001 i 1367/2006 w sprawie – odpowiednio – publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43) i zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

Oświadczenie Komisji na temat tego, czy w zmienionej dyrektywie Seveso dwutlenek węgla powinien zostać zaliczony do wymienionych substancji, dla których określono ilości progowe

Dwutlenek węgla jest pospolitą substancją i obecnie nie jest klasyfikowany jako niebezpieczny. Kwestia transportu i składowisk dwutlenku węgla nie jest zatem objęta obecnie dyrektywą Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (dyrektywa Seveso). Na podstawie przeprowadzonej przez Komisję wstępnej analizy dostępnych informacji na temat transportu CO₂ dowody zarówno empiryczne jak i modelowe dotyczące transportu rurociągowego CO₂ wydają się wskazywać na to, że zagrożenia związane z takim transportem CO₂ nie są większe ni; w przypadku transportu rurociągowego gazu ziemnego. To samo dotyczy transportu CO₂ drogą wodną w porównaniu z transportem drogą wodną ciekłego gazu ziemnego lub skroplonego gazu ropopochodnego. Wydaje się równie; mało prawdopodobne, by znaczne było ryzyko awarii stwarzane przez składowisko CO₂, wynikające zarówno z pęknięcia podczas zatłaczania, jak i z wycieku po zatłoczeniu. Sprawa włączenia CO₂ jako wymienionej substancji do dyrektywy Seveso będzie jednak bardziej szczegółowo analizowana podczas prac nad zaproponowaną zmianą dyrektywy, przewidzianą na koniec 2009 roku lub początek 2010 roku. Jeśli ocena wykaże istotne potencjalne niebezpieczeństwo awarii, Komisja wystąpi z wnioskiem o włączenie CO₂ jako wymienionej substancji o odpowiedniej ilości progowej do zmienionej dyrektywy Seveso. W takim przypadku Komisja zaproponuje równie; zmiany do załącznika III do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko) w celu zadbania o to, by wszystkie instalacje Seveso obsługujące ciekły CO₂ były objęte dyrektywą w sprawie odpowiedzialności za środowisko.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Oświadczenie Komisji odnośnie do mineralnej sekwestracji CO₂

Mineralna sekwestracja CO₂ (wiązaną CO₂ w węglany nieorganiczne) stanowi potencjalną technologię łagodzącą oddziaływanie na klimat, która zasadniczo mogłaby być wykorzystywana przez te same kategorie instalacji przemysłowych, które mogą wykorzystywać geologiczne składowanie CO₂. Jednakże technologia ta wciąż jest na etapie badań. Dodatkowo w stosunku do kosztów energetycznych ⁽¹⁾ związanych z wychwytywaniem CO₂ istnieją obecnie znaczne koszty energetyczne związane z samym procesem mineralnej karbonatyzacji, którym należy poświęcić uwagę przed ewentualnym wprowadzeniem na rynek. Podobnie jak w przypadku składowania geologicznego konieczne byłoby również; wprowadzenie kontroli aby upewnić się, że technologia ta jest bezpieczna dla środowiska. Biorąc pod uwagę podstawowe różnice między tymi technologiami, takie kontrole prawdopodobnie będą się zasadniczo różniły od kontroli dotyczących geologicznego składowania CO₂. W świetle tych uwag Komisja będzie uważnie śledzić rozwój techniczny w zakresie mineralnej sekwestracji w celu opracowania ram prawnych umożliwiających bezpieczną dla środowiska mineralną sekwestrację i jej uznanie w ramach systemu handlu emisjami, kiedy technologia ta osiągnie właściwy poziom rozwoju. Biorąc pod uwagę zainteresowanie tą technologią wśród państw członkowskich oraz tempo zmian technologicznych, pierwszą ocenę będzie należało prawdopodobnie przedstawić w 2014 roku lub wcześniej, w zależności od okoliczności.

⁽¹⁾ „Koszty energetyczne” to termin oznaczający fakt, że elektrownia stosująca wychwytywanie lub mineralizację CO₂ wykorzystuje część swojej energii do tych procesów, a zatem potrzebuje więcej energii niż elektrownia o podobnej wydajności niestosująca wychwytywania lub mineralizacji.

Monitorowanie i ograniczanie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystania paliw (transport drogowy i żegluga śródlądowa) ***I

P6_TA(2008)0613

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającej mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystania paliw w transporcie drogowym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w odniesieniu do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żegluga śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG (COM(2007)0018 — C6-0061/2007 — 2007/0019(COD))

(2010/C 45 E/45)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0018),

— uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 i art. 175 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C6-0061/2007),

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0496/2007),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji stanowiące załącznik do niniejszej rezolucji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0019

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzająca mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/30/WE.)

ZAŁĄCZNIK**OŚWIADCZENIE KOMISJI**

Komisja potwierdza, że dwuprocentowe obniżki, o których mowa w art. 7a ust. 2 lit. b) i c), nie są wiążące oraz że przegląd obejmie ich niewiążący charakter.

Normy emisji dla nowych samochodów osobowych *I**

P6_TA(2008)0614

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomów emisji CO₂ pochodzących z samochodów dostawczych (COM(2007)0856 — C6-0022/2008 — 2007/0297(COD))

(2010/C 45 E/46)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0856),

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0022/2008),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 51 i art. 35 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0419/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji stanowiące załącznik do niniejszej rezolucji;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0297

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr 443/2009.)

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIE KOMISJI

Komisja potwierdza, że w 2009 r. ma zamiar złożyć wniosek dotyczący zmiany dyrektywy 1999/94/WE odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi. Wniosek ma na celu zagwarantowanie, że konsumenci otrzymają stosowne informacje na temat emisji CO₂ przez nowe samochody osobowe.

Do 2010 r. Komisja dokona przeglądu dyrektywy 2007/46/WE, aby umożliwić zgłaszanie zastosowania innowacyjnych technologii (innowacje ekologiczne) w samochodach oraz ich wpływu na emisje CO₂ organom państw członkowskich odpowiedzialnym – zgodnie z przepisami rozporządzenia – za monitorowanie i sprawozdawczość.

Komisja rozważy również; przygotowanie i wdrożenie wymogów dotyczących montażu w samochodach mierników zużycia paliwa, zachęcając tym samym do bardziej oszczędnej jazdy. W związku z tym Komisja rozważy zmianę ramowych przepisów dotyczących homologacji typu oraz przyjęcie do 2010 r. niezbędnych norm technicznych.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Komisję obowiązują jednak cele inicjatywy na rzecz lepszych uregulowań prawnych i konieczność uzasadnienia wniosków wszechstronną oceną skutków i korzyści. W odniesieniu do tej kwestii, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, Komisja będzie nadal dokonywała oceny konieczności przedłożenia nowych wniosków legislacyjnych, lecz zastrzega sobie prawo decydowania, czy i kiedy złożenie takich wniosków legislacyjnych będzie właściwe.

Organizacja czasu pracy ***II

P6_TA(2008)0615

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy (10597/2/2008 — C6-0324/2008 — 2004/0209 (COD))

(2010/C 45 E/47)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (10597/2/2008 – C6-0324/2008),
- uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾, dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004)0607),
- uwzględniając zmieniony wniosek Komisji (COM(2005)0246),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 62 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenia do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0440/2008),

1. zatwierdza wspólne stanowisko po poprawkach;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 292.

P6_TC2-COD(2004)0209

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 137 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

Środa, 17 grudnia 2008 r.

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 137 Traktatu stanowi, że Wspólnota ma wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich służące ulepszeniu środowiska pracy w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. w dyrektywach przyjętych na podstawie wspomnianego artykułu ma unikać się nakładania jakichkolwiek ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych, które utrudniałyby tworzenie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.
- (2) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ ustanawia minimalne wymagania co do organizacji czasu pracy, między innymi pod względem okresów dobowego odpoczynku, odpoczynku tygodniowego, przerw, maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy, corocznego urlopu wypoczynkowego oraz pewnych aspektów pracy w porze nocnej, pracy w systemie zmianowym oraz harmonogramów pracy.
- (3) Art. 19 ust. 3 i art. 22 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2003/88/WE przewidują dokonanie przeglądu w terminie do dnia 23 listopada 2003 r.
- (4) Po upływie ponad dziesięciu lat od przyjęcia dyrektywy Rady 93/104/WE ⁽⁵⁾, czyli pierwotnej dyrektywy dotyczącej organizacji czasu pracy, konieczne stało się uwzględnienie nowych realiów i potrzeb zarówno pracodawców, jak i pracowników oraz zapewnienie środków na realizację celów w dziedzinie wzrostu i zatrudnienia określonych przez Radę Europejską w dniach 22 i 23 marca 2005 r. w kontekście strategii lizbońskiej.
- (5) Godzenie pracy z życiem rodzinnym jest również podstawowym elementem, umożliwiającym realizację celów wyznaczonych przez Unię Europejską w strategii lizbońskiej, w szczególności zwiększenia stopy zatrudnienia kobiet. Chodzi nie tylko o stworzenie bardziej zadowalającego środowiska pracy, lecz również o lepsze dostosowanie go do potrzeb pracowników w szczególności tych, którzy mają obowiązki rodzinne. Szereg zmian zawartych w niniejszej dyrektywie ma pozwolić na łatwiejsze pogodzenie życia zawodowego z życiem rodzinnym.
- (6) W związku z tym państwa członkowskie powinny zachęcać partnerów społecznych do zawierania umów na odpowiednim szczeblu, by ułatwić godzenie życia zawodowego i rodzinnego.
- (7) **Konieczne jest wzmocnienie ochrony** zdrowia i bezpieczeństwa pracowników **w celu podjęcia wyzwań związanych z nowymi formami organizacji** czasu pracy, **wprowadzenie modeli czasu pracy dających pracownikom możliwość kształcenia się przez całe życie oraz znalezienie nowej równowagi między godzeniem pracy z życiem rodzinnym z jednej strony, a bardziej elastyczną organizacją czasu pracy z drugiej strony.**
- (8) **Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich cechą charakterystyczną pojęcia „czasu pracy” jest wymóg fizycznej obecności w miejscu określonym przez pracodawcę i dyspozycyjności wobec pracodawcy w celu natychmiastowego, w razie konieczności, świadczenia usług.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 27.10.2005, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 20.9.2005, s. 69.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2005 r. (Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 292), wspólne stanowisko Rady z dnia 15 września 2008 r. (Dz.U. C 254 E z 7.10.2008, s. 26) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 18.11.2003, s. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 307 z 13.12.1993, str. 18. ▯

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- (9) **W sytuacjach, w których pracownicy nie otrzymali okresów odpoczynku, należy im przyznać okres odpoczynku wyrównawczego następującego po okresie pracy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, układami zbiorowymi oraz innymi umowami między partnerami społecznymi.**
- (10) Należy także ponownie przeanalizować przepisy o okresie rozliczeniowym dla maksymalnego tygodniowego czasu pracy, tak aby dostosować je do potrzeb pracodawców i pracowników, nie naruszając gwarancji ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.
- (11) Jeżeli umowa o pracę zawarta jest na okres krótszy niż jeden rok, okres rozliczeniowy nie powinien być dłuższy niż okres trwania umowy o pracę.
- (12) Doświadczenie nabyte w związku ze stosowaniem art. 22 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE wskazuje, że całkowicie indywidualne podejmowanie **ostatecznej** decyzji o niestosowaniu przepisów art. 6 tej dyrektywy **powoduje** problemy pod względem ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników oraz ich wolności wyboru. **Dlatego też przepis dotyczący możliwości niestosowania tego wyjątku nie powinien dłużej być stosowany.**
- (13) **Jeżeli dany pracownik jest zatrudniony na podstawie więcej niż jednej umowy o pracę, należy podjąć środki mające na celu zagwarantowanie, że czas pracy danego pracownika jest sumą okresów pracowanych w ramach każdej z umów.**
- (14) Zgodnie z art. 138 ust. 2 Traktatu Komisja skonsultowała się z partnerami społecznymi na poziomie wspólnotowym w sprawie możliwego kierunku działania wspólnotowego w tej dziedzinie.
- (15) Po przeprowadzeniu tych konsultacji Komisja uznała, że działanie wspólnotowe jest pożądane, i przeprowadziła dalsze konsultacje z partnerami społecznymi w sprawie treści rozważanego wniosku, zgodnie z art. 138 ust. 3 Traktatu.
- (16) Po tych powtórnych konsultacjach partnerzy społeczni nie poinformowali Komisji o swojej woli rozpoczęcia procesu, który mógłby doprowadzić do zawarcia porozumienia przewidzianego w art. 139 Traktatu.
- (17) W związku z tym, że cel niniejszej dyrektywy, mianowicie unowocześnienie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego organizacji czasu pracy, nie może zostać zadowalająco zrealizowany przez państwa członkowskie, może natomiast zostać lepiej zrealizowany na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾. W szczególności niniejsza dyrektywa ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania prawa do należytych i sprawiedliwych warunków pracy, o którym mowa w art. 31 karty, w szczególności w jego ust. 2, który stanowi, że „Każdy pracownik ma prawo do ograniczenia maksymalnego wymiaru czasu pracy, do okresów dziennego i tygodniowego odpoczynku oraz do rocznego płatnego urlopu”.

(1) Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- (19) Wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy powinno utrzymać ogólny poziom ochrony przyznany pracownikom w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2003/88/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. »czas dyżuru« oznacza czas, w którym pracownik ma obowiązek pozostawać do dyspozycji pracodawcy w swoim miejscu pracy, tak aby na polecenie pracodawcy wykonywać swoje czynności lub obowiązki.

1b. »miejsce pracy« oznacza miejsce lub miejsca, w których pracownik zwykle wykonuje swoje czynności lub obowiązki i które jest określone zgodnie z tym, co przewiduje stosunek pracy lub umowa o pracę mające zastosowanie do pracownika.

1c. »nieaktywna część czasu dyżuru« oznacza okres, w którym pracownik pełni dyżur w rozumieniu ust. 1a, ale nie jest zobowiązany przez pracodawcę do faktycznego wykonywania swoich czynności lub obowiązków.”

- 2) Dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Czas dyżuru

Cały okres czasu dyżurowania, w tym jego część nieaktywna, powinien być uważany za czas pracy.

Jednakże w drodze układów zbiorowych lub innych porozumień między partnerami społecznymi, bądź za pomocą przepisów ustawowych lub wykonawczych, nieaktywny okresu dyżurowania może zostać obliczony w sposób odmienny, tak aby nie przekroczył maksymalnego tygodniowego czasu pracy określonego w art. 6, pod warunkiem, że jest to zgodne z ogólnymi zasadami ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.

Nieaktywna część czasu dyżuru nie jest uwzględniana przy obliczaniu odpowiednio dobowych lub tygodniowych okresów odpoczynku przewidzianych w art. 3 i 5.

Artykuł 2b

Obliczanie czasu pracy

W przypadku pracowników zatrudnionych na podstawie więcej niż jednej umowy o pracę, czas pracy takiego pracownika odpowiada sumie okresów czasu pracy przepracowanych w ramach każdej z tych umów.

Artykuł 2c

Godzenie pracy i życia rodzinnego

Państwa członkowskie zachęcają partnerów społecznych odpowiedniego szczebla, bez uszczerbku dla ich autonomii, do zawierania porozumień służących lepszemu godzeniu pracy z życiem rodzinnym.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Państwa członkowskie, bez uszczerbku dla dyrektywy 2002/14/WE z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (*) I po zasięgnięciu opinii partnerów społecznych, **zapewniają:**

- **dpowiednio wczesne informowanie** pracowników **przez pracodawców o wszelkich zmianach w organizacji** czasu pracy **oraz**
- **prawo pracowników do składania wniosków o zmiany godzin lub organizacji czasu pracy oraz obowiązek sprawiedliwego rozpatrywania tych wniosków przez pracodawców, przy uwzględnieniu potrzeb w zakresie elastyczności pracodawców i pracowników. Pracodawca może odrzucić taki wniosek jedynie w przypadku, gdy wynikające z niego straty organizacyjne dla pracodawcy są niewspółmiernie duże w porównaniu do korzyści pracownika.**

(*) Dz.U. L 80 z 23.3.2002, str. 29.”

- 3) W art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 **wprowadza się następujące zmiany:**
 - i) wyrazy „art. 3–6, 8 oraz art. 16” zastępuje się wyrazami „art. 3–6, art. 8 oraz art. 16 lit. a) i c)”;
 - ii) **lit. a) otrzymuje brzmienie:**

„a) dyrektorów generalnych (lub osób na porównywalnym stanowisku), bezpośrednio podlegających im kierowników wyższego szczebla oraz osób bezpośrednio powoływanych przez zarząd;”
 - b) w ust. 2 wyrazy „pod warunkiem, że zainteresowanym pracownikom zapewniono równoważne okresy wyrównawczego odpoczynku” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem, że zainteresowanym pracownikom zapewniono równoważne okresy wyrównawczego odpoczynku **następujące po okresie pracy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, układami zbiorowymi lub innymi porozumieniami zawartymi** między partnerami społecznymi”;
 - c) w ust. 3 zdaniu wprowadzającym wyrazy „art. 3, 4, 5, 8 oraz 16” zastępuje się wyrazami „art. 3, 4, 5, 8 oraz art. 16 lit. a) i c)”;
 - d) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu odstępstwa od art. 6 można stosować względem lekarzy stażystów zgodnie z przepisami określonymi w akapitach od drugiego do szóstego niniejszego ustępu.”
 - ii) skreśla się ostatni akapit.
4. w art. 18 ust. 3 wyrazy „pod warunkiem, że zainteresowanym pracownikom zapewniono równoważne okresy wyrównawczego odpoczynku” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem, że zainteresowanym pracownikom zapewniono równoważne okresy wyrównawczego odpoczynku **następujące po okresie pracy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, układami zbiorowymi lub innymi porozumieniami zawartymi** między partnerami społecznymi”;

Środa, 17 grudnia 2008 r.

5. Art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Ograniczenia dotyczące odstąpienia od okresu rozliczeniowego

|| Na zasadzie odstępstwa od art. 16 lit. b), o ile zachowane zostają ogólne zasady ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, państwa członkowskie mogą zezwolić z przyczyn obiektywnych lub technicznych lub z przyczyn dotyczących organizacji pracy, by okresem rozliczeniowym był okres nieprzekraczający 12 miesięcy ustalony:

- a) na mocy układu zbiorowego lub porozumienia między partnerami społecznymi, jak przewidziano w art. 18; lub
- b) na mocy przepisu ustawowego lub wykonawczego po zasięgnięciu opinii partnerów społecznych odpowiedniego szczebla **w przypadkach, w których pracownicy nie są objęci umowami zbiorowymi lub porozumieniami między partnerami społecznymi, pod warunkiem że zainteresowane państwa członkowskie przyjmą niezbędne środki w celu zapewnienia, że pracodawca:**
 - i) **informuje pracowników lub ich przedstawicieli i przeprowadza z nimi konsultacje dotyczące wprowadzenia proponowanej organizacji czasu pracy i jej zmian;**
 - ii) **przyjmuje niezbędne środki w celu zapobiegania wszelkim zagrożeniom dla zdrowia i bezpieczeństwa związanym z proponowaną organizacją czasu pracy lub ich usuwania.**

Korzystając z możliwości, określonej w akapicie pierwszym lit. b), państwa członkowskie zapewniają, by pracodawcy przestrzegali swoich obowiązków określonych w rozdziale II dyrektywy 89/391/EWG.”

6) Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Przepisy różne

1. Mimo obowiązywania ogólnej zasady, że maksymalny tygodniowy wymiar czasu pracy w Unii Europejskiej wynosi 48 godzin i że w praktyce wyjątkiem jest, by pracownicy w Unii Europejskiej pracowali dłużej, państwa członkowskie mogą **podjąć decyzję** o niestosowaniu art. 6, **podczas okresu przejściowego, który zakończy się ...** (*), pod warunkiem że podejmą **one** konieczne działania mające na celu zapewnienie skutecznej ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Jednak wykonywanie tego prawa wyboru musi być wyraźnie przewidziane w układzie zbiorowym lub porozumieniu między partnerami społecznymi odpowiedniego szczebla lub w ustawodawstwie krajowym po konsultacji z partnerami społecznymi odpowiedniego szczebla.

2. W każdym przypadku państwa członkowskie, które chcą skorzystać ze wspomnianego prawa wyboru, muszą podjąć środki konieczne do zapewnienia, aby:

- a) żaden pracodawca nie żądał od pracownika, by pracował dłużej niż 48 godzin w okresie siedmiu dni liczonych jako przeciętna liczba godzin w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 16 lit. b), chyba że otrzymał on zgodę pracownika na wykonywanie takiej pracy. Zgoda taka ważna jest przez okres nieprzekraczający **sześciu miesięcy** i jest odnawialna;
- b) żaden pracownik nie został przez swojego pracodawcę narażony na negatywne skutki z powodu niewyrażenia zgody na wykonywanie takiej pracy ani z powodu cofnięcia swojej zgody na nią, bez względu na przyczynę;

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- c) zgoda wyrażona w momencie:
- i) podpisywania indywidualnej umowy o pracę **lub w trakcie okresu próbnego**; lub
 - ii) w ciągu pierwszych czterech tygodni stosunku pracy

była nieważna i nieskuteczna;

||

- d) każdy pracownik w ciągu sześciu pierwszych miesięcy po zawarciu ważnej umowy lub w okresie maksymalnie trzech miesięcy po zakończeniu okresu próbnego określonego w jego umowie – zależnie od tego, który z tych okresów jest dłuższy, miał prawo wycofać, ze skutkiem natychmiastowym, swoją zgodę na wykonywanie takiej pracy, informując o tym we właściwym terminie pracodawcę na piśmie. Po upływie tego terminu pracodawca może wymagać od pracownika złożenia pisemnego wypowiedzenia takiej zgody, którego okres nie może przekroczyć dwóch miesięcy;
- e) pracodawca prowadził bieżącą dokumentację dotyczącą wszystkich pracowników, którzy wykonują taką pracę, oraz odpowiednią dokumentację pozwalającą wykazać, że przestrzegane są przepisy niniejszej dyrektywy;
- f) dokumentacja ta była udostępniana właściwym organom, które ze względu na bezpieczeństwo i zdrowie pracowników mogą zakazać lub ograniczyć możliwość przekraczania maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy;
- g) pracodawca na żądanie właściwych organów dostarczał im informacji o przypadkach, w których pracownicy wyrazili zgodę na pracę przekraczającą 48 godzin w okresie siedmiu dni, liczonych jako przeciętna liczba godzin w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 16 lit. b), a także dostarczał im odpowiednią dokumentację pozwalającą wykazać, że przestrzegane są przepisy niniejszej dyrektywy.

||

(*) **36 miesięcy od wejścia w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE z dnia ... [zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy].**"

||

- 7) Art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Sprawozdania

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego już przyjętych lub właśnie przyjmowanych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
2. Państwa członkowskie co pięć lat przedkładają Komisji sprawozdanie z praktycznego wprowadzania w życie niniejszej dyrektywy i podają stanowiska partnerów społecznych.

Komisja przekazuje te informacje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Doradczemu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

3. Co pięć lat od dnia 23 listopada 1996 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę ust. 1 i 2.”

Artykuł 2

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o odnośnych przepisach najpóźniej do ...(*) . Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich dalszych zmianach tych przepisów w odpowiednim terminie, w szczególności zapewniają pracownikom lub ich przedstawicielom odpowiednie środki egzekwowania obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie nie później niż ... (*) wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy lub zapewniają wprowadzenie w życie przez partnerów społecznych niezbędnych przepisów w drodze porozumienia, przy czym państwa członkowskie muszą dokonać wszelkich niezbędnych dostosowań, pozwalających im stale gwarantować realizację celów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji odnośne informacje.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia są określane przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów prawa krajowego, które państwa te przyjęły w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) 3 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Transgraniczne egzekwowanie prawa dotyczące bezpieczeństwa drogowego *I**

P6_TA(2008)0616

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego (COM(2008)0151 — C6-0149/2008 — 2008/0062(COD))

(2010/C 45 E/48)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0151),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 71 ust. 1 lit. c) Traktatu WE, zgodnie z którymi projekt został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0149/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki i opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0371/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0062

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji ,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C

Środa, 17 grudnia 2008 r.

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska prowadzi politykę mającą na celu poprawę bezpieczeństwa drogowego, przyjmując za cel zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych, rannych oraz strat materialnych. Spójne egzekwowanie kar nakładanych na sprawców przestępstw i wykroczeń drogowych, które uznawane są za znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego, jest ważnym narzędziem w dążeniu do tego celu.
- (2) Jednakże z powodu braku odpowiednich mechanizmów sankcje w postaci kar pieniężnych za niektóre wykroczenia drogowe często nie są egzekwowane, jeżeli przestępstwo lub wykroczenie popełnione zostało z udziałem pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym popełniono wykroczenie.
- (3) W celu polepszenia bezpieczeństwa drogowego w całej Unii Europejskiej oraz zapewnienia równego traktowania sprawców zamieszkałych i niezamieszkałych w państwie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, egzekwowanie prawa powinno być ułatwione niezależnie od tego, w jakim państwie członkowskim zarejestrowany jest pojazd, z udziałem którego popełniono przestępstwo bądź wykroczenie. W tym celu powinien zostać utworzony system transgranicznej wymiany informacji.
- (4) System taki ma szczególne znaczenie w związku z przestępstwami i wykroczeniami drogowymi rejestrowanymi przez automatyczne urządzenia, jak nadmierna prędkość lub niezatrzymanie się na czerwonym świetle, w przypadku których tożsamość sprawcy wykroczenia nie może być natychmiast ustalona. Jest on również użyteczny z punktu widzenia postępowania w sprawie wykroczeń i przestępstw, w ramach którego konieczne może być sprawdzenie szczegółowych informacji dotyczących rejestracji pojazdu w przypadku zatrzymania pojazdu. Dotyczy to zwłaszcza jazdy pod wpływem alkoholu.
- (5) Objęcie tym systemem określonych typów przestępstw lub wykroczeń drogowych powinno odzwierciedlać powodowany przez nie poziom zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, a system powinien obejmować przestępstwa i wykroczenia, które kwalifikowane są jako przestępstwa i wykroczenia drogowe w prawie wszystkich państw członkowskich. W związku z tym należy przewidzieć przepisy dotyczące nadmiernej prędkości, jazdy pod wpływem alkoholu, niestosowania pasów bezpieczeństwa oraz niezatrzymania się na czerwonym świetle. Komisja będzie w dalszym ciągu kontrolowała sytuację w całej UE w zakresie innych wykroczeń i przestępstw drogowych o poważnych skutkach dla bezpieczeństwa drogowego. **Po przedstawieniu sprawozdania z wykonania niniejszej dyrektywy dwa lata po jej wejściu w życie Komisja, w razie potrzeby, powinna zaproponować przegląd dyrektywy pod kątem ewentualnego włączenia do zakresu jej stosowania innych kategorii przestępstw i wykroczeń drogowych.**
- (6) **W celu zagwarantowania wystarczającego poziomu bezpieczeństwa drogowego i zapewnienia, że stosowane kary pieniężne były współmierne Komisja powinna organizować debaty z państwami członkowskimi w sprawie wprowadzenia zharmonizowanych i ustalonych na konkretnym poziomie kar pieniężnych za przestępstwa i wykroczenia drogowe, a także powinna zachęcać do wymian najlepszych wzorców postępowania pomiędzy państwami członkowskimi.**

⁽¹⁾ Dz.U. C

⁽²⁾ Dz.U. C 310 z 5.12.2008, s. 9.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- (7) W celu zapewnienia skuteczności systemu egzekwowania prawa, powinien on obejmować etapy począwszy od wykrycia przestępstwa lub wykroczenia do wysłania posiadaczowi dowodu rejestracyjnego jednoosobowego pojazdu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, opartego na standardowym formularzu. Po wydaniu ostatecznej decyzji zastosowanie **może mieć** decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym ⁽¹⁾. **Jeżeli nie można zastosować tej decyzji ramowej, np. ponieważ decyzje nakładające karę nie wchodzą w zakres prawa karnego, należy mimo to zapewnić skuteczność kar innymi środkami ich wykonywania. Należy wprowadzić minimalne wymogi dotyczące zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, w tym formularzy odwoławczych, oraz większej zgodności metod wysyłania ich, tak aby transgraniczne egzekwowanie prawa dokonywało się w bardziej wiarygodny i skuteczny sposób.**
- (8) Następnie należy niezwłocznie przeprowadzić transgraniczną wymianę informacji za pośrednictwem narzędzi elektronicznych. W tym celu **pożądane jest stworzenie bezpiecznych wspólnotowych sieci elektronicznych umożliwiających wymianę informacji w bezpiecznych warunkach i zapewniających zachowanie poufności przekazywanych danych.**
- (9) Z uwagi na fakt, że dane związane z identyfikacją sprawcy wykroczenia są danymi osobowymi, państwa członkowskie muszą podjąć środki niezbędne do zagwarantowania zgodności z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽²⁾. **Sprawcę powinno informować się odpowiednio w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia o przysługujących mu prawach do dostępu do danych, wprowadzania w nich zmian i usuwania danych oraz o maksymalnym zgodnym z prawem okresie przechowywania tych danych.**
- (10) **Danych gromadzonych na mocy niniejszej dyrektywy, niezależnie od tymczasowego charakteru ich przechowywania, nie należy w żadnym przypadku wykorzystywać do celów innych niż te, które służą postępowaniu w sprawie przestępstw lub wykroczeń zagrażających bezpieczeństwu na drogach. Komisja i państwa członkowskie powinny w związku z tym dostarczyć gwarancji w zakresie przetwarzania danych osobowych i zarządzania wspólnotową siecią elektroniczną, które pozwolą uniknąć wykorzystywania gromadzonych danych w celach innych niż właściwe dla bezpieczeństwa drogowego.**
- (11) **W dziedzinie kontroli bezpieczeństwa drogowego państwa członkowskie powinny ujednolicić stosowane przez siebie metody w celu wypracowania praktyk porównywalnych na skalę UE. W każdym państwie członkowskim należy opracować podstawowe normy dotyczące praktyk kontrolnych.**
- (12) **W przyszłości należy także ujednolicić urządzenia techniczne służące kontroli bezpieczeństwa drogowego w celu zapewnienia spójności środków kontroli pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi. Dokonanie takiej harmonizacji technicznej powinno zostać zaproponowane przez Komisję podczas przeglądu przewidzianego w art. 14.**
- (13) **Komisja i państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie konieczne środki w celu informowania obywateli UE o wdrażaniu niniejszej dyrektywy i uświadomienia im na tę kwestię. Odpowiednie informacje na temat konsekwencji nieprzestrzegania przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa na drogach mogą mieć zapobiegawczy wpływ w fazie poprzedzającej przekazywanie uprawnień do egzekwowania kar.**
- (14) **Komisja powinna skoncentrować się w przyszłości na wprowadzaniu ułatwień w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego ruchu drogowego, zwłaszcza w odniesieniu do wykroczeń i przestępstw wiążących się z poważnymi wypadkami drogowymi.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- (15) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (16) W szczególności Komisja powinna otrzymać uprawnienia do przyjęcia środków dotyczących dostosowania załącznika. Ponieważ środki te mają ogólny zasięg i służą zmianom innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (17) Ponieważ *cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ułatwienia transgranicznego egzekwowania prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego, nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez państwa członkowskie i ze względu na skalę i efekty działania może być skuteczniej osiągnięty na szczeblu wspólnotowym*, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności ustanowioną w wymienionym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia *tego celu*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia system mający na celu ułatwienie transgranicznego egzekwowania kar za następujące przestępstwa i wykroczenia drogowe:
- nadmierna prędkość;
 - jazda pod wpływem alkoholu;
 - niestosowanie basów bezpieczeństwa;
 - niezatrzymanie się na czerwonym świetle.
2. Dyrektywa ta ma zastosowanie, o ile kara, która ma zostać nałożona za dane przestępstwo lub wykroczenie, ma charakter pieniężny lub obejmuje karę pieniężną.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- „posiadacz” oznacza osobę będącą posiadaczem dowodu rejestracyjnego danego pojazdu z **uwzględnieniem motocykli**;
- „państwo popełnienia przestępstwa lub wykroczenia” oznacza państwo członkowskie, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie;
- „państwo zamieszkania” oznacza państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest pojazd, z którego udziałem zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. ||

Środa, 17 grudnia 2008 r.

- d) „właściwy organ” oznacza **jeden punkt kontaktowy w każdym państwie członkowskim odpowiedzialny za ułatwianie wdrażania niniejszej dyrektywy;**
- e) „organ centralny” oznacza **organ odpowiedzialny za zapewnienie ochrony danych w każdym państwie członkowskim;**
- f) „ostateczna decyzja administracyjna” oznacza **ostateczną decyzję wymagającą zapłaty kary pieniężnej, inną niż decyzja objęta definicją z art. 1 decyzji ramowej 2005/214/WSiSW;**
- g) „nadmierna prędkość” oznacza **przekroczenie ograniczeń prędkości obowiązujących na danej drodze lub dla danego pojazdu w państwie, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie;**
- h) „jazda pod wpływem alkoholu” oznacza **prowadzenie pojazdu przez kierowcę, u którego poziom alkoholu we krwi przekracza maksymalny dopuszczalny poziom obowiązujący w państwie, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie;**
- i) „niestosowanie pasów bezpieczeństwa” oznacza **niedostosowanie się do wymogu zapięcia pasów bezpieczeństwa lub systemów mocowania dla dzieci, w przypadkach, gdy korzystanie z tego wyposażenia jest obowiązkowe zgodnie z dyrektywą Rady 91/671/EWG ⁽¹⁾ lub z prawem krajowym w państwie, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie;**
- j) „niezatrzymanie się na czerwonym świetle” oznacza **wykroczenie przejazdu na czerwonym świetle, zgodnie z jego definicją w prawie państwa, w którym zostało popełnione wykroczenie.**

Artykuł 3

Wytyczne w dziedzinie bezpieczeństwa drogowego na terytorium Unii

1. **W celu realizacji polityki bezpieczeństwa drogowego zmierzającej do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony ogółu użytkowników dróg w UE oraz z uwzględnieniem różnorodnych warunków na terytorium UE państwa członkowskie podejmują działania bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych polityk i przepisów prawnych celem zapewnienia minimalnego zestawu wytycznych w zakresie bezpieczeństwa drogowego w zakresie niniejszej dyrektywy. W dążeniu do realizacji tego celu Komisja przyjmuje wytyczne dotyczące bezpieczeństwa na drodze obejmujące całą UE zgodne z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 13 ust. 2. Wytyczne te są zgodne z minimalnymi wytycznymi określonymi w niniejszym artykule.**

2. **W odniesieniu do prędkości zachęca się do wykorzystywania automatycznych urządzeń kontrolnych na autostradach, drogach drugorzędnych i drogach miejskich w szczególności na tych odcinkach sieci dróg, na których liczba wypadków wynikających z nadmiernej prędkości jest wyższa od średniej.**

Zalecenia przyjęte w ramach przedmiotowych wytycznych zmierzają do zwiększenia o 30 % liczby kontroli prędkości przeprowadzanych za pomocą automatycznych urządzeń kontrolnych w państwach członkowskich, gdzie liczba ofiar śmiertelnych na drogach jest wyższa od średniej unijnej, a spadek liczby ofiar śmiertelnych na drogach od 2001 r. jest niższy od średniej unijnej. Zapewnia się objęcie całego terytorium każdego państwa członkowskiego.

3. **W odniesieniu do jazdy pod wpływem alkoholu państwa członkowskie zapewniają przede wszystkim kontrole w miejscach i w czasie, w których często nie przestrzegają przepisów w tym zakresie, zwiększając tym samym ryzyko wypadku.**

Państwa członkowskie dopilnowują, by rocznie co najmniej 30 % kierowców zostało poddanych tego typu kontroli.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 26) ¶.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

4. W odniesieniu do stosowania pasów bezpieczeństwa państwa członkowskie, w których pasów bezpieczeństwa używa poniżej 70 % użytkowników dróg, przeprowadzają intensywne akcje kontrolne przez co najmniej sześć tygodni w roku przede wszystkim w miejscach i w czasie, w których często nie przestrzega się przepisów w tym zakresie.

5. W odniesieniu do niezatrzymywania się na czerwonym świetle automatyczne urządzenia kontrolne powinny być w większym stopniu wykorzystywane na skrzyżowaniach, na których często nie przestrzega się przepisów i na których liczba wypadków przekracza średnią wypadków wynikających z niezatrzymania się na czerwonym świetle.

6. Wytyczne zawierają zalecenie w sprawie wymiany dobrych praktyk między państwami członkowskimi, a zwłaszcza udzielenia przez państwa bardziej zaawansowane pod względem kontroli automatycznych pomocy technicznej państwom członkowskim, które o taką pomoc się zwrócą.

Rozdział II

Przepisy ułatwiające transgraniczne egzekwowanie prawa

Artykuł 4

Procedura wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi

1. W przypadku, gdy przestępstwo lub wykroczenie zostało popełnione w danym państwie członkowskim z udziałem pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim oraz gdy kara nie została wyegzekwowana a sprawa zamknięta bezpośrednio przez właściwy organ odpowiedzialny za ściganie wykroczeń w państwie, w którym przestępstwo lub wykroczenie zostało popełnione, właściwy organ w tym państwie wysła numer rejestracyjny pojazdu i informację dotyczącą miejsca i daty popełnienia przestępstwa lub wykroczenia właściwemu organowi w tym innym państwie członkowskim lub w państwie zamieszkania, jeżeli jego ustalenie jest możliwe. Dokonuje tego w tych samych okolicznościach i na takich samych warunkach, na jakich wykroczenie to byłoby ścigane, gdyby zostało popełnione z udziałem pojazdu zarejestrowanego na własnym terytorium danego państwa członkowskiego.

2. Właściwy organ w państwie zamieszkania przekazuje bezzwłocznie następujące informacje wyłącznie właściwemu organowi w państwie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:

- a) marka i model pojazdu o danym numerze rejestracyjnym;
- b) w przypadku, gdy posiadacz dowodu rejestracyjnego danego pojazdu jest osobą fizyczną, nazwisko, adres, data i miejsce urodzenia;
- c) w przypadku, gdy posiadacz dowodu rejestracyjnego danego pojazdu jest osobą prawną, nazwa i adres.

(3) **Wymiana informacji dotyczących danych osobowych i swobodny przepływ danych w tym kontekście odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.** Właściwy organ drugiego państwa członkowskiego nie przechowuje informacji przesłanych przez państwo popełnienia wykroczenia. **Informację tą przesyła się jedynie dla potrzeb niniejszej dyrektywy, a po zakończeniu postępowania muszą one zostać w całości usunięte w możliwy do udowodnienia sposób.**

Artykuł 5

Korzystanie z sieci elektronicznej

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia prowadzenia wymiany informacji opisanej w art. 4 za pośrednictwem narzędzi elektronicznych. W tym celu państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić utworzenie opartej na wspólnych zasadach bezpiecznej **wspólnotowej** sieci elektronicznej, nie później niż w ciągu 12 miesięcy od upływu terminu wskazanego w art. 15 ust. 1.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

2. Komisja przyjmuje wspólne zasady dotyczące wdrażania ust. 1 przed upływem terminu wskazanego w art. 15 ust. 1, zgodnie z procedurą regulacyjną **połączoną z kontrolą** przewidzianą w **art. 13 ust. 2**.

Wspólne zasady obejmują w szczególności następujące kwestie:

- a) format danych podlegających wymianie;
- b) procedury techniczne dotyczące elektronicznej wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi **gwarantujące bezpieczeństwo i poufność przekazywanych danych**;
- c) **zasady bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych, tak aby uniknąć wykorzystania danych w celach innych niż te, dla których są przeznaczone**.

Artykuł 6

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia

1. Po otrzymaniu informacji przewidzianej w art. 4 ust. 2 organ, który w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia jest odpowiedzialny za ściganie przestępstw lub wykroczeń objętych zakresem niniejszej dyrektywy, wysyła posiadaczowi zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia. Zawiadomienie sporządzane jest w oparciu o formularz przedstawiony w załączniku.

2. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia zawiera **co najmniej przedmiot zawiadomienia, nazwę organu uprawnionego do egzekwowania kar pieniężnych, nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za wykonanie niniejszej dyrektywy** i opis istotnych szczegółów związanych z danym przestępstwem lub wykroczeniem. **Zawiera ono również** wysokość kary pieniężnej, **informacje o najprostszycy procedurach płatności, terminie płatności**, a także informację o możliwościach odwołania się od decyzji nakładającej karę pieniężną oraz o procedurze, zgodnie z którą należy postępować w przypadkach sporu i odwołania się.

3. **Kara pieniężna nałożona na mocy niniejszej dyrektywy jest niedyskryminująca ze względu na przynależność państwową i nakładana zgodnie z prawem państwa, w którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie.**

4. W zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia informuje się posiadacza o konieczności wypełnienia w określonym terminie formularza odpowiedzi w przypadku, gdy nie zamierza on zapłacić kary. **Informuje się również posiadacza, że każda odmowa zapłaty zostanie przekazana właściwemu organowi państwa zamieszkania w celu wykonania decyzji.**

5. **W zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia posiadacz informowany jest, iż jego dane osobowe będą przetwarzane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE oraz o przysługującym mu prawie do dostępu do danych oraz do występowania o ich korektę i usunięcie, które określone zostało w art. 11 niniejszej dyrektywy.**

6. **Jeżeli posiadacz nie prowadzi pojazdu w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, dostarcza on szczegółowych informacji o tożsamości kierowcy zgodnie z prawem państwa zamieszkania. Powyższe nie ma zastosowania w przypadku istnienia między co najmniej dwoma państwami członkowskimi umowy, której celem jest rozwiązanie problemów wynikających z zastosowania niniejszego artykułu.**

7. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia powinno zostać skierowane do posiadacza w języku urzędowym lub w językach urzędowych państwa zamieszkania, określonych przez to państwo.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

8. Komisja może dostosować formularz zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia w celu uwzględnienia zmian technicznych. Środki te, mające na celu zmianę elementów **technicznych** innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

9. Dla celów niniejszej dyrektywy nie nakłada się kary pieniężnej w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia popełnionego przed datą wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Postępowanie w sprawie przestępstw lub wykroczeń drogowych

1. W przypadku gdy kara pieniężna nie zostaje zapłacona i gdy wyczerpano już wszystkie procedury stosowane w przypadku sporu lub odwołania się, zastosowanie ma decyzja ramowa 2005/214/WSiSW w odniesieniu do kar pieniężnych, o których jest mowa w art. 1 tej decyzji ramowej.

2. W przypadkach braku zapłaty określonych w ust. 1, które jednakże dotyczą kar pieniężnych nieobjętych zakresem tej decyzji ramowej, właściwy organ państwa popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przekazuje decyzję ostateczną właściwemu organowi państwa zamieszkania w celu wykonania kary pieniężnej.

Artykuł 8

Uznawanie i wykonywanie kar pieniężnych

1. Właściwy organ państwa zamieszkania uznaje ostateczną decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej przekazane zgodnie z art. 7 ust. 2 bez żadnych dodatkowych formalności i bezzwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu jego wykonania, chyba że właściwy organ podejmie decyzję o powołaniu się na jeden z poniższych powodów nieuznania lub niewykonania decyzji:

- a) zgodnie z prawem państwa zamieszkania istnieje immunitet uniemożliwiający wykonanie decyzji;
- b) zainteresowany nie został poinformowany o przysługującym mu prawie do odwołania i o terminie, w którym można było z niego z korzystać.

2. Wykonanie przez właściwy organ państwa zamieszkania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podlega prawu państwa zamieszkania w takim samym zakresie, jak kary o charakterze pieniężnym nałożone przez państwo zamieszkania.

3. Właściwy organ państwa popełnienia przestępstwa lub wykroczenia niezwłocznie informuje właściwy organ państwa zamieszkania o wszelkich decyzjach lub środkach, w wyniku których decyzja przestaje być wykonalna. Właściwy organ państwa zamieszkania zaprzestaje wykonywania decyzji bezpośrednio po powiadomieniu go o tej decyzji lub środku przez właściwy organ państwa popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

Artykuł 9

Informacje przekazywane przez państwo zamieszkania

Właściwy organ państwa zamieszkania bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa popełnienia przestępstwa lub wykroczenia w jakikolwiek sposób, który pozostawia dowód na piśmie o:

- a) przekazaniu decyzji właściwemu organowi;

Środa, 17 grudnia 2008 r.

b) **każdej decyzji uzasadniającej niewykonanie decyzji oraz o jej motywach;**

c) **wykonaniu decyzji – bezpośrednio po zakończeniu jej wykonywania.**

Artykuł 10

Organy centralne

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ centralny, którego zadaniem jest wspomaganie stosowania niniejszej dyrektywy.
2. Każde państwo członkowskie informuje Komisję w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy o nazwach i adresach organów centralnych wyznaczonych zgodnie z niniejszym artykułem.
3. Komisja przekazuje informacje określone w ust. 2 pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 11

Prawo do dostępu do danych oraz do występowania o ich korektę i usunięcie

1. Bez uszczerbku dla prawa przysługującego osobom, których dane dotyczą, na mocy przepisów krajowych zgodnie z art. 12 lit. a) dyrektywy 95/46/WE, każda osoba ma prawo do uzyskania informacji w sprawie dotyczących jej danych osobowych zarejestrowanych w państwie zamieszkania, które zostały przekazane wnioskującemu o nie państwu członkowskiemu.
2. Bez uszczerbku dla przestrzegania wymogów proceduralnych dotyczących mechanizmów odwoływania się i dochodzenia roszczeń obowiązujących w zainteresowanych państwach członkowskich, każda zainteresowana osoba ma prawo do uzyskania sprostowania wszelkich nieprawidłowych danych osobowych lub bezwzględnego usunięcia wszelkich danych zarejestrowanych bezprawnie.
3. Osoby, których dane dotyczą, mogą dochodzić praw wskazanych w ust. 2 wobec organu centralnego ich państwa zamieszkania.

Artykuł 12

Informacje dla kierowców w UE

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu dostarczenia użytkownikom dróg niezbędnych informacji o środkach wykonawczych do niniejszej dyrektywy. Informacji tych mogą dostarczyć, obok innych organizacji, organy prewencji drogowej, organizacje pozarządowe działające w obszarze bezpieczeństwa drogowego lub kluby samochodowe.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby zasady dotyczące ograniczenia prędkości zostały umieszczone na tablicach znajdujących się na każdej autostradzie przekraczającej ich granice.

2. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej stronę zawierającą informację o zasadach obowiązujących w państwach członkowskich objętych zakresem niniejszej dyrektywy.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

Rozdział III

Procedura komitetu

Artykuł 13

Komitet

1. Komisję wspomaga Komitet ds. egzekwowania prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego. ||
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust.1 — 4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 14

Przegląd i sprawozdanie

1. **Do dnia ...(*) Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie i jej skuteczności w zakresie celu zmniejszenia liczby ofiar śmiertelnych na drogach w UE.**
2. **Na podstawie tego sprawozdania Komisja bada możliwości rozszerzenia zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na inne wykroczenia i przestępstwa drogowo.**
3. **W sprawozdaniu tym Komisja przedstawia propozycje harmonizacji urzędzeń kontrolnych w oparciu o kryteria wspólnotowe i praktyki w zakresie kontroli bezpieczeństwa drogowego.**
4. **W sprawozdaniu tym Komisja ocenia głębiej dobrowolne zastosowanie się przez państwa członkowskie do wytycznych dotyczących bezpieczeństwa na drodze obejmujących całą UE określonych w art. 3 i rozpatruje możliwość nadania tym zaleceniom zawartym w tych wytycznych charakteru obowiązkowego. W razie konieczności Komisja przedstawia wniosek dotyczący zmiany niniejszej dyrektywy.**

Rozdział IV

Przepisy końcowe

Artykuł 15

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej dwanaście miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

(*) *Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.*

Środa, 17 grudnia 2008 r.

*Artykuł 16**Wejście w życie*

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

*Artykuł 17**Adresaci*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 17 grudnia 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

FORMULARZ ZAWIADOMIENIA O POPEŁNIENIU PRZESTĘPSTWA LUB WYKROCZENIA,

o którym mowa w art. 6

[STRONA TYTUŁOWA]

[Nazwisko/nazwa, adres i numer telefonu nadawcy] [Nazwisko/nazwa i adres adresata]

ZAWIADOMIENIE

o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego w ... [nazwa państwa członkowskiego, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie]

[powyższy tekst zamieszczony jest na stronie tytułowej we wszystkich oficjalnych językach UE]

STRONA 2

W dniu [data] popełnione zostało wykroczenie drogowe z udziałem pojazdu o numerze rejestracyjnym, marki , model, które zostało wykryte przez[nazwa właściwego organu].

Jest Pan/Pani zarejestrowany(-a) jako posiadacz dowodu rejestracyjnego wyżej wymienionego pojazdu.

Istotne szczegółowe informacje dotyczące przestępstwa lub wykroczenia przedstawione są poniżej na stronie 3.

Wysokość kary pieniężnej odpowiadającej temu wykroczeniu wynosi / waluta krajowa.

Termin płatności upływa z dniem

Jeżeli nie uiszcisz Pan/Pani kary pieniężnej, jest Pan/Pani zobowiązany(-a) do wypełnienia załączonego formularza odpowiedzi (strona 4) i wysłania go na wskazany adres. **Formularz odpowiedzi może być przekazany przez właściwy organ państwa popełnienia przestępstwa lub wykroczenia] [właściwemu organowi państwa zamieszkania] w celu wykonania decyzji nakładającej karę.**

INFORMACJE

Sprawa ta zostanie zbadana przez właściwy organ w państwie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.**Jeżeli wykroczenie w tej sprawie nie jest ścigane, zostanie Pan/Pani o tym poinformowany(-a) w ciągu 60 dni od dnia wpłynięcia formularza odpowiedzi.****Jeżeli wykroczenie w tej sprawie jest ścigane, zastosowanie ma następująca procedura:****[Wypełnia państwo, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie: procedura, jaka zostanie zastosowana, szczegółowe informacje dotyczące możliwości i procedury odwołania się od decyzji o wszczęciu postępowania w tej sprawie. Te szczegółowe informacje obejmują w każdym przypadku: nazwę i adres organu odpowiedzialnego za prowadzenie postępowania w tej sprawie; termin płatności; nazwę i adres właściwego organu odwoławczego; ostateczny termin składania odwołania].**

STRONA 3

ISTOTNE SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE PRZESTĘPSTWA LUB WYKROCZENIA

- a) Dane pojazdu, z udziałem którego zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie:

numer rejestracyjny:

państwo rejestracji:

marka i model:

- b) Dane dotyczące przestępstwa lub wykroczenia:

miejsce, dzień i godzina popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:

charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa lub wykroczenia:

nadmierna prędkość, jazda pod wpływem alkoholu, niezastosowanie pasów bezpieczeństwa lub niezastosowanie systemu mocowania dla dzieci, niezatrzymanie się na czerwonym świetle ⁽¹⁾

szczegółowy opis przestępstwa lub wykroczenia:

odniesienie do odpowiednich przepisów prawnych:

opis dowodu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, albo odniesienie do dowodu:

- c) Dane dotyczące urządzenia wykorzystanego do wykrycia przestępstwa lub wykroczenia ⁽²⁾

typ urządzenia do wykrywania nadmiernej prędkości, jazdy pod wpływem alkoholu, niezatrzymania się na czerwonym świetle lub niestosowania pasów bezpieczeństwa ⁽¹⁾:

specyfikacja urządzenia:

numer identyfikacyjny urządzenia:

data ważności ostatniego pomiaru:

- d) Wynik zastosowania urządzenia:

[przykład dotyczący nadmiernej prędkości; inne przestępstwa lub wykroczenia zostaną dodane:]

prędkość maksymalna:

zmierzona prędkość:

zmierzona prędkość dostosowana z uwzględnieniem marginesu błędu:

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ Nie dotyczy, jeżeli nie było stosowane żadne urządzenie.

Środa, 17 grudnia 2008 r.

STRONA 4

FORMULARZ ODPOWIEDZI

(proszę wypełnić drukowanymi literami i zaznaczyć właściwą opcję)

A. Tożsamość kierowcy:

Czy kierował Pan/ kierowała Pani pojazdem w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia (tak/nie)

Jeżeli tak, proszę wypełnić poniższe rubryki:

- nazwisko i imię:
- miejsce i data urodzenia:
- numer prawa jazdy: wydane w dniu (data) w (miejsce):
- adres:

Jeżeli nie kierował Pan/ kierowała Pani pojazdem w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, czy jest Pan/Pani w stanie określić tożsamość kierowcy

(tak/nie)

Jeżeli tak, proszę wypełnić poniższe rubryki dotyczące kierowcy:

- **nazwisko i imię:**
- **miejsce i data urodzenia:**
- **numer prawa jazdy: wydane w dniu (data), w (miejsce):**
- **adres:**

B. Lista pytań

(1) Czy pojazd marki, o numerze rejestracyjnym jest zarejestrowany na Pana/Pani nazwisko?
tak/nie

Jeżeli nie, posiadaczem dowodu rejestracyjnego jest:

(nazwisko, imię, adres)

(2) Czy przyznaje się Pan/Pani do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia?

tak/nie

(3) Jeżeli nie przyznaje się Pan/Pani, **lub jeżeli odmawia Pan/Pani podania tożsamości kierowcy**, proszę wyjaśnić dlaczego:

Proszę wysłać wypełniony formularz w ciągu 60 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia do następującego organu

na poniższy adres:

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0619

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0732 — C6-0393/2008 — 2008/2317(ACI))

(2010/C 45 E/49)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0732 – C6-0393/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 26,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą podczas posiedzenia pojednawczego w dniu 17 lipca 2008 r., dotyczącą Funduszu Solidarności,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0474/2008),

1. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
2. zobowiązuje przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dnia 18 grudnia 2008 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ z dnia 17 maja 2006 r., a w szczególności jego pkt 26,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska ustanowiła Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) w celu okazania solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. dopuszcza możliwość uruchomienia funduszu w granicach rocznego pułapu wynoszącego 1 mld EUR.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 zawiera przepisy umożliwiające uruchomienie funduszu.
- (4) Cypr złożył wniosek w sprawie uruchomienia funduszu w związku z klęską spowodowaną przez suszę.

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 uruchamia się Fundusz Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia kwoty 7 605 445 EUR w środkach na zobowiązania i środkach na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Strasburgu, 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

Uruchomienie instrumentu elastyczności

P6_TA(2008)0620

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0833 — C6-0466/2008 — 2008/2321(ACI))

(2010/C 45 E/50)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0833 – C6-0466/2008),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ (PMI), w szczególności jego pkt 27,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej ze szczytu w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r.,
 - uwzględniając wyniki rozmów trójstronnych z dnia 4 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0493/2008),
- A. mając na uwadze, że Parlament Europejski zdecydowanie wspiera inicjatywę Komisji mającą na celu stworzenie nowego instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się („instrumentu na rzecz żywności”), która została również wcześniej wyrażona podczas szczytu Rady Europejskiej w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r.,
- B. mając na uwadze, że Parlament Europejski i Rada, podczas posiedzenia pojednawczego z dnia 21 listopada 2008 r. uzgodniły finansowanie „instrumentu na rzecz żywności” w łącznej wysokości 1 miliarda EUR przez trzy lata,
- C. mając na uwadze, że we wstępnym wniosku Komisji przewidziano finansowanie „instrumentu na rzecz żywności” z marginesu w ramach działu 2 wieloletnich ram finansowych, ale podejście to zostało odrzucone zarówno przez Parlament Europejski, jak i Radę,
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski uznał, że najodpowiedniejszym rozwiązaniem byłby przegląd pułapu w ramach działu 4 wieloletnich ram finansowych, lecz Rada odrzuciła tę możliwość,
- E. mając na uwadze, że dwa organy władzy budżetowej osiągnęły ostatecznie porozumienie w kwestii finansowania „instrumentu na rzecz żywności” poprzez optymalne połączenie instrumentu elastyczności, rezerwy przeznaczonej na pomoc w nagłych wypadkach oraz przesunięcia w ramach działu 4 środków z instrumentu na rzecz stabilności,
- F. mając na uwadze, że dwa organy władzy budżetowej uzgodniły, że instrument elastyczności przyczynić się ma do finansowania „instrumentu na rzecz żywności” poprzez uruchomienie na budżet na rok 2009 łącznej kwoty 420 milionów EUR z 730 milionów EUR dostępnych w ramach tego instrumentu,
- G. mając na uwadze, że jest to drugi z kolei rok, w którym wykorzystano ten instrument, w ramach trzyletniego prawnego istnienia porozumienia międzyinstytucjonalnego,
- H. mając na uwadze, że pokazuje to, iż naciski ze strony Parlamentu Europejskiego na istnienie tego rodzaju instrumentu o takich właściwościach, jakie posiada – mianowicie dającego możliwość „przenoszenia” niewykorzystanych środków – w porozumieniu międzyinstytucjonalnym jest uzasadnione pomimo oporu ze strony kilku państw członkowskich,
- I. mając na uwadze, że wykazuje to również – podobnie jak powracająca potrzeba stosowania innych szczególnych mechanizmów celem sprostania nagłym, nieprzewidzianym sytuacjom – że istnieje stały problem niewystarczalności funduszy dostępnych w ramach pułapów przewidzianych w pewnych działach wieloletnich ram finansowych, zwłaszcza w dziale 4,
1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte podczas procedury pojednawczej dotyczącej wykorzystania instrumentu elastyczności z korzyścią dla „instrumentu na rzecz żywności” w sprawie całkowitej kwoty 420 milionów EUR na budżet na rok 2009;
 2. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 3. przypomina jednak swoje obawy dotyczące faktu, że dział 4 znajduje się pod stałą presją w związku z jego ograniczonym dostępnym marginesem, co stwarza konieczność ponownego uruchamiania mechanizmów elastyczności w ramach tego działu w celu sprostania nagłym, nieprzewidzianym sytuacjom; wzywa do gruntownej oceny konieczności podniesienia kwot dostępnych w ramach tego działu, aby umożliwić sprawny rozwój długoterminowych, możliwych do zaprogramowania działań w tym obszarze oraz zapewnić, że Unia będzie w pełni zdolna pełnić rolę podmiotu działającego w wymiarze globalnym na arenie międzynarodowej;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

**DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 18 grudnia 2008 r.
w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia
międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim,
Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności ust. 5 jego pkt 27,

uwzględniając wniosek Komisji,

mając na uwadze, że podczas posiedzenia pojednawczego w dniu 21 listopada 2008 r. oba organy władzy budżetowej uzgodniły uruchomienie instrumentu elastyczności w celu uzupełnienia środków finansowych w budżecie na rok 2009, poza pułapami określonymi w dziale 4, w wysokości 420 milionów EUR, na finansowanie instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się.

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ogólnego budżetu Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 instrument elastyczności jest wykorzystywany w celu zapewnienia kwoty 420 milionów EUR w ramach środków na zobowiązania.

Kwota ta jest wykorzystywana do uzupełnienia finansowania instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się w ramach działu 4.

Artykuł 2

Decyzja ta zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Projekt budżetu korygującego nr 10/2008

P6_TA(2008)0621

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 10/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (16264/2008 — C6-0461/2008 — 2008/2316(BUD))

(2010/C 45 E/51)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 13 grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 11/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 przedstawiony przez Komisję dnia 7 listopada 2008 r. (COM(2008)0731),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 10/2008, sporządzony przez Radę dnia 27 listopada 2008 r. (16264/2008 – C6-0461/2008)
 - uwzględniając art. 69 i załącznik IV Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0481/2008),
- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 10 do budżetu ogólnego na rok 2008 obejmuje:
- uruchomienie z Funduszu Solidarności UE kwoty 7,6 mln EUR w formie środków na zobowiązania i płatności w następstwie poważnej suszy na Cyprze;
 - odpowiednie obniżenie o 7,6 mln EUR środków na płatności w pozycji budżetowej 13 04 02 – Fundusz Spójności,
- B. mając na uwadze, że celem projektu budżetu korygującego nr 10/2008 jest formalne wpisanie tych dostosowań budżetowych do budżetu na rok 2008,
- C. mając na uwadze, że Rada przyjęła wstępny projekt budżetu korygującego nr 11/2008 jako projekt budżetu korygującego nr 10/2008, po anulowaniu projektu budżetu korygującego nr 8/2008,
1. przyjmuje do wiadomości wstępny projekt budżetu korygującego nr 11/2008;
 2. zatwierdza projekt budżetu korygującego nr 10/2008 bez poprawek;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 14.3.2008.⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok 2009 po zmianach wprowadzonych przez Radę (wszystkie sekcje)

P6_TA(2008)0622

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 po zmianach wprowadzonych przez Radę (wszystkie sekcje) (16257/2008 — C6-0457/2008 — 2008/2026(BUD)) oraz pism w sprawie poprawek nr 1/2009 [SEC(2008)2435 — 13702/2008 — C6-0344/2008], nr 2/2009 [SEC(2008)2707 — 16259/2008 — C6-0458/2008] i nr 3/2009 [SEC(2008)2840 — 16260/2008 — C6-0459/2008] do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009

(2010/C 45 E/52)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
- uwzględniając decyzję Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. dotyczącą systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok 2009 przyjęty przez Radę w dniu 17 lipca 2008 r. (C6-0309/2008),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2008 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, sekcja 3 – Komisja (C6-0309/2008) oraz pismo w sprawie poprawek nr 1/2009 (SEC(2008)2435 — 13702/2008 — C6-0344/2008) do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2008 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, sekcja 1 – Parlament Europejski, sekcja 2 – Rada, sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości, sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy, sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, sekcja 7 – Komitet Regionów, sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych (C6-0309/2008) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając pisma w sprawie poprawek nr 2/2009 (SEC(2008)2707 — 16259/2008 — C6-0458/2008) oraz 3/2009 (SEC(2008)2840 — 16260/2008 — C6-0459/2008) do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009,
- uwzględniając poprawki i propozycje zmian z dnia 23 października 2008 r. do projektu budżetu ogólnego,
- uwzględniając zmiany Rady do poprawek i propozycji zmian do projektu budżetu ogólnego przyjętych przez Parlament (16257/2008 – C6-0457/2008),
- uwzględniając rezultaty porozumienia budżetowego, które odbyło się dnia 21 listopada 2008 r., w tym załączone do niniejszej rezolucji oświadczenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2008)0515.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2008)0516.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając sprawozdanie Rady z rozpatrywania przez nią poprawek i proponowanych zmian w projekcie budżetu ogólnego przyjętych przez Parlament,
- uwzględniając art. 69 oraz załącznik IV Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0486/2008),

Kluczowe kwestie — wyniki porozumienia — łączne kwoty i pisma w sprawie poprawek

1. przypomina swoje priorytety polityczne dotyczące budżetu na 2009 r. przedstawione w rezolucjach z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie rocznej strategii politycznej Komisji na 2009 r. ⁽¹⁾ oraz w sprawie ram i priorytetów budżetowych na rok 2009 ⁽²⁾, a następnie rozwinięte w rezolucji z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie budżetu na rok 2009: uwagi wstępne dotyczące wstępnego projektu budżetu na rok 2009 oraz mandat na postępowanie pojednawcze, sekcja 3 – Komisja ⁽³⁾; podkreśla, że priorytety polityczne, określone ostatecznie w rezolucji z dnia 23 października 2008 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, sekcja 3 – Komisja, stały się zasadami przewodnimi jego stanowiska w postępowaniu pojednawczym z Radą w sprawie budżetu na 2009 r.;
2. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie ogólne w sprawie budżetu na 2009 r. osiągnięte w wyniku tradycyjnego posiedzenia pojednawczego z Radą w dniu 21 listopada 2008 r., przede wszystkim w odniesieniu do finansowania funduszu żywnościowego; jest jednak głęboko zaniepokojony możliwymi skutkami recesji dla obywateli Europy; wyraża w związku z tym ubolewanie, że na posiedzeniu pojednawczym Komisja nie chciała ujawnić jakichkolwiek informacji na temat możliwego wpływu na budżet jej nowej propozycji w sprawie przeciwdziałania kryzysowi gospodarczemu;
3. zwraca uwagę na komunikat Komisji z 26 listopada 2008 r., skierowany do Rady Europejskiej i zatytułowany „Europejski plan naprawy gospodarczej” (COM(2008)0800 wersja ostateczna) oraz:
 - podkreśla, że ten plan, jeśli zostanie zatwierdzony, będzie miał znaczące skutki dla budżetu na 2009 r. oraz zwraca się do Komisji z prośbą o dogłębniejsze wyjaśnienie tych skutków poprzez poinformowanie Parlamentu Europejskiego będącego jednym z dwóch organów władzy budżetowej o dalszych szczegółach dotyczących zakresu wniosku i konkretnych liczb odnoszących się do jego realizacji, zwłaszcza jeżeli chodzi o programowanie finansowe;
 - podejmuje się dokonać analizy skutków budżetowych i ponownie podkreśla zobowiązanie Parlamentu i Rady, podjęte na posiedzeniu pojednawczym, do wykorzystania odpowiednich środków finansowych w celu przeciwdziałania obecnemu kryzysowi gospodarczemu;
 - zwraca się do Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego z prośbą o składanie regularnych sprawozdań na temat ich działalności w zakresie przeciwdziałania kryzysowi gospodarczemu;
4. wyraża swoją gotowość rozpoczęcia negocjacji z Radą w oparciu o wniosek Komisji dotyczący rewizji wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013 w zakresie 5 mld EUR w ramach proponowanego planu ratowania europejskiej ekonomii, przyjmuje do wiadomości konkluzje Rady Europejskiej w tym zakresie z grudnia 2008 r.;
5. nalega, aby obecnego kryzysu nie wykorzystywać jako pretekstu do opóźnienia jakże potrzebnego przeniesienia punktu ciężkości wydatków na tzw. „zielone inwestycje”, lecz potraktować go jako bodziec przyspieszający taką reorientację;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0174.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0175.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0335.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

6. ponownie podkreśla w tym kontekście wagę przeglądu budżetowego planowanego na rok 2009, który nie powinien ograniczać się wyłącznie do teoretycznej wizji formy budżetu po roku 2013, lecz obejmować także ważne projekty zmian w programowaniu w czasie średniookresowej rewizji wieloletnich ram finansowych w celu zapewnienia właściwej reakcji na obecny kryzys finansowy, z uwzględnieniem wyzwań związanych ze zmianami klimatycznymi;

7. przypomina, że inicjatywy na rzecz trwałego rozwoju, wzrostu zatrudnienia i wsparcia MŚP oraz badań naukowych i innowacji mają pierwszorzędne znaczenie w obecnej sytuacji gospodarczej, a ich absolutnie priorytetowa pozycja powinna znaleźć odzwierciedlenie w budżecie Unii na 2009 r.; w tym kontekście uważa, że wsparcie na rzecz spójności międzyregionalnej powinno zostać uznane za kluczowy czynnik pobudzający wzrost gospodarczy w całej Unii; uważa za niezbędne, aby determinacja polityczna w dążeniu do postępów w zwalczaniu zmian klimatycznych i budowaniu bardziej bezpiecznej Europy dla obywateli stała się również priorytetem budżetowym, co powinno ponadto zostać wyraźnie uwidocznione w budżecie UE; podkreśla, że w 2009 r. i w latach kolejnych Unia powinna móc pełnić rolę globalnego gracza, zwłaszcza z uwagi na ostatnie wyzwania, takie jak rosnące ceny

8. popiera pismo w sprawie poprawek nr 1 do wstępnego projektu budżetu (WPB) na 2009 r., przede wszystkim dlatego, że przedstawia ono nieco realniejszy obraz potrzeb w dziale 4 niż WPB; zwraca uwagę na pismo w sprawie poprawek nr 2/2009 w kwestii tradycyjnych aspektów aktualizacji danych, na podstawie których oszacowano wydatki na rolnictwo w WPB; zwraca uwagę na pismo w sprawie poprawek nr 3/2009, którego celem jest pokrycie – w ramach budżetu Rady – kosztów grupy refleksyjnej (w wysokości 1,06 mln EUR) powołanej przez Radę Europejską dn. 15-16 października 2008 r.;

9. w kwestii łącznych kwot określa ostateczny poziom środków na zobowiązania w wysokości 133 846 mln EUR, co stanowi 1,03 % DNB UE; określa łączny poziom środków na płatności w wysokości 116 096 mln EUR, co odpowiada 0,89 % DNB UE; zwraca uwagę na pozostawiony znaczny margines w wysokości 7 762 mln EUR poniżej pułapu przewidzianego na płatności w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na 2009 r.; podkreśla wspólne zaangażowanie obydwu organów władzy budżetowej na rzecz szybkiego udostępniania dodatkowych środków na płatności, zwłaszcza w przypadku szybszej realizacji polityki strukturalnej w trakcie roku budżetowego;

10. może przyjąć poziom płatności uzgodniony z Radą jako część ogólnego pakietu z posiedzenia pojednawczego w dniu 21 listopada 2008 r., przypomina jednak o swym rosnącym głębokim zaniepokojeniu z powodu niskich płatności oraz związanej z tym różnicy między poziomem zobowiązań a poziomem płatności, która osiągnie niespotykany dotąd poziom w 2009 r.; zwraca uwagę, że istnieje pewne ryzyko, iż przyszłe budżety będą nierealistyczne, jeżeli ta tendencja nie zostanie zatrzymana; przypomina, że łączne niespłacone zobowiązania (z fr. *reste à liquider* – RAL) osiągnęły już w 2007 r. kwotę 139 mld EUR;

11. podkreśla, że zgodnie ze wstępnym projektem budżetu korygującego (WPBK) 10/2008 (COM(2008)0693), przyjętym przez Komisję w dniu 31 października 2008 r., zmniejszono środki na płatności w pozycjach budżetowych w działach: 1a, 1b, 2, 3b i 4 o łącznej wysokości 4 891,3 mln EUR; zwraca uwagę, że równocześnie wniosek Komisji o łączne przesunięcie w 2008 r. dotyczył 631 mln EUR w przypadku płatności, w porównaniu z 426 mln EUR w roku budżetowym 2007, i obejmował w 2008 r. 95 pozycji budżetowych, a w roku 2007 r. jedynie 65 pozycji; jest przekonany, że zmiany dotyczące płatności w budżecie na 2008 r. wywrą nieuchronny wpływ na poziom płatności potrzebnych w budżecie na 2009 r.;

12. zwraca zatem uwagę na kluczowe znaczenie stałej dostępności zwiększonych środków na płatności poprzez przyjęcie budżetów korygujących jeżeli środki umieszczone w budżecie na 2009 r. miałyby się okazać niewystarczające oraz zwraca uwagę na zobowiązanie podjęte w tej kwestii przez trzy instytucje w odnośnej wspólnej deklaracji przyjętej na posiedzeniu pojednawczym;

13. podkreśla niezwykle istotne znaczenie skutecznego wykonania budżetu oraz zmniejszenia niespłaconych zobowiązań w świetle bardzo skromnego łącznego poziomu płatności; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby dołożyły wszelkich starań w celu wykonania przede wszystkim pozycji w dziale 1b WRF, ponieważ z tego poddziału finansowany jest nie tylko szereg istotnych dziedzin polityki i działań w ramach zwalczania zmian klimatycznych, lecz również dotowane są inicjatywy wspierające wzrost na rzecz zatrudnienia, przyczyniające się do przyspieszenia wzrostu gospodarczego; zwraca uwagę na potrzebę środków ulepszcających i upraszczających pozwalających na przyspieszenie wdrażania funduszy strukturalnych i spójności

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

oraz wzywa Komisję, aby w obrębie istniejących ram prawnych sprawnie przeprowadziła ocenę zgodności systemów zarządzania i kontroli państw członkowskich, aby umożliwić rozpoczęcie najważniejszych projektów; z wielkim niepokojem zauważa, że w oparciu o odpowiednie dowody Komisja uważała za stosowne obniżyć środki dla Bułgarii o 220 mln euro; zwraca się do Komisji z prośbą o wspieranie zarówno Bułgarii, jak i Rumunii w procesie przeprowadzania reform oraz o przedkładanie Parlamentowi raz na kwartał sprawozdania dotyczącego problemów lub nieprawidłowości związanych z wykorzystaniem funduszy UE;

14. nalega, aby Komisja podjęła odpowiednie kroki zarówno na szczeblu politycznym, jak i administracyjnym w celu konkretnej realizacji postanowień wspólnej deklaracji w sprawie wdrożenia polityki spójności, przyjętej na posiedzeniu pojedynczym 21 listopada 2008 r.; zobowiązuje się ocenić do końca marca 2009 r., czy poczyniono wystarczające postępy;

15. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte na posiedzeniu pojedynczym porozumienie w sprawie przeznaczenia 1 mld euro na trzyletnie finansowanie funduszu żywnościowego; zauważa, że udział w wysokości 420 mln euro zostanie sfinansowany z nowych środków z wykorzystaniem instrumentu elastyczności, a 340 mln euro z rezerwy na pomoc nadzwyczajną, częściowo w wyniku zmiany art. 25 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami; przyznaje z żalem, że pozostałe 240 mln euro zostanie przesuniętych w ramach działu 4 z instrumentu stabilności, co naruszy zdolność Unii do niesienia pomocy w zapobieganiu konfliktom, ale oczekuje od Komisji przedstawienia zaktualizowanego programu finansowego gwarantującego systematyczny wzrost kwot zakładanych do 2013 r. pomimo wspomnianego przesunięcia oraz przypomina, że Komisja zobowiązała się przedstawić władzy budżetowej w 2009 r. ocenę sytuacji w ramach działu 4, której w razie konieczności towarzyszyć będą odpowiednie wnioski, z uwzględnieniem zmieniającej się sytuacji politycznej i wykonania budżetu;

16. ponownie stwierdza, że działania w sprawie zmian klimatycznych nie zostały uwzględnione w budżecie UE w zadowalającym stopniu, i będzie wspierał wszelkie starania o zwiększenie i skoncentrowanie odpowiednich środków finansowych, aby wzmocnić pierwszoplanową pozycję Unii w usuwaniu skutków zmian klimatycznych; ponawia wystosowany w pierwszym czytaniu apel do Komisji o przedstawienie do dnia 15 marca 2009 r. ambitnego planu poprawy możliwości budżetowych w zakresie rozwiązywania problemów dotyczących zmian klimatycznych; pragnie poważnie zastanowić się nad uwzględnieniem systemu handlu przydziałami emisji jako potencjalnego źródła dochodów UE w przyszłości;

17. podkreśla, że budżet na 2009 r. wzmacnia poczucie bezpieczeństwa obywateli UE, gdyż przeznaczają się w nim więcej środków na związane z tą kwestią działania i strategię polityczną, które dotyczą głównie konkurencyjności, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), transportu i bezpieczeństwa energetycznego oraz zabezpieczenia granic zewnętrznych;

18. przyjął do wiadomości pismo Komisji w sprawie wykonalności dotyczące poprawek do projektu budżetu przyjętego przez Parlament w pierwszym czytaniu; za niedopuszczalny uznaje fakt, że dokument został przedstawiony przez Komisję na tak późnym etapie postępowania, przez co okazał się on dużo mniej użyteczny niż mógłby być; podkreśla, że kilku ważnym kwestiom politycznym należy nadać odpowiednią widoczność w budżecie Unii; postanawia utworzyć nowe linie budżetowe dotyczące zmian klimatycznych, karty drobnej przedsiębiorczości, instrumentu finansowego na rzecz dostosowania flot rybackich do skutków gospodarczych wzrostu cen paliwa, strategii UE dla Morza Bałtyckiego oraz pomocy na odbudowę i odnowę Gruzji; postanowił wziąć pod uwagę niektóre komentarze Komisji w drugim czytaniu budżetu; pozostanie jednak przy swoich decyzjach z pierwszego czytania, zwłaszcza w przypadkach, w których poświęcono wystarczająco dużo czasu i wysiłku na wcześniejszych etapach oceny dotyczącej metod jak najlepszego wdrożenia poprawek Parlamentu, jak w przypadku projektów pilotażowych i działań przygotowawczych;

19. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji o poprawę formy dokumentów z zakresu programowania finansowego oraz pragnie jeszcze raz podkreślić, że oczekuje, iż w przyszłości wszelkie zmiany wprowadzone przez Komisję do programowania finansowego zostaną wyraźnie przedstawione w dotyczących tej kwestii dokumentach, które mają zostać przedstawione zgodnie z pkt 46 PMI;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

20. przypomina państwom członkowskim o zobowiązaniach związanych z krajowymi deklaracjami (w sprawie zarządzania) przewidzianymi w pkt 44 PMI; przypomina również Komisji o jej zobowiązaniach w tym kontekście, szczególnie jeżeli chodzi o poparcie polityczne, którego Komisja zobowiązała się udzielić inicjatywie, a które dotychczas nie nabrało konkretnych kształtów;

21. przypomina, że zmniejszenia w pozycjach przeznaczonych na wydatki administracyjne w niektórych programach wieloletnich, w sprawie których władza budżetowa podjęła decyzję na 2009 r., nie mogą w żadnym wypadku doprowadzić do ograniczenia łącznej wysokości zatwierdzonych wspólnie środków na te programy; uważa za oczywiste, że Komisja powinna wyrównać zmniejszenia w następnych latach istnienia programów, najlepiej w pozycjach dotyczących operacyjnej strony programów;

Kwestie szczegółowe

Europejski Instytut Innowacji i Technologii

22. w odniesieniu do Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii potwierdza decyzję podjętą w trakcie procedury budżetowej na 2008 r. o włączeniu EIT do obszaru polityki pod nazwą „Badania” oraz o finansowaniu jego organu zarządzającego – zważywszy na jego administracyjny charakter – w ramach działu 5 WRF; postanawia odpowiednio zmienić stosowane nazewnictwo;

Program „owoce w szkole”

23. ubolewa nad faktem, że kolejny rok z rzędu Rada odrzuciła zgłoszoną przez Parlament propozycję zmiany dotyczącą utworzenia nowej pozycji 05 02 08 12 — program „owoce w szkole”; jednak z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne w Radzie dotyczące podstawy prawnej takiego programu; spodziewa się, że uruchomienie programu nastąpi natychmiast po przyjęciu podstawy prawnej oraz przed rozpoczęciem roku szkolnego 2009/2010, zgodnie z wezwaniem Parlamentu Europejskiego i zgodą wyrażoną przez Radę w porozumieniu politycznym; wyraża zatem ubolewanie, że Rada nie zaakceptowała złożonego przez Komisję wniosku dotyczącego utworzenia już teraz symbolicznego zapisu w budżecie („p.m.”);

Program żywnościowy dla osób najbardziej potrzebujących w Unii Europejskiej

24. z zadowoleniem przyjmuje finansowanie zaproponowane przez Komisję i zatwierdzone przez Radę celem poprawy obecnego programu żywnościowego dla osób najbardziej potrzebujących w Unii poprzez zwiększenie o dwie trzecie budżetu na 2009 r. do około 500 mln euro oraz rozszerzenie zakresu oferowanych produktów;

Polityka informacyjna

25. wyraża ubolewanie z powodu braku konsekwencji i spójności, który jest stale widoczny w działaniach komunikacyjnych Komisji; oczekuje odpowiedniej harmonizacji w zakresie kształtu polityki informacyjnej w celu stworzenia jednego, rozpoznawalnego znaku UE, który byłby wykorzystywany we wszystkich działaniach informacyjnych wszystkich dyrekcji generalnych Komisji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje deklarację w sprawie partnerskiego procesu komunikowania na temat Europy, podpisaną w dniu 22 października 2008 r. przez Parlament Europejski, Radę i Komisję;

26. podkreśla, w kontekście tej wspólnej deklaracji, że Parlament Europejski, Rada i Komisja uznały kampanię informacyjną w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2009 r. za najważniejszy międzyinstytucjonalny priorytet w zakresie polityki informacyjnej i wzywa w związku z tym Komisję do pełnej współpracy nad europejską kampanią wyborczą w 2009 r., w tym poprzez przeznaczenie odpowiednich środków finansowych na ten międzyinstytucjonalny priorytet;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Dział 4

27. wyraża ubolewanie z powodu ponownej presji na dział 4, ponieważ przewidziane w nim marginesy nie wystarczają na sfinansowanie priorytetów, które pojawiły się w ciągu roku, bez naruszenia tradycyjnych wydatków priorytetowych; przypomina o swoim zaniepokojeniu z powodu faktu, że środki udostępnione w tym dziale w obecnej wysokości nie pozwalają Unii na odgrywanie roli globalnego partnera, pomimo jej licznych deklaracji w tej kwestii; oczekuje, że trwający śródkresowy przegląd obecnych wieloletnich ram finansowych zapewni dodatkowe środki na rosnące zobowiązania w ramach działu 4; wyraża obawę, że wiarygodność Unii w krajach trzecich może zostać nieodwracalnie naruszona, w sytuacji gdy rok po roku władza budżetowa nie jest w stanie zapewnić odpowiedniego finansowania dla zobowiązań politycznych UE;

28. z niepokojem odnotowuje, że środki na zobowiązania na rzecz Palestyny w 2009 r. wyniosą 300 mln EUR, co oznacza zmniejszenie o 21 % w porównaniu do poziomu środków przeznaczonych w 2008 r. po przesunięciach; jest w związku z tym świadomy, że Komisja prawdopodobnie przedstawi w 2009 r. wnioski o przesunięcie w celu zwiększenia środków na rzecz Palestyny, oraz powtarza swój apel o składanie rozsądnych i realistycznych wniosków w ramach procedur budżetowych, tak aby w miarę możliwości uniknąć lawinowych przesunięć między rozdziałami;

29. zwraca uwagę, że środki na pomoc dla Kosowa wystarczą jedynie na utrzymanie tempa reform i inwestycji; przypomina różne zobowiązania UE do udzielenia pomocy w Kosowie; jednocześnie podkreśla konieczność zapewnienia funkcjonującej administracji publicznej; kładzie nacisk na odpowiednie działania wynikające z wniosków zawartych w ostatecznym sprawozdaniu grupy roboczej ds. dochodzeń, która zakończyła swoją działalność pod koniec sierpnia 2008 r., jak również na utworzenie organizacji, która przejmie funkcję przeciwdziałania oszustwom i nadużyciom finansowym;

30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia postanowiła przyłączyć się do procesu odbudowy Gruzji i zobowiązała się do przeznaczenia na ten cel pomocy finansowej w wysokości 500 mln EUR w ciągu 3 lat z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków politycznych; przypomina o zamiarze włączenia pomocy UE dla Gruzji do Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa w odrębnej pozycji budżetowej oraz zwraca się do Komisji o regularne przedkładanie zestawienia przyznaných środków w ramach różnych instrumentów w rozbiu na części całego zobowiązania;

31. z zadowoleniem odnotowuje, że Unia zobowiązała się do walki z problemem rosnących gwałtownie cen żywności w krajach rozwijających się oraz że osiągnięto w końcu porozumienie w sprawie finansowania funduszu żywnościowego, jak również że zapewniono komplementarność wobec Europejskiego Funduszu Rozwoju oraz widoczność pomocy udzielanej przez UE; po raz kolejny wyraża jednak ubolewanie, że z powodu niewielkich marginesów w dziale 4 część środków na finansowanie funduszu żywnościowego można było uzyskać jedynie poprzez przesunięcia w ramach działu;

32. odnotowuje, że coraz większa część funduszy UE jest przekazywana za pośrednictwem organizacji międzynarodowych; ponawia skierowane do Komisji wezwanie do podjęcia wszelkich wysiłków celem uzyskania jak najszerszych informacji na temat audytu wewnętrznego i zewnętrznego instytucji i programów otrzymujących fundusze unijne;

33. postanawia utrzymać stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu, jeżeli chodzi o wspieranie rozwoju gospodarczego społeczności tureckiej na Cyprze; z zadowoleniem przyjmuje również poparcie ekshumacji, identyfikacji oraz zwrotu szczątków osób zaginionych na Cyprze i podejmuje się monitorowania ich przebiegu;

Dział 5

34. postanawia utrzymać w rezerwie zmniejszoną kwotę wydatków administracyjnych Komisji (dział 5), między innymi w dziedzinie wydatków na personel i budynki, do czasu spełnienia uzgodnionych warunków; uważa, że biorąc pod uwagę dotychczasowe należyte wywiązywanie się przez Komisję z obowiązku przedkładania wymaganych informacji, łączna kwota rezerw powinna być łatwa do wykorzystania pod względem operacyjnym, a równocześnie gwarantować skupienie na osiągnięciu niezbędnych rezultatów;

35. w całości przywraca swe stanowisko z pierwszego czytania w odniesieniu do pozostałych instytucji, w tym decyzję o skoncentrowaniu niektórych wydatków na budynki na początku 2009 r.; podkreśla, że podjęcie to – choć większa nakłady w najbliższej przyszłości – będzie znacznie tańsze dla podatników w dłuższej perspektywie;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

36. będzie nadal uważnie śledzić skutki utworzenia agencji wykonawczych oraz rozszerzanie ich obowiązków prowadzone przez nadzorujące je dyrekcje generalne, które były odpowiedzialne za wdrażanie odpowiednich programów przed ich przejęciem przez agencje; zwraca uwagę, że zatrudnienie w agencjach przekroczy w 2009 r. poziom 1 300 pracowników, oczekuje zatem, że Komisja wypełni w 2009 r. swe przewidywania dotyczące liczby likwidowanych stanowisk w odpowiednich dyrekcjach generalnych;

37. z niepokojem zwraca uwagę na sytuację obecnych i przyszłych uczniów w szkołach europejskich w Brukseli wynikającą z opóźnionego otwarcia czwartej szkoły w Laeken, które cały czas nie nastąpiło, oraz z aktualnych procedur zapisu prowadzących do długiego i niedopuszczalnego czasu dojazdu dzieci; oczekuje od Komisji, we współpracy z Sekretariatem Generalnym szkół europejskich w Brukseli przedstawienia zmiennej procedury zapisu do końca marca 2009 r. z obiektywnymi i zrozumiałymi kryteriami (w tym głównym miejscem zamieszkania i już zapisanym rodzeństwem), która wejdzie w życie w następnym okresie zapisu;

Rozporządzenie w sprawie OLAF

38. podkreśla konieczność zwiększenia skuteczności Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Oszustw Finansowych (OLAF) oraz zwraca uwagę na wyrażoną przez Komisję chęć przedłożenia dokumentu roboczego zawierającego ramy prawne zadań Urzędu na początku 2009 r.; powtarza swój apel do Rady o przedstawienie kalendarza negocjacji z Parlamentem w sprawie wniosków Komisji dotyczących rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽¹⁾;

Projekty pilotażowe i działania przygotowawcze

39. w kwestii projektów pilotażowych (PP) i działań przygotowawczych (DP) proponuje szereg inicjatyw i innowacyjnych projektów odpowiadających na rzeczywiste potrzeby obywateli Unii; postanowił przydzielić w roku budżetowym 2009 kwotę 124,4 mln EUR na PP/DP, która mieści się w ogólnym pułapie dla tego rodzaju projektów/działań uzgodnionym w PMI i wynoszącym 140 mln EUR;

40. uważa ostateczny pakiet PP/DP przyjęty na 2009 r. za wyważony i kompleksowy oraz oczekuje, że Komisja będzie realizować te projekty z najwyższą dbałością i poświęceniem; oczekuje, że we wdrażaniu uzgodnionych PP/DP nie będzie miał do czynienia z nagłymi przeszkodami, zważywszy na znakomite prace przygotowawcze przeprowadzone w Parlamencie i Komisji, a także wspólnie przez obie instytucje od czasu przedstawienia WPB wiosną 2008 r.;

41. oczekuje, że Komisja przedstawi również sprawozdanie w sprawie wdrożenia proponowanych PP/DP, które nie zostały włączone do budżetu na 2009 r. jako takie, ponieważ proponowane działania są regulowane obowiązującymi przepisami; jest gotowy uważnie śledzić wdrażanie tych projektów i działań zgodnie z odpowiednimi podstawami prawnymi w roku budżetowym 2009;

Agencje zdecentralizowane

42. podtrzymuje stanowisko z pierwszego czytania w kwestii przywrócenia kwot zaproponowanych w WPB dla agencji zdecentralizowanych; nalega, aby agencje te, których dochód pochodzi w dużej mierze z pobieranych opłat, powinny móc nadal korzystać z dochodów przeznaczonych na określony cel, zapewniających im niezbędną elastyczność budżetową, oraz postanawia przywrócić w tym celu poprawki z pierwszego czytania;

43. postanawia utrzymać zwiększenie środków przeznaczonych na wydatki operacyjne agencji FRONTEX, aby umożliwić jej realizowanie stałych zadań przez cały rok; postanawia również utrzymać środki w podwyższonej wysokości przeznaczone na zajęcie się problemem nielegalnej imigracji, a także większe środki Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców, aby ułatwić solidarność między państwami członkowskimi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

44. w kontekście spodziewanych zmian w zadaniach Organu Nadzoru Galileo postanawia utrzymać w rezerwie jedną trzecią środków przeznaczonych na jego wydatki operacyjne do czasu przyjęcia zmienionej podstawy prawnej oraz zmniejszyć liczbę stanowisk, zgodnie z ustaleniami poczynionymi wspólnie z Komisją, z 50 do 23, a w związku z tym także dostosować wysokość środków przeznaczonych na wydatki administracyjne; oczekuje, że Komisja przedstawi zmieniony wniosek do dnia 31 stycznia 2009 r.;

45. postanawia utrzymać w rezerwie 10 % środków przeznaczonych na wydatki administracyjne Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, do czasu gdy zostanie poinformowany o wynikach badania zadowolenia personelu, przeprowadzonego w 2007 r., oraz o działaniach podjętych w celu wdrożenia wniosków z tego badania, a także do czasu gdy komisja przedmiotowo właściwa da wyraźny sygnał do uwolnienia środków z rezerwy;

46. zwraca uwagę na dużą – wynoszącą prawie 300 mln EUR – nadwyżkę w budżecie Urzędu ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w 2008 r.; zachęca Komisję do rozważenia możliwych rozwiązań w zaistniałej sytuacji oraz zasadności zwrócenia do budżetu Unii nadwyżki dochodów Urzędu będącej bezpośrednim skutkiem wdrożenia rynku wewnętrznego;

47. przypomina, jak ważne jest przestrzeganie punktu 47 PMI; zwraca się do Komisji o współpracę z organem budżetowym nad określeniem odpowiedniej szczegółowej procedury jego stosowania;

48. uważa za niezbędne oświadczenie Komisji, ujęte w komunikacie z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie przyszłości agencji europejskich (COM(2008)0135), zgodnie z którym nie zamierza ona proponować nowej agencji zdecentralizowanej do czasu zakończenia obecnego procesu oceny; z zadowoleniem przyjmuje aprobatę Rady w kwestii utworzenia, zgodnie z wnioskiem Komisji, międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. przyszłości agencji zdecentralizowanych i oczekuje, że pierwsze posiedzenie tej grupy odbędzie się jak najszybciej;

*

* *

49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do stwierdzenia, że budżet został ostatecznie przyjęty, i zapewnienia jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, jak również innym zainteresowanym organom.

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIA ZATWIERDZONE NA POSIEDZENIU POJEDNAWCZYM

dnia 21 listopada 2008 r.

Wspólne oświadczenie w sprawie finansowania instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się

Parlament Europejski i Rada:

— przyjęły do wiadomości wniosek złożony przez Komisję ⁽¹⁾ w sprawie ustanowienia instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się (zwanego dalej „instrumentem na rzecz żywności”);

— przyjęły do wiadomości wniosek Komisji opiewający na kwotę 1 mld EUR na potrzeby instrumentu na rzecz żywności;

(¹) COM(2008)0450 z 18 lipca 2008 r.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uzgodniły finansowanie instrumentu na rzecz żywności w okresie 3 lat w ramach działu 4 wieloletnich ram finansowych.

Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły finansowanie instrumentu na rzecz żywności w następujący sposób:

- ogólna kwota 1 mld EUR dostępna w środkach na potrzeby instrumentu na rzecz żywności zostanie podzielona w kolejnych latach w następujący sposób: 262 mln EUR w 2008 roku, 568 mln EUR w 2009 roku i 170 mln EUR w 2010 roku.

*

* *

- Kwota 240 mln EUR, z czego 70 mln EUR w roku 2009, w środkach na płatności zostanie przeniesiona w ramach działu 4 z pozycji *instrument na rzecz stabilności* (pozycja budżetowa 19 06 01 01). Jeżeli chodzi o przeniesienia na rok 2010, wzywa się Komisję, aby przedstawiła zmienione programowanie finansowe w celu zapewnienia systematycznej ewolucji kwot zaplanowanych w okresie 2010–2013, przy zachowaniu rocznego poziomu pułapu bez zmian. Kryzys dotyczący cen żywności stanowi nową i obiektywną okoliczność w rozumieniu pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego (PMI), co uzasadnia przeniesienie z nadzwyczajnego instrumentu kryzysowego.

- Kwota 420 mln EUR w środkach na zobowiązania zostanie udostępniona w drodze uruchomienia instrumentu elastyczności w budżecie na 2009 rok.

- Kwota 340 mln EUR w środkach na zobowiązania zostanie udostępniona za pomocą rezerwy na pomoc nadzwyczajną w następujący sposób:

- 22 mln EUR ze środków wciąż dostępnych w budżecie na 2008 rok;

- 78 mln EUR ze środków zapisanych w budżecie na 2009 rok;

- 240 mln EUR w drodze jednorazowego zwiększenia kwoty rezerwy na pomoc nadzwyczajną, które mają być zapisane w budżecie na 2008 rok.

*

* *

- Komisja zaproponuje zmianę porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (PMI) z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do pkt 25, aby zapewnić dodatkowe środki finansowe wymagane dla postulowanego instrumentu na rzecz żywności. Jednorazowe zwiększenie środków na zobowiązania przeznaczonych na rezerwę na pomoc nadzwyczajną na rok 2008 zostanie sformalizowane w drodze wspólnej decyzji trzech instytucji zmieniającej PMI z dnia 17 maja 2006 r.

- Władza budżetowa włączy niezbędne zmiany do budżetów na rok 2008 i 2009. Dodatkowa kwota 240 mln EUR na rok 2008 zostanie zapisana w budżecie na rezerwę na pomoc nadzwyczajną, zostanie też dodana pozycja budżetowa dotycząca instrumentu na rzecz żywności. Kwota 490 mln EUR w środkach na zobowiązania i 450 mln EUR w środkach na płatności na rok 2009 zostanie zapisana w budżecie na potrzeby instrumentu na rzecz żywności. Pozycja budżetowa *instrument na rzecz stabilności* (pozycja budżetowa 19 06 01 01) zostanie w 2009 roku zmniejszona o 70 mln EUR w środkach na zobowiązania do kwoty 134,769 mln EUR.

- Komisja przedstawi odpowiednie wnioski o przeniesienia z rezerwy na pomoc nadzwyczajną w 2008 i 2009 roku.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- Przeniesienia uzgodnione na rok 2010 w ramach działu 4 zostaną przez Komisję włączone do programowania finansowego na lata 2010–2013, które ma zostać przedstawione w styczniu 2009 roku zgodnie z pkt 46 PMI.
- Przewidywany harmonogram płatności dla instrumentu na rzecz żywności opiewa na kwotę 450 mln EUR w 2009 roku, 350 mln EUR w 2010 roku i 200 mln EUR w 2011 roku i w latach kolejnych, z zastrzeżeniem uzyskania zgody władzy budżetowej w trakcie każdej corocznej procedury budżetowej.

*

* *

Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły zmianę, w tym wyjątkowym przypadku i wyłącznie na rok 2008, pkt 25 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., aby zwiększyć kwotę rezerwy na pomoc nadzwyczajną do 479,218 mln EUR na rok 2008. Oświadczają, że ta selektywna zmiana pkt 25 PMI w żaden sposób nie będzie stanowić precedensu.

*

* *

Trzy instytucje uzgadniają, że zmiana porozumienia międzyinstytucjonalnego (PMI) dotycząca rezerwy na pomoc nadzwyczajną przyjmie postać dodania na końcu akapitu pierwszego pkt 25 PMI następującego zdania:

„Kwota ta ulega wyjątkowo zwiększeniu do 479,218 mln EUR na rok 2008 w cenach bieżących”

*

* *

Porozumienie zawarte w tym wspólnym oświadczeniu znajdzie odzwierciedlenie w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentu na rzecz żywności przez zmianę stosownych sekcji odnoszących się do skutków budżetowych, z myślą o sfinalizowaniu tekstu w pierwszym czytaniu. Komisja zapewni odpowiednią pomoc techniczną.

Oświadczenia

1. Koordynacja pomocy wspólnotowej (instrument na rzecz żywności i EFR)

„Parlament Europejski, Rada i Komisja ponownie potwierdzają znaczenie zgodności i spójności w dziedzinie pomocy rozwojowej, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania funduszy.

Uwzględniając fakt, że państwa AKP mogłyby korzystać z pomocy UE zarówno z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, jak i z Europejskiego Funduszu Rozwoju, wszystkie trzy instytucje oświadczają, że przy wdrażaniu instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się (zwanego dalej »instrumentem na rzecz żywności«) należy zwracać szczególną uwagę na koordynację pomocy pochodzącej z różnych wspomnianych źródeł, by maksymalnie wykorzystać synergię między nimi i ewentualne wyniki.

W tym kontekście należy również zachęcać zainteresowane państwa partnerskie AKP do dostosowywania, w razie konieczności, celów i priorytetów ich programów dotyczących przyszłej współpracy w ramach EFR, co zapewni zgodność i komplementarność z celami, których realizację ma na celu instrument na rzecz żywności.

Komisję wzywa się, aby przedstawiła wykaz programów finansowanych z EFR, które mogłyby zawierać elementy związane z bezpieczeństwem żywnościowym.”

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

2. Lepsze wyeksponowanie pomocy wspólnotowej

„Parlament Europejski i Rada podkreślają, że troska Unii Europejskiej o wyeksponowanie pomocy wspólnotowej w państwach trzecich jest uzasadniona i powinna być w pełni uwzględniana w przypadku udzielania pomocy w kontekście wieloletnim. Z myślą o utrzymaniu publicznego i politycznego wsparcia dla działań zewnętrznych UE wzywają Komisję do przedstawienia wraz z WPB na rok 2010 sprawozdania zawierającego wykaz inicjatyw podjętych w celu lepszego wyeksponowania pomocy zewnętrznej UE, bez narażania na szwank jej skuteczności i wydajności, zwłaszcza gdy pomoc ta jest świadczona za pośrednictwem organizacji międzynarodowych.”

3. Realizacja polityki spójności

„Bez wpływu na przyszłe wnioski Komisji związane ze spowolnieniem gospodarczym Parlament Europejski, Rada i Komisja:

- przyznają, że – w obliczu wyzwań pojawiających się w związku z obecnym spowolnieniem gospodarczym – gospodarka może odnieść korzyści z szybszego wdrożenia funduszy strukturalnych i funduszy spójności w granicach pułapów uzgodnionych wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013;
- przyznają, że w obowiązujących ramach kontroli płatności okresowe nie mogą być realizowane, dopóki nie uzna się, że systemy zarządzania i kontroli w państwach członkowskich spełniają wymogi, i – w odniesieniu do dużych projektów – dopóki Komisja tych projektów nie przyjmie;
- zachęcają państwa członkowskie do jak najszybszego przedstawienia opisu ich systemów zarządzania i kontroli oraz ocen zgodności, dzięki czemu Komisja będzie mogła niezwłocznie rozpocząć przeprowadzanie analizy.

W tym kontekście Parlament Europejski i Rada:

- wzywają Komisję do przyjęcia – w obowiązujących ramach prawnych – środków koniecznych do szybkiej oceny najistotniejszych aspektów systemów zarządzania i kontroli, co umożliwi rozpoczęcie płatności okresowych;
- wzywają Komisję do przyspieszenia analizy wniosków dotyczących dużych projektów, tak by ułatwić ich rozpoczęcie i realizację związanych z nimi płatności okresowych;
- wzywają Komisję do ściślejszej współpracy z państwami członkowskimi w celu szybkiego osiągnięcia porozumienia co do wszystkich aspektów zgodności systemów zarządzania i kontroli;
- z zadowoleniem przyjmują fakt, że Komisja w regularnych odstępach czasu informuje władzę budżetową, przy pomocy aktualizowanych zestawień tabelarycznych, o systemach zarządzania i kontroli oraz o dużych projektach;
- wzywają Komisję do przedstawiania władzy budżetowej miesięcznych sprawozdań dotyczących zatwierdzania systemów zarządzania i kontroli oraz dużych projektów, a także poziomu realizacji płatności okresowych na rzecz każdego państwa członkowskiego;
- wzywają Komisję do przedstawienia wraz z WPB sprawozdania z realizacji do celów procedury budżetowej i procedury udzielania absolutorium;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- wzywają Trybunał Obrachunkowy i organ udzielający absolutorium do uwzględnienia zarówno tej kwestii, jak i wieloletniego charakteru działań kontrolnych Komisji przy przeprowadzaniu oceny zarządzania funduszami UE.

Parlament Europejski przyznaje, że ulepszenia strukturalne i środki upraszczające są niezbędne, aby uniknąć powtarzających się przypadków niewystarczającej realizacji i aby zapewnić uporządkowany rozwój środków na płatności w porównaniu ze środkami na zobowiązania, o czym przypomina w swoich sprawozdaniach Trybunał Obrachunkowy.”

4. Agencje

„Parlament Europejski i Rada osiągnęły porozumienie co do wniosku Komisji w sprawie utworzenia międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji i zwracają się o to, by pierwsze posiedzenie odbyło się jak najszybciej.”

5. Środki na płatności

„Parlament Europejski i Rada zwracają się do Komisji o przedłożenie budżetu korygującego, gdyby środki zapisane w budżecie na 2009 rok okazały się niewystarczające, aby pokryć wydatki w ramach poddziału 1a (Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), poddziału 1b (Spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia) – co mogłoby być uzasadnione w obrębie obecnych ram prawnych w świetle ewentualnej szybszej realizacji polityk strukturalnych – oraz działu 2 (Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona) i działu 4 (UE jako partner globalny).

Parlament Europejski i Rada przeanalizują w tym kontekście odpowiednie finansowanie wszelkich ewentualnych wniosków, jakie Komisja mogłaby przedstawić odnośnie do nowych inicjatyw, w szczególności dotyczących kryzysu gospodarczego.”

OŚWIADCZENIA JEDNOSTRONNE

A. Oświadczenia Parlamentu Europejskiego

1. Ocena działu 4

„Parlament Europejski zwraca się do Komisji, aby w ramach przeglądu budżetu przedstawiła ocenę sytuacji działu 4 w celu przeanalizowania roli UE jako partnera globalnego w kontekście wieloletnim i dokonania przeglądu tej roli.”

2. Płatności i realizacja polityki spójności

„Parlament Europejski wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu wyjątkowo niskiego poziomu płatności – znacznie odbiegającego od poziomu określonego w wieloletnich ramach finansowych – który nie odpowiada rzeczywistym wyzwaniom stojącym przed Unią Europejską w chwili kryzysu gospodarczego.

W szczególności wyraża swój najgłębszy niepokój co do niemożliwego do przyjęcia niskiego poziomu realizacji środków przeznaczonych na politykę spójności, pomimo faktu, że stanowi ona jedną z podstawowych polityk Unii Europejskiej.

Wzywa Komisję i państwa członkowskie – odpowiedzialne za realizację tych środków – do przyjęcia wszelkich możliwych działań w celu zagwarantowania właściwej realizacji wspomnianych środków.”

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

B. Oświadczenie Komisji

Ocena działu 4

„Biorąc pod uwagę brak nadwyżki w ramach pułapu wydatków na rok 2009 określonego w dziale 4, Komisja przyznaje, że możliwość reagowania na nieprzewidziane kryzysy jest raczej ograniczona i w związku z tym zobowiązuje się w 2009 roku przedstawić władzy budżetowej ocenę sytuacji w ramach działu 4, której w razie konieczności towarzyszyć będą odpowiednie wnioski, z uwzględnieniem zmieniającej się sytuacji politycznej i wykonania budżetu.”

Oświadczenie Rady w sprawie listu nr 2/2009 w sprawie poprawek

„Rada oświadcza, że jej zgoda na przedstawiony przez Komisję wniosek dotyczący programów na rzecz pomocy osobom najbardziej potrzebującym zamieszczona w liście nr 2/2009 w sprawie poprawek nie przesądza wyników analizy podstawy prawnej będącej aktualnie przedmiotem dyskusji.

Skreślenie linii dotyczącej programu na rzecz spożywania owoców w szkołach jest zgodne z tradycyjnym stanowiskiem Rady, zgodnie z którym nie tworzy się nowej linii budżetowej przed przyjęciem stosownej podstawy prawnej. Nie przesądza to wyników analizy podstawy prawnej będącej aktualnie przedmiotem dyskusji.”

Jednostronne oświadczenie Grecji, Włoch, Hiszpanii i Portugalii w sprawie wielojęzyczności

„Grecja, Włochy, Hiszpania i Portugalia, potwierdzając swoje przywiązanie do zasad wielojęzyczności i równego traktowania wszystkich języków, wyrażają swoje zaniepokojenie sposobem, w jaki Komisja zarządza ochroną różnorodności językowej, i podkreślają, że Komisja oraz wszystkie instytucje i organy Unii Europejskiej powinny czuwać nad tym, by przeznaczono wystarczające środki na pełne zastosowanie tych zasad.”

Wyposażenie ruchome oraz protokół dotyczący zagadnień właściwych dla sprzętu lotniczego *

P6_TA(2008)0623

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym oraz protokołu do tej konwencji dotyczącego zagadnień właściwych dla sprzętu lotniczego, przyjętych łącznie w Kapsztadzie w dniu 16 listopada 2001 r. COM(2008)0508 — C6-0329/2008 — 2008/0162(CNS))

(2010/C 45 E/53)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

— uwzględniając zmieniony wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2008)0508),

— uwzględniając art. 61 lit. c) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu WE,

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada zasięgnęła opinii Parlamentu (C6-0329/2008),
 - uwzględniając art. 51 oraz art. 83 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0506/2008),
1. zatwierdza zawarcie konwencji i protokołu do niej;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Bezpieczeństwo zabawek ***I

P6_TA(2008)0626

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpieczeństwa zabawek (COM(2008)0009 — C6-0039/2008 — 2008/0018(COD))

(2010/C 45 E/54)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0009),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0039/2008),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0441/2008),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

3. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji stanowiące załącznik do niniejszej rezolucji.
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0018

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/48/WE.)

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Oświadczenie Komisji w sprawie monitorowania aspektów bezpieczeństwa (artykuł 47)

Po wejściu w życie zmienionej dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek Komisja będzie ściśle monitorować postępy w zakresie jej wdrażania, w celu stwierdzenia, czy zapewnia ona odpowiedni poziom bezpieczeństwa zabawek, w szczególności w odniesieniu do stosowania procedur oceny zgodności określonych w rozdziale IV.

Zmieniona dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa zabawek nakłada na państwa członkowskie obowiązek sprawozdawczy w odniesieniu do sytuacji w zakresie bezpieczeństwa zabawek, skuteczności dyrektywy oraz sprawowanego przez państwa członkowskie nadzoru rynku.

Komisja będzie dokonywać oceny między innymi w oparciu o sprawozdania państw członkowskich składane po upływie trzech lat od daty wejścia w życie dyrektywy, ze szczególnym uwzględnieniem nadzoru rynku w Unii Europejskiej i jej granic zewnętrznych.

Najpóźniej w terminie jednego roku od złożenia sprawozdań przez państwa członkowskie Komisja przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

Oświadczenie Komisji w sprawie wymagań dotyczących zabawek zaprojektowanych do wydawania dźwięku (załącznik II pkt I ppkt 10).

W oparciu o określone w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa zabawek nowe podstawowe wymogi bezpieczeństwa dotyczące zabawek zaprojektowanych do wydawania dźwięku Komisja upoważni CEN do ustanowienia zmienionej normy ograniczającej maksymalne wartości emitowanego przez zabawki hałasu impulsowego i ciągłego, zapewniającej odpowiednią ochronę dzieci przed zagrożeniem uszkodzenia słuchu.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Oświadczenie Komisji w sprawie klasyfikacji książek

Zważywszy na trudności, jakie wiążą się z odpowiednimi badaniami wymaganymi na podstawie zharmonizowanych norm dotyczących bezpieczeństwa zabawek EN 71-1 w odniesieniu do książek wykonanych z tektury i papieru, Komisja upoważni CEN do ustanowienia zmienionej normy obejmującej odpowiednie testy książek dla dzieci.

Europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewnienia jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego *I**

P6_TA(2008)0627

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewnienia jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego (COM(2008)0179 — C6-0163/2008 — 2008/0069(COD))

(2010/C 45 E/55)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0179),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 149 ust. 4 i art. 150 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0163/2008),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A6-0438/2008),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0069

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewnienia jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, zaleceni 2009/C 155/01 z dnia 18 czerwca 2009.)

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Europejski system transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) *I**

P6_TA(2008)0628

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) (COM(2008)0180 — C6-0162/2008 — 2008/0070(COD))

(2010/C 45 E/56)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0180),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 149 ust. 4 i art. 150 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0162/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A6-0424/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0070

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET)

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, zaleceniu 2009/C 155/02 z dnia 18 czerwca 2009.)

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Transakcje na papierach wartościowych i uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych *I**

P6_TA(2008)0629

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (COM(2008)0213 — C6-0181/2008 — 2008/0082(COD))

(2010/C 45 E/57)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0213),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0181/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0480/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0082

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/44/WE.)

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Systemy gwarancji depozytów w odniesieniu do wysokości pokrycia oraz terminu spłaty *I**

P6_TA(2008)0630

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do wysokości pokrycia oraz terminu spłaty (COM(2008)0661 — C6-0361/2008 — 2008/0199(COD))

(2010/C 45 E/58)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0661),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2 traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła projekt Parlamentowi (C6-0361/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0494/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0199

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/14/WE.)

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

Obowiązek ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa i obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych *I**

P6_TA(2008)0631

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. dotyczące wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa oraz obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych (COM(2008)0195 — C6-0173/2008 — 2008/0084(COD))

(2010/C 45 E/59)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2008)0195),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 44 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0173/2008),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0462/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2008)0084

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa oraz obowiązków sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych

(Jako że zostało osiągnięte porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2009/49/WE.)

<u>Zawiadomienie nr</u>	Spis treści (<i>ciąg dalszy</i>)	Strona
2010/C 45 E/14	Perspektywy konsolidacji pokoju i budowy państwa po zakończeniu konfliktu Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie perspektyw rozwoju dotyczących budowania pokoju i ugruntowywania tożsamości narodowej w regionach po konfliktach zbrojnych (2008/2097(INI))	74
2010/C 45 E/15	Zimbabwe Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie sytuacji w Zimbabwe	86
2010/C 45 E/16	Nikaragua Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka, swobód obywatelskich i demokracji w Nikaragui	89
2010/C 45 E/17	Ataki na obrońców praw człowieka w Rosji oraz proces o morderstwo Anny Politkowskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka w Rosji oraz procesu o morderstwo Anny Politkowskiej	92

II Informacje

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

2010/C 45 E/18	Zmiana Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (2008/2320(ACI))	95
	ZAŁĄCZNIK Zmiana Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ...	96
2010/C 45 E/19	Projekt zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu zmiany Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (2008/2325(INI))	97

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski**Wtorek, 16 grudnia 2008 r.**

2010/C 45 E/20	Protokół do Układu euro-śródziemnomorskiego WE/Maroko (przystąpienie Bułgarii i Rumunii do UE) *** Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu do Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Maroka z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (13104/2007 — COM(2007)0404 — C6-0383/2008 — 2007/0137(AVC)) 99	99
2010/C 45 E/21	Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu WE/Albania uwzględniający przystąpienie Bułgarii i Rumunii do UE *** Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (7999/2008 — COM(2008)0139 — C6-0453/2008 — 2008/0057(AVC)) 100	100
2010/C 45 E/22	Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu WE/Albania uwzględniający przystąpienie Bułgarii i Rumunii do UE *** Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, a Republiką Chorwacji w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (15019/2008 — COM(2007)0612 — C6-0463/2008 — 2007/0215(AVC)) 100	100
2010/C 45 E/23	Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady odnośnie do zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych (COM(2008)0347 — C6-0342/2008 — 2008/0121(CNS)) 101	101
2010/C 45 E/24	Ochrona euro przed fałszowaniem * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (14533/2008 — C6-0395/2008 — 2007/0192A(CNS)) 102	102
2010/C 45 E/25	Ochrona euro przed fałszowaniem (państwa członkowskie spoza strefy euro) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1339/2001 rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (14533/2008 — C6-0481/2008 — 2007/0192B(CNS)) 102	102

2010/C 45 E/26	<p>Gwarancje wymagane od spółek w celu uzyskania ich równoważności (wersja ujednolicona) ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (wersja ujednolicona) (COM(2008)0544 — C6-0316/2008 — 2008/0173(COD)) 103</p>	103
2010/C 45 E/27	<p>Zwolnienia od podatku stosowane do sprowadzania na stałe majątku osobistego *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do sprowadzania na stałe majątku osobistego z państw członkowskich (wersja ujednolicona) (COM(2008)0376 — C6-0290/2008 — 2008/0120(CNS)) 104</p>	104
2010/C 45 E/28	<p>Wydatki w dziedzinie weterynarii (wersja ujednolicona) *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii (wersja ujednolicona) (COM(2008)0358 — C6-0271/2008 — 2008/0116(CNS)) 105</p>	105
2010/C 45 E/29	<p>Medale i żetony podobne do monet euro *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (COM(2008)0514 VOL. I — C6-0332/2008 — 2008/0167(CNS)) 105</p>	105
2010/C 45 E/30	<p>Medale i żetony podobne do monet euro (stosowanie rozporządzenia do nieuczestniczących państw członkowskich) *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2183/2004 rozszerzające na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2182/2004 dotyczącego medali i żetonów podobnych do monet euro (COM(2008)0514 VOL. II — C6-0335/2008 — 2008/0168(CNS)) 106</p>	106
2010/C 45 E/31	<p>Projekt budżetu korygującego nr 9/2008</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 9/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (16263/2008 — C6-0462/2008 — 2008/2311(BUD)) 107</p>	107
2010/C 45 E/32	<p>Jednostki miar ***II</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. dotyczącego wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (11915/3/2008 — C6-0425/2008 — 2007/0187(COD)) 108</p>	108

2010/C 45 E/33	<p>Europejska Fundacja Kształcenia (przekształcenie) ***II</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. dotycząca wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia (przekształcenie) (11263/4/2008 — C6-0422/2008 — 2007/0163(COD))</p>	109
2010/C 45 E/34	<p>Dostosowanie niektórych aktów do decyzji Rady 1999/468/WE zmienionej decyzją 2006/512/WE – Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą (część czwarta) ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dostosowującego niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu do decyzji Rady 1999/468/WE, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą – Część czwarta (COM(2008)0071 — C6-0065/2008 — 2008/0032(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0032</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 dostosowującego niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu, do decyzji Rady 1999/468/WE w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą Część czwarta</p>	110
2010/C 45 E/35	<p>Ustanowienie europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję Rady nr 2001/470/WE ustanawiającą europejską sieć sądową w sprawach cywilnych i handlowych (COM(2008)0380 — C6-0248/2008 — 2008/0122(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0122</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2009/WE zmieniającej decyzję Rady 2001/470/WE ustanawiającą Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych</p> <p>ZAŁĄCZNIK</p> <p>WSPÓLNE OŚWIADCZENIE W SPRAWIE TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH</p>	111
2010/C 45 E/36	<p>Europejska rada zakładowa (przekształcenie) ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. dotycząca wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (przekształcenie) (COM(2008)0419 — C6-0258/2008 — 2008/0141(COD))</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0141</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/ .../WE w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (przekształcenie)</p>	112
		113

2010/C 45 E/37	Transfer produktów związanych z obronnością we Wspólnocie ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (COM(2007)0765 — C6-0468/2007 — 2007/0279(COD)) 113 P6_TC1-COD(2007)0279 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie 114	113 114
2010/C 45 E/38	Homologacja typu pojazdów silnikowych i silników ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów (COM(2007)0851 — C6-0007/2008 — 2007/0295(COD)) 114 P6_TC1-COD(2007)0295 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE 115	114 115
2010/C 45 E/39	EFRR, EFS i Fundusz Spójności (projekty generujące dochód) *** Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych projektów generujących dochód (13874/2008 — C6-0387/2008 — 2008/0186(AVC)) 115	115
2010/C 45 E/40	Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (COM(2008)0786 — C6-0449/2008 — 2008/0224(CNS)) 116	116
Środa, 17 grudnia 2008 r.		
2010/C 45 E/41	Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (COM(2008)0019 — C6-0046/2008 — 2008/0016(COD)) 132 P6_TC1-COD(2008)0016 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i następnie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE i 2003/30/WE 132	132 132
	ZAŁĄCZNIK OŚWIADCZENIA KOMISJI 132	132

2010/C 45 E/42	<p>Wspólnotowy system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (COM(2008)0016 — C6-0043/2008 — 2008/0013(COD)) 133</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0013</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych 134</p> <p>ZAŁĄCZNIK</p> <p>OŚWIADCZENIA KOMISJI 134</p>
2010/C 45 E/43	<p>Wspólne starania zmierzające do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie starań podejmowanych przez państwa członkowskie zmierzających do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do 2020 r. zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (COM(2008)0017 — C6-0041/2008 — 2008/0014(COD)) 135</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0014</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia decyzji nr .../2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych 135</p>
2010/C 45 E/44	<p>Geologiczne składowanie dwutlenku węgla ***I</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywy Rady 85/337/EWG, 96/61/WE, dyrektywy 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (COM(2008)0018 — C6-0040/2008 — 2008/0015(COD)) 136</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0015</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2009/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 136</p> <p>ZAŁĄCZNIK</p> <p>OŚWIADCZENIA KOMISJI 137</p>
2010/C 45 E/45	<p>Monitorowanie i ograniczanie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystania paliw (transport drogowy i żegluga śródlądowa) ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającej mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystania paliw w transporcie drogowym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w odniesieniu do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żegluga śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG (COM(2007)0018 — C6-0061/2007 — 2007/0019(COD)) 138</p>

	P6_TC1-COD(2007)0019	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzająca mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG	139
	ZAŁĄCZNIK	
	OŚWIADCZENIE KOMISJI	139
2010/C 45 E/46	Normy emisji dla nowych samochodów osobowych ***I	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomów emisji CO ₂ pochodzących z samochodów dostawczych (COM(2007)0856 — C6-0022/2008 — 2007/0297(COD))	139
	P6_TC1-COD(2007)0297	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2009 określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO ₂ z lekkich pojazdów dostawczych	140
	ZAŁĄCZNIK	
	OŚWIADCZENIE KOMISJI	140
2010/C 45 E/47	Organizacja czasu pracy ***II	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy (10597/2/2008 — C6-0324/2008 — 2004/0209 (COD))	141
	P6_TC2-COD(2004)0209	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy	141
2010/C 45 E/48	Transgraniczne egzekwowanie prawa dotyczące bezpieczeństwa drogowego ***I	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego (COM(2008)0151 — C6-0149/2008 — 2008/0062(COD))	149
	P6_TC1-COD(2008)0062	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego	149
	ZAŁĄCZNIK	
	FORMULARZ zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia,	160

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

2010/C 45 E/49	Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej	
	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0732 — C6-0393/2008 — 2008/2317(ACI))	163
	ZAŁĄCZNIK	
	DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r.	163
2010/C 45 E/50	Uruchomienie instrumentu elastyczności	
	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2008)0833 — C6-0466/2008 — 2008/2321(ACI))	164
	ZAŁĄCZNIK	
	DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami	166
2010/C 45 E/51	Projekt budżetu korygującego nr 10/2008	
	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 10/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (16264/2008 — C6-0461/2008 — 2008/2316(BUD))	167
2010/C 45 E/52	Projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok 2009 po zmianach wprowadzonych przez Radę (wszystkie sekcje)	
	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 po zmianach wprowadzonych przez Radę (wszystkie sekcje) (16257/2008 — C6-0457/2008 — 2008/2026(BUD)) oraz pism w sprawie poprawek nr 1/2009 [SEC(2008)2435 — 13702/2008 — C6-0344/2008], nr 2/2009 [SEC(2008)2707 — 16259/2008 — C6-0458/2008] i nr 3/2009 [SEC(2008)2840 — 16260/2008 — C6-0459/2008] do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009	168
	ZAŁĄCZNIK	
	OŚWIADCZENIA ZATWIERDZONE NA POSIEDZENIU POJEDNAWCZYM dnia 21 listopada 2008 r. Wspólne oświadczenie w sprawie finansowania instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się	175

2010/C 45 E/53	<p>Wyposażenie ruchome oraz protokołów dotyczący zagadnień właściwych dla sprzętu lotniczego *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym oraz protokołu do tej konwencji dotyczącego zagadnień właściwych dla sprzętu lotniczego, przyjętych łącznie w Kapsztadzie w dniu 16 listopada 2001 r. COM(2008)0508 — C6-0329/2008 — 2008/0162(CNS)) 180</p>	180
2010/C 45 E/54	<p>Bezpieczeństwo zabawek ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpieczeństwa zabawek (COM(2008)0009 — C6-0039/2008 — 2008/0018(COD)) 181</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0018</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/ .../WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek 182</p> <p>ZAŁĄCZNIK</p> <p>OŚWIADCZENIA KOMISJI 182</p>	181 182 182
2010/C 45 E/55	<p>Europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewnienia jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewnienia jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego (COM(2008)0179 — C6-0163/2008 — 2008/0069(COD)) 183</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0069</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/ .../WE w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewnienia jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego 183</p>	183 183
2010/C 45 E/56	<p>Europejski system transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) (COM(2008)0180 — C6-0162/2008 — 2008/0070(COD)) 184</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0070</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) 184</p>	184 184
2010/C 45 E/57	<p>Transakcje na papierach wartościowych i uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzycelności kredytowych (COM(2008)0213 — C6-0181/2008 — 2008/0082(COD)) 185</p>	185

	P6_TC1-COD(2008)0082	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych	185
2010/C 45 E/58	Systemy gwarancji depozytów w odniesieniu do wysokości pokrycia oraz terminu spłaty ***I	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do wysokości pokrycia oraz terminu spłaty (COM(2008)0661 — C6-0361/2008 — 2008/0199(COD))	186
	P6_TC1-COD(2008)0199	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty	186
2010/C 45 E/59	Obowiązek ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa i obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych ***I	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. dotyczące wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa oraz obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych (COM(2008)0195 — C6-0173/2008 — 2008/0084(COD))	187
	P6_TC1-COD(2008)0084	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 18 grudnia 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie przedsiębiorstwa oraz obowiązków sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych	187

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- **I Procedura współpracy: pierwsze czytanie
- **II Procedura współpracy: drugie czytanie
- *** Procedura zgody
- ***I Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
- ***II Procedura współdecyzji: drugie czytanie
- ***III Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ¶ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol ¶ sygnalizuje skreślenia.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

